

Regeringens proposition med förslag till lag om ändring av lagen om försäkringsbolag samt vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om försäkringsbolag, lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, lagen om försäkringsföreningar och lagen om utländska försäkringsbolag ändras så att bestämmelserna om bokföring och bokslut i lagarna harmonieras med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/65/EG och 2003/51/EG.

Motsvarande ändringar föreslås också i lagen om sjömanspensioner och lagen om pension för lantbruksföretagare så att de gäller sjömanspensionskassan och lantbruksföretagarnas pensionsanstalt. I lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor föreslås till väsentliga delar motsvarande ändringar.

Lagen om försäkringsbolag föreslås dessutom bli ändrad så att försäkringsbolag, vars värdepapper har tagits som föremål för offentlig handel inom gemenskapen, förpliktas att upprätta koncernbokslut under iakttagande av de internationella IAS/IFRS-redovisningsstandarderna i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002. Förpliktelsen beror även i övrigt på det tvingande tillämpningsområdet för förordningen. Även ett försäkringsbolag som är dotterbolag föreslås få rätt att på frivillig basis upprätta sitt eget koncernbokslut i en-

lighet med internationella redovisningsstandarder, förutsatt att moderföretaget upprättar sitt koncernbokslut i enlighet med de aktuella standarderna. Också ett annat försäkringsföretag får upprätta sitt koncernbokslut i enlighet med nämnda standarder. Om ett försäkringsbolag, vars värdepapper har tagits som föremål för offentlig handel, inte är skyldigt att upprätta koncernbokslut, skall bolagets bokslut upprättas i enlighet med internationella redovisningsstandarder.

Företag i försäkringsbranschen i Finland föreslås inte få rätt att på frivillig basis upprätta sina årsbokslut i enlighet med godkända internationella redovisningsstandarder.

Det föreslås att lagen om försäkringsföreningar ändras så att 10 kap. till både uppbyggnad och innehåll så noggrant som möjligt följer 10 kap. i lagen om försäkringsbolag.

I ovan nämnda lagar föreslås dessutom vissa ändringar av teknisk natur som beror på de ändringar som föreslås i bokföringslagen. Till bokföringslagen hänvisas antingen direkt eller indirekt i lagstiftningen om de aktuella försäkringsanstalterna.

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING.....	4
1. Nuläge	4
2. Behov av ändring	4
2.1. IAS-förordningen och ändringar i redovisningsdirektiven	4
2.1.1. Ändringar i bokslut för försäkringsföretag som beror på fair value- direktivet	6
2.1.2. Ändringar i bokslut för försäkringsföretag som beror på moderniseringsdirektivet.....	8
2.1.3. Ändringar som gäller pensionsanstalter.....	10
2.2. Tillämpning av internationella redovisningsstandarder på försäkringsföretag	11
2.3. Bedömning av nuläget	11
2.3.1. Problemen med gränsdragningen mellan försäkringsavtal och finansiella instrument	12
2.3.2. Beskattning.....	13
2.4. Tillämpningen av internationella redovisningsstandarder inom Europeiska Gemenskapen	14
3. Målsättning och de viktigaste förslagen.....	14
4. Propositionens konsekvenser	15
4.1. Ekonomiska konsekvenser	15
4.2. Konsekvenser i fråga om organisation och personal.....	17
5. Beredningen av propositionen	17
5.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial.....	17
5.2. Remissyttranden	17
6. Samband med andra propositioner.....	17
DETALJMOTIVERING.....	18
1. Lagförslag.....	18
1.1. Lagen om försäkringsbolag	18
1 kap. Allmänna bestämmelser.....	18
8 kap. Bolagsstämma	18
9 kap. Revision och särskild granskning	18
10 kap. Bokslut, koncernbokslut, verksamhetsberättelse och täckning av ansvarsskuld	18
11 kap. Verksamhetskapital	31
12 kap. Vinstutdelning och annan användning av bolagets tillgångar.....	31
14 kap. Tillsynen över försäkringsbolag och företag som hör till finans- och försäkringskonglomerat.....	31
16 kap. Fusion och inlösen av minoritetsaktier.....	31
16 a kap. Överlåtelse av försäkringsbeståndet.....	32

18 kap.	Särskilda stadganden.....	32
1.2.	Lagen om försäkringsföreningar.....	32
1 kap.	Allmänna stadganden	32
7 kap.	Föreningsstämman.....	33
9 kap.	Revision och särskild granskning	33
10 kap.	Bokslut, koncernbokslut, verksamhetsberättelse och täckning av ansvarsskuld	33
11 kap.	Vinstutdelning och annan användning av föreningens tillgångar	35
12 kap.	Tillsynen över försäkringsföreningarna.....	35
14 kap.	Fusion.....	35
14 a kap.	Överlåtelse av försäkringsbeståndet.....	35
16 kap.	Särskilda stadganden.....	35
1.3.	Lagen om utländska försäkringsbolag.....	35
1.4.	Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	36
1.5.	Lagen om pensionsstiftelser	37
5 kap.	Bokslut och verksamhetsberättelse	37
1.6.	Lagen om försäkringskassor.....	39
6 kap.	Bokslut och verksamhetsberättelse	39
1.7.	Lagen om sjömanspensioner.....	42
7 kap.	Bokslut, koncernbokslut, verksamhetsberättelse och tillgångar	42
1.8.	Lagen om pension för lantbruksföretagare.....	44
2.	Ikraftträdande.....	45
LAGFÖRSLAGEN.....		46
	om ändring av lagen om försäkringsbolag	46
	om ändring av lagen om försäkringsföreningar	54
	om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag	62
	om ändring av 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.....	64
	om ändring av lagen om pensionsstiftelser.....	65
	om ändring av lagen om försäkringskassor	68
	om ändring av lagen om sjömanspensioner	72
	om ändring av lagen pension för lantbruksföretagare.....	75
BILAGA.....		77
PARALLELLTEXTER.....		77
	om ändring av lagen om försäkringsbolag	77
	om ändring av lagen om försäkringsföreningar	96
	om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag	116
	om ändring av 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.....	120
	om ändring av lagen om pensionsstiftelser.....	121
	om ändring av lagen om försäkringskassor	129
	om ändring av lagen om sjömanspensioner	139
	om ändring av lagen pension för lantbruksföretagare.....	144

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

Redovisningsnormerna för försäkringsföretag i Europeiska unionens medlemsstater regleras genom rådets direktiv 78/660/EEG om årsbokslut i vissa typer av bolag, direktiv 83/349/EEG om sammanställd redovisning samt direktiv 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag. Genom det sistnämnda direktivet utfärdas bestämmelser som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om bokslut och koncernbokslut till de delar man inom försäkringsbranschen avviker från de allmänna bestämmelserna i direktiven som gäller bokslut och koncernbokslut.

Bestämmelserna i redovisningsdirektivet som gäller boksluts-, koncernboksluts- och försäkringsföretag har satts i kraft genom bokföringslagen (1336/1997) och 1997 års ändringar (145/1997) i lagen om aktiebolag (734/1978), 1995 års ändringar i lagen om försäkringsbolag och lagen om försäkringsföreningar (389/1995 och 451/1995), lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) och 2002 års ändringar i den (359/2002).

Bestämmelserna om pensionsanstalter motsvarar till väsentliga delar motsvarande bokförings- och bokslutsbestämmelser om andra försäkringsföretag.

2. Behov av ändring

Även om ovan nämnda redovisningsdirektiv alltså i huvudsak motsvarar de krav på rapportering som kan förutsättas i fråga om bokslut och koncernbokslut för företag, motsvarar inte de uppgifter som förutsätts i direktiven kraven på noterade företag. De krav som gäller bokslutsrapportering i dessa direktiv garanterar inte tillräckligt genomskinliga och jämförbara bokslut för börsbolag. De internationella IAS/IFRS-redovisningsstandarderna skapar ramar för bokslutsrapportering som främjar genomskinliga och jämförbara bokslut inom gemenskapen.

2.1. IAS-förordningen och ändringar i redovisningsdirektiven

Europaparlamentet och Europeiska unionens råd utfärdade i juli 2002 förordning (EG) nr 1606/2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder inom unionen (*IAS-förordningen*). Förordningen trädde i kraft den 14 september 2002. Genom förordningen åläggs sådana företag i medlemsstaterna vars värdepapper har tagits som föremål för offentlig handel på en reglerad marknad i medlemsstaterna att upprätta konsoliderade bokslut i enlighet med internationella redovisningsstandarder (*IAS/IFRS-standarder*) för räkenskapsperioder som börjar den 1 januari 2005 eller därefter.

För företag som i fråga om värdepapper endast har skuldinstrument som föremål för offentlig handel och för företag som är noterade utanför EU-området och som har upprättat sina bokslut i enlighet med andra än ovan nämnda internationellt antagna redovisningsstandarder kan medlemsstaterna bevilja övergångstider fram till den 1 januari 2007. Utöver detta obligatoriska tillämpningsområde kan medlemsstaterna tillåta eller kräva att noterade företag upprättar även sina årsbokslut i enlighet med IAS/IFRS-standarderna. Medlemsstaterna kan dessutom tillåta eller kräva att också andra än noterade företag upprättar sina koncernbokslut och/eller årsbokslut i enlighet med IAS/IFRS-standarderna.

Beslut om standarder som skall följas inom gemenskapen fattas vid ett kommittéförfarande enligt beslutet om medbeslutandeförfarande 1999/468/EG i Föreskrivande kommittén för redovisningsfrågor, som verkar i samband med Europeiska kommissionen. Standarderna kan antas som en del av gemenskapens lagstiftning endast om de inte strider mot den rättvisande bild som avses i redovisningsdirektivet och koncernredovisningsdirektivet. Dessutom förutsätts att standarderna överensstämmer med det allmänna intresset och uppfyller de krav på förståelighet, väsentlighet, tillförlitlighet och jämför-

barhet som förutsätts av sådan bokslutsinformation som behövs vid ekonomiskt beslutsfattande och bedömning av företagsledningens åtgärder. Gällande IAS-standarder, med undantag för IAS 32 och IAS 39 som gäller finansiella instrument, antogs den 29 september 2003 genom kommissionens förordning 1725/2993.

Europaparlamentet och rådet utfärdade i september 2001 direktiv 2001/65/EG (*fair value-direktivet*) om ändring av rådets fjärde direktiv om årsbokslut i vissa typer av bolag (78/660/EEG) (*redovisningsdirektivet*), rådets sjunde direktiv om sammanställd redovisning (83/349/EEG) (*koncernredovisningsdirektivet*) och rådets direktiv om ändring av årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (86/635/EEG) (BAD). Fair value-direktivet bygger i huvudsak på standarderna IAS 32 och IAS 39 som gäller värdering av finansiella instrument.

Enligt direktivet skall medlemsstaterna tillåta eller kräva i fråga om alla bolag eller bolagsklasser att finansiella instrument, inklusive derivatavtal, värderas till sitt verkliga värde med avvikelser från redovisningsdirektivets huvudregel för värdering till anskaffningsutgiften eller produktionskostnaderna. Medlemsstaterna kan dock begränsa värderingen till verkligt värde så att den endast gäller koncernbokslut för företag.

Dessutom utfärdade kommissionen den 18 juni 2003 direktiv 2003/51/EG (*moderniseringsdirektivet*) om ändring av ovan nämnda redovisningsdirektiv och rådets direktiv om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (91/674/EEG) (IAD). Genom moderniseringsdirektivet utsträcks fair value-direktivets bestämmelser så att de i huvudsak även gäller försäkringsföretag. Syftet med direktivändringen är att undanröja motstridigheterna i redovisningsdirektiven när det gäller IAS/IFRS-standarderna genom att optioner som möjliggör redovisningsmetoder enligt IAS/IFRS-standarderna läggs till direktiven.

En del av bestämmelserna i direktiven är tvingande. Medlemsstaterna skall senast den 1 januari 2005 sätta ikraft de lagar, förordningar och administrativa bestämmelser som förutsätts i moderniseringsdirektivet.

Målet för direktivändringarna är dessutom att möjliggöra sådana alternativa redovisningsmetoder som i huvuddrag överensstämmer med IAS/IFRS-standarderna för att bokföringsskyldiga som inte upprättar sina bokslut och/eller koncernbokslut direkt i enlighet med internationella redovisningsstandarder som antagits med stöd av IAS-förordningen skall kunna upprätta sina bokslut i huvuddrag med stöd av likadana bestämmelser som sådana bokföringsskyldiga som följer IAS/IFRS-standarderna. På så vis kan boksluten göras mera jämförbara under förutsättning att försäkringsföretagen frivilligt tillämpar nya redovisningsmetoder som möjliggörs av direktiven, till de delar de alternativa redovisningsmetoder som möjliggörs av direktiven görs möjliga i den nationella lagstiftningen.

Med anledning av ovanstående har medlemsstaterna tämligen omfattande möjligheter att välja enligt vilka förfaranden bokslutsrapporteringen skall utvecklas. Det obligatoriska tillämpningsområdet för IAS-förordningen gäller koncernbokslut för sådana företag vars värdepapper har tagits som föremål för offentlig handel. Förordningens tillämpningsområde kan utvidgas genom ett nationellt beslut. Genom att utvidga förordningens tillämpningsområde inskränks medlemsstaternas möjligheter att ingripa i bokslutens innehåll väsentligt, eftersom förordningen är direkt tillämpbar lagstiftning och hänför sig direkt till företag. Även förändringarna i redovisningsdirektiven ger medlemsstaterna en möjlighet, men endast i sällsynta fall en skyldighet, att tillåta sådana nya alternativa redovisningsmetoder för företag som i huvuddrag harmonierar med internationella redovisningsstandarder.

Medlemsstaterna har inom ramen för direktiven avsevärt större möjligheter att påverka regleringens innehåll än när de tillämpar de internationella redovisningsstandarder som skall tillämpas direkt med stöd av IAS-förordningen. Enhetligheten i regleringen av den nationella bokslutsrapporteringen jämfört med internationella redovisningsstandarder beror sålunda på nationellt accepterade lösningar, om det inte är fråga om de internationella IAS/IFRS-standarder som skall tillämpas direkt på basis av IAS-förordningen

och SIC/IFRIC-tolkningarna av dem.

2.1.1. Ändringar i bokslut för försäkringsföretag som beror på fair value-direktivet

Det huvudsakliga föremålet för fair value-direktivet är de alternativa värderingsregler som skall iakttas vid upprättandet av bokslut och som gäller finansiella instrument. Dessa bestämmelser som skall införas nationellt gäller inte försäkringsföretag till de delar de på basis av IAS-förordningen och den nationella lagstiftningen i Finland upprättat sina koncernbokslut eller årsbokslut i enlighet med IAS/IFRS-standarderna.

Till redovisningsdirektivet har genom fair value-direktivet fogats nya artiklar 42 a—42 d till avsnitt 7a, på basis av vilka vissa finansiella instrument kan värderas till sitt verkliga värde.

Enligt artikel 42a.1 som fogats till redovisningsdirektivet genom fair value-direktivet skall medlemsstaterna i fråga om alla bolag eller vissa kategorier av bolag tillåta eller fordra att finansiella instrument, inklusive derivatinstrument, med avvikelse från den allmänna bestämmelsen i artikel 32 värderas till verkligt värde. Enligt den allmänna bestämmelsen är utgångspunkten för värderingen anskaffningsutgiften eller produktionskostnaderna. Medlemsstaterna kan dock begränsa tillståndet eller kravet till de koncernbokslut som definieras i koncernredovisningsdirektivet.

Enligt artikel 42a.2 betraktas varubaserade avtal som ger endera avtalsparten rätt att betala med kontanter eller något annat finansiellt instrument som derivatinstrument, utom när

- a) de har ingåtts för och fortsätter att uppfylla bolagets förväntade inköps-, försäljnings- eller användningsbehov,
- b) de utformades för detta ändamål när de ingicks, och
- c) de förväntas att regleras genom leverans av varan.

Värdering till verkligt värde tillämpas enligt artikel 42a.3 i redovisningsdirektivet endast på sådana skulder som ingår som en del i en handelsportfölj, eller utgörs av derivatin-

strument. Försäkringsföretag har tills vidare inte haft en klart definierad handelsportfölj. Bestämmandet av handelsportfölj kommer i första hand att prövas av försäkringsföretag, men när det gäller definitionen är antagandet att den i huvuddrag överensstämmer med IAS-standarderna.

Enligt artikel 42a.4 skall värdering till verkligt värde inte tillämpas på icke-derivata finansiella instrument som hålls till förfall, lån och andra fordringar som härrör från bolaget och som inte innehas för handelsändamål och andelar i dotterföretag, intresseföretag och samriskföretag, ägarandelsbevis som har utfärdats av bolaget, avtal om villkorad ersättning i samband med företagskombinationer liksom andra finansiella instrument av sådan särskild karaktär att instrumenten, enligt vad som är allmänt accepterat, bör redovisas på annat sätt än andra finansiella instrument.

Enligt artikel 42a.5 får medlemsstaterna, i fråga om alla tillgångar och skulder som uppfyller kraven för en säkrad post enligt ett system för säkringsredovisning till verkligt värde, eller en bestämd del av sådana tillgångar eller skulder, tillåta värdering till det specifika belopp som fordras enligt det systemet.

I artikel 42b.1 föreskrivs om hur det verkliga värdet bestäms. Verkligt värde skall bestämmas utifrån ett marknadsvärde för de finansiella instrument för vilka en tillförlitlig marknad med lätthet kan bestämmas. Om ett marknadsvärde inte med lätthet kan bestämmas för ett instrument men däremot för dess beståndsdelar eller för ett liknande instrument, får instrumentets marknadsvärde härledas från värdet på beståndsdelarna eller på det liknande instrumentet. Om det ovan beskrivna marknadsvärdet inte är tillgängligt, kan det verkliga värdet bestämmas med hjälp av allmänt accepterade värderingsmodeller och värderingsmetoder förutsatt att dessa värderingsmodeller och värderingsmetoder garanterar en rimlig uppskattning av marknadsvärdet. Enligt 2 punkten skall sådana finansiella instrument som inte kan värderas på ett tillförlitligt sätt med någon av de metoder som beskrivs i punkt 1 värderas i enlighet med artiklarna 34—42.

Enligt artikel 42c.1 skall förändringar i ett

värde av ett finansiellt instrument som värderats i enlighet med artikel 42b tas med i resultaträkningen. Förändringarna skall dock redovisas i en fond för verkligt värde, om instrumentet är ett säkringsinstrument enligt ett system för säkringsredovisning som tillåter att en del av eller hela värdeförändringen inte tas med i resultaträkningen, eller förändringen av värdet är orsakad av en kursförändring på en monetär post som utgör en del av ett bolags nettoinvestering i en utländsk enhet. Enligt 2 punkten får medlemsstaterna dock tillåta eller fordra att en förändring av värdet på en finansiell tillgång som är tillgänglig för försäljning, och som inte är ett derivatinstrument, redovisas direkt i eget kapital i fonden för verkligt värde. Enligt 3 punkten skall fonden för verkligt värde justeras när beloppen i fonden inte längre är nödvändiga för genomförandet av punkterna 1 och 2.

I den tillfogade artikeln 42d definieras vilka uppgifter som skall lämnas om finansiella instrument i noterna till bokslutet. I noterna skall uppges de viktigaste bakomliggande antagandena för värderingsmodellerna och värderingsmetoderna, när verkliga värden bestämts enligt artikel 42b.1. Dessutom skall för varje kategori av finansiella instrument uppges det verkliga värdet, de förändringar av värdet som redovisats direkt i resultaträkningen liksom de förändringar som redovisas i fonden för verkligt värde. För varje kategori av derivatinstrument skall ges upplysningar om omfattning och typ, inklusive viktiga villkor som kan påverka beloppen, tidpunkt och säkerhet vad gäller framtida kassaflöden. Till noterna skall också fogas en tabell som visar förändringar i fonden för verkligt värde under räkenskapsåret.

Till artikel 43.1 i fjärde redovisningsdirektivet har fogats ett stycke enligt vilket, när värdering till verkligt värde av finansiella instrument inte har tillämpats i enlighet med avsnitt 7a för varje kategori av derivatinstrument skall uppges instrumentens verkliga värde om ett sådant värde kan bestämmas med hjälp av någon av de metoder som anges i artikel 42b.1. Dessutom skall uppgifter lämnas om instrumentens omfattning och typ. När det gäller bestående finansiella tillgångar som omfattas av artikel 42a och som har upptagits till ett värde som överstiger det

verkliga värdet och utan att alternativet att justera värdet i enlighet med artikel 35.1 c aa har utnyttjats skall lämnas uppgifter om bokfört värde och verkligt värde för antingen de individuella tillgångarna eller lämpliga grupper av dessa individuella tillgångar, skälen till att det bokförda värdet inte har minskats, inklusive det stöd som finns för antagandet att det bokförda värdet kommer att återvinnas.

Till artikel 46.2 i redovisningsdirektivet har lagts punkt f, enligt vilken uppgifter skall ges i verksamhetsberättelsen vad gäller bolagets användning av finansiella instrument och, när det är väsentligt för bedömningen av dess tillgångar, skulder, finansiella ställning och vinst eller förlust, bolagets mål och policy för finansiell riskstyrning, inklusive dess säkringspolicy för varje viktig typ av planerad transaktion där säkringsredovisning används, och bolagets exponering för prisrisk, kreditrisk, likviditetsrisk och kassaflödesrisk.

Med stöd av artikel 2 i fair value-direktivet gäller motsvarande ändringar även sjunde koncernredovisningsdirektivet.

Det föreslås att de redovisningsmetoder som möjliggörs av artiklarna 42 a—42 d i avsnitt 7a i fjärde redovisningsdirektivet tas in i lagen om försäkringsbolag, lagen om försäkringsföreningar, lagen om utländska försäkringsbolag, lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor. De bestämmelser som skall utfärdas gäller sålunda bokslut och koncernbokslut för försäkringsbolag och försäkringsföreningar samt bokslut som upprättas av representationen för ett försäkringsbolag i tredje land.

På sjömanspensionskassan och lantbruksföretagarnas pensionsanstalt tillämpas i huvudsak bokföringsbestämmelserna för försäkringsbolag. I de lagar som gäller dessa pensionsanstalter föreslås därför hänvisande bestämmelser, på basis av vilka motsvarande alternativa bokföringsmetoder som tillåts för försäkringsföretag, pensionsstiftelser och försäkringskassor kan tillämpas på bokslut och koncernbokslut samt verksamhetsberättelse som upprättas av dessa anstalter. Det föreslås att motsvarande bestämmelser som ingår i lagstiftningen om försäkringsföretag tas in i lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor.

2.1.2. *Ändringar i bokslut för försäkringsföretag som beror på moderniseringsdirektivet*

Målet för moderniseringsdirektivet är att undanröja alla motstridigheter i IAS/IFRS-standarderna och redovisningsdirektiven. Syftet är att säkerställa att företag, för vilka redovisningslagstiftningen fortfarande bygger på redovisningsdirektiven, skall ha tillgång till alternativa redovisningsmetoder enligt standarderna förutsatt att metoderna är tillåtna enligt den nationella lagstiftningen. Genom moderniseringsdirektivet strävar man också efter att modernisera grundstrukturen i redovisningsdirektiven så att de ger sådana ramar för bokslutsrapporteringen som är tillräckligt flexibla för att den skall kunna vidareutvecklas med beaktande av de ändringar som bereds i IAS/IFRS-standarderna.

Kommissionen har för avsikt att utreda om ändringarna i redovisningsdirektiven orsakar behov av ändringar också i andra direktiv som reglerar liv- och skadeförsäkringsrörelse.

Genom moderniseringsdirektivet har till artikel 2 i fjärde direktivet lagts ett stycke enligt vilket medlemsstaterna får tillåta eller fordra att andra handlingar tas in i årsbokslutet utöver balansräkningen, resultaträkningen och noterna. Det är allmän praxis att lägga fram vissa andra uppgifter, t.ex. en kassaflödesanalys i bokslutet. I det nya stycket definieras inte uttryckligen vad som avses med andra handlingar. Motsvarande tillägg har gjorts till sjunde koncernredovisningsdirektivet.

Till artikel 4 i redovisningsdirektivet har lagts punkt 6, enligt vilken medlemsstaterna får tillåta eller fordra att beloppen i poster i resultat- och balansräkningarna skall redovisas med beaktande av den rapporterade transaktionens eller överenskommelsens ekonomiska innebörd. En sådan tillåtelse eller ett sådant krav får begränsas till vissa kategorier av bolag och/eller till sammanställda redovisningar. "Innehållet före formen" (innehållsbetonning) är en princip för hur bokslut skall upprättas enligt vilken man utöver en transaktions eller ett avtals juridiska form skall beakta dess ekonomiska verkan. Denna princip harmonierar med kravet att bokslutet

skall ge en rättvisande bild, vilket redan ingår i artikel 2.3 i direktivet. Denna ändring ger medlemsstaterna uttryckligen befogenheter att tillåta eller kräva att både innehållet och formen skall beaktas när det bestäms under vilken post i schemat en viss summa skall tas upp.

Genom moderniseringsdirektivet har till artikel 8 lagts ett stycke, enligt vilket medlemsstaterna får tillåta eller fordra att bolag, eller vissa kategorier av bolag, tillämpar en uppdelning i kortfristiga och långfristiga poster, förutsatt att innehållet i informationen minst är likvärdigt med det som annars föreskrivs i artiklarna 9 och 10. Försäkringsföretag får inte avvika från uppställningsformerna för balansräkningen och resultaträkningen utan försäkringsföretag skall följa de scheman som ges i IAD-direktivet. Framläggandet av posterna i balansräkningen och resultaträkningen för försäkringsföretag kommer att ingå i den IFRS-försäkringsavtalsstandard som skall publiceras. Följaktligen föreslås inga ändringar i uppställningsformerna för balansräkningen och resultaträkningen för försäkringsföretag i detta sammanhang. Eventuella ändringar genomförs sedan när IFRS-standarden för försäkringsavtal publiceras.

Enligt det nya stycket i artikel 22 i redovisningsdirektivet får medlemsstaterna tillåta eller fordra att alla bolag, eller vissa kategorier av bolag, överlämnar en resultatrapport i stället för en resultaträkning i enlighet med artiklarna 23—26, förutsatt att innehållet i den information som förmedlas minst är likvärdigt med det som annars skulle ha krävts genom de artiklarna. Enligt artikel 3.1 i moderniseringsdirektivet gäller ändringen inte försäkringsföretag.

Till artikel 46.5 i IAD-direktivet har gjorts ett tillägg, enligt vilket medlemsstaterna får bevilja undantag från kravet i första stycket. Ändringen är i praktiken nödvändig, eftersom både finansiella instrument som värderas till sitt verkliga värde, finansiella instrument som är föremål för säkringsredovisning och finansiella instrument som hålls till förfall och som värderas till sin periodiserade anskaffningsutgift eller mera exakt enligt metoden för effektiv ränta i IAS-standarderna enligt avsnitt 7a i fjärde direktivet kan

höra till samma balanspost. Tillägget till punkt 5 beaktas i social- och hälsovårdsministeriets förordning om försäkringsföretags bokslut och koncernbokslut (1340/2002). I punkt 6 beaktas en situation där olika värderingsmetoder kan ha tillämpats på samma balanspost. Enligt punkt 6 skall den eller de metoder som tillämpats på varje investeringspost tillsammans med de belopp de resulterat i anges i noterna till redovisningen.

Scheman för balansräkning och resultaträkning för försäkringsföretag har i Finland satts i kraft genom den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som nämns i föregående stycke. Sålunda orsakar bestämmelserna i moderniseringsdirektivet inga nämnvärda behov av ändringar i uppställningsformerna för balansräkning och resultaträkning. Ändringarna i bokföringslagen förutsätter vissa ändringar bl.a. därför att grundläggings- och forskningsutgifter enligt de föreslagna bestämmelserna skall redovisas som kostnader och får inte aktiveras i balansräkningen. Med stöd av flexibla övergångsbestämmelser kan grundläggings- och forskningsutgifter som aktiverats innan de nya bestämmelserna träder i kraft dock strykas enligt gällande bestämmelser om tidpunkten för aktiveringen av dem.

Avsättningar som skall göras på basis av IAS-standarderna har definierats mera noggrant än avsättningarna i redovisningsdirektivet. Artikel 31 i fjärde redovisningsdirektivet har ändrats så att ett framställningssätt enligt IAS-standarderna godkänns, men samtidigt ges medlemsstaterna alltjämt en rätt att tillåta eller kräva ett framställningssätt som harmonierar med direktivet.

Till artikeln har fogats en nya 1a-punkt, enligt vilken medlemsstaterna utöver de belopp som redovisas i enlighet med artikel 31.1 c bb får tillåta eller fordra att alla förutsebara skulder och möjliga förluster som uppstår under det berörda räkenskapsåret eller ett föregående räkenskapsår skall beaktas, även om dessa skulder eller förluster uppstår först under tiden mellan balansdagen och den dag då balansräkningen upprättas.

Samtidigt har artikel 20 i fjärde redovisningsdirektivet ändrats. Enligt artikeln skall avsättningar ha till syfte att täcka skulder som till sin karaktär är klart bestämda och

som på balansdagen är antingen sannolika eller säkra beträffande sin förekomst, men som är obestämda i fråga om belopp eller tidpunkten då de uppkommer. Enligt första stycket i artikel 42 får avsättningarna inte överstiga erforderliga belopp. Dessa ändringar gäller inte avsättningar som görs i den försäkringstekniska ansvarsskulden och på vilka försäkringsdirektiven alltjämt skall tillämpas.

Till avsnitt 7a i fjärde redovisningsdirektivet har fogats de nya artiklarna 42 e och 42 f. Enligt den först nämnda artikeln får medlemsstaterna med avvikelse från artikel 32 tillåta eller fordra att alla bolag eller vissa kategorier av bolag värderar särskilt angivna slag av tillgångar som inte är finansiella instrument till verkligt värde. En sådan tillåtelse eller ett sådant krav får begränsas till sammanställd redovisning enligt definitionen i sjunde koncernredovisningsdirektivet. Enligt artikel 42f får medlemsstaterna, om en tillgång värderas i enlighet med artikel 42e, tillåta eller fordra i fråga om alla bolag eller vissa kategorier av bolag att en förändring av tillgångens värde tas upp i resultaträkningen, utan att detta begränsar tillämpningen av försiktighetsprincipen i artikel 31.1c. I artiklarna 42e och 42f tillåts uttryckligen inte alternativet enligt artikel 42c i fair value-direktivet att redovisa en värdeförändring direkt i fonden för verkligt värde.

Syftet med de nya bestämmelserna är att möjliggöra värdering enligt verkligt värde endast i situationer där det enligt IAS/IFRS-standarderna är möjligt. För närvarande ingår bestämmelser om värdering enligt verkligt värde utom i IAS 39 dessutom bl.a. i IAS 40 som gäller förvaltningsfastigheter och IAS 41 som gäller jordbruk. De flexibla bestämmelserna i artiklarna gör det möjligt för medlemsstaterna att anpassa den nationella lagstiftningen till de internationella redovisningsstandardernas framtida utveckling.

Artikel 46.1 i fjärde redovisningsdirektivet har ändrats så att förvaltningsberättelsen minst skall innehålla en rättvisande översikt över utvecklingen och resultatet av bolagets verksamhet och dess ställning. Översikten skall vara en balanserad och fullständig analys av utvecklingen och resultatet av bolagets verksamhet och dess ställning. Informationen får inte begränsas till ekonomiska aspekter på

bolagets affärsverksamhet.

I den analys som skall ges i verksamhetsberättelsen skall vid behov tas in information och ytterligare upplysningar om de belopp som tagits upp. I verksamhetsberättelsen skall dessutom lämnas information om bolagets sannolika utveckling samt om betydande osäkerhetsfaktorer och risker som kan påverka utvecklingen. IAS-standarderna känner inte till verksamhetsberättelse. Verksamhetsberättelsen är således inte längre en del av bokslutet utan en annan sådan handling som skall läggas fram i samband med bokslutet. Därför skall lagarna ändras så att de allmänna principerna för upprättande av bokslut även i fortsättningen tillämpas på verksamhetsberättelsen.

Tredje meningen i artikel 49 i redovisningsdirektivet som gäller revision föreslås bli ändrad. Ändringen gäller en bestämmelse som gäller offentliggörande av revisionsberättelsen och revisorernas utlåtande i det fall att bokslutet inte offentliggörs i sin helhet. Företaget skall även uppges sådant som revisorn har fäst uppmärksamhet vid utan att det föranlett att revisionsberättelsen lämnats med reservation. Artikel 51.1 ändras så att företagens bokslut skall granskas av en eller flera personer som godkänts av medlemsstaterna för att utföra lagstadgad revision. Revisorer-na skall även försäkra sig om att förvaltningsberättelsen överensstämmer med årsbokslutet för samma räkenskapsår eller inte.

Till fjärde redovisningsdirektivet fogas en ny artikel 51a som gäller innehållet i revisionsberättelsen. Förslagen till ändring av revisionsberättelsen motsvarar de bästa gällande förfarandena för revisionsberättelsens form och innehåll och främjar förenhetligheten av dem i medlemsstater.

Enligt artikel 2 i moderniseringsdirektivet får även andra handlingar tas in i årsbokslutet. Artikel 36 har ändrats så att kraven på innehållet i den sammanställda förvaltningsberättelsen motsvarar ändringarna i fjärde direktivet. Ändringarna som gäller revisionsberättelsen i ett konsoliderat bokslut motsvarar ändringarna i fjärde direktivet.

I artikel 1 i koncernredovisningsdirektivet definieras företag som betraktas som dotterföretag till ett moderföretag. Enligt IAS-standarderna är ett företag ett dotterföretag,

om moderföretaget utövar sitt bestämmande inflytande i företaget oavsett om moderföretaget har någon andel av det aktuella företagens kapital. Enligt gällande bestämmelser i direktivet förutsätts ett ägarskapssamband. Ändringar av definitionen på dotterföretag görs i bokföringslagen och förutsätter sålunda inte ändringar i lagarna som gäller försäkringsföretag.

Enligt sjunde koncernredovisningsdirektivet skall ett företag undantas från den sammanställda redovisningen, om dess verksamhet avviker i sådan mån från moderföretagets verksamhet att dess medtagande i redovisningen skulle vara oförenligt med skyldigheten att ge en rättvisande bild av de företag som omfattas av redovisningen som helhet. Artikel 14 i koncernredovisningsdirektivet har upphävts och därför föreslås att 6 kap.17 § i bokföringslagen upphävs.

Enligt andra meningen i 10 kap. 11 a § 1 mom. i lagen om försäkringsbolag får bokslutsuppgifter för ett dotter- eller intressebolag som bedriver lagstadgad arbetspensionsförsäkringsrörelse inte tas med i koncernbokslutet för ett annat försäkringsbolag eller en annan sammanslutning. Motsvarande bestämmelse ingår också i 11 kap. 30 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

Undantag från skyldigheten att ta med dotterföretag i koncernbokslutet bygger på 6 kap. 3 § i bokföringslagen, som i sin tur bygger på artikel 13.3 i koncernredovisningsdirektivet.

Ändringarna i EU:s redovisningsdirektiv ändrar inte bokföringsbestämmelserna för försäkringsföretags försäkringsavtal.

2.1.3. Ändringar som gäller pensionsanstalter

Bokförings- och bokslutsbestämmelserna för pensionsanstalter följer till väsentliga delar de bestämmelser i bokföringslagen som skall tillämpas på försäkringsföretag. Därför har det ansetts vara motiverat att ta in motsvarande alternativa värderingsprinciper som för försäkringsbolag i lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor.

Genom den ovan beskrivna ändringen i moderniseringsdirektivet undanröjdes förbudet mot att sammanställa avvikande affärs-

verksamhet. Förekomsten av ett bestämmande inflytandeförhållande är väsentlig med tanke på sammanställning.

I gällande 37 a § i lagen om pensionsstiftelser finns en bestämmelse som motsvarar 10 kap. 11 a § i lagen om försäkringsbolag om att pensionsstiftelser inte skall tas med i koncernbokslutet för ett annat samfund. Gällande absoluta sammanställningsförbud harmonierar till dessa delar med bestämmelserna om pensionsförsäkringsbolag.

När det gäller arbetspensionsförsäkringsbolag har det ansetts att gällande lagstiftning och bolagens nuvarande sätt att organisera sin verksamhet inte ställer arbetspensionsförsäkringsbolag i ett sådant bestämmande inflytandeförhållande som skulle utgöra en grund för att sammanställa dess bokslut med koncernbokslutet för ett annat företag.

En pensionsstiftelse eller försäkringskassa är inte skyldig att upprätta koncernbokslut på basis av 37 a § i lagen om pensionsstiftelser och 71 § i lagen om försäkringskassor.

Bestämmelserna om sjömanspensionskassan och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt bygger till väsentliga delar på motsvarande bestämmelser om arbetspensionsförsäkringsbolag. När det gäller dessa samfund bestäms skyldigheten att upprätta koncernbokslut på basis av de allmänna bestämmelserna i bokföringslagen.

2.2. Tillämpning av internationella redovisningsstandarder på försäkringsföretag

International Accounting Standards Board (nedan IASB) bereder en IFRS-standard som gäller bokföringsbehandlingen av försäkringsavtal. De viktigaste delarna av standarden är alltså under beredning och därför iaktas i huvudsak nationella bestämmelser vid bokföringen av försäkringsavtal fram till dess att försäkringsredovisningsstandarderna godkänns (s.k. övergångsperiod). Gällande IAS/IFRS-standarder kommer delvis även att påverka förfarandena för redovisning av de skyldigheter som följer av försäkringsföretags försäkringsavtal i bokslut och koncernbokslut samt öka kraven på noterna till bokslutet till de delar standarderna tillämpas på bokslut och koncernbokslut.

IASB har publicerat en standard för IFRS-4 försäkringsavtal som avses bli tillämpade under övergångsperioden tills den slutliga försäkringsredovisningsstandarderna blir färdiga. Huvudprincipen under övergångsperioden är att försäkringsföretag, med vissa undantag, skall fortsätta med sin nuvarande bokföringspraxis när det gäller försäkringsavtal. Försäkringsavtal som inte innehåller en tillräcklig försäkringsrisk kommer dock redan under den första etappen att behandlas som finansiella instrument. Dessutom får utjämningsbelopp och katastrofreserver inte längre tas in i ansvarsskulden. Under den andra etappen, dvs. i samband med att IFRS-försäkringsavtalsstandarderna blir färdiga, ändras inte längre de lösningar som anammats under den första etappen till de delar som t.ex. de godkända standarder som publicerats av IASB tillämpas på avtal som klassificeras som försäkringsavtal.

En brist under övergångsperioden är den asymmetriska värderingen av tillgångar och skulder. Värderingen av finansiella instrument till verkligt värde innebär enhetliga värderingsprinciper i företag inom olika branscher och gör det således lättare att jämföra boksluten. I försäkringsbolag värderas den försäkringstekniska ansvarsskulden fortsättningsvis i huvudsak i enlighet med nationella normer även när internationella redovisningsstandarder tillämpas.

Den slutliga IFRS-försäkringsavtalsstandarderna väntas skapa förutsättningar för en sådan redovisningsmetod enligt vilken rapporteringen om den försäkringstekniska ansvarsskulden mera än nu bygger på en uppskattning av dess verkliga värde. När det gäller det verkliga värdet söks analogin i värderingen av tillgångar till marknadsvärde. Nationella och internationella organisationer som representerar försäkringsbranschen har i sina utlåtanden dock fäst uppmärksamhet vid att det inte finns någon fungerande eftermarknad för bestämningen av marknadsvärdet på den försäkringstekniska ansvarsskulden eller några andra sätt med stöd av vilka marknadsvärdet tillförlitligt kunde värderas.

2.3. Bedömning av nuläget

I internationell redovisningspraxis har un-

der det senaste decenniet allt mer betonats att bokslutet skall ge en rättvisande bild av företagets ekonomiska ställning. I detta avseende har man delvis slopat den försiktighetsprincip som tillämpats vid upprättandet av bokslut, enligt vilken tillgångar värderas till anskaffningsutgiften eller produktionskostnaderna eller ett sannolikt lägre värde, och skulder till nominellt värde eller högre värde. I internationell redovisningspraxis har man gradvis övergått till verkliga värden så att t.ex. försäkringsföretag som noter lägger fram de verkliga värdena på tillgångar som skall klassificeras som placeringar.

Den aktuella bestämmelsen har varit i kraft sedan IAD-direktivet trädde i kraft, dvs. från 1991. Enligt direktivet är det möjligt att värdera placeringar också till verkligt värde, varvid anskaffningsutgiften skall uppges som not. Definitionen på verkligt värde (current value) i IAD-direktivet avviker till vissa mindre delar från begreppet verkligt värde (fair value) i fair value-direktivet och IAS 39-standarden, som har nära anknytning till direktivet.

I solvensredovisningen har försäkringsföretag i Finland i regel värderat sina placeringar till verkligt värde. Därför föreslås att verkligt värde i försäkringsföretagens bokföring utvidgas så att det även gäller förvaltningsfastigheter och biologiska tillgångar, som omfattas av IAS 41-standarden (i praktiken skogsformögenhet). Eftersom försäkringsföretag kan värdera mark till verkligt värde, är det ändamålsenligt att även växande trädbestånd värderas till verkligt värde. I praktiken har mark och trädbestånd som växer på marken ett nära samband.

För tillsynen kan de behöriga myndigheterna fortfarande förutsätta att företagen lägger fram andra analyser och utredningar som de anser vara nödvändiga. Definitionerna i internationella redovisningsstandarder gäller endast behandlingen i bokföringen. Sålunda begränsar t.ex. inte definitionen på försäkringsavtal inom ramen för IAS-standarderna hur de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen inriktar sin tillsyn på samfund som bedriver försäkringsverksamhet.

De internationella redovisningsstandarderna utgör inte heller något hinder för att ålägga företag att upprätta en särskild översikt

över beskattningen.

För investerare och finansärer gör enhetliga redovisningsprinciper det lättare att jämföra olika företags bokslut. Bokslutets informationsvärde ökar, då redovisningspraxis blir enhetligare i olika medlemsstater och boksluten allt mer genomskinliga. En enhetlig bokslutsrapportering kan antas öka den allmänna effektiviteten på marknaden och på så vis minska företagets kapitalkostnader också när det gäller finansiering i form av eget kapital.

2.3.1. *Problemen med gränsdragningen mellan försäkringsavtal och finansiella instrument*

Koncessioner för försäkringsbolag beviljas enligt försäkringsklass och klasskategori. Bestämmelser om försäkringsklasser finns i social- och hälsovårdsministeriets beslut om fastställande av försäkringsklasser för finska försäkringsbolag och försäkringsföreningar samt för utländska försäkringsbolag som är verksamma i Finland (858/1995).

När det gäller försäkringsavtal finns ingen täckande nationell definition med avseende på bokföringen, och därför är gränsdragningen mellan försäkringsavtal och andra avtal problematisk. En täckande definition på försäkringar finns inte heller någon annanstans i nationell lagstiftning. Problematisk med tanke på tillsynen är en situation då den bokföringsmässiga definitionen på försäkringsavtal skiljer sig från den definition enligt vilken solvenskraven dimensioneras eller enligt vilken tillsynen inriktas. Inte heller försäkringsdirektiven innehåller någon definition på försäkring med tanke på tillsynen.

Vissa avtal som för närvarande är bokförda som försäkringar innehåller i praktiken inte alls någon eller en mycket liten försäkringsrisk även om de aktuella avtalen hör till en försäkringsklass. Dessutom finns det försäkringsavtal som innehåller ett element eller en depositionskomponent som klassificerats som kopplat derivat och som enligt lösningen under övergångsperioden, dvs. enligt IFRS 4-standarden, i vissa fall skall särskiljas från försäkringsavtal.

Enligt internationella redovisningsstandarder skall inte utjämningsansvar och katastrof-

reserver bokföras som en del av den försäkringstekniska ansvarsskulden. Med tanke på den bokföringsmässiga behandlingen kan man bedöma att definitionerna på försäkringsavtal och placeringsinstrument enligt IASB under en längre tidsperiod kommer att styra även nationell praxis för hur olika typer av försäkringsavtal skall tas upp i bokslutet.

Ett centralt problem i definitionen av försäkringsavtal är bedömningen av hur väsentlig försäkringsrisken är. Vissa livförsäkringsavtal som är avsedda för långtidssparande torde redan under övergångsperioden bli upptagna som placeringsinstrument i bokföringen till de delar de inte innehåller någon väsentlig försäkringsrisk även om de till sin juridiska form är försäkringsavtal. Den definition på försäkringsavtal som omfattas av IASB är avsedd endast för bokföringsmässig behandling. Definitionen binder inte medlemsstaterna i fråga om solvensreglering, tillsyn eller beskattning.

Ett centralt mål för IASB är att skapa sådana internationella standarder inom gränsen för vilka företag inom olika branscher kan rapportera enhetligt om sina åtaganden i bokslutet utgående från deras faktiska karaktär.

Vedertagen praxis i Finland bygger på att uppgifter enligt bokslutet också används vid solvensregleringen och till stor del även vid tillsynen, även om Försäkringsinspektionen samlar in också annan information för tillsynen.

Kommissionen har initierat det s.k. Solvens II-projektet, som gäller bl.a. en omdimensionering av solvenskraven. Ett mål för projektet är att skapa sådana ramar för ekonomisk rapportering inom vilka samma uppgifter kan utnyttjas både när solvenskraven ställs, vid tillsynen över dem och vid bokslutsrapporteringen. Principerna för finansiell rapportering härrör även i Solvens II-projektet från de internationella IAS/IFRS-standarderna. Mynigheterna kan visserligen i enlighet med nuvarande praxis kräva vissa rättelser eller tilläggsuppgifter för tillsynsändamål. Solvens II-projektet har dock inte ännu slutförts och väntas bli färdigt först om några år.

Eftersom begreppet ansvarsskuld i bokslut för ett försäkringsbolag och begreppet ansvarsskuld i solvenstillsynen i praktiken har varit enhetliga i Finland, har det inte i detta

skede ansetts vara ändamålsenligt att skilja åt dessa två begrepp utan det föreslås att det nuvarande förhållandet skall fortgå. Ett undantag från denna princip är en situation då försäkringsföretagets värdepapper är föremål för offentlig handel och företaget inte är skyldigt att upprätta koncernbokslut. Då skall ansvarsskulden som beräknats i enlighet med nationella principer uppges som not till bokslutet.

2.3.2. Beskattning

Ett stort hinder för värdering till verkligt värde i enlighet med fair value- och moderniseringsdirektiven är att bestämmelserna om redovisning av den beskattningsbara näringsinkomsten i lagen om beskattning av näringsinkomst (360/1968) (*näringskattelagen*) är starkt förankrade i en bokföringsmässig redovisning. I synnerhet bestämmelserna om uppskrivning av försäkringsanstalters placeringar kräver en precisering i näringskattelagen. Näringskattelagen gör ingen klar skillnad mellan en situation då det på en tillgång som skall betraktas som placeringstillgång görs en intäktsförd uppskrivning enligt prövning i enlighet med 10 kap. 4 c § 3 mom. i lagen om försäkringsbolag och en situation då placeringarna värderas till sitt verkliga värde enligt denna proposition.

Eftersom redovisningen av näringsinkomst bygger på årsbokslut, framhävs externa verkningar av värdering till verkligt värde i situationer då försäkringsföretagets tillgångar har värderats till ett värde som är lägre än det verkliga värdet. Också efter övergången till verkligt värde kommer upptagning av ännu orealiserade vinster som beror på förändringar i det verkliga värdet som skattepliktig näringsinkomst att skärpa beskattningen av försäkringsföretag.

I praktiken är värdering till verkligt värde möjlig, om det i beskattningen erkänns att orealiserade kalkylmässiga vinster inte kan räknas som skattepliktig inkomst i försäkringsföretag. När det gäller värdeförändringar som har förts till fonden för verkligt värde är problemet gemensamt både för försäkringsföretag och för företag som är verkliga i andra branscher.

Också när det gäller försäkringsföretag

skulle det vara ändamålsenligt att tillämpa enhetliga principer för värdering av tillgångar och skulder, varvid värderingen av tillgångar till verkligt värde är det naturliga alternativet. Ändringarna i principerna för värdering i bokslut skall dock inte försämra företagens verksamhetsbetingelser.

2.4. Tillämpningen av internationella redovisningsstandarder inom Europeiska Gemenskapen

I kommissionen har gjorts en utredning över anhängiga lagstiftningsprojekt i Europeiska unionens medlemsstater och EES-staterna, hur de internationella IAS/IFRS-standarderna tillämpas i olika medlemsstater. Enligt utredningen är det tillåtet för noterade bolag att följa IAS/IFRS-standarderna i sina årsbokslut i Danmark, England, Finland, Tyskland, Nederländerna, Sverige, Island och Lichtenstein. I Italien, Portugal och Island krävs det att årsboksluten för noterade företag upprättas i enlighet med IAS/IFRS-standarderna. I Danmark är det frivilligt att göra upp årsbokslut fram till 2009, men därefter obligatoriskt. I Belgien får IAS-standarder tillämpas som en del av den nationella lagstiftningen. I Österrike, Frankrike, Spanien och Norge får noterade företag inte göra upp sina årsbokslut i enlighet med de aktuella godkända internationella redovisningsstandarderna.

Andra än noterade bolag får upprätta koncernbokslut i enlighet med internationella redovisningsstandarder i Österrike, Belgien, Danmark, Frankrike, Tyskland, Grekland, Italien, Portugal, Spanien, Sverige, Norge, England, Island och Lichtenstein. Endast i Nederländerna och Italien krävs att även icke noterade kreditinstitut och försäkringsbolag upprättar koncernbokslut i enlighet med IAS/IFRS-standarderna. Årsbokslut som upprättats i enlighet med IAS/IFRS-standarder för andra än noterade företag är tillåtna i Belgien som en del av den nationella lagstiftningen, i Danmark, Tyskland, Grekland, Portugal, Sverige, England, Island och Lichtenstein. I Italien gäller detta dock inte försäkringsbolag. Inte i någon enda medlemsstat, med undantag för Italien, där det i vissa finansiella institut är obligatoriskt att

följa IAS-standarder, krävs det att årsbokslut upprättas i enlighet med IAS/IFRS-standarderna, om företagets värdepapper inte har tagits som föremål för offentlig handel.

I Sverige åläggs försäkringsbolag att värdera finansiella instrument till verkligt värde i sina bokslut.

3. Målsättning och de viktigaste förslagen

En central målsättning för propositionen är att möjliggöra sådana alternativa bokföringsmetoder för finländska försäkringsföretag som i huvuddrag är enhetliga med internationella redovisningsstandarder. Målet är att bestämmelser om värdering till verkligt värde och bestämning av det verkliga värdet skall harmonieras med bokföringslagen och kreditinstitutslagen. Det föreslås att reglerna skall förverkligas på samma normnivå som för andra bokföringsskyldiga.

Genom att tillåta de alternativa bokföringsmetoder som är möjliga enligt moderniseringsdirektivet kan försäkringsföretag välja den bokföringsbehandling som passar dem.

Ändringar föreslås i lagen om försäkringsbolag, lagen om försäkringsföreningar, lagen om utländska försäkringsbolag, lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor så att alternativa bokföringsmetoder enligt fair value-direktivet och moderniseringsdirektivet görs möjliga för försäkringsbolag, försäkringsföreningar och representationer för försäkringsbolag i tredje land (nedan försäkringsföretag). Dessa bokföringsmetoder minskar kostnaderna för den annars dubbla tillsynen över försäkringsföretag, om koncernboksluten upprättas i enlighet med IAS/IFRS-standarderna.

Ett problem är att IFRS-försäkringsavtalsstandarderna ännu är under utveckling och kommer att bli färdig och godkänd någon gång efter 2005. Följaktligen är den största posten bland passiva, försäkringsteknisk ansvarsskuld, fortfarande åtminstone i huvudsak oreglerad i de internationella redovisningsstandarderna. Det är också fortfarande delvis öppet hur gällande internationella redovisningsstandarder skall tillämpas på den nuvarande försäkringstekniska ansvarsskul-

den för försäkringsföretag (vissa försäkringsavtal).

I propositionen föreslås att IAS-förordningen under första etappen skall tillämpas på koncernbokslut och underkoncernbokslut för börsnoterade försäkringsföretag. Ett offentligt noterat försäkringsbolag som inte är skyldigt att upprätta koncernbokslut skall dessutom upprätta årsbokslut i enlighet med internationella redovisningsstandarder.

Att upprätta årsbokslut i enlighet med internationella redovisningsstandarder kan på ett avgörande sätt ändra beloppet på den försäkringstekniska ansvarsskuld som tagits upp i bokslutet och därför har det ansetts vara nödvändigt att försäkringsbolaget i samband med bokslutet lägger fram en separat utredning där den försäkringstekniska ansvarsskulden tas upp beräknad enligt nationella författningar. På så vis strävar man efter att säkerställa att även ett försäkringsbolag som upprättar ett IAS-bokslut lämnar uppgifter om den försäkringstekniska ansvarsskulden på samma sätt som andra försäkringsföretag. Försäkringsinspektionen föreslås dessutom få befogenhet att utfärda närmare föreskrifter om hur den försäkringstekniska ansvarsskulden och solvensen skall tas upp i samband med bokslutet.

I motsats till andra branscher föreslås det inte bli tillåtet inom försäkringsbranschen att på frivillig basis upprätta årsbokslut i enlighet med IAS-standarderna. Detta beror i första hand på att den slutliga IFRS-försäkringsavtalsstandarderna fortfarande är under utveckling.

Målet med det föreslagna förfarandet är att säkerställa att de centrala begrepp i bokslut för försäkringsföretag som används i solvensregleringen, t.ex. premieinkomst, innehållet i ersättningskostnader och den försäkringstekniska ansvarsskulden inte skall förändras. På så vis skulle utjämningsbelopp och katastrofreserver, som i sak utgör kapitalkrav för försäkringsbolag, alltså räknas in i posten "Försäkringsteknisk ansvarsskuld" under främmande kapital i årsbokslut för försäkringsbolag. Utjämningsbeloppet och katastrofreserven kan inte inom ramen för gällande reglering i något fall betraktas som utdelningsbara poster.

Utjämningsbeloppet, som är en riskteore-

tiskt beräknad reservering för skaderika år genom vilket tillfälliga variationer i riskrälsen utjämnas och som bestäms i enlighet med beräkningsgrunderna för försäkringsbolag, anses i ett IAS-bokslut höra till det fria egna kapitalet.

Strukturen i lagen om försäkringsföreningar föreslås bli ändrad så att bestämmelserna om bokföring, bokslut, koncernbokslut och verksamhetsberättelse presenteras i samma ordning som i lagen om försäkringsbolag. Utformningen av vissa bestämmelser föreslås också bli ändrad för att tolkningen av lagarna så långt som möjligt skall harmoniera med lagen om försäkringsbolag.

Liksom i lagen om försäkringsbolag kan man inte heller i lagen om försäkringsföreningar undvika hänvisningar till bokföringslagen eller lagen om aktieföretag.

Ändringar föreslås i lagen om försäkringsbolag och lagen om försäkringsföreningar så att realiserade värdeökningar av placeringar som i bokföringen har redovisats i fonden för verkligt värde och räkenskapsperiodens resultat och vinstmedlen skall avdras från det egna kapitalet som icke utdelningsbara poster vid fastställandet av beloppet av det såsom vinst utdelningsbara fria egna kapitalet.

Regleringen av bokföring och bokslut i lagen om utländska försäkringsbolag föreslås i huvudsak bli förverkligad genom en hänvisning till bestämmelserna i lagen om försäkringsbolag.

I lagen om försäkringskassor och lagen om pensionsstiftelser föreslås ändringar som gäller alternativa värderingsmetoder och tekniska hänvisningsändringar som föranleds av ändringarna i bokföringslagen.

4. Propositionens konsekvenser

4.1. Ekonomiska konsekvenser

Näringslivet. Genom propositionen görs det möjligt för försäkringsföretag att tillämpa de alternativa värderings- och bokföringsmetoder i fråga om tillgångar och skulder som skall klassificeras som placeringar som möjliggörs av redovisningsdirektiven. Övergången till värdering av verkligt värde ökar i någon mån bokslutens internationella jämför-

barhet, i synnerhet om koncernboksluten upprättas i enlighet med IAS-standarderna. Försäkringsföretag kan på så vis enligt prövning övergå till en sådan bokföringspraxis som överensstämmer med principerna i de internationella redovisningsstandarderna.

Propositionen syftar dock till att upptagningen av den försäkringstekniska ansvarsskulden för försäkringsföretag i boksluten inte skall ändras förrän den internationella IFRS-försäkringsavtalsstandard för försäkringsavtal har blivit färdig.

Genom att tillåta försäkringsföretag att upprätta koncernbokslut i enlighet med de antagna IAS-standarderna kan försäkringsföretagen i sina koncernbokslut lämna uppgifter om den ekonomiska utvecklingen på samma sätt som företag i andra branscher. På så vis kan försäkringsföretag ge investerare och andra referensgrupper sådana uppgifter om sin verksamhet som är lättare att jämföra.

Det att nya alternativa tillvägagångssätt lyfts fram vid sidan av befintliga värderings- och intäktsföringsalternativ kan leda till att det blir svårare att jämföra boksluten sinsemellan. Då ett försäkringsföretag tillämpar de internationella IAS-standarderna, skall det i samband med bokslutet lägga fram en utredning över den försäkringstekniska ansvarsskuldens belopp beräknad enligt nationella bestämmelser. Detta inverkar bl.a. på vinstutdelningsförmågan i försäkringsbolagets koncern, eftersom endast tillgångar som överskrider den försäkringstekniska ansvarsskulden och verksamhetskapitalets minimibelopp är utdelningsbara.

Bokslut och koncernbokslut som upprättats i enlighet med de internationella IAS-standarderna gör boksluten genomskinligare och internationellt mera jämförbara. Ur investerarnas synvinkel minskar den ökade jämförbarheten investerarnas osäkerhet och bör på så vis minska försäkringsföretagens kostnader för finansiering i form av eget kapital. Även kostnaderna för finansiering i form av främmande kapital, t.ex. finansiering som skaffats i form av ett offentligt kapitallån som emitterats, kan för sin del antas minska.

Att upprätta ett fullständigt IAS-bokslut förutsätter enligt IAS 1-standarderna att alla IAS/IFRS-standarder följs. Eftersom IAS-årsbokslut får upprättas endast om ett försäk-

ringsföretags värdepapper har tagits som föremål för offentlig handel och försäkringsföretaget inte är skyldigt att upprätta koncernbokslut, är det inte möjligt för försäkringsföretag i Finland att upprätta ett fullständigt IAS-bokslut. Detta leder till att försäkringsföretag eller en koncern dit ett försäkringsföretag hör måste upprätthålla ett dubbelt redovisningssystem för att både uppgifter som krävs för ett bokslut enligt de nationella bestämmelserna och uppgifter enligt IAS-bokslut skall kunna produceras.

Försäkringsbolag verkar i flera fall inom samma koncern som ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag. Eftersom ett kreditinstitut och ett värdepappersföretag förutsätts upprätta ett IAS-bokslut, ökar upprätthållandet av två redovisningsdatasystem inom koncernen kostnaderna och försvårar upprättandet av koncernbokslut. I fråga om försäkringsrörelse måste vissa rättelser göras när bokslutet för ett försäkringsbolag sammanställs med koncernbokslutet för ett samfund som är moderföretag.

Utnyttjandet av de optioner som möjliggörs av fair value- och moderniseringsdirektiven förutsätter i varje fall ändringar i försäkringsföretagens datasystem. Eftersom det är fråga om alternativa bokföringsmetoder som i regel inte är tvingande, beror de ekonomiska konsekvenserna av ändringarna på i vilken mån försäkringsföretagen går in för att iaktta de alternativa bokföringsmetoderna.

Beskattningen. I Finland utnyttjas bokslutsrapportering också i beskattningen av företag. Ändringen av bokslutsrapporteringen bör leda till en situation som är neutral i beskattningshänseende. Det finns skäl att utreda vilka skattekonsekvenser principen för verkligt värde har för försäkringsbranschen. Sannolikt kommer försäkringsföretag på grund av ogynnsamma skattekonsekvenser inte att övergå till någon omfattande tillämpning av verkligt värde i sina årsbokslut.

Hushållen och miljön. Förslagen i denna proposition påverkar inte omedelbart hushållens ställning och de har inte heller några miljökonsekvenser.

Den offentliga ekonomin. Propositionen har inte några direkta statsekonomiska verkningar. Ibrukttagandet av IAS-standarderna främjar även myndigheternas möjligheter att få

öppnare och lättare jämförbar information om försäkrings- och pensionsanstalterna.

4.2. Konsekvenser i fråga om organisation och personal

Vad gäller det obligatoriska tillämpningsområdet för IAS-förordningen måste försäkringsbolagen delvis upprätthålla dubbla rapporteringssystem. Dessutom kan man anta att de anställda på försäkringsföretag som omfattas av redovisningsregleringen enligt IAS behöver mera utbildning.

Denna regeringsproposition har inga konsekvenser i fråga om organisation eller personal då det gäller de offentliga myndigheterna. Finansministeriet utreder hur tillsynen över IAS-bokslut skall ordnas och en separat regeringsproposition kommer att överlämnas till riksdagen därom.

5. Beredningen av propositionen

5.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial

Handels- och industriministeriet tillsatte den 2 oktober 2002 en arbetsgrupp som tog namnet IAS-regleringsgruppen. Arbetsgruppen hade till uppgift att utreda behoven av ändringar i bokföringslagen och bokföringsförordningen samt den anknytande sektorlagstiftningen i synnerhet med beaktande av utvecklingen av redovisningsnormerna i Europeiska unionen. Arbetsgruppen föreslog ändringar också i bokföringsbestämmelserna i lagen om försäkringsbolag. Arbetsgruppen anser i sin slutrapport (handels- och industriministeriets arbetsgruppsrapporter 9/2003) att ett omfattande ibruktagande av

IAS/IFRS-standarderna skulle göra företagens bokslut mera jämförbara och genomskinliga internationellt sett.

Utgående från IAS-regleringsgruppens rapport och utlåtanden som getts om den har propositionen beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet. I samband med beredningen har representanter för Försäkringsinspektionen och Finska Försäkringsbolagens Centralförbund hörts.

5.2. Remissyttranden

Utlåtanden om propositionsutkastet begärdes från bokföringsnämnden, Försäkringsinspektionen, Finska Försäkringsbolagens Centralförbund, Lähivakuutus-ryhmän Keskusliitto, Lokalförsäkringsgruppens Svenska Förbund, Arbetspensionsförsäkrarna TELA, Pensionsstiftelseföreningen PSF r.f., Vakuumtuskassojen yhdistys, Sjömanspensionskassan och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt.

I regeringspropositionen har synpunkterna i utlåtandena beaktats i mån av möjlighet.

6. Samband med andra propositioner

Riksdagen håller som bäst på att behandla regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av bokföringslagen samt vissa andra lagar med anknytning till den (RP 126/2004 rd.). Den regeringsproposition som nu har överlämnats till riksdagen är avsedd att bli behandlad tillsammans med den förstnämnda propositionen och de lagar som ingår i vardera propositionen är avsedda att träda i kraft samtidigt.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

10 kap. **Bokslut, koncernbokslut, verksamhetsberättelse och täckning av ansvarsskuld**

1.1. Lagen om försäkringsbolag

1 kap. Allmänna bestämmelser

3 §. I 3 mom. ingår definitioner på livförsäkring och skadeförsäkring. I fråga om livförsäkringen hänvisas i momentet till de livförsäkringsklasser som avses i första livförsäkringsdirektivet 79/267/EEG. Nämda direktiv är inte längre i kraft, eftersom det och två andra senare direktiv om livförsäkring har sammanlagits till ett enda direktiv år 2002 genom Europarlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG om livförsäkring. Det föreslås att momentet ändras så att beträffande definitionen på livförsäkring hänvisas till de livförsäkringsklasser som avses i det sistnämnda direktivet 2002/83/EG. Ändringen är teknisk till karaktären.

8 kap. Bolagsstämma

7 §. I 1 mom. föreslås ett tillägg av teknisk karaktär. Eftersom verksamhetsberättelsen har lösgjorts från det egentliga bokslutet föreslås att även verksamhetsberättelsen i enlighet med de motiveringar som ges i samband med 10 kap. 1 § skall framläggas vid bolagsstämman. I sak är det inte fråga om någon förändring jämfört med nuvarande praxis.

8 a §. Till 4 mom. föreslås bli fogat ett omnämmande av verksamhetsberättelsen på samma grunder som i 7 § 1 mom.

9 kap. Revision och särskild granskning

3 a §. I första meningen i 1 mom. föreslås en teknisk ändring som beror på arbetsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen.

Till 3 punkten föreslås bli fogat ordet verksamhetsberättelse.

Eftersom verksamhetsberättelsen inte längre är en del av bokslutet, fogas ordet verksamhetsberättelse till rubriken för 10 kap.

1 §. Enligt artikel 2 i fjärde redovisningsdirektivet skall årsbokslutet bestå av balansräkning, resultaträkning och noter. Enligt redovisningsdirektivet är verksamhetsberättelsen inte längre en del av bokslutet. Verksamhetsberättelsen ingår inte heller i ett bokslut eller koncernbokslut som har upprättats i enlighet med IAS/IFRS-standarderna. Direktivet innehåller dock bestämmelser om innehållet i verksamhetsberättelsen och offentliggörandet av den. I regeringens proposition med förslag till ändring av bokföringslagen föreslås att verksamhetsberättelsen skall vara en handling som inte hör till bokslutet, men som skall fogas till bokslutet. Enligt ett gemensamt utlåtande av rådet och kommissionen tillämpas de artiklar i fjärde och sjunde direktivet som gäller verksamhetsberättelsen fortsättningsvis på verksamhetsberättelsen, också när ett bokslut eller koncernbokslut upprättas enligt IAS/IFRS-standarderna.

Till första meningen i 1 mom. föreslås av denna anledning bli fogat ordet verksamhetsberättelse och därför tillämpas de bestämmelser i lagen om aktiebolag som föreskrivs i det aktuella momentet på bokslut och verksamhetsberättelse för försäkringsbolag. Ändringen bygger på att det i bokföringslagen föreslås att verksamhetsberättelsen skall lösgöras från bokslutet. Verksamhetsberättelsen är dock en sådan annan handling som skall framläggas i samband med bokslutet. Enligt gällande bokföringslag är verksamhetsberättelsen en del av bokslutet, varför det inte är fråga om en ändring i sak jämfört med nuvarande praxis.

Eftersom det nya 4 mom. som fogats till 11 kap. 9 a § i lagen om aktiebolag inte skall tillämpas på försäkringsbolag, föreslås en teknisk ändring i hänvisningsbestämmelsen i

momentet.

Enligt 2 mom. skall bokföringslagen iakttas i försäkringsbolagets bokföring och vid upprättandet av bokslut och koncernbokslut, om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel, samt bokföringsförordningen, om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel eller vederbörande ministeriums eller Försäkringsinspektionens föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär. På motsvarande sätt som i första momentet skall bokföringslagen och bokföringsförordningen iakttas vid upprättandet av försäkringsbolagets bokslut och koncernbokslut samt verksamhetsberättelsen, som skall framläggas i samband med dessa, om inte något annat följer av 10 kap. i lagen om försäkringsbolag.

Som en ändring av teknisk karaktär föreslås att vederbörande ministerium ändras till social- och hälsovårdsministeriet.

I 3 mom. räknas upp de punkter i bokföringslagen som inte skall tillämpas på upprättandet av bokslut för försäkringsbolag. Andra meningens i 2 kap. 4 § 2 mom. i bokföringslagen passar inte för försäkringsbolag, eftersom bokslut för försäkringsbolag skall upprättas inom tre månader från räkenskapsperiodens utgång. Det föreslås dock nedan att 1 b § i kapitlet skall ändras så att den i övrigt motsvarar 2 kap. 4 § 2 mom. i bokföringslagen. Hänvisningen till gällande 3 kap. 1 § 3 mom. i bokföringslagen föreslås bli upphävd, eftersom innehållet i 3 kap. 1 § 3 mom. i bokföringslagen föreslås bli ändrat.

Till 10 kap. i lagen om försäkringsbolag föreslås bli fogat 1 c § som gäller innehållet i bokslutet och verksamhetsberättelsen, varvid 3 kap. 1 § i den bokföringslag som föreslås inte skall tillämpas på upprättandet av bokslut och verksamhetsberättelse för försäkringsbolag. Innehållet i 3 kap. 1 § om bokslutets och verksamhetsberättelsens innehåll i den bokföringslag som föreslås är på grund av de föreslagna storleksbegränsningarna inte tillämpligt på upprättandet av bokslut för försäkringsbolag och därför föreslås att motsvarande bestämmelser tas in i 10 kap. 1 c § 1 mom. i lagen om försäkringsbolag. För tydlighetens skull föreslås att bestämmelserna som gäller bokslutets och verksamhetsberättelsens innehåll i sin helhet tas in i lagen om

försäkringsbolag, även om 3 kap. 1 § 1, 2 och 5 mom. i den föreslagna bokföringslagen är tillämpliga på upprättandet av bokslut för försäkringsbolag.

De bestämmelser som föreslås bli ändrade i 3 kap. 13 § i den föreslagna bokföringslagen kan tillämpas på balansspecifikationer och specifikationer till noter för försäkringsbolag och därför föreslås att hänvisningen till 3 kap. 13 § 1 mom. i bokföringslagen stryks.

Till 1 § föreslås bli fogat ett nytt 6 mom. där det definieras vad som i balansräkningen för försäkringsbolag avses med bestående aktiva i bokföringslagen. I momentet definieras också vad som avses med omsättningstillgångar i balansräkningen för försäkringsbolag. Bestämmelserna i 4 kap. 5 § 3 och 4 mom. i den föreslagna bokföringslagen kan tillämpas, eftersom det i 6 mom. anges hur definitionerna i ovan nämnda lagrum kan tillämpas på posterna immateriella nyttigheter, materiella nyttigheter och varulager i balansräkningen för försäkringsbolag.

Det föreslås att hänvisningen till 5 kap. 3 § 2 mom. i bokföringslagen stryks i 10 kap. 1 § 3 mom. i lagen om försäkringsbolag, eftersom ovan nämnda moment föreslås bli upphävt i bokföringslagen. Förslaget ändrar inte i praktiken nuvarande praxis för behandling av fordringar, skulder och andra åtaganden i utländsk valuta vid upprättandet av bokslut för försäkringsbolag.

Till 5 kap. i bokföringslagen föreslås bli fogat en ny 2 a §, som gäller värdering av finansiella instrument och hur de skall upptas i bokslutet. Närmare bestämmelser om förutsättningar för värdering enligt verkligt värde, fastställandet av det verkliga värdet, hur ändringar i det verkliga värdet upptas i resultaträkningen och balansräkningen samt noter till finansiella instrument och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen utfärdas genom förordning av handels- och industriministeriet.

Bestämmelser om värdering av placeringar och om hur förändringar i värdet skall upptas i bokslutet och koncernbokslutet ingår i lagen om försäkringsbolag. Lagen om försäkringsbolag innehåller också bestämmelser om tillgångar som täcker den försäkringstekniska ansvarsskulden. Av denna anledning föreslås inte att 5 kap. 2 a § i bokföringslagen tilläm-

pas på upprättandet av bokslut för försäkringsbolag utan att motsvarande bestämmelser tas in i 10 kap. 4 c § 5 mom. i lagen om försäkringsbolag.

Till 10 kap. 4 c § 6 mom. i lagen om försäkringsbolag föreslås bli fogat bestämmelser enligt vilka försäkringsbolag kan värdera också andra tillgångar till verkligt värde. I första hand gäller förslaget till bestämmelse värdering av förvaltningsfastigheter till verkligt värde. I momentet begränsas dock inte värdering till verkligt värde endast till förvaltningsfastigheter, utan även andra tillgångar som nämns i social- och hälsovårdsministeriets förordning kan värderas till verkligt värde. På så sätt kan bokslutsnormernas framtida utveckling och de möjligheter som direktiven ger beaktas. T.ex. skogsförmögenhet får värderas till verkligt värde och enligt standarden IAS 16 kan materiella nyttigheter som kan hänföras till anläggningstillgångarna och immateriella nyttigheter enligt standarden IAS 38 omvärderas, vilket i sak motsvarar värdering till verkligt värde. Om det materiella eller immateriella bokföringsvärdet ökar som en följd av omvärdering, förutsätter ovan nämnda standarder att ökningen gottgörs direkt under posten eget kapital, som går under benämningen omvärderingsfond. Till dessa delar skiljer sig omvärdering från hur förändringar i finansiella instruments verkliga värde upptas i resultaträkningen och balansräkningen.

Närmare bestämmelser om förutsättningar för verkligt värde gällande försäkringsbolag, huvudprinciperna för fastställande av det verkliga värdet, hur förändringar i det verkliga värdet upptas i resultaträkningen och balansräkningen samt uppgifter som skall ges om dessa poster utfärdas i en förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Bestämmelsen i 5 kap. 12 § 2 mom. i bokföringslagen där yrkesutövare, föreningar och stiftelser inte åläggs att göra avskrivningar enligt plan blir i praktiken inte tillämplig vid upprättandet av bokslut för försäkringsbolag. Eftersom också hänvisningarna till 7 kap. i bokföringslagen, som i praktiken inte tillämpas på försäkringsbolag, föreslås bli strukna nedan, föreslås även att hänvisningen till 5 kap. 12 § 2 mom. i bokföringslagen stryks. Strykningen av hänvis-

ningen ändrar inte nuvarande praxis i sak.

Bestämmelsen i 5 kap. 13 § i bokföringslagen kan tillämpas på försäkringsbolags immateriella och materiella nyttigheter och 5 kap. 16 § i bokföringslagen kan tillämpas på försäkringsbolags varulager och immateriella och materiella nyttigheter, eftersom en bestämmelse som gäller försäkringsbolag ges om definitionerna på bestående aktiva och omsättningstillgångar i 10 kap. 1 § 6 mom. i lagen om försäkringsbolag. Eftersom 5 kap. 13 och 16 § i bokföringslagen tillämpas i mera begränsad utsträckning på posterna i balansräkningen för försäkringsbolag än vad som annars skulle följa av tillämpningen av bokföringslagen, och det i 1 § 6 mom. preciseras hur de aktuella paragraferna i bokföringslagen skall tillämpas i bokslut för försäkringsbolag, föreslås i 1 § 3 mom. att 5 kap. 13 och 16 § i bokföringslagen inte skall tillämpas på upprättandet av bokslut för försäkringsbolag.

Bestämmelserna om nedskrivning av bestående aktiva och varulager i bokföringslagen blir tillämpliga till de delar bestämmelserna i bokföringslagen skall tillämpas på dessa poster på basis av 10 kap. 1 § 6 mom. i lagen om försäkringsbolag. Avsikten är att bestämmelserna om nedskrivning gällande placeringar skall stå kvar i 10 kap. 4 c § i lagen om försäkringsbolag.

Bestämmelsen i 5 kap. 17 § i den föreslagna bokföringslagen föreslås inte bli tillämplig på upprättandet av bokslut för försäkringsbolag, eftersom det är ändamålsenligt att hålla kvar regleringen för uppskrivning av placeringar i 10 kap. 4 c § i lagen om försäkringsbolag.

Som teknisk ändring i 3 mom. föreslås en strykning av hänvisningen till 5 kap. 20 § i bokföringslagen, som gäller en tillgång som tas ut från en rörelse eller ett yrke för den bokföringsskyldiges eget bruk. På motsvarande sätt stryks hänvisningen till 7 kap. i bokföringslagen, som gäller en rörelses och en yrkesutövares bokföring och som i praktiken ändå inte tillämpas på bokföringen för försäkringsbolag. I sak ändrar inte strykningen av hänvisningen till 7 kap. bokföringsbehandlingen av försäkringsbolag.

Bestämmelser som motsvarar 7 a kap. 2 och 3 § i bokföringslagen föreslås bli fogade

till lagen om försäkringsbolag, till 7 mom. nedan. När IFRS-standarderna för försäkringsavtal blir färdiga kan den komma att kräva ytterligare reglering för enskilda branscher. I Finland finns för närvarande bara en försäkringsholdingsammanslutning, vars koncern i huvudsak sysslar med försäkringar.

Eftersom det inte föreslås att försäkringsbolag skall få möjlighet att frivilligt upprätta årsbokslut i enlighet med internationella redovisningsstandarder, föreslås i 10 kap. 1 § 3 mom. i lagen om försäkringsbolag att 7 a kap. 3 § i den föreslagna bokföringslagen inte skall tillämpas på upprättandet av bokslut för försäkringsbolag.

En del av bestämmelserna i 7 a kap. 4 § i den föreslagna bokföringslagen ingår i lagen om försäkringsbolag och därför föreslås att förteckningen i 7 a kap. 4 § 2 mom. i den föreslagna bokföringslagen över tillämpliga bestämmelser i bokföringslagen fogas till 10 kap. 1 § 8 mom. i lagen om försäkringsbolag. I 10 kap. 1 § 3 mom. i lagen om försäkringsbolag föreslås därför en hänvisning till bestämmelserna i 7 a kap. i bokföringslagen, om vilka föreskrivs särskilt i lagen om försäkringsbolag. Eftersom 7 a kap. 2 § i bokföringslagen innehåller en hänvisning till 4 § i samma kapitel, som inte tillämpas på upprättandet av bokslut för försäkringsbolag, föreslås hänvisningar till 7 a kap. 2—5 § i bokföringslagen bli fogade till 10 kap. 1 § 3 mom. i lagen om försäkringsbolag.

Bestämmelser som motsvarar 7 a kap. 5 § i bokföringslagen föreslås bli fogade till 10 kap. 1 § 10 mom. i lagen om försäkringsbolag. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs om sådana tilläggsuppgifter som skall ges i bokslutet eller i samband med bokslutet och som inte krävs i de internationella redovisningsstandarderna.

Det föreslås inte att 8 kap. 6 § 1 mom. i den föreslagna bokföringslagen skall tillämpas på bokslut för försäkringsbolag, eftersom det på basis av försäkringsverksamhetens speciella karaktär är ändamålsenligt att de myndigheter som ansvarar för normgivning för försäkringsanstalter utfärdar motsvarande bestämmelser. En bestämmelse med samma innehåll föreslås bli fogad till 10 kap. 14 § i lagen om försäkringsbolag. Eftersom

storleksgränser inte tillämpas vid upprättandet av bokslut för försäkringsbolag, behövs inte 8 kap. 6 § 2 mom. i den föreslagna bokföringslagen i försäkringsbranschen.

Bestämmelsen om skyldigheten att upprätta koncernbokslut i 6 kap. 1 § i den föreslagna bokföringslagen föreslås inte enligt paragrafens 4 mom. bli tillämpad på upprättandet av koncernbokslut för försäkringsbolag, utan bestämmelser som motsvarar 6 kap. 1 § i bokföringslagen föreslås i 10 kap. 11 § i lagen om försäkringsbolag. Dessutom föreslås att bestämmelser som motsvarar 6 kap. 2 § i bokföringslagen fogas till 10 kap. 11 § i lagen om försäkringsbolag, varvid bestämmelserna om skyldigheten att upprätta koncernbokslut, innehållet i koncernbokslutet och de uppgifter som skall lämnas i moderföretagets verksamhetsberättelse ingår i 11 § i sin helhet.

I överensstämmelse med 3 mom. föreslås att inte 7 a kap. 2—5 § och 8 kap. 6 § i bokföringslagen skall tillämpas på upprättandet av koncernbokslut för försäkringsbolag. Bestämmelserna i 6 kap. 4 § 3 mom. i bokföringslagen, med undantag för de bestämmelser som anges i 3 mom. tillämpas dock på upprättandet av bokslut och koncernbokslut för försäkringsbolag.

I 3 kap. 3 § 1 mom. i bokföringslagen (allmänna bokslutsprinciper) föreslås en ny 2 a-punkt, enligt vilken man när bokslutet, verksamhetsberättelsen och den ingående balansen upprättas skall fästa uppmärksamhet vid affärstransaktionernas faktiska innehåll och inte enbart vid deras juridiska form (innehållsbetonning). Principen att innehållet går före formen (substance over form) är en av de viktigaste internationella redovisningsprinciperna och betraktas som en del av god bokföringssed.

Principen att innehållet går före formen ingår i den nya artikel 4.6 i moderniseringsdirektivet, enligt vilken medlemsstaterna får tillåta eller fordra att beloppen i poster i resultat- och balansräkningarna skall redovisas med beaktande av den rapporterade transaktionens eller överenskommelsens ekonomiska innebörd.

Enligt direktivet som gäller försäkringsföretags bokslut och konsoliderade bokslut skall förpliktelser som föranleds av försäk-

ringsavtal i balansräkningen uppges under posten "Försäkringsteknisk ansvarsskuld" och resultat under försäkringstekniskt bidrag. På så vis framlägger försäkringsföretag i regel sina åtaganden i fråga om försäkringsavtal i enlighet med IAD, vilket leder till att vissa försäkringsavtal tas upp på olika sätt i bokslut för företag i olika branscher.

Sättet att ta upp försäkringsavtal i bokslutet kommer sannolikt att förändras avsevärt då IFRS-standarden för försäkringsavtal blir färdig. Därför föreslås i paragrafens 5 mom. att principen om innehållsbetonning (principen om att innehållet går före formen) inte skall förutsättas bli tillämpad i fråga om försäkringsavtal. Boklutspraxis för försäkringsavtal skall med beaktande av kontinuitetsprincipen inte ändras med jämna mellanrum utan det är ändamålsenligt att tillämpa principen om att innehållet går före formen på försäkringsavtal i årsbokslut för försäkringsföretag först sedan försäkringsavtalsstandarden har offentliggjorts och antagits.

Det är nationellt fråga om att det inte blir aktuellt att iakttä definitionen på försäkringsavtal enligt internationella redovisningsstandarder annat än när det är tillåtet eller obligatoriskt att iakttä standarderna. I praktiken gäller begränsningen således den definition på försäkringsavtal som skall iakttas i årsbokslut då försäkringsbolaget i enlighet med 10 kap. 1 § 7 mom. i lagen om försäkringsbolag inte är skyldigt att upprätta årsbokslut i enlighet med internationella redovisningsstandarder.

I det första skedet då försäkringsföretagen tillämpar de antagna IAS/IFRS-standarderna men det inte finns någon godkänd försäkringsavtalsstandard föreslås att principen om innehållsbetonning inte skall tillämpas på poster som skall tas in i bokslutet ur försäkringsavtal. I det första skedet föreslås att premieinkomster, ersättningskostnader, försäkringsteknisk ansvarsskuld och förändringar i den således tas upp i bokslutet i enlighet med nuvarande praxis. IAS-standarderna innehåller definitionen på bokföringsmässiga försäkringsavtal men avsikten är att försäkringsavtal inte i det första skedet skall tas upp i bokslut på basis av principen "inhållet går före formen" utan att försäkringsavtal skall behandlas enligt rådande nationell praxis i bok-

slut.

I 6 mom. preciseras på vilka balansposter för försäkringsbolag bokföringslagens bestämmelser om bestående aktiva och omsättningstillgångar skall tillämpas. På immateriella och materiella nyttigheter tillämpas 5 kap. 13 och 16 § i bokföringslagen och på varulager 5 kap. 16 § i bokföringslagen.

I 10 kap. 1 § 7 mom. i lagen om försäkringsbolag föreskrivs om att bokslutet och koncernbokslutet skall upprättas i enlighet med internationella redovisningsstandarder i överensstämmelse med 7 a kap. 2—5 § i bokföringslagen. Eftersom de ovan nämnda bestämmelserna i bokföringslagen inte tillämpas på bokslut och koncernbokslut för försäkringsbolag, föreslås att motsvarande bestämmelser tas in i det nya 7 mom.

I den första punkten föreslås att ett försäkringsbolag och en försäkringsholdingsammanslutning som är ett sådant noterat försäkringsbolag som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (IAS-förordningen) skall vara skyldigt att upprätta sitt koncernbokslut i enlighet med de aktuella internationella redovisningsstandarderna enligt 7 a kap. 1 § i bokföringslagen. Detta motsvarar bestämmelsen i artikel 4 i IAS-förordningen.

I 2 punkten utvidgas det obligatoriska tillämpningsområdet för bokslut som skall upprättas i enlighet med internationella redovisningsstandarder till bokslut enligt artikel 5.1 punkt a i IAS-förordningen. Enligt artikel 5.1 punkt a i IAS-förordningen får medlemsstaterna tillåta eller kräva att sådana företag som avses i artikel 4 utarbetar sina årsredovisningar i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som antas i enlighet med förfarandet i artikel 6.2. Bestämmelsen motsvarar IAS-regleringsgruppens riktlinjer för tillämpningen av internationella redovisningsstandarder.

I 3 punkten föreslås att försäkringsbolag skall få upprätta sina koncernbokslut i enlighet med de godkända internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen. Enligt detta kan ett försäkringsbolag som är dotterföretag upprätta sitt eget koncernbokslut i enlighet med internationella redovisningsstandarder. Också vilket

som helst annat försäkringsbolag får upprätta sitt koncernbokslut i enlighet med IAS-standarderna. I praktiken torde sådana situationer vara sällsynta, eftersom bokföringssystemen allmänt taget förutsätter att samma principer tillämpas både i fråga om enskilda företag och i fråga om koncerner.

Nedan i 11 § 7 mom. i detta kapitel föreslås att bestämmelserna i detta kapitel om koncernbokslut och de uppgifter som skall lämnas i moderbolagets verksamhetsberättelse i tillämpliga delar skall tillämpas även vid upprättandet av en försäkringsholdingsammanslutnings koncernbokslut och verksamhetsberättelse.

I 8 mom. föreslås bestämmelser om de bestämmelser i bokföringslagen som även skall tillämpas på ett försäkringsbolag eller en försäkringsholdingsammanslutning som upprättar ett IAS/IFRS-bokslut och ett koncernbokslut. Dessa är bestämmelserna om bokföringsskyldighet i 1 kap. 1 §, dubbel bokföring i 2 §, god bokföringssed i 3 §, bestämmande inflytande i 5 §, koncernföretag, moderföretag och dotterföretag i 6 §, bokföring av affärshändelser samt bokföringsmaterial i 2 kap., språk och valuta i 3 kap. 5 §, datering och underskrift av bokslut i 7 §, balansbok i 8 §, registrering av bokslut i 9 §, offentliggörande av bokslut i 10 §, skyldighet att ge kopior i 11 §, uppgifter om revision i 12 §, specifikationer till balansräkningen och till noterna i 13 § och om arkivering av sammanställningsdokument i 6 kap. 19 § i bokföringslagen.

Momentet motsvarar förteckningen i 7 a kap. 4 § i bokföringslagen, med undantag av bestämmelserna om verksamhetsberättelse i 6 kap. 2 § 3 mom. i bokföringslagen samt bestämmelserna om skyldigheten att upprätta koncernbokslut i 6 kap. 1 § i bokföringslagen, om vilka föreskrivs särskilt i lagen om försäkringsbolag.

I 9 mom. räknas upp vilka bestämmelser i lagen om försäkringsbolag som skall tillämpas på försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar som upprättar bokslut och koncernbokslut enligt IAS/IFRS. Dessa är bestämmelserna om registrering av affärshändelser i 10 kap. 1 b §, tiden för upprättande av verksamhetsberättelse och bokslut i 1 c §, försäkringsteknisk ansvarsskuld och sol-

vens i 2 § 7 mom., angivandet av de placeringar som utgör täckning för fondförsäkringars ansvarsskuld i balansräkningen i 4 d §, koncernbokslutets innehåll och noter i 11 § 1 mom. samt verksamhetsberättelse i 12 § i denna lag.

Enligt 10 mom. kan det genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivas att det i bokslutet, koncernbokslutet eller i verksamhetsberättelsen eller i samband med dessa skall lämnas sådana tilläggsuppgifter som inte krävs i de internationella redovisningsstandarderna. Bemyndigandet att utfärda normer bygger på de tillägg som gjorts till 2 punkten i fjärde direktivet och artikel 16.1 i sjunde direktivet, enligt vilka medlemsstaterna får tillåta eller kräva att också andra handlingar skall tas in i bokslutet utom balansräkningen, resultaträkningen och noterna.

I motiveringarna till artikel 1.1 i moderniseringsdirektivet konstateras att en ändring av direktivet ger medlemsstaterna en uttrycklig möjlighet att tillåta eller kräva att sådana handlingar tas in i bokslutet. Förslaget motsvarar 7 a kap. 5 § i bokföringslagen, enligt vilken motsvarande tilläggsuppgifter skall ges genom förordning av statsrådet. När det gäller försäkringsföretag är det social- och hälsovårdsministeriet som har normgivningsbemyndigande.

1 b §. Enligt 2 kap. 4 § 2 mom. i bokföringslagen skall "kontantbetalning utan dröjsmål noteras kronologiskt i bokföringen för varje dag. Övriga noteringar i bokföringen får göras månadsvis eller för en motsvarande period inom fyra månader från utgången av kalendermånaden eller perioden." Andra satsen i ovan nämnda förslag till bestämmelse kan inte tillämpas på bokslut för försäkringsbolag, eftersom dessa enligt gällande 10 kap. 1 b § i lagen om försäkringsbolag skall upprättas inom tre månader efter räkenskapsperiodens utgång. Därför skall också alla noteringar göras inom samma tid. Av denna anledning föreslås att 10 kap. 1 b § i lagen om försäkringsbolag ändras så att den till innehållet motsvarar 2 kap. 4 § 2 mom. i den föreslagna bokföringslagen.

Det föreslås att bestämmelserna i gällande 10 kap. 1 b § i lagen om försäkringsbolag överförs till 1 c § 1 mom. i samma kapitel för att bokföringsbestämmelserna i lagen om

försäkringsbolag skall komma före bokslutsbestämmelserna i överensstämmelse med ordningen för bestämmelser i bokföringslagen. Nämnda bestämmelse gäller löpande bokföring och bygger inte på direktiv.

1 c §. I 1 mom. föreslås i överensstämmelse med 3 kap. 1 § i bokföringslagen bestämmelser om innehållet i bokslut för försäkringsbolag. Bokslut för försäkringsbolag består av

1) en balansräkning, som ger en bild av den ekonomiska ställningen på bokslutsdagen,

2) en resultaträkning, som beskriver hur resultatet har uppkommit,

3) en finansieringsanalys, samt

4) uppgifter som skall lämnas i bilagor till balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalys (noter). Enligt 3 kap. 1 § 1 mom. 3 punkten i den föreslagna bokföringslagen innehåller bokslutet en finansieringsanalys. Regleringen av finansieringsanalysen bygger inte på bolagsdirektiv utan på nationella bestämmelser.

I 10 kap. 10 § 1 mom. i gällande lag om försäkringsbolag föreskrivs om finansieringsanalys för ett försäkringsbolag och dess koncern. Bestämmelsen föreslås bli upphävd, eftersom en bestämmelse om finansieringsanalys föreslås i 10 kap. 1 c § 1 mom. 3 punkten. Närmare bestämmelser om finansieringsanalysen för ett försäkringsbolag som är moderbolag föreslås i 10 kap. 11 § i lagen om försäkringsbolag.

Som 10 kap. 1 c § 2 mom. i lagen om försäkringsbolag föreslås i överensstämmelse med 3 kap. 1 § 2 mom. i bokföringslagen att för varje post i balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalysen skall motsvarande uppgifter för den närmast föregående räkenskapsperioden anges (jämförelsetal). Om specificeringen av balansräkningen, resultaträkningen eller finansieringsanalysen har ändrats, skall jämförelsetalet om möjligt korrigeras. På samma sätt skall förfaras, om jämförelsetalet av något annat skäl inte är användbart.

Till bokföringslagen föreslås bli fogat ett nytt 3 kap. 1 § 4 mom., enligt vilket det i samband med bokslutet skall framläggas en verksamhetsberättelse som ger uppgifter om viktiga omständigheter som gäller utvecklingen av den bokföringsskyldiges verksam-

het förutsatt att vissa kriterier som anges i 4 mom. 1 och 2 punkten uppfylls. Bestämmelserna bygger på artikel 46.1 och 46.2 i fjärde direktivet, vilka även tillämpas på bokslut och verksamhetsberättelse för försäkringsföretag.

Enligt 3 mom. skall till bokslutet för ett försäkringsbolag på motsvarande sätt fogas en verksamhetsberättelse som ger uppgifter om viktiga omständigheter som gäller verksamhetens utveckling. Försäkringsbolag är med avvikelse från bokföringslagen alltid skyldiga att göra upp en verksamhetsberättelse. Kompletterande föreskrifter om verksamhetsberättelsen som bygger på försäkringsverksamhetens speciella karaktär utfärdas i social- och hälsovårdsministeriets förordning om försäkringsföretags bokslut och koncernbokslut.

IAS/IFRS-standarderna förutsätter inte att verksamhetsberättelsen tas in i bokslutet utan i fråga om verksamhetsberättelsen kompletteras IAS/IFRS-standarderna av redovisningsdirektiven. Därför föreslås att bokföringslagen och lagen om försäkringsbolag ändras så att bestämmelser om verksamhetsberättelsen, som inte hör till bokslutet men skall fogas till det, utfärdas i ett separat 3 mom.

Enligt 4 mom. skall de handlingar som ingår i bokslutet vara överskådliga och bilda en helhet. Innehållet i 4 mom. motsvarar 3 kap. 1 § 5 mom. i bokföringslagen.

Bestämmelsen i gällande 10 kap. 1 b § föreslås bli överförd till 1 c § 5 mom. På grund av att innehållet i bokslutet ändras konstateras i 5 mom. att även en verksamhetsberättelse som framläggs i samband med bokslutet skall upprättas inom tre månader från räkenskapsperiodens utgång.

2 §. I gällande 6 mom. föreslås en teknisk ändring, genom vilken social- och hälsovårdsministeriet ändras till Försäkringsinspektionen. I momentet föreslås också en annan främst teknisk ändring, där uttrycket till ett finskt försäkringsbolag i första meningen i momentet ändras till formen till en finsk försäkringsanstalt. Regleringen ändras till dessa delar så att den motsvarar gällande 10 kap. 3 § 4 mom. i lagen om försäkringsföreningar.

En finsk försäkringsanstalt är som begrepp vidare än ett finskt försäkringsbolag. Eftersom försäkringsbolag och försäkringsföre-

ningar konkurrerar sinsemellan i flera skadeförsäkringsklasser, har det med avseende på en enhetlig reglering och konkurrensneutralitet inte ansetts vara motiverat att begränsa försäkringsbolagens verksamhetsmöjligheter på annat sätt än som för försäkringsföreningar.

Till paragrafen föreslås bli fogat ett nytt 7 mom. på basis av vilket ett försäkringsbolag som upprättar sitt bokslut i enlighet med internationella redovisningsstandarder skall foga en utredning över den försäkringstekniska ansvarsskulden, beräknad enligt nationella författningar, och solvensen till bokslutet. Försäkringsinspektionen skall ha rätt att utfärda närmare föreskrifter om hur den försäkringstekniska ansvarsskulden och solvensen skall upptas i bokslutet.

Den försäkringstekniska ansvarsskulden i balansräkningen kommer eventuellt att variera beroende på om den är definierad enligt IAS/IFRS-standarder eller nationella författningar. Därför är det motiverat att i samband med bokslutet uppge den försäkringstekniska ansvarsskulden beräknad i enlighet med nationella bestämmelser. Normgivningsbemyndigandet bygger på artikel 1.1 och artikel 2.7 i moderniseringsdirektivet.

I praktiken motsvarar de uppgifter som skall lämnas i huvudsak de uppgifter som skall uppges i enlighet med 4 b § 1 mom. 2 punkten i lagen om försäkringsbolag. Om ett försäkringsbolag upprättar sitt bokslut i enlighet med internationella redovisningsstandarder lämnas uppgifter som motsvarar 4 b § i noterna till bokslutet eller i en separat handling som fogas till bokslutet. Det är också fråga om en tilläggsuppgift som är väsentlig för den som läser bokslutet, eftersom kraven på solvens ställs på basis av den försäkringstekniska ansvarsskulden. Tillgångar som motsvarar den försäkringstekniska ansvarsskulden och andra tillgångar som förutsätter att miniminivån på solvenskravet uppfylls får inte delas ut från försäkringsbolagen.

Syftet med momentet är att säkerställa att sådana uppgifter lämnas till försäkringsbolagets referensgrupper i bokslutet eller i samband med bokslutet inom ramen för vilka kraven på solvens kan bedömas i relation till bolag som upprättar sina bokslut enligt nationella bestämmelser.

4 b §. I 1 momentets andra punkt föreslås en teknisk ändring. Hänvisningen i punkten ändras så att den gäller gällande förordning 248/1999.

4 c §. I 1 mom. föreslås en lagtekniskt förtydligande ändring. Ordalydelsen i den första meningen i gällande moment föreslås bli ändrad så att anskaffningsutgiften för de placeringar som finns under huvudgruppen ”Placeringar” i balansräkningen och som återstår vid utgången av räkenskapsperioden skall aktiveras.

I 2 mom. föreslås vissa tekniska ändringar. Social- och hälsovårdsministeriets bemyndigande att föreskriva om förutsättningar i enlighet med vilka masskuldebrevslån samt andra penning- och kapitalmarknadsinstrument kan tas upp på ett sätt som avviker från principen om det lägsta värdet i anskaffningsutgiftsprincipen föreslås inte bli ändrat.

Till paragrafen föreslås ett nytt 4 mom. genom vilket praxis för avskrivning av uppskrivningen av en byggnad som hör till ett försäkringsbolags placeringar preciseras. Om värdet på en byggnad som hör till placeringarna har uppskrivits, beräknas avskrivningen på summan av anskaffningsutgiften och uppskrivningen. När det gäller en nyttighet som skall betraktas som placeringstillgång tas uppskrivningen med avvikelse från den allmänna bestämmelsen i bokföringslagen upp i resultaträkningen. Uppskrivningar som gjorts under placeringar och som gällt tillgångar som är underkastade förslitning, dvs. främst fastigheter, har tidigare varit föremål för avskrivningspraxis i försäkringsbolag.

Som andra mening i momentet föreslås bestämmelser om att ur uppskrivningsfonden kan som en separat post jämförbar med den balansräkningspost som innehåller vinster och förluster för tidigare räkenskapsperioder överföras ett belopp som motsvarar avskrivningar som under räkenskapsperioden eller tidigare räkenskapsperioder har gjorts för uppskrivningen och som har tagits upp som kostnader i resultaträkningen. Detta är en specialbestämmelse för försäkringsföretag som föranleds av att i bokföringslagen kan en uppskrivning endast göras på tillgångar som inte är underkastade förslitning. I försäkringsbolag kan en uppskrivning också göras på anläggningstillgångsfastigheter som är

underkastade förslitning. Uppskrivningen tas upp i uppskrivningsfonden i fråga om den post som skall betraktas som anläggningstillgång och på den görs avskrivningen.

Första meningen i det nya 5 mom. innehåller ett förslag till en grundläggande bestämmelse om värdering av finansiella instrument, inklusive derivatinstrument, till verkligt värde i enlighet med artikel 42 a.1 i fair value-direktivet. Placeringar kan med avvikelse från 1—3 mom. värderas till verkligt värde. Dessutom kan också andra finansiella instrument än sådana som tagits upp som placeringar i balansräkningen med avvikelse från 4 b § värderas till verkligt värde. I praktiken kan finansiella instrument som skall värderas till sitt verkliga värde, såsom derivatavtal, ingå t.ex. i sådana skulder som avses i 4 b § 3 punkten.

På basis av nationell lagstiftning värderas åtaganden som beviljas av försäkringsbolag och som skall klassificeras som försäkringsavtal i balansräkningen fortfarande i enlighet med de beräkningsgrunder som försäkringsbolaget följer även om bolaget tillämpar värdering till verkligt värde. Därför betraktas en beviljad försäkring inte som finansiellt instrument i ett försäkringsbolag inom ramen för nationell bokföringslagstiftning och i fråga om 4 b § 1 mom. 2 punkten tillämpas principerna om värdering av finansiella instrument till verkligt värde inte på en del eller delar av den försäkringstekniska ansvarsskulden, trots att t.ex. tillgångar som utgör bidrag för fondförsäkringar värderas till verkligt värde och även ansvaren bestäms i enlighet med värdet på de tillgångar som täcker dem. Värdering enligt verkligt värde föreslås vara frivilligt vid upprättandet av både bokslut och koncernbokslut.

I momentets andra mening föreslås att förändringar i det verkliga värdet skall tas upp antingen som intäkter eller kostnader i resultaträkningen eller i fonden för verkligt värde som ingår i det egna kapitalet i balansräkningen. Bestämmelsen om redovisning av värdeförändringar direkt i en fond för verkligt värde bygger på artikel 42 c.2 i fair value-direktivet.

Närmare bestämmelser om huvudprinciperna för förutsättningar för värdering enligt verkligt värde och fastställande av verkligt

värde, hur förändringar i det verkliga värdet skall tas upp i resultaträkningen och balansräkningen samt om noter som skall ges om finansiella instrument och de uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen föreslås bli utfärdade genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. I ministeriets förordning skall endast ges huvudprinciperna i fråga om verkligt värde. Ministeriets förordning preciseras och kompletteras av Försäkringsinspektionens föreskrifter, som är nödvändiga med tanke på tillsynen. Till dessa delar bör inspektionens befogenheter vara symmetriska med Finansinspektionens. Bestämmelser om Försäkringsinspektionens bemyndigande att utfärda föreskrifter tas in i 11 mom.

I momentets femte mening föreslås en definition på tillgångar som innehas för handel. Enligt IAS 39 ingår i en handelsportfölj finansiella instrument som förvärvats i avsikt att säljas med vinst på basis av kortfristiga ändringar i prisnivån. Därtill ingår i handelsportföljen skulder som innehas i samma syfte. Det är primärt företaget som bestämmer användningsändamålet. Enligt de internationella redovisningsstandarderna är företagsledningens avsikt avgörande då företaget definierar användningsändamålet. I momentet föreslås Försäkringsinspektionen få bemyndigande att utfärda närmare föreskrifter om grunderna för klassificeringen av finansiella instrument som innehas för handel o.a. På så vis kan inspektionen genom sina föreskrifter bidra till att företagen i försäkringsbranschen klassificerar sådana tillgångar enhetligt.

I det nya 6 mom. föreslås en bestämmelse för värdering av vissa placeringar till verkligt värde, såsom förvaltningsfastigheter som avses i IAS 40 och andra placeringar som enligt IAS-standarderna kan värderas till verkligt värde. Andra placeringar än förvaltningsfastigheter nämns inte uttryckligen i momentet utan avsikten är att placeringar som värderas till verkligt värde skall fastställas närmare i en förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Det blir främst aktuellt med de biologiska tillgångar som omfattas av jordbruksstandarderna IAS 41, t.ex. skogsförmögenhet som ägs av försäkringsbolag. Genom att nämna andra placeringar i det aktuella momentet kan man beakta de internationella redovisningsstandardernas utveckling och på

ett smidigt sätt utvidga försäkringsbolagens möjligheter att värdera också andra än de nämnda tillgångarna till verkligt värde med beaktande av den internationella utvecklingen. Eftersom artikel 42f i avsnitt 7a i moderniseringsdirektivet inte känner till alternativet att ta upp värdeförändringar direkt i fonden för verkligt värde som ingår i det egna kapitalet och förfarandet inte är förenligt med IAS-standarderna, föreslås att förändringar i de aktuella placeringarnas verkliga värde skall tas upp i resultaträkningen.

Närmare bestämmelser om huvudprinciperna för förutsättningar för värdering enligt verkligt värde och fastställande av det verkliga värdet, hur ändringar i det verkliga värdet upptas i resultaträkningen samt noter om dessa poster och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Försäkringsinspektionen skall i överensstämmelse med 5 mom. ha bemyndigande att utfärda föreskrifter.

I bokföringslagen föreslås inte att värdering till verkligt värde utvidgas till de poster som möjliggörs av artikel 42e i moderniseringsdirektivet. Eftersom försäkringsbolagens förvaltningsfastigheter och skogsförmögenhet med avvikelse från de övriga bokföringskyldiga är placeringar som kan jämföras med finansiella instrument, föreslås med avvikelse från den föreslagna bokföringslagen att värdering av verkligt värde också skall tillåtas för värdering av förvaltningsfastigheter och skogsförmögenhet inom de gränser som dras upp i en förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

I 7 mom. föreslås bestämmelser om att försäkringsbolaget skall välja värderingsmetod på basis av användningsändamålet och konsekvent tillämpa denna värderingsmetod på alla tillgångar med motsvarande användningsändamål. Det primära valet av användningsändamål görs i fråga om finansiella instrument mellan 1—3 och 5 mom. och i fråga om fastigheter mellan 1, 3, 4 och 6 mom. Som ett sekundärt kriterium betraktas indelningen i placering- och anläggningstillgångar i 4 §. När det gäller placeringstillgångar bildas den lägre klassificeringen för användningsändamålet när 6 mom. i fråga om finansiella instrument tillämpas i enlighet med in-

delningen i fair value-direktivet och standarden IAS 39, som är förebild för direktivet.

Också när det gäller bestämmelsen om värdering av verkligt värde i 6 mom. måste värderingsmetod på basis av egendomsklass väljas över balansräkningsposterna. När det gäller fastigheter förutsätts i praktiken en separat klassificering av förvaltningsfastigheter och fastigheter i eget bruk, eftersom dessa behandlas olika i bokföringen när det gäller hur uppskrivningar och avskrivningar på dem behandlas. Den valda värderingsmetoden skall följas konsekvent och ett försäkringsbolag kan således inte byta värderingsmetod från en räkenskapsperiod till en annan.

I praktiken kan ett försäkringsbolag övergå delvis till värdering av verkligt värde. Värdering av finansiella instrument till verkligt värde förutsätter inte att bolaget övergår till att värdera förvaltningsfastigheter och biologiska tillgångar till verkligt värde. Försäkringsbolag kan också värdera förvaltningsfastigheter till verkligt värde utan att värdera finansiella instrument till verkligt värde. Om försäkringsbolaget har klassificerat en post som finansiella tillgångar eller skulder som innehas för handel, måste värdering till verkligt värde tillämpas på denna post. Om försäkringsbolaget har övergått till att värdera ett visst tillgångsslag till dess verkliga värde, kan det inte återgå till värdering som baserar sig på anskaffningsutgiften.

Innehållet i det föreslagna 8 mom. motsvarar gällande 4 c § 4 mom. En tillgång som överförs från en till placeringstillgångarna eller anläggningstillgångarna hänförd grupp av placeringar till en annan har det balansvärde som avses i 1—4 mom. , då de värderingsprinciper som anges i 1—4 mom. iaktas. Detta betyder i praktiken att t.ex. en anläggningstillgångspost som värderats till anskaffningsutgiften överförs med sitt balansvärde från en grupp i balansräkningen till en annan, ifall postens användningsändamål ändras till placering, och värderas följande gång i enlighet med värderingsreglerna för placeringar. På motsvarande sätt överförs en placering som har värderats till sitt verkliga värde och som tas i eget bruk med sitt verkliga värde till anläggningstillgångarna även om de övriga tillgångarna som hör till anläggningstillgångarna värderats till anskaffningsutgiften.

Innehållet i 9 mom. motsvarar gällande 4 c § 5 mom. I momentet föreslås dock som tillägg ett bemyndigande för Försäkringsinspektionen att utfärda föreskrifter om de uppgifter som balanspostvis skall lämnas som not till balansräkningen och som gäller anskaffningsutgift och verkliga värden.

Innehållet i 10 mom. motsvarar det tidigare tillämpade 5 kap. 17 § 2 mom. i bokföringslagen. Om en uppskrivning enligt 2 mom. gäller aktier eller andelar som ett moderföretag äger i ett dotterföretag, skall de aktier eller andelar som dotterföretaget äger i moderföretaget anses vara utan värde när uppskrivningen görs.

I 11 mom. föreslås ett bemyndigande för Försäkringsinspektionen att utfärda närmare föreskrifter om förutsättningarna för värdering av placeringar enligt verkligt värde, fastställande av verkligt värde och anskaffningsutgift för placeringar, överföring mellan placerings- och anläggningstillgångar samt om framställningssättet för byggnadsavskrivningar enligt plan.

4 d §. I 1 mom. föreslås en teknisk hänvisningsändring i överensstämmelse med det förändrade innehållet i 4 c § så att värderings- och intäktsföringsprinciperna enligt 4 c § 1—9 mom. inte skall gälla fondförsäkringar. Placeringar som utgör täckning av ansvarsskulden för fondförsäkringar värderas alltid till sitt verkliga värde i enlighet med artikel 46.2 i IAD och förändringar i deras värde förs alltid in i resultaträkningen. Således finns det ingen valfrihet när det gäller värderingen av dessa tillgångar. Det föreslås också att hänvisningen till 12 kap. 2 b § stryks som obehövlig, eftersom alla förändringar i värdet på tillgångar som utgör täckning av fondförsäkringar tas upp i resultaträkningen.

4 e §. Bestämmelser som motsvarar gällande 4 e § har överförts till 10 kap. 1 § 9 mom. (immateriella tillgångar och varulager) och i 11 kap. 6 a § i lagen om aktiebolag har möjligheten att redovisa egna aktier som tillgångar strukits och därför föreslås 4 e § bli upphävd som obehövlig.

5 §. I 2 mom. föreslås en teknisk ändring enligt vilken vederbörande ministerium ändras till social- och hälsovårdsministeriet.

10 §. Paragrafen föreslås bli upphävd, eftersom motsvarande bestämmelser föreslås i

10 kap. 1 c § 1 mom. och 11 § 1 mom.

11 §. Gällande 11 § föreslås bli indelad i 8 mom.

Första meningen i 1 mom. enligt vilken ett försäkringsbolag som är moderbolag skall upprätta och i sitt bokslut ta in ett koncernbokslut motsvarar till innehållet första meningen i gällande 11 § 1 mom. Den andra meningen i momentet enligt vilken koncernbokslut skall upprättas som en sammanställning av koncernföretagens balansräkningar och resultaträkningar samt noterna till dessa motsvarar första meningen i 6 kap. 2 § i den föreslagna bokföringslagen.

Som tredje mening i momentet föreslås en bestämmelse som motsvarar andra meningen i 6 kap. 2 § i bokföringslagen enligt vilken koncernbokslutet skall upprättas samma dag som moderföretagets bokslut. Momentets fjärde mening motsvarar gällande 10 § 1 mom. till de delar det gäller koncernbokslut. Det är fortsättningsvis motiverat att kräva en finansieringsanalys i samband med koncernbokslut.

Enligt 2 mom. skall vid upprättandet av koncernbokslut i tillämpliga delar iaktas bestämmelserna i 1 c § 1, 2, 4 och 5 mom., 4, 4 a—4 d, 5, 8 och 9 §, 14 § 2 mom. samt bestämmelserna i 11 kap. 2 och 6 a § i lagen om aktiebolag. Momentet motsvarar gällande 11 § 2 mom. Ändringarna föranleder ingen ändring i sak jämfört med gällande reglering.

Enligt 3 mom. skall de uppgifter som avses i 1 c § 3 mom. i detta kapitel ges i moderbolagets verksamhetsberättelse även om koncernen.

Paragrafens 4 mom. preciseras i överensstämmelse med tredje meningen i 6 kap. 2 § 1 mom. i bokföringslagen på motsvarande sätt så att handlingar som ingår i och fogas till koncernbokslutet skall vara överskådliga och bilda en helhet.

Innehållet i 5 mom. motsvarar gällande 11 § 3 mom.

Innehållet i 6 mom. motsvarar gällande 11 § 4 mom.

Till 7 mom. föreslås bli överförd andra meningen i gällande 11 § 1 mom. enligt vilken vad som i 10 kap. föreskrivs om koncernbokslut och de uppgifter som skall ges om koncernen i moderbolagets verksamhetsberättelse i tillämpliga delar skall iaktas i

fråga om koncernbokslut i koncerner där en finsk försäkringsholdingsammanslutning är moderföretag.

I 8 mom. föreslås bestämmelser som motsvarar gällande 11 § 5 mom.

11 a §. Enligt artikel 13.3 i sjunde direktivet behöver ett företag inte omfattas av en sammanställd redovisning om betydande och varaktiga hinder i väsentlig grad

1) begränsar moderföretagets möjligheter att utöva sina rättigheter när det gäller företagets ledning eller tillgångar, eller

2) begränsar möjligheterna till enhetlig ledning av företaget, om detta står i ett sådant förhållande som avses i artikel 12.1.

Dessa bestämmelser har satts i kraft genom 6 kap. 3 § i bokföringslagen, som även tillämpas på ett försäkringsbolags koncernbokslut.

I 1 mom. ingår en hänvisning till 6 kap. 3 § i bokföringslagen som grund för att dotterföretag inte behöver tas med i koncernbokslutet. I momentet konstateras vidare att bokslutsuppgifter för ett dotter- eller intresseföretag som bedriver lagstadgad arbetspensionsförsäkringsrörelse inte får tas med i koncernbokslutet för ett annat försäkringsbolag eller en annan sammanslutning.

Enligt standard IAS 27 får ett dotterföretag undantas från den sammanställda redovisningen bl.a. om företaget verkar under strikta och långvariga begränsningar. Motsvarande grund identifieras för intressebolag i IAS 28. Som bäst revideras IAS 27 och i den preciseras att dotterföretag som verkar under strikta och långvariga begränsningar till karaktären är sådana som koncernen inte har något bestämmande inflytande över och därför sammanställs de inte med koncernbokslutet. Motsvarande preciseringar föreslås i IAS 28.

Arbetspensionsförsäkringsbolag har inte heller för närvarande i Finland tagits med i konsoliderade bokslut, eftersom deras verksamhet omfattar verkställigheten av det lagstadgade pensionsskyddet. Det är fortsättningsvis motiverat att inte sammanställa arbetspensionsförsäkringsbolag, eftersom de sakliga grunderna för det inte har förändrats. Ett arbetspensionsförsäkringsbolag kan i princip vara ett dotterföretag, varvid fullständig sammanställning är huvudprincipen eller ett intresseföretag, varvid sammanställning

enligt kapitalandelsmetoden som för intresseföretag kan bli aktuell, om inget annat följer av bestämmelserna i direktiven. Att ta med ett arbetspensionsförsäkringsbolags bokslut i koncernbokslutet på samma sätt som för ett dotterföretag eller intresseföretag leder dock inte till att en riktig och tillräcklig bild av koncernens verksamhetsresultat och ekonomiska ställning ges, eftersom koncernen inte disponerar över arbetspensionsförsäkringsbolagets tillgångar.

Lagstiftningen om arbetspensionsförsäkringsbolag innehåller begränsningar som hindrar eller försämrar ett annat bolags möjligheter att få bestämmande inflytande i arbetspensionsförsäkringsbolag och som hindrar arbetspensionsförsäkringsbolag från att överföra sina tillgångar på moderföretaget eller andra koncernföretag. Sammanställning skulle ge fel bild av koncernens ekonomiska ställning och resultat. Ett annat företag kan inte i praktiken ha bestämmande inflytande i arbetspensionsförsäkringsbolag. Aktieägare och innehavare av garantikapital får ges endast en skälig avkastning, vars nivå bestäms av social- och hälsovårdsministeriet när det fastställer beräkningsgrunderna för arbetspensionsförsäkringsbolaget.

I arbetspensionsförsäkringsbolag hör tillgångar som överskrider den försäkringstekniska ansvarsskulden dessutom till försäkringsbeståndet och inte till innehavarna av aktier eller garantikapital. Arbetspensionsförsäkringsbolag sköter den lagstadgade APL-verksamheten. Deras tillgångar skall användas till skötseln av pensionsansvaret. Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag framhäver arbetspensionsförsäkringsbolagets självständighet i förhållande till försäkringsbolagen inom samma grupp, ägarna, övriga samfund som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet och banker.

Med beaktande av arbetspensionsförsäkringsverksamhetens speciella karaktär är det även i fortsättningen motiverat att förbjuda att ett arbetspensionsförsäkringsbolag som är dotter- eller intresseföretag sammanställs med koncernbokslutet för ett försäkringsbolag eller en annan sammanslutning.

I första meningen i 2 mom. föreslås en teknisk ändring i vilken hänvisas till 14 § 7 mom. i detta kapitel. Ändringen beror på att

14 § föreslås bli ändrad. Termen moderbolag i första meningen i gällande paragraf föreslås bli ersatt med försäkringsbolag som är moderbolag, vilket preciserar paragrafens tillämpningsområde så att Försäkringsinspektionens undantagstillstånd gäller situationer då ett inhemskt dotterföretag som skall tas med i koncernbokslutet inte har samma räkenskapsperiod som det försäkringsbolag som är moderbolag.

Enligt 6 kap. 5 § 3 mom. i bokföringslagen får dotterföretagets bokslut tas med i koncernbokslutet, om dess räkenskapsperiod utgår mer än tre månader före eller efter utgången av moderföretagets räkenskapsperiod. Principen motsvarar punkt 19 i standarden IAS 27. Enligt artikel 66.5 i IAD tillämpas artikel 27.3 i direktiv 83/349/EEG under förutsättning att balansdagen för ett företag som hör till en företagsgrupp inte ligger tidigare än sex månader före balansdagen för den sammanställda redovisningen. Motsvarande bestämmelse i koncernredovisningsdirektivet är tre månader före utgången av moderföretagets räkenskapsperiod. Eftersom bokslutet skall upprättas inom tre månader från räkenskapsperiodens utgång, kan dotterföretagets räkenskapsperiod inte upphöra efter detta.

Artikel 66.5 i IAD är en medlemsstatsoption. Finska försäkringsbolag har inte i praktiken nämnvärt utnyttjat det förfarande som möjliggörs i andra meningen i 11 a § 2 mom. Standarden IAS 27 känner inte till den specialbestämmelse som gäller försäkringsbranschen inom ramen för IAD-direktivet. Ur perspektivet för en enhetlig reglering av olika branscher har det ansetts vara motiverat att försäkringsbranschen skall omfattas av samma bestämmelser på grund av vilka det föreslås att andra meningen i 2 mom. skall upphävas. Tillämpningen av bokföringslagens allmänna bestämmelse för sammanställning av ett dotterföretag har beaktats i 1 § 4 mom.

12 §. Hänvisningen i paragrafen till 10 § 2 mom. i lagen om försäkringsbolag föreslås bli upphävd, eftersom motsvarande bestämmelser föreslås bli intagna i social- och hälsovårdsministeriets förordning om försäkringsföretags bokslut och koncernbokslut.

Till paragrafen föreslås bli fogad en hänvisning till 11 kap. 9 a § 1—3 mom. i lagen

om aktiebolag, eftersom paragrafens 4 mom. inte skall tillämpas på försäkringsbolag.

13 §. I 2 mom. föreslås en teknisk ändring som beror på arbetsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen.

14 §. Det föreslås att 1 mom. ändras i överensstämmelse med ordalydelsen i 8 kap. 6 § 1 mom. i bokföringslagen, eftersom verksamhetsberättelsen inte längre är en del av bokslutet. Ordalydelsen i paragrafen har också i övrigt ändrats i överensstämmelse med ordalydelsen i bokföringslagen. Innehållet i 1 mom. motsvarar gällande 14 § 1 mom.

På basis av 3 kap. 2 § 2 mom. i bokföringslagen beslutar handels- och industriministeriet om när och hur den bokföringsskyldige, för att en rättvisande bild skall kunna ges, får avvika från bestämmelserna om upprättande av bokslutet och verksamhetsberättelsen. Social- och hälsovårdsministeriet är bemyndigat att utfärda normer om vilka uppgifter som skall ges om bokslutet och verksamhetsberättelsen. Därför föreslås i 2 mom. att social- och hälsovårdsministeriet ges samma normgivningsbemyndigande som handels- och industriministeriet i fråga om försäkringsbolag.

Innehållet i 3 mom. motsvarar gällande 14 § 2 mom. Eftersom verksamhetsberättelsen inte längre är en del av bokslutet föreslås att det till 3 mom. fogas befogenheter för Försäkringsinspektionen att utfärda närmare föreskrifter om verksamhetsberättelsen.

Det föreslås i 4 mom. att Försäkringsinspektionen i överensstämmelse med 3 mom. bemyndigas att utfärda anvisningar och utlåtanden. Försäkringsinspektionen kunde meddela anvisningar och utlåtanden om tillämpningen av de internationella bokföringsstandarder som avses i 7 a kap. i bokföringslagen endast när dessa gäller enbart försäkringsverksamhet.

I 5 mom. föreslås tekniska hänvisningsändringar. Innehållet i 5 mom. motsvarar gällande 14 § 4 mom.

Till 6 mom. föreslås bli fogat ett omnämnande av verksamhetsberättelsen. Som en teknisk ändring ändras vederbörande ministerium till social- och hälsovårdsministeriet. Momentet motsvarar till innehållet gällande 14 § 5 mom.

I 7 mom. föreslås tekniska hänvisningsänd-

ringar. I momentet föreslås dessutom en förtydligande bestämmelse om Försäkringsinspektionens rätt att bevilja undantag från bestämmelserna i 2 kap. 9 § 1 mom. i bokföringslagen. Sakinnehållet i momentet motsvarar i övrigt gällande 14 § 6 mom.

11 kap. Verksamhetskapital

5 §. Det föreslås att 1 mom. 9 punkten upphävs, eftersom egna aktier inte längre sedan 11 kap. 6 a § i lagen om aktiebolag ändrades får tas upp i bestående aktiva i balansräkningen utan måste i bokföringen dras av direkt från det egna kapitalet. För att de egna aktierna inte skall behöva dras av två gånger från verksamhetskapitalet föreslås att nämnda bestämmelse upphävs.

12 kap. Vinstutdelning och annan användning av bolagets tillgångar

2 §. Det föreslås att 1 mom. ändras så att det motsvarar 12 kap. 2 § 1 mom. i lagen om aktiebolag. Enligt gällande 1 mom. skall från det fria egna kapitalet dras av de icke utdelningsbara poster som nämns i paragrafen. Eftersom en aktivering av grundläggnings- och forskningsutgifter förbjuds med stöd av 5 kap. 7 § och 8 § 1 mom. i bokföringslagen och noggranna begränsningar för aktiveringen av utvecklingsutgifter ställs i 5 kap. 8 § 2 mom. i bokföringslagen, kan punkt 1 och 1 a i 2 § 1 mom. upphävas som obehövlige. Dessutom förbjuds bokföring av egna och moderföretagets aktier i balansräkningen i och med att 1 kap. 6 a § i lagen om aktiebolag upphävts. Icke utdelningsbar post i 1 punkt i 1 momentet blir sålunda den reservfond som avges i 3 punkten.

För försäkringsbolagen föreslås tillåtelse att från 1.1.2005 värdera placeringar till verkligt värde i bokföringen. Att detta följer att orealiserade ändringar i det verkliga värdet för placeringar redovisas i resultaträkningen och i eget kapital i en fond för verkligt värde. Till paragrafens 1 mom. 2 punkt skall enligt förslaget fogas en bestämmelse, enligt vilken ovan avsedda orealiserade värdeökningar av placeringar som i bokföringen har redovisats i fonden för verkligt värde och räkenskapsperiodens resultat och vinstmed-

len skall avdras från det egna kapitalet som icke utdelningsbara poster vid fastställandet av beloppet av det såsom vinst utdelningsbara fria egna kapitalet. I bokföringen redovisade orealiserade värdeökningar av det verkliga värdet för placeringar är till ingen del utdelningsbart fritt kapital.

Till det nya 6 mom. fogas bestämmelser om att ett försäkringsbolag eller en försäkringsholdingsammanslutning som är moderbolag och som upprättar bokslut eller koncernbokslut i enlighet med internationella redovisningsstandarder inte som vinst får utdela ett belopp som motsvarar utjämningsansvar enligt 10 kap. 2 §. Genom bestämmelserna i momentet säkerställs att vinstutdelningsbestämmelserna med anledning av bokslut som upprättas i enlighet med de internationella redovisningsstandarderna motsvarar gällande krav. Den aktuella posten ingår i den försäkringstekniska ansvarsskulden i bokslut som skall upprättas i enlighet med nationella bestämmelser.

14 kap. Tillsynen över försäkringsbolag och företag som hör till finans- och försäkringskonglomerat

1 §. I 2 mom. föreslås en teknisk ändring som beror på arbetsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen.

2 §. I 1 mom. föreslås en teknisk ändring enligt vilken även verksamhetsberättelsen skall fastställas vid bolagsstämman. Social- och hälsovårdsministeriet ändras till Försäkringsinspektionen.

Även i 2 mom. föreslås en teknisk ändring genom att ministeriet ändras till Försäkringsinspektionen.

Till 3 mom. föreslås bli fogat ordet verksamhetsberättelse, eftersom verksamhetsberättelsen inte är en del av bokslutet. I verksamhetsberättelsen för ett försäkringsbolag som är moderbolag lämnas de uppgifter som avses i 10 kap. 1 c § 3 mom. även om koncernen.

16 kap. Fusion och inlösen av minoritetsaktier

7 §. Till paragrafen fogas verksamhetsbe-

rättelse till de punkter där det föreskrivs om bokslutet. I 1 mom. 7 punkten föreslås att ministeriet ändras till Försäkringsinspektionen.

18 §. Enligt 5 mom. skall även verksamhetsberättelse framläggas i samband med bokslutet och koncernbokslutet.

16 a kap. **Överlåtelse av försäkringsbeståndet**

5 §. Regleringen som gäller bokslut skall i paragrafen utsträckas även till verksamhetsberättelsen.

18 kap. **Särskilda stadganden**

5 §. I 7 punkten föreslås på motsvarande sätt som i fråga om bokslut och koncernbokslut att verksamhetsberättelsen skall lämnas till registermyndigheten. I samma punkt skall vederbörande ministerium ändras till social- och hälsovårdsministeriet.

10 a §. I 2 mom. föreslås tekniska hänvisningsändringar som föranleds av ändringarna i de ovan nämnda paragraferna i lagen om försäkringsbolag.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser. Lagen föreslås första gången bli tillämplig på den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari eller därefter. Ett försäkringsbolag får dock på frivillig basis tillämpa lagen på sin bokföring för den räkenskapsperiod som pågår när lagen träder i kraft.

Bestämmelserna i 10 kap. 4 c § 5—7 mom. i denna lag om värdering till verkligt värde får tillämpas på försäkringsbolag från och med den 1 januari 2005. Ett bokslut eller koncernbokslut som upprättats i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen skall i de fall som föreskrivs i 10 kap. 1 § 7 mom. 1 och 2 punkten i denna lag upprättas för de räkenskapsperioder som börjar den 1 januari 2005 eller därefter. Samma tidsgräns tillämpas också på valfri tillämpning enligt 1 § 7 mom. 3 punkten. Om de värdepapper som avses i 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen och är föremål för offentlig handel i ett försäkringsbolag eller en försäkringsholdingsammanslutning är endast skuldebrev, skall ett bokslut eller koncernbokslut enligt

internationella redovisningsstandarder upprättas senast för den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2007 eller därefter.

I ikraftträdandebestämmelserna föreslås i överensstämmelse med bokföringslagen att på uppskrivningar som har gjorts innan denna lag träder i kraft får tillämpas de bestämmelser som är i kraft när lagen träder i kraft. I uppskrivningsfonden för ett försäkringsbolag kan fortfarande ingå sådana uppskrivningar i anslutning till placeringstillgångarna som gjorts före 1978 och vars totala ekonomiska betydelse för närvarande är ringa. Genom valfriheten strävar man efter att försäkringsbolag skall ha möjlighet att övergå till enhetliga avskrivningsprinciper för alla uppskrivningar. I annat fall kan extra kostnader uppstå för försäkringsbolaget för den dubbla uppföljningen av uppskrivningar. I sak kan man i fråga om placeringar som skall klassificeras som anläggningstillgångar på basis av 10 kap. 4 c § 4 mom. i den nya lagen ur uppskrivningsfonden överföra en andel som motsvarar avskrivningarna och har upptagits i resultaträkningen till det fria egna kapitalet. Motsvarande förfarande är således också möjligt för uppskrivningar som skall klassificeras som placeringstillgångar och har tagits upp i uppskrivningsfonden.

Aktiverade grundläggnings- och forskningsutgifter som avskrivs under sin verkningstid enligt de bestämmelser i bokföringslagen som är i kraft när denna lag träder i kraft, skulle vid tillämpningen av 12 kap. 2 § mom. beaktas som outdelbara medel.

1.2. **Lagen om försäkringsföreningar**

1 kap. **Allmänna stadganden**

5 a §. På försäkringsföreningar tillämpas bokföringslagens 1 kap. 5 §, som definierar bestämmande inflytande, 6 § som föreskriver om koncernföretag, moderföretag och dotterföretag, 7 § som definierar ägarintresseföretag samt 8 § som definierar intresseföretag. Därför går bestämmelserna i gällande 5 a § i huvudsak ovanpå de ovan nämnda tillämpliga paragraferna i bokföringslagen. Paragrafen föreslås bli upphävd.

5 b §. Det föreslås att hänvisningarna i 1 mom. 1 och 5 punkten till 1 kap. 5 a § 2—4

mom. skall ersättas med en hänvisning till 1 kap. 5 § i bokföringslagen.

Det föreslås att hänvisningen till 5 a § 3 mom. i 2 mom. skall ersättas med en hänvisning till 1 kap. 5 § 2, 4 och 5 mom. i bokföringslagen, vilka i sak innehåller de bestämmelser som skall tillämpas på fastställande av bestämmande inflytande.

7 kap. **Föreningsstämman**

8 §. Till 1 mom. föreslås som teknisk ändring bli fogat verksamhetsberättelse.

9 kap. **Revision och särskild granskning**

5 §. Till 1 mom. 3 punkten föreslås bli fogat ordet verksamhetsberättelse.

10 kap. **Bokslut, koncernbokslut, verksamhetsberättelse och täckning av ansvarsskuld**

Till rubriken för kapitlet föreslås bli fogat ordet verksamhetsberättelse, eftersom verksamhetsberättelsen inte längre är en del av bokslutet utan en annan handling som skall framläggas i samband med bokslutet.

1 §. I 1 mom. föreslås motsvarande ändringar av teknisk karaktär som i 10 kap. 1 § 2 mom. i lagen om försäkringsbolag.

I 2 mom. görs motsvarande tekniska ändringar som i 10 kap. 1 § 3 mom. i lagen om försäkringsbolag. I momentet föreskrivs om de bestämmelser i bokföringslagen som inte skall tillämpas på bokslutet och verksamhetsberättelsen för en försäkringsförening. Momentet skiljer sig från 10 kap. 1 § 3 mom. i lagen om försäkringsbolag så att hänvisningen till 5 kap. 12 § 2 mom. i bokföringslagen hålls kvar för tydlighetens skull. I momentet föreskrivs om att en förening och ett annat motsvarande samfund samt en stiftelse får avskrivna anskaffningsutgiften för anläggningstillgångar och andra utgifter med lång verkningstid under deras verkningstid utan en på förhand uppgjord avskrivningsplan. Eftersom avskrivningar enligt plan förutsätts i

gällande 10 kap. 5 c § i lagen om försäkringsföreningar och förfarandet inte föreslås bli ändrat, skall hänvisningen till 5 kap. 12 § 2 mom. i bokföringslagen göras tydligare.

Enligt gällande lag skall bestämmelserna om bokföringsordning och bokföringstidpunkt i 2 kap. 4 § 2 mom. och tid för upprättande av bokslut i 3 kap. 6 § i bokföringslagen tillämpas på försäkringsföreningar. Enligt 10 kap. 2 § 3 mom. i lagen om försäkringsföreningar skall bokslutet och koncernbokslutet tillställas revisorerna minst en månad före den ordinarie föreningsstämman. Enligt 7 kap. 8 § 1 mom. skall den ordinarie föreningsstämman hållas inom fyra månader efter utgången av räkenskapsperioden, vilket i praktiken innebär att bokslutet skall upprättas inom tre månader och därför är bestämmelserna om tidtabellen för upprättande av bokslut och verksamhetsberättelse i lagen om försäkringsbolag också tillämpliga på försäkringsföreningar. För tydlighetens skull tas bestämmelser som motsvarar 10 kap. i lagen om försäkringsbolag i sin helhet in i lagen om försäkringsföreningar.

Eftersom försäkringsföreningar i betydande utsträckning återförsäkras sin rörelse i finska försäkringsbolag, har det ansetts vara motiverat att försäkringsföreningar upprättar sitt bokslut inom samma tidtabell som försäkringsbolag. Det blir svårare att upprätta bokslut för försäkringsbolag, om inte uppgifter för återförsäkringsredovisningar fås om försäkringsföreningarna inom tidtabellen för upprättandet av det egna bokslutet.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om försäkringsföreningar i överensstämmelse med 10 kap. 1 § 4 mom. i lagen om försäkringsbolag.

I de nya 4—5 mom. föreslås bestämmelser som motsvarar 10 kap. 1 § 5—6 mom. i lagen om försäkringsbolag för att lagen om försäkringsföreningar skall vara uppbyggd på samma sätt som lagen om försäkringsbolag.

I det nya 6 mom. föreslås att koncernbokslutet för en försäkringsförening som är moderföretag får upprättas i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen. Innehållet i momentet motsvarar 10 kap. 1 § 7 mom. 3 punkten i den föreslagna lagen om försäkringsbolag. I praktiken förutsätts dock inte försäkringsföreningar upprätta sina kon-

cernbokslut i enlighet med internationella redovisningsstandarder förrän det också blir tillåtet att upprätta årsbokslut i enlighet med dessa. Försäkringsföreningarnas koncerner är i regel små.

I de nya 7—9 mom. föreslås bestämmelser som motsvarar 1 § 8—10 mom. i lagen om försäkringsbolag. Eftersom en försäkringsförenings värdepapper inte kan tas som föremål för offentlig handel, kan internationella redovisningsstandarder i försäkringsföreningar tillämpas endast på upprättande av koncernbokslut.

1 a—1 c §. Paragraferna innehåller bestämmelser som motsvarar 10 kap. 1 a—1 c § i lagen om försäkringsbolag för att lagarna skall motsvara varandra till uppbyggnad och innehåll.

2 §. Det föreslås att paragrafen ändras så att den endast innehåller bestämmelsen i gällande 3 mom., eftersom bestämmelsen i gällande 1 mom. ingår i den nya 10 kap. 1 a § och regleringen i 2 mom. ingår i det nya 1 c § 4 mom. och 12 § 1 och 3 mom. Som förtydligande föreslås också att ordet verksamhetsberättelse fogas till paragrafen, eftersom också verksamhetsberättelsen är föremål för revision.

3 §. I paragrafen föreslås ett nytt 6 mom., där det i överensstämmelse med 10 kap. 2 § 7 mom. i lagen om försäkringsbolag föreskrivs om den redogörelse för försäkringsteknisk ansvarsskuld som skall tas in i koncernbokslutet. För närvarande hör inga noterade företag till koncerner för finska försäkringsföreningar.

5 §. Det föreslås att 3 mom. ändras så att det motsvarar 10 kap. 4 § 3 mom. i lagen om försäkringsbolag.

5 c §. I paragrafen föreslås ändringar med samma innehåll som i 10 kap. 4 c § i lagen om försäkringsbolag. För tydlighetens skull föreslås i lagen om försäkringsföreningar att den bestämmelse som motsvarar 4 c § 4 mom. i lagen om försäkringsbolag delas upp i två moment.

5 d §. Paragrafen föreslås bli upphävd i enlighet med motiveringarna till 10 kap. 4 e § i lagen om försäkringsbolag.

6 §. Innehållet i 2 mom. föreslås bli ändrat i överensstämmelse med 10 kap. 5 § 2 mom. i lagen om försäkringsbolag.

7 §. Det föreslås att 2 mom. ändras så att det motsvarar 10 kap. 8 § 2 mom. i lagen om försäkringsbolag.

9 §. Sakinnehållet i paragrafen föreslås bli ändrat så att det motsvarar 10 kap. 11 § i lagen om försäkringsbolag.

Innehållet i paragrafens 1 moment motsvarar 10 kap. 11 § 1 mom. i lagen om försäkringsbolag.

Hänvisningarna i 2 momentet som gäller 10 kap. i lagen om försäkringsföreningar föreslås bli ändrade i överensstämmelse med regleringen i 11 § 2 mom. i lagen om försäkringsbolag. En bestämmelse som motsvarar 11 kap. 2 § i lagen om aktiebolag ingår i 10 kap. 2 § 3 mom. som föreslås bli ändrat och en bestämmelse som motsvarar 11 kap. 6 a § i lagen om aktiebolag i gällande 10 kap. 6 a § i lagen om försäkringsföreningar.

Paragrafens 3 och 4 mom. motsvarar 10 kap. 11 § 3 och 4 mom. i lagen om försäkringsbolag.

Paragrafens 5 mom. motsvarar 10 kap. 11 § 5 mom. i lagen om försäkringsbolag.

Sakinnehållet i 6 mom. motsvarar 10 kap. 11 § 6 mom. i lagen om försäkringsbolag med undantag för regleringen som gäller publika försäkringsbolag. Till momentet föreslås som ett förtydligande bli fogat ett omnämmande av att paragrafen skall tillämpas även i situationer som gäller ställande av säkerhet för dem som nämns i 11 kap. 7 § 1 mom.

I 7 mom. föreslås undantagsvis en hänvisning till 10 kap. i lagen om försäkringsbolag till de delar det är fråga om situationer då koncernbokslut för en finsk försäkringsholdingsammanslutning som är moderföretag regleras. Eftersom bestämmelserna om försäkringsbolag och försäkringsföreningar avviker från varandra till vissa delar, är det motiverat att koncentrera bokslutsprinciperna för försäkringsholdingsammanslutningar till samma lag.

Paragrafens 8 mom. motsvarar 10 kap. 11 § 8 mom. i lagen om försäkringsbolag.

9 b §. Paragrafen föreslås bli upphävd, eftersom bestämmelser om skyldigheten att upprätta koncernbokslut föreslås i 9 § och bestämmelser som motsvarar 2 mom. föreslås bli intagna i 9 § 2 mom.

9 c §. Paragrafens första moment motsvarar

första meningen i 10 kap. 11 a § 1 mom. i lagen om försäkringsbolag.

Andra momentet motsvarar 10 kap. 11 a § 2 mom. i lagen om försäkringsbolag, dock så att hänvisningsbestämmelsen i momentet gäller 10 kap. 12 § 7 mom. i lagen om försäkringsföreningar, som har samma innehåll som 10 kap. 14 § 7 mom. i lagen om försäkringsbolag.

9 d §. Det föreslås att 1 mom. upphävs i överensstämmelse med 10 kap. 11 b § 1 mom. i lagen om försäkringsbolag.

9 e §. Paragrafen innehåller bestämmelser som motsvarar 10 kap. 12 § i lagen om försäkringsbolag. Andra meningen i 11 kap. 9 § 2 mom. i lagen om aktiebolag blir i praktiken inte tillämplig på försäkringsföreningar, eftersom försäkringsföreningar inte kan ha utländska filialer. Till koncernen för en försäkringsförening kan däremot i princip höra ett kreditinstitut eller ett annat företag i en annan bransch som har utländska filialer. Därför är det motiverat att utländska filialer till ett dotterföretag uppges även i verksamhetsberättelsen för en försäkringsförening som är moderförening.

9 f §. Innehållsmässigt innehåller 9 f § uppgifter som skall ges på basis av 11 kap. 9 a § i lagen om aktiebolag och som det föreslås bli föreskrivet om genom ett hänvisningstekniskt förfarande i 9 e §. Paragrafen föreslås därför bli upphävd.

11 §. I paragrafen föreslås i överensstämmelse med regleringen i lagen om försäkringsbolag att 11 kap. 14 § i lagen om aktiebolag skall tillämpas på anmälan av bokslut, verksamhetsberättelse och koncernbokslut för registrering och på de handlingar som skall fogas till anmälan.

12 §. Paragrafen föreslås bli ändrad så att den till både uppbyggnad och innehåll motsvarar 10 kap. 14 § i lagen om försäkringsbolag.

11 kap. **Vinstutdelning och annan användning av föreningens tillgångar**

2 §. I paragrafen föreslås samma ändring som i 12 kap. 2 § i lagen om försäkringsbolag på de grunder som anges i den aktuella punkten.

12 kap. **Tillsynen över försäkringsföreningarna**

5 §. I 1 mom. föreslås tekniska ändringar som beror på att verksamhetsberättelsen inte längre är en del av bokslutet.

I 2 mom. föreslås som teknisk ändring att vederbörande ministerium ersätts med social- och hälsovårdsministeriet.

14 kap. **Fusion**

6 §. Som tekniskt tillägg till paragrafen föreslås att verksamhetsberättelse fogas till de punkter där det föreskrivs om bokslut eller mellanbokslut.

14 a kap. **Överlåtelse av försäkringsbeståndet**

5 §. Till paragrafen föreslås i överensstämmelse med 14 kap. 6 § bli fogat verksamhetsberättelse till de punkter där det föreskrivs om bokslut.

16 kap. **Särskilda stadganden**

9 §. Till 1 mom. 6 punkten föreslås bli fogat ordet verksamhetsberättelse, eftersom punkten innehåller en bestämmelse om bokslut och koncernbokslut. I samma punkt föreslås ministeriet bli ersatt med social- och hälsovårdsministeriet. Också till 9 punkten föreslås ordet verksamhetsberättelse bli fogat som ett tillägg av teknisk karaktär.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser. Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna motsvarar bestämmelserna i lagen om försäkringsbolag.

1.3. **Lagen om utländska försäkringsbolag**

40 §. *Representationens bokslut och verksamhetsberättelse.* Det föreslås att 1 mom. ändras i överensstämmelse med 10 kap. 1 § 2 mom. i lagen om försäkringsbolag därför att verksamhetsberättelse inte längre är en del av bokslutet.

Det föreslås att 2 mom. ändras i överensstämmelse med 10 kap. 1 § 3 mom. i lagen om försäkringsbolag på grund av ändringarna

i bokföringslagen. Det föreslås att hänvisningarna till 3 kap. 1 § 3—5 mom. i bokföringslagen i gällande 2 mom. ersätts med en hänvisning till 3 kap. 1 §. Hänvisningen i gällande 2 mom. till 3 kap. 9 § 1—4 mom. i bokföringslagen föreslås bli ändrad till en hänvisning till hela paragrafen, eftersom det inte föreskrivs om representationer i 9 §.

I 3 mom. föreskrivs om registrering av bokslut, verksamhetsberättelse och revisionsberättelse för en representation. Representationer skall på samma sätt som försäkringsbolag eller försäkringsföreningar alltid anmäla sina bokslut för registrering. När det gäller bokföringshandlingar och verifikat som förvaras utomlands iaktas 2 kap. 9 § i bokföringslagen.

Till 3 mom. föreslås i överensstämmelse med gällande 3 mom. en förteckning över de bestämmelser i lagen om försäkringsbolag och lagen om aktiebolag som skall tillämpas på bokslut och verksamhetsberättelse för representationer. Det föreslås inte att 10 kap. 1 c § 5 mom. i lagen om försäkringsbolag skall tillämpas på bokslut för en representation, eftersom 3 kap. 6 § i bokföringslagen, enligt vilken ett bokslut skall upprättas inom fyra månader från räkenskapsperiodens utgång, skall tillämpas på en representation. På representationer tillämpas på motsvarande sätt med avvikelse från försäkringsbolag 1 kap. 4 § 1 mom. i bokföringslagen om en räkenskapsperiod som är 12 månader. På så vis behöver räkenskapsperioden för en representation inte vara kalenderåret utan den kan följa samma räkenskapsperiod som det försäkringsföretag det hör till. Också 1 kap. 4 § 2 mom. i bokföringslagen tillämpas på representationer. Enligt momentet får noteringarna göras varje månad eller i perioder om fyra veckor senast inom fyra månader från kalendermånadens eller periodens slut.

I 4 mom. föreslås bestämmelser om vad som förutsätts för att en representation skall få upprätta sitt bokslut i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen. Representationen får enligt propositionen upprätta bokslut enligt standarderna förutsatt att det försäkringsbolag representationen hör till upprättar sitt bokslut i enlighet med dessa standarder. Det är motiverat att representa-

tionen följer samma bokslutsprinciper som det försäkringsföretag den hör till.

I 5 mom. räknas i överensstämmelse med 10 kap. 1 § 8 punkten i lagen om försäkringsbolag upp de bestämmelser i bokföringslagen som skall tillämpas på bokslutet för en representation, om representationen upprättar sitt bokslut i enlighet med internationella redovisningsstandarder. Momentet avviker från 10 kap. 1 § 8 mom. i lagen om försäkringsbolag såtillvida att hänvisningen till 1 kap. 9 § i bokföringslagen gällande registrering av bokslut ersätts med en hänvisning till 40 a § 3 mom. som gäller representationer.

I 6 mom. räknas upp de bestämmelser i 10 kap. i lagen om försäkringsbolag som skall tillämpas på en representation som upprättar sitt bokslut i enlighet med internationella redovisningsstandarder.

40 a §. Registrering av bokslut. Det föreslås att 1 mom. upphävs, eftersom bestämmelser som motsvarar gällande 1 mom. ingår i tillämpliga 1—4 mom. i 10 kap. 1 c § i lagen om försäkringsbolag.

Till 3 mom. föreslås bli fogat en skyldighet att registrera verksamhetsberättelsen som beror på att verksamhetsberättelsen inte längre är en del av bokslutet utan en annan handling som på basis av redovisningsdirektiven skall framläggas i samband med det.

40 b §. Närmare bestämmelser och föreskrifter om bokslut och verksamhetsberättelse samt undantag. I paragrafen föreslås samma ändringar som i 10 kap. 14 § i lagen om försäkringsbolag i fråga om bestämmelserna om bemyndigande att utfärda närmare bestämmelser och föreskrifter om bokslut och verksamhetsberättelse.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser. Ikraftträdandet av lagen om utländska försäkringsbolag och övergångsbestämmelserna överensstämmer med motsvarande bestämmelser i lagen om försäkringsbolag.

1.4. Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

1 §. Lagens tillämpningsområde. I 3 mom. föreslås tekniska ändringar som beror på ändringen av lagen om försäkringsbolag. Även arbetspensionsförsäkringsbolag skall ha rätt

att upprätta koncernbokslut i enlighet med internationella redovisningsstandarder.

Lagen föreslås träda i kraft samtidigt som de ändringar som föreslås i lagen om försäkringsbolag.

1.5. Lagen om pensionsstiftelser

5 kap. Bokslut och verksamhetsberättelse

Eftersom verksamhetsberättelsen inte längre är en del av bokslutet, föreslås att ordet verksamhetsberättelse läggs till rubriken.

37 §. I 1 mom. föreslås ett omnämmande av att bokföringslagen och bokföringsförordningen även skall iakttas vid upprättandet av verksamhetsberättelsen. Tillägget överensstämmer med de övriga ändringarna i de aktuella lagarna. En annan teknisk ändring är att vederbörande ministerium skall ändras till social- och hälsovårdsministeriet.

Paragrafens 2 mom. innehåller en förteckning över de bestämmelser i bokföringslagen som inte skall tillämpas på upprättandet av bokslut eller verksamhetsberättelse för pensionsstiftelser. Det föreslås att förteckningen ändras så att den motsvarar de ändringar som föreslås i bokföringslagen och lagen om pensionsstiftelser.

Till 3 mom. föreslås ett tillägg av bestämmelser som motsvarar 10 kap. 1 § 6 mom. i lagen om försäkringsbolag. Med hjälp av de preciserande bestämmelserna i momentet kan regleringen av olika försäkringsanstalter för enhetligas. En pensionsstiftelse är inte skyldig att göra avskrivningar enligt plan. Eftersom det i 41 a § föreskrivs om avskrivningar med avvikelse från den allmänna bokföringslagen, föreslås i momentet att bestämmelserna om bestående aktiva i bokföringslagen skall tillämpas på materiella och immateriella nyttigheter, om inte något annat föreskrivs nedan.

38 §. I paragrafen föreskrivs om bokslutet innehåll i överensstämmelse med 10 kap. 1 c § i lagen om försäkringsbolag. När det gäller pensionsstiftelser har det inte ansetts vara nödvändigt att upprätta en finansieringsanalys. Eftersom det föreslås att 3 kap. 6 § i bokföringslagen skall tillämpas på bokföringen för en pensionsstiftelse, är det onödigt att lyf-

ta in en bestämmelse som gäller tiden för upprättandet av bokslut och verksamhetsberättelse i paragrafen.

Det föreslås att det nuvarande innehållet i gällande 38 § 2 mom. upphävs, eftersom motsvarande bestämmelser ingår i 3 kap. 7 § i bokföringslagen, som skall tillämpas på pensionsstiftelser. I momentet föreslås bestämmelser som motsvarar 10 kap. 1 c § 2 mom. i lagen om försäkringsbolag.

Regleringen av gällande 38 § 3 mom. föreslås bli överförd till 39 §. I momentet föreskrivs i överensstämmelse med 10 kap. 1 c § 3 mom. i lagen om försäkringsbolag om verksamhetsberättelsen.

Som 4 mom. föreslås bestämmelser som motsvarar 10 kap. 1 c § 4 mom. i lagen om försäkringsbolag.

39 §. Det föreslås att bestämmelserna i gällande 38 § 3 mom. tas in i 1 mom.

Det föreslås att 2 mom. upphävs. Momentets bestämmelser gäller de uppgifter som skall ges som not till resultaträkningen eller balansräkningen. Det föreslås att bestämmelserna överförs till social- och hälsovårdsministeriets förordning om försäkringskassors och pensionsstiftelsers bokslut. På så vis står bestämmelserna om vilka uppgifter som skall ges som noter till bokslut i samma norm.

40 §. Paragrafen föreslås bli ändrad så att den motsvarar 10 kap. 4 § i lagen om försäkringsbolag. Med hänsyn till regleringen av bokslut är det inte nödvändigt att fastställa finansiella tillgångar i pensionsstiftelser och finansieringstillgångar definieras inte särskilt i balansschemat för pensionsstiftelser. Av denna anledning föreslås att 3 mom. upphävs.

41 §. Det föreslås att 1 mom. skall ges samma innehåll som 10 kap. 4 b § 1 mom. i lagen om försäkringsbolag. Det är fråga om en teknisk ändring, i vilken bestämmelserna i gällande 41 § 1 mom. 1 och 2 punkten slås ihop med 1 punkten.

I 2 mom. görs tekniska ändringar som beror på ändringen av 1 mom.

41 a §. I 1 och 2 mom. föreslås i huvudsak samma slags tekniska ändringar som i 10 kap. 4 c § i lagen om försäkringsbolag. Eftersom en pensionsstiftelse inte är skyldig att göra avskrivningar enligt plan, förutsätts inte att anskaffningsutgiften för byggnader och

andra utgifter med lång verkningstid samt inventarier avskrivs enligt plan. De aktuella aktiverade posterna skall dock avskrivas under sin verkningstid.

I 4 mom. föreslås bestämmelser om värdering av finansiella instrument till verkligt värde vilka motsvarar 10 kap. 4 c § 5 mom. i lagen om försäkringsbolag. Eftersom ett arbetsgivarföretag enligt bokföringslagen får värdera finansiella instrument till verkligt värde samt får frivilligt tillämpa IAS-standarder, är det motiverat att värdering av motsvarande tillgångar till verkligt värde möjliggörs också i pensionsstiftelser.

Närmare bestämmelser om huvudprinciperna för förutsättningar för värdering enligt verkligt värde och fastställande av det verkliga värdet, hur ändringar i det verkliga värdet upptas i resultaträkningen och balansräkningen samt noter till finansiella instrument och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen föreslås bli utfärdade genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. I ministerförordningen anges endast huvudprinciperna för det verkliga värdet. Ministerieförordningen preciseras och kompletteras av föreskrifter av Försäkringsinspektionen, vilka är nödvändiga tillsynsmässiga orsaker. Till momentet föreslås även bli fogat ett bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela närmare föreskrifter om grunderna för klassificeringen av finansiella instrument som innehas för handel och om säkringsredovisning. På detta sätt kan Försäkringsinspektionen genom sina föreskrifter för sin del inverka på att företag i försäkringsbranschen klassificerar sådana tillgångar på ett enhetligt sätt.

I 5 mom. föreslås bestämmelser om värdering av förvaltningsfastigheter och vissa andra placeringar till verkligt värde i huvudsak i överensstämmelse med 10 kap. 4 c § 6 mom. i lagen om försäkringsbolag. Ett belopp som motsvarar en pensionsstiftelses uppskrivning enligt 41 a § 3 mom. i lagen om pensionsstiftelser tas upp i resultaträkningen.

I 6 mom. föreslås bestämmelser om att en pensionsstiftelse skall välja metod för värdering av tillgångar utgående från användningsändamålet och tillämpa metoden konsekvent på alla tillgångar med motsvarande användningsändamål.

Även beträffande bestämmelsen i 6 mom. om värdering enligt verkligt värde skall valet av värderingsmetod göras på grundval av egendomsklassificering över balansposterna. I fråga om fastigheter förutsätts i praktiken särskild klassificering av förvaltningsfastigheter och fastigheter i eget bruk. Den valda värderingsmetoden skall följas konsekvent. I praktiken kan en pensionsstiftelse delvis övergå till värdering enligt verkligt värde. Värdering av finansiella instrument till verkligt värde förutsätter inte en övergång till värdering enligt verkligt värde när det gäller förvaltningsfastigheter. En pensionsstiftelse kan även värdera förvaltningsfastigheterna till verkligt värde utan att värdera de finansiella instrumenten till verkligt värde. Om pensionstiftelsen har klassificerat en post som sådana finansieringstillgångar eller finansieringsskulder som innehas för handel, tillämpas värdering enligt verkligt värde på denna post som tvingande. När en pensionsstiftelse har övergått till värdering enligt verkligt värde av ett visst slag av tillgångar kan den inte gå tillbaka till värdering som grundar sig på anskaffningsutgift.

Innehållet i det föreslagna 7 mom. motsvarar 10 kap. 4 c § 8 mom. i lagen om försäkringsbolag. En tillgång som överförs från en till placeringstillgångarna eller anläggningstillgångarna hänförd grupp av placeringar till en annan har det balansvärde som avses i 1—3 mom. då de värderingsprinciper som anges i 1—3 mom. iaktas. Detta innebär i praktiken att t.ex. en anläggningstillgångspost som värderas till anskaffningsutgiften, ifall dess användningsändamål ändras till placering, överförs med balansvärdet från en grupp i balansräkningen till en annan och värderas följande gång i enlighet med värderingsreglerna för placeringar. På motsvarande sätt överförs en placering som har värderats till verkligt värde och som tas i eget bruk med sitt verkliga värde till anläggningstillgångarna, även om de övriga tillgångarna i anläggningstillgångarna skulle ha värderats till anskaffningsutgiften.

Innehållet i 8 mom. motsvarar 10 kap. 4 c § 9 mom. i lagen om försäkringsbolag. Till momentet föreslås bli fogat ett bemyndigande för Försäkringsinspektionen att utfärda föreskrifter om uppgifter som balanspostvis

skall ges som noter till balansräkningen och som gäller anskaffningsutgift och verkligt värde.

Paragrafens 9 mom. motsvarar 10 kap. 4 c § 11 mom. i lagen om försäkringsbolag. Eftersom en pensionsstiftelse inte är skyldig att göra avskrivningar enligt plan, gäller Försäkringsinspektionens rätt att utfärda föreskrifter framställningssättet för avskrivningar. Gällande lag föreslås bli ändrad så att social- och hälsovårdsministeriet inte längre skall utfärda föreskrifter om maximibeloppet för uppskrivningar. I 41 a § 3 mom. föreskrivs om förutsättningar för uppskrivningar och därför har det ansetts vara onödigt att maximibeloppet för uppskrivningar begränsas på ett annat sätt i pensionsstiftelser än i arbetspensionsförsäkringsbolag.

41 b §. Paragrafen föreslås bli upphävd, eftersom bestämmelsen i 1 mom. ingår i det nya 41 a § 7 mom., bestämmelsen i 2 mom. ingår i det nya 41 a § 8 mom. och bestämmelsen i 3 mom. i det nya 41 a § 9 mom.

42 §. I paragrafen föreslås i överensstämmelse med 10 kap. 14 § i lagen om försäkringsbolag bestämmelser om pensionsstiftelsers bokslut och verksamhetsberättelse samt de uppgifter som skall lämnas som noter till bokslutet och verksamhetsberättelsen. I paragrafen föreslås också i överensstämmelse med lagen om försäkringsbolag bestämmelser om bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen att utfärda närmare föreskrifter och undantagstillstånd som beror på den speciella karaktären hos sådan försäkringsverksamhet som bedrivs en försäkringsstiftelse. I 4 mom. föreskrivs om Försäkringsinspektionens anvisningar och utlåtanden.

Ministeriet eller Försäkringsinspektionen skall dock vid utfärdandet av bestämmelse, föreskrift, anvisning, utlåtande eller tillstånd enligt 6 mom. begära bokföringsnämndens utlåtande, om bestämmelsen, föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet är av vikt med beaktande av bestämmelserna om bokslut, koncernbokslut och verksamhetsberättelse i bokföringslagen eller bokföringsförordningen.

65 §. I 1 mom. föreslås en teknisk ändring som beror på arbetsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäk-

ringsinspektionen. Eftersom verksamhetsberättelsen inte längre är en del av bokslutet, föreslås att ordet verksamhetsberättelse läggs till paragrafen.

81 §. Till 1 och 2 mom. fogas ordet verksamhetsberättelse, eftersom verksamhetsberättelsen inte längre är en del av bokslutet.

87 §. Till paragrafen fogas ordet verksamhetsberättelse.

130 §. Nummerordningen för underpunkterna i paragrafen ändras med anledning av att 1 punkten har upphävts genom lag 582/1998. Till den nya 1 punkten föreslås bli fogat ordet verksamhetsberättelse. I den nya 2 punkten föreslås en teknisk ändring till förjd av arbetsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen.

134 §. I 2 mom. ändras vederbörande ministerium till social- och hälsovårdsministeriet och till momentet fogas ordet verksamhetsberättelse.

I kraftträdande- och övergångsbestämmelser. Lagen tillämpas första gången på bokföringen för en pensionsstiftelse för den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2005 eller därefter. En pensionsstiftelse får dock tillämpa lagen under den räkenskapsperiod som pågår när lagen träder i kraft.

På uppskrivningar som har gjorts innan denna lag träder i kraft får tillämpas de bestämmelser som är i kraft när lagen träder i kraft.

1.6. Lagen om försäkringskassor

6 kap. **Bokslut och verksamhetsberättelse**

Eftersom verksamhetsberättelsen lösgörs från det ordinarie bokslutet, föreslås att ordet verksamhetsberättelse tas in i rubriken för kapitlet.

70 §. Till 1 mom. fogas ett omnämnande av att bokföringslagen och bokföringsförordningen skall iakttas även vid upprättandet av verksamhetsberättelsen. Tillägget överensstämmer med de övriga ändringarna i de aktuella lagarna. En annan ändring är att vederbörande ministerium skall ändras till social-

och hälsovårdsministeriet. Ändringarna motsvarar de ändringar som föreslås i 37 § 1 mom. i lagen om pensionsstiftelser.

Paragrafens 2 mom. innehåller en förteckning över de bestämmelser i bokföringslagen som inte skall tillämpas på upprättandet av bokslut eller verksamhetsberättelse för försäkringskassor. Det föreslås att förteckningen ändras så att den motsvarar de ändringar som föreslås i bokföringslagen och lagen om pensionsstiftelser.

I 3 mom. föreslås bestämmelser som motsvarar 10 kap. 1 § 6 mom. i lagen om försäkringsbolag och 37 § 3 mom. i lagen om pensionsstiftelser. Genom de preciserande bestämmelserna i momentet kan regleringen av olika försäkringsanstalter förenhetligas.

72 §. I 1—4 mom. föreslås bestämmelser i överensstämmelse med 10 kap. 1 c § i lagen om försäkringsbolag. Även om finansieringsanalysen är en del av bokslutet med stöd av 3 kap. 1 § i bokföringslagen förutsätts inte försäkringskassor upprätta analys. Eftersom 3 kap. 6 § i bokföringslagen föreslås bli tillämplig på försäkringskassor, är det onödigt att ta inte en bestämmelse som gäller tiden för upprättande av bokslut och verksamhetsberättelse i paragrafen.

Innehållet i 2 mom. behövs inte längre, eftersom motsvarande bestämmelser ingår i 3 kap. 7 § i bokföringslagen som skall tillämpas på försäkringskassor.

Innehållet i gällande 1 mom. föreslås bli överfört till 4 mom. På motsvarande sätt föreslås att innehållet i 3 mom. överförs till 5 mom. och att ordet verksamhetsberättelse läggs till momentet.

72 a §. Det föreslås att 1 och 2 mom. upphävs som obehövliga. Bestämmelserna om verksamhetsberättelsen och dess innehåll i 1 mom. ingår i det föreslagna 72 § 3 mom. Bestämmelsen i 2 mom. ingår i förordningen om försäkringskassors bokslut.

72 b §. Det föreslås att paragrafen upphävs och att motsvarande bestämmelser skall utfärdas i en förordning av social- och hälsovårdsministeriet, varvid alla de uppgifter som skall ges i resultaträkningen, balansräkningen eller som noter till dem står i samma norm.

73 §. Det föreslås att paragrafen ändras i överensstämmelse med 10 kap. 4 § i lagen om försäkringsbolag. Med hänsyn till regler-

ingen av bokslut är det inte nödvändigt att fastställa finansieringstillgångar i en försäkringskassa och finansieringstillgångar definieras inte särskilt i balansschemat för kassan. Därför föreslås 3 mom. bli upphävt.

74 a §. Det föreslås att 1 mom. ändras i överensstämmelse med 10 kap. 4 b § 1 mom. i lagen om försäkringsbolag. Momentet motsvarar 41 § 1 mom. i lagen om pensionsstiftelser.

I 2 mom. görs en teknisk ändring som beror på ändringen av 1 mom.

74 b §. I paragrafen föreslås motsvarande tekniska ändringar som i 41 a § i lagen om pensionsstiftelser. Eftersom en pensionskassa inte är skyldig att göra avskrivningar enligt plan, förutsätts inte att anskaffningsutgiften för byggnader och andra utgifter med lång verkningstid samt inventarier avskrivs enligt plan. De aktuella aktiverade posterna skall dock avskrivas under sin verkningstid. I paragrafen föreslås nya 4—9 mom., som gäller värdering till verkligt värde.

I 4 mom. föreslås bestämmelser om värdering av finansiella instrument till verkligt värde i överensstämmelse med 10 kap. 4 c § 5 mom. i lagen om försäkringsbolag. Eftersom ett arbetsgivarföretag enligt bokföringslagen får värdera finansiella instrument till verkligt värde samt frivilligt får tillämpa IAS-standarderna, är det motiverat att det även i försäkringskassor görs möjligt att värdera motsvarande tillgångar till verkligt värde.

Närmare bestämmelser om huvudprinciperna för förutsättningar för värdering enligt verkligt värde och fastställande av det verkliga värdet, hur ändringar i det verkliga värdet upptas i resultaträkningen och balansräkningen samt noter till finansiella instrument och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen föreslås bli utfärdade genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. I ministerieförordningen anges endast huvudprinciperna för det verkliga värdet. Ministerieförordningen preciseras och kompletteras av föreskrifter av Försäkringsinspektionen, vilka är nödvändiga av tillsynsmässiga orsaker. Till momentet föreslås även bli fogat et bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela närmare föreskrifter om grunderna för klassificeringen av finansiella

instrument som innehas för handel och om säkringsredovisning. På detta sätt kan Försäkringsinspektionen genom sina föreskrifter för sin del inverka på att företag i försäkringsbranschen klassificerar sådana till gånger på ett enhetligt sätt.

I 5 mom. föreslås bestämmelser om värdering av förvaltningsfastigheter och vissa andra placeringar till verkligt värde i huvudsak i överensstämmelse med 10 kap. 4 c § 6 mom. i lagen om försäkringsbolag. Ett belopp som motsvarar en försäkringskassas uppskrivning enligt 74 b § 3 mom i lagen om försäkringskassor tas upp i resultaträkningen.

I 6 mom. föreslås bestämmelser om att en försäkringskassa skall välja metod för värdering av tillgångarna utgående från användningsändamål och tillämpa metoden konsekvent på alla tillgångar med motsvarande användningsändamål.

Även beträffande bestämmelsen i 6 mom. om värdering enligt värde skall valet av värderingsmetod göras på grundval av egenomsklassificering över balansposterna. I fråga om fastigheter förutsätts i praktiken särskild klassificering av förvaltningsfastigheter och fastighet i eget bruk. Den valda värderingsmetoden skall följas konsekvent. I praktiken kan en försäkringskassa delvis övergå till värdering enligt verkligt värde. Värdering av finansiella instrument till verkligt värde förutsätter inte en övergång till värdering enligt värde när det gäller förvaltningsfastigheter. En försäkringskassa kan även värdera förvaltningsfastigheterna till verkligt värde utan att värdera de finansiella instrumenten till verkligt värde. Om försäkringskassa har klassificerat en post som sådana finansieringstillgångar eller finansieringsskulder som innehas för handel, tillämpas värdering enligt verkligt värde på denna post som tvingande. När en försäkringskassa har övergått till värdering enligt verkligt värde av ett visst slag av tillgångar kan den inte gå tillbaka till värdering som grundar sig på anskaffningsutgift.

Innehållet i det föreslagna 7 mom. motsvarar 10 kap. 4 c § 8 mom. i lagen om försäkringsbolag. Tillgången överförs från en grupp av placeringar som hänförs till placerings- eller anläggningstillgångar med det balansvärde som avses i 1—3 mom., då de värderings-

principer som anges i 1—3 mom. iaktas. Detta innebär i praktiken att t.ex. en anläggningstillgångspost som värderats till anskaffningsutgiften, ifall dess användningsändamål ändras till placering, överförs med sitt balansvärde från en grupp i balansräkningen till en annan och värderas följande gång i enlighet med värderingsreglerna för placeringar. På motsvarande sätt överförs en placering som har värderats till sitt verkliga värde och som tas i eget bruk med sitt verkliga värde till anläggningstillgångarna, även om de övriga tillgångarna som ingår i anläggningstillgångarna skulle ha värderats till anskaffningsutgiften.

Innehållet i 8 mom. motsvarar 10 kap. 4 c § 9 mom. i lagen om försäkringsbolag. Till momentet föreslås bli fogat ett bemyndigande för Försäkringsinspektionen att utfärda föreskrifter om de uppgifter som balanspostvis skall ges som not till balansräkningen och som gäller anskaffningsutgifter och verkliga värden.

Paragrafens 9 mom. motsvarar 10 kap. 4 c § 11 mom. i lagen om försäkringsbolag. Eftersom en försäkringskassa inte är skyldig att göra avskrivningar enligt plan gäller Försäkringsinspektionens rätt att utfärda föreskrifter sättet att framställa avskrivningar. Det föreslås att gällande lag ändras så att det inte längre är social- och hälsovårdsministeriet som utfärdar föreskrifter om maximibelopp på uppskrivningar. Bestämmelser om förutsättningar för uppskrivningar ingår i 74 b § 3 mom. och därför har det ansetts vara onödigt att begränsa uppskrivningarnas maximibelopp i försäkringskassor på annat sätt än i arbetspensionsförsäkringsbolag.

74 c §. Paragrafen föreslås bli upphävd, eftersom bestämmelsen i 1 mom. ingår i det nya 74 b § 7 mom., bestämmelsen i 2 mom. i det nya 74 b § 8 mom. och bestämmelsen i 3 mom. i det nya 74 b § 9 mom.

77 §. I paragrafen föreslås på motsvarande sätt som i 10 kap. 14 § i lagen om försäkringsbolag och 42 § i lagen om pensionsstiftelser bestämmelser om bokslut och verksamhetsberättelse för försäkringskassor samt om de uppgifter som skall ges som noter till bokslutet och verksamhetsberättelsen. I paragrafen föreslås även i överensstämmelse med lagen om försäkringsbolag och lagen om

pensionsstiftelser bestämmelser om bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen att utfärda närmare föreskrifter och undantagstillstånd som beror på den speciella karaktären på försäkringskassors försäkringsverksamhet.

När bestämmelse eller föreskrift, anvisning, utlåtande eller tillstånd utfärdas skall ministeriet eller Försäkringsinspektionen dock begära bokföringsnämndens utlåtande, ifall bestämmelsen eller föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bestämmelserna om bokslut, koncernbokslut och verksamhetsberättelse i bokföringslagen eller bokföringsförordningen.

97 §. I 1 mom. ändras social- och hälsovårdsministeriet till Försäkringsinspektionen. Eftersom verksamhetsberättelsen inte längre är en del av bokslutet föreslås att ordet verksamhetsberättelse läggs till paragrafen i anslutning till bokslutet.

115 §. Som tekniskt tillägg till 1 och 2 mom. föreslås ordet verksamhetsberättelse, eftersom verksamhetsberättelsen inte längre är en del av bokslutet.

118 §. Till paragrafen föreslås bli fogat ordet verksamhetsberättelse på de grunder som anges i 115 §.

123 §. I 1 mom. ordet verksamhetsberättelse föreslås bli fogat till momentet.

132 §. Ordet verksamhetsberättelse föreslås bli fogat till 5 mom. 5 punkten.

155 §. Ordet verksamhetsberättelse föreslås bli fogat till 2 mom.

163 §. Nummerordningen för underpunkterna i paragrafen ändras med anledning av att 1 punkten har upphävts genom lag 583/1998. till den nya 2 punkten föreslås bli fogat ordet verksamhetsberättelse. I den nya 3 punkten föreslås en teknisk ändring till följd av arbetsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen.

167 §. I 2 mom. föreslås vederbörande ministerium bli ändrat till social- och hälsovårdsministeriet samt att ordet verksamhetsberättelse fogas till momentet.

I kraftträdande- och övergångsbestämmelser. Motsvarande ikraftträdandebestämmelser som i lagen om pensionsstiftelser föreslås i lagen om försäkringskassor.

1.7. Lagen om sjömanspensioner

37 §. Ordet verksamhetsberättelse föreslås bli fogat till 1 mom. 8 punkten.

44 §. Ordet verksamhetsberättelse föreslås bli fogat till 2 och 3 mom.

51 §. Ordet verksamhetsberättelse föreslås bli fogat till 2 mom.

51 b §. Ordet verksamhetsberättelse föreslås bli fogat till 1 mom. 3 punkten, eftersom verksamhetsberättelsen inte längre är en del av bokslutet.

7 kap. Bokslut, koncernbokslut, verksamhetsberättelse och tillgångar

Eftersom verksamhetsberättelsen inte längre är en del av bokslutet, fogas ordet verksamhetsberättelse till rubriken för kapitlet.

54 §. Till 1 mom. fogas verksamhetsberättelse, eftersom verksamhetsberättelsen är en handling som inte hör till bokslutet men som skall bifogas.

Också till 2 mom. föreslås med de motiveringar som anges i föregående moment som en teknisk ändring bli fogat ordet verksamhetsberättelse. Till förteckningen i 2 mom. över de bestämmelser i 10 kap. i lagen om försäkringsbolag som skall tillämpas på bokslut och verksamhetsberättelse för pensionskassor, fogas hänvisningar till 1 § 5 och 6 mom. Det är fråga om tekniska tillägg som beror på att uppbyggnaden av lagen om försäkringsbolag föreslås bli ändrad.

Eftersom det inte är tillåtet att upprätta bokslut för pensionskassor i enlighet med internationella redovisningsstandarder, skall 10 kap. 1 § 7—10 mom. i lagen om försäkringsbolag i praktiken inte tillämpas på bokslut för pensionskassor. Vid upprättandet av bokslut och koncernbokslut skall i regel tillämpas samma bokföringsprinciper. Eftersom företag inom en annan bransch inte hör till en koncern för pensionskassor och eftersom en pensionskassas verksamhet i praktiken omfattar sådan verksamhet som definieras i lagen om sjömanspensioner, har det inte i det här skedet ansetts vara befogat att tillämpa internationella redovisningsstandarder på koncernbokslut för pensionskassor. Centrala principer om värdering av placeringar till verkligt värde blir tillämpliga på basis av 10 kap. 4 c

§ i lagen om försäkringsbolag. Det föreslås att 10 kap. 1 a § i lagen om försäkringsbolag skall tillämpas på pensionskassors bokföring och därför kan gällande 54 § 6 mom. upphävas som obehövt.

Till förteckningen över tillämpliga paragrafer i 10 kap. i lagen om försäkringsbolag föreslås bli fogat en hänvisning till 1 b §, som omfattar bestämmelser om löpande bokföring.

Hänvisningarna i 10 kap. 4 e § och 10 § 1 mom. i lagen om försäkringsbolag föreslås bli upphävda, eftersom dessa lagrum föreslås bli upphävda i lagen om försäkringsbolag.

I 3 mom. räknas upp vilka bestämmelser i bokföringslagen som inte skall tillämpas på upprättandet av bokslut och verksamhetsberättelse för pensionskassor. Andra meningen i 2 kap. 4 § 2 mom. i bokföringslagen lämpar sig inte för pensionskassor, eftersom bokslut och verksamhetsberättelse för pensionskassor skall upprättas inom tre månader från räkenskapsperiodens slut. Hänvisningen till 3 kap. 1 § 3—5 mom. i bokföringslagen föreslås bli ändrad så att den gäller hela 1 §, eftersom täckande bestämmelser om bokslutets innehåll ingår i 10 kap. 1 c § i lagen om försäkringsbolag, som kan tillämpas på pensionskassor. På motsvarande sätt som i fråga om försäkringsbolag föreslås att 3 kap. 13 § i bokföringslagen tillämpas på balansspecifikation och specifikation av noterna för pensionskassor och därför föreslås att hänvisningen till den aktuella paragrafen stryks.

I 10 kap. 1 § i lagen om försäkringsbolag föreslås ett nytt 6 mom., som innehåller en definition på vad som avses med bestående aktiva enligt bokföringslagen i balansräkningen för ett försäkringsbolag. I momentet definieras också vad som avses med omsättningstillgångar i balansräkningen för ett försäkringsbolag. Bestämmelserna om försäkringsbolag kan också följas av pensionskassor. Därför föreslås att till 2 mom. fogas hänvisningar till tillämpliga punkter i lagen om försäkringsbolag och att hänvisningen till 4 kap. 5 § 3—5 mom. i bokföringslagen ändras till en hänvisning till 4 kap. 5 § 5 mom.

Till 5 kap. i bokföringslagen föreslås bli fogat en ny 2 a §, som gäller värdering av finansiella instrument och hur de upptas i bokslutet. Närmare bestämmelser om förutsätt-

ningar för värdering enligt verkligt värde, fastställande av det verkliga värdet, hur ändringar i det verkliga värdet skall tas upp i resultaträkningen och balansräkningen samt noter som skall ges om finansiella instrument och uppgifterna i verksamhetsberättelsen utfärdas genom förordning av handels- och industriministeriet. Bestämmelser om värdering av placeringar och om hur ändringar i deras värde skall tas upp i bokslutet och koncernbokslutet finns i lagen om försäkringsbolag och föreslås till dessa delar bli tillämpliga även på pensionskassor. Därför tillämpas inte 5 kap. 2 a § i bokföringslagen på pensionskassor utan på dem tillämpas motsvarande bestämmelser som gäller försäkringsföretag.

I 3 mom. föreslås att hänvisningen till 5 kap. 3 § 2 mom. stryks, eftersom momentet föreslås bli upphävt i bokföringslagen. Förslaget ändrar inte i praktiken gällande praxis för hur fordringar, skulder och andra åtaganden i utländsk valuta skall behandlas vid upprättandet av bokslut för pensionskassor.

På pensionskassor kan tillämpas 5 kap. 4 § i bokföringslagen och därför föreslås att hänvisningen stryks.

Bestämmelsen i 5 kap. 12 § 2 mom. i bokföringslagen där yrkesutövare, föreningar och stiftelser inte åläggs att göra avskrivningar enligt plan, skall i praktiken inte tillämpas vid upprättandet av bokslut för pensionskassor. Eftersom även hänvisningarna till 7 kap. i bokföringslagen, som i praktiken inte skall tillämpas på pensionskassor, föreslås bli strukna, föreslås att hänvisningen till 5 kap. 12 § 2 mom. i bokföringslagen stryks. Strykningen av hänvisningen ändrar inte nuvarande praxis i sak.

I 3 mom. föreslås som teknisk ändring en strykning av hänvisningen till 5 kap. 20 § i bokföringslagen, som gäller uttagning av en tillgång från en rörelse eller ett yrke för den bokföringsskyldiges eget bruk. Ändringen motsvarar den ändring som föreslås i 10 kap. 1 § 3 mom. i lagen om försäkringsbolag och har i praktiken ingen betydelse för pensionskassors bokföring.

Enligt motiveringarna till 2 mom. föreslås det inte bli tillåtet att upprätta koncernbokslut för sjömanspensionskassor i enlighet med internationella redovisningsstandarder. Därför skall inte 7 a kap. 2—5 § i bokföringslagen

tillämpas på bokföringen för pensionskassor. Eftersom inte heller 10 kap. 1 § 7 mom. i lagen om försäkringsbolag skall tillämpas, saknar 7 a kap. 1 § i praktiken betydelse. Definitionerna på internationella redovisningsstandarder i 7 a kap. 1 § föreslås dock bli tillämpliga, om man i reglering på lägre nivå än lag går in för att hänvisa till de godkända internationella redovisningsstandarderna.

Det föreslås inte att 8 kap. 6 § 1 mom. i bokföringslagen skall bli tillämpligt på bokslut för pensionskassor, eftersom det på basis av försäkringsverksamhetens speciella karaktär är ändamålsenligt att de myndigheter som ansvarar för försäkringsanstalters normgivning utfärdar motsvarande bestämmelser. En motsvarande bestämmelse ingår i 10 kap. 14 § i lagen om försäkringsbolag. Eftersom storleksgränser inte tillämpas vid upprättandet av bokslut för försäkringsbolag, behövs inte heller 8 kap. 6 § 2 mom. i den föreslagna bokföringslagen i försäkringsbranschen.

I 4 mom. föreslås vissa tekniska ändringar som beror på ändringarna i lagen om försäkringsbolag. I momentet räknas i överensstämmelse med 10 kap. 11 § 2 mom. i lagen om försäkringsbolag upp de paragrafer i lagen om försäkringsbolag som blir tillämpliga vid upprättandet av koncernbokslut för pensionskassor. Bestämmelsen i 10 kap. 11 § 2 mom. i lagen om försäkringsbolag lämpar sig inte som sådan för pensionskassor, eftersom lagen om aktiebolag inte skall tillämpas på pensionskassor. När det gäller 10 kap. 4 b § 1 mom. 2 punkten i lagen om försäkringsbolag innehåller lagen om sjömanspensioner en egen bestämmelse om ansvarsskuld, på grund av vilken den inte kan tillämpas.

Bestämmelsen i 5 mom. motsvarar 10 kap. 1 § 4 mom. i lagen om försäkringsbolag.

Det föreslås att det nuvarande 6 mom. upphävs som obehövt, eftersom en bestämmelse om räkenskapsperioden ingår i första meningen i 10 kap. 1 a § i lagen om försäkringsbolag och en bestämmelse om tiden för upprättandet av bokslut och verksamhetsberättelse i 10 kap. 1 c § 5 mom. i lagen om försäkringsbolag.

Till paragrafens nuvarande 7 mom., som blir det nya 6 mom., föreslås ordet verksamhetsberättelse bli fogat som teknisk ändring.

Det föreslås att 8 mom. upphävs som obe-

hövt, eftersom 3 kap. 13 § i bokföringslagen, som föreslås bli ändrat, kan tillämpas på pensionskassor. Närmare bestämmelser som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär och gäller balansspecifikationer och specifikationer av noter utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet på basis av bemyndigandet i 54 a § 1 mom.

54 a §. Det föreslås att 1 mom. ändras i överensstämmelse med 10 kap. 14 § 1 mom. i lagen om försäkringsbolag. Vissa specialbestämmelser har utfärdats om bokslut och koncernbokslut för pensionskassor i social- och hälsovårdsministeriets förordning om vissa särskilda pensionsanstalters bokslut och koncernbokslut (1341/2002).

Ordet verksamhetsberättelse föreslås som teknisk ändring bli fogat till 2 och 3 mom.

Eftersom 54 § 6 mom. föreslås bli upphävt, ersätts hänvisningen till det aktuella momentet i 6 mom. med en hänvisning till 10 kap. 1 c § 5 mom. i lagen om försäkringsbolag. I praktiken inskränker hänvisningsbestämmelsen Försäkringsinspektionens möjligheter att utfärda undantagstillstånd, eftersom dess befogenheter att utfärda undantagstillstånd endast gäller tiden för upprättande av bokslut och verksamhetsberättelse, eftersom gällande fullmaktsbestämmelse också gäller utfärdande av undantagstillstånd för en räkenskapsperiod. I praktiken har det inte ansetts vara nödvändigt att utfärda undantagstillstånd för en räkenskapsperiod, som för pensionskassor är kalenderåret.

57 §. Ordet verksamhetsberättelse föreslås bli fogat till 1 mom.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser. I lagen föreslås motsvarande ikraftträdande- och övergångsbestämmelser som i lagen om försäkringsbolag.

1.8. Lagen om pension för lantbruksföretagare

17 b §. I paragrafen föreslås motsvarande ändringar som i 54 § i lagen om sjömanspensioner.

17 c §. Ändringarna i 2 mom. motsvarar de ändringar som föreslås i 51 § 2 mom. i lagen om sjömanspensioner.

17 e §. Ändringarna i 1 mom. motsvarar de

ändringar som föreslås i 51 b § 1 mom. i lagen om sjömanspensioner.

17 f §. Ordet verksamhetsberättelse föreslås bli fogat till första meningen i 1 mom.

17 g §. I paragrafen föreslås samma ändringar som i 54 a § i lagen om sjömanspensioner.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser. I lagen föreslås motsvarande ikraftträdande- och övergångsbestämmelser som i lagen om sjömanspensioner.

2. Ikraftträdande

De lagar som ingår i propositionen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av lagen om försäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 28 december 1979 om försäkringsbolag (1062/1979) 10 kap. 4 e och 10 §, 11 b § 1 mom. samt 11 kap. 5 § 1 mom. 9 punkten, av dem 10 kap. 4 e § och 11 b § 1 mom. sådana de lyder i lag 1204/1998, 10 kap. 10 § sådan den lyder i lag 611/1997 och sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1204/1998, och 11 kap. 5 § 1 mom. 9 punkten sådan den lyder i lag 416/2004,

ändras 1 kap. 3 § 3 mom., 8 kap. 7 § 1 mom. och 8 a § 4 mom., 9 kap. 3 a § 1 mom., 10 kap. rubriken, 1, 1 b och 1 c §, 2 § 6 mom., 4 b § 1 mom. 2 punkten, 4 c § 1, 2 och 4—6 mom., 4 d § 1 mom., 5 § 2 mom., 11, 11 a § och 12 §, 13 § 2 mom. och 14 §, 12 kap. 2 § 1 mom., 14 kap. 1 § 2 mom. och 2 §, 16 kap. 7 §, 16 a kap. 5 § samt 18 kap. 5 § 1 mom. 7 punkten och 10 a § 2 mom.,

av dem 1 kap. 3 § 3 mom. och 14 kap. 1 § 2 mom. sådana de lyder i lag 389/1995, 8 kap. 8 a § 4 mom. och 12 kap. 2 § 1 mom. sådana de lyder i lag 611/1997, 9 kap. 3 a § 1 mom. sådant det lyder i lag 1022/1996, 10 kap. 2 § 6 mom. sådant det lyder i lag 1087/1996, 10 kap. 4 b § 1 mom. 2 punkten, 4 c §, 1, 2 och 4—6 mom., 4 d § 1 mom., 5 § 2 mom. och 12 § samt 12 kap. 2 § 1 mom. sådana de lyder i lag 1204/1998, 10 kap. 1 § sådan den lyder i nämnda lag 1204/1998 och sådan den lyder delvis ändrad i lag 79/1999 samt 1 c, 11 a och 14 § samt 18 kap. 5 § 1 mom. 7 punkten sådana de lyder i nämnda lag 79/1999, 10 kap. 1 b § sådan den lyder i lag 49/2002, 10 kap. 13 § 2 mom. sådant det lyder i lag 109/1999, 10 kap. 11 § sådan den lyder i nämnda lag 1204/1998 och delvis ändrad i lagarna 949/2000 och 707/2004 och 14 kap. 2 § 3 mom. sådant det lyder i nämnda lag 949/2000, 16 kap. 7 § och 16 a kap. 5 § sådana de lyder i nämnda lag 611/1997 och sådana de lyder delvis ändrade i nämnda lag 1204/1998 samt 18 kap. 10 a § 2 mom. sådant det lyder i lag 416/2004 samt

fogas till 10 kap. 2 § ett nytt 7 mom., till 4 c § nya 7—11 mom. och till 12 kap. 2 § ett nytt 6 mom. som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

3 §

Med *livförsäkring* avses verksamhet som hänförs till de livförsäkringsklasser som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (2002/83/EG) om livförsäkring. Med *skadeförsäkring* avses verksamhet som hänförs till de skadeförsäkringsklasser som avses i rådets första direktiv (73/239/EEG) om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med

annan direkt försäkring än livförsäkring samt återförsäkring. Närmare bestämmelser om försäkringsklasserna utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

8 kap.

Bolagsstämma

7 §

Ordinarie bolagsstämma skall hållas inom sex månader efter utgången av räkenskapsperioden. Vid stämman skall framläggas bokslutet, verksamhetsberättelsen och revisionsberättelsen samt, om bolaget har ett förvalt-

ningsråd, dess utlåtande över ifrågavarande handlingar.

8 a §

Skall bokslutet och verksamhetsberättelsen behandlas vid bolagsstämman, skall bokslutshandlingarna och verksamhetsberättelsehandlingarna eller en kopia av dem minst en vecka före stämman hållas tillgängliga för delägarna på bolagets huvudkontor och utan dröjsmål sändas till de delägare som begär det.

9 kap.

Revision och särskild granskning

3 a §

Ett försäkringsbolags revisor skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller försäkringsbolaget och som han i sitt uppdrag fått kännedom om och som kan anses

1) väsentligt bryta mot förutsättningarna för beviljande av koncession eller mot lagstiftningen om bedrivande av försäkringsbolags verksamhet,

2) äventyra försäkringsbolagets fortsatta verksamhet, eller

3) leda till en anmärkning i revisionsberättelsen eller ett nekande utlåtande angående fastställande av bokslutet och verksamhetsberättelsen.

10 kap.

Bokslut, koncernbokslut, verksamhetsberättelse och täckning av ansvarsskuld

1 §

Utöver vad som bestäms i detta kapitel tillämpas på försäkringsbolags bokslut och verksamhetsberättelse även 11 kap. 2 och 6 a §, 9 § 2, 4 och 6 mom. samt 9 a § 1—3 mom. och 14 § i lagen om aktiebolag. Vad som i dessa lagrum bestäms om aktier och aktiekapital iaktas i tillämpliga delar i fråga om garantiandelar och garantikapital i ett ömsesidigt försäkringsbolag.

I försäkringsbolagets bokföring och vid upprättandet av bokslut, verksamhetsberättelse samt koncernbokslut iaktas bokföringslagen, om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel, samt bokföringsförordningen (1339/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel eller social- och hälsovårdsministeriets eller Försäkringsinspektionens på försäkringsverksamhetens speciella karaktär baserade föreskrifter.

Bestämmelserna i 1 kap. 4 § 1 mom., 2 kap. 4 § 2 mom., 3 kap. 1 §, 2 § 2 mom., 6 §, 4 kap. 1, 3 och 4 §, 5 § 5 mom. och 7 §, 5 kap. 2, 2 a, 13, 16 och 17 §, 7 a kap. 2—5 § samt 8 kap. 6 § i bokföringslagen tillämpas inte på upprättandet av bokslut och verksamhetsberättelse för försäkringsbolag.

Bestämmelserna i 6 kap. 1 och 2 §, 7 § 6 mom., 7 a kap. 2—5 § och 8 kap. 6 § i bokföringslagen tillämpas inte på upprättandet av koncernbokslut för försäkringsbolag och verksamhetsberättelse för moderbolag. Bestämmelserna i 6 kap. 4 § 3 mom. i bokföringslagen, med undantag för de ovan nämnda bestämmelserna i 3 mom., tillämpas på upprättandet av bokslut och verksamhetsberättelse för försäkringsbolag.

Bestämmelsen i 3 kap. 3 § 1 mom. 2 a-punkten i bokföringslagen tillämpas inte på behandlingen av försäkringsavtal som fastställs i enlighet med finsk lagstiftning i bokslut eller koncernbokslut för försäkringsbolag.

Med bestående aktiva i bokföringslagen avses posterna materiella och immateriella nyttigheter i balansräkningen för försäkringsbolag, med undantag för varulager, och med omsättningstillgångar avses varulager. På materiella och immateriella nyttigheter tillämpas bestämmelserna om bestående aktiva i bokföringslagen, med undantag för de ovan nämnda bestämmelserna i 3 mom., samt 5 kap. 13 och 16 §. På varulager tillämpas bestämmelserna om omsättningstillgångar i bokföringslagen, med undantag för de ovan nämnda bestämmelserna i 3 mom., samt 5 kap. 16 §.

De internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen följs vid upprättandet av bokslut och koncernbokslut så att

1) ett försäkringsbolag och en försäkringsholdingsammanslutning som är ett sådant noterat bolag som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 (IAS-förordningen) upprättar sitt koncernbokslut i enlighet med internationella redovisningsstandarder,

2) om ett försäkringsbolag som avses i 1 punkten inte är skyldigt att upprätta ett koncernbokslut, skall det upprätta sitt bokslut i enlighet med internationella redovisningsstandarder, samt så att

3) något annat än ett försäkringsbolag enligt 1 och 2 punkten får upprätta sitt koncernbokslut i enlighet med internationella redovisningsstandarder.

På bokslut och koncernbokslut enligt 7 mom. tillämpas vad som föreskrivs om bokföringsskyldighet i 1 kap. 1 §, dubbel bokföring i 2 §, god bokföringssed i 3 §, bestämmande inflytande i 5 §, koncernföretag, moderföretag och dotterföretag i 6 §, bokföring av affärshändelser samt bokföringsmaterial i 2 kap., språk och valuta i 3 kap. 5 §, datering och underskrift av bokslut i 7 §, balansbok i 8 §, registrering av bokslut i 9 §, offentliggörande av bokslut i 10 §, skyldighet att ge kopior i 11 §, uppgifter om revision i 12 §, specifikationer till balansräkningen och till noterna i 13 § och arkivering av sammanställningsdokument i 6 kap. 19 § i bokföringslagen.

På bokslut och koncernbokslut enligt 7 mom. samt den verksamhetsberättelse som skall fogas till dem tillämpas vad som föreskrivs om bokföring av affärshändelser i 10 kap. 1 b §, tiden för upprättande av verksamhetsberättelse och bokslut i 1 c §, försäkringsteknisk ansvarsskuld och solvens i 2 § 7 mom., angivandet av de placeringar som utgör täckning för fondförsäkringars ansvarsskuld i balansräkningen i 4 d §, koncernbokslut och noter i 11 § 1 mom. samt verksamhetsberättelse i 11 och 12 § i denna lag.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan föreskrivas att i bokslut och koncernbokslut enligt 7 mom. skall ges sådana tilläggsuppgifter som inte krävs i de internationella redovisningsstandarderna.

1 b §

Kontantbetalning skall utan dröjsmål note-

ras kronologiskt i bokföringen för varje dag. Övriga noteringar i bokföringen får göras månadsvis eller för en motsvarande period inom tre månader från utgången av kalendermånaden eller perioden.

1 c §

För varje räkenskapsperiod skall upprättas ett bokslut som består av

1) en balansräkning, som ger en bild av den ekonomiska ställningen på bokslutsdagen,

2) en resultaträkning, som beskriver hur resultatet har uppkommit,

3) en finansieringsanalys, som beskriver anskaffningen och användningen av medel under räkenskapsperioden, samt

4) uppgifter som skall lämnas i bilagor till balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalys (*noter*).

För varje post i balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalysen skall motsvarande uppgifter för den närmast föregående räkenskapsperioden anges (*jämförelsetal*). Om specificeringen av balansräkningen, resultaträkningen eller finansieringsanalysen har ändrats, skall jämförelsetalet om möjligt korrigeras. På samma sätt skall förfaras, om jämförelsetalet av något annat skäl inte är användbart.

Till bokslutet skall bifogas en verksamhetsberättelse som ger uppgifter om viktiga omständigheter som gäller utvecklingen av den bokföringsskyldiges verksamhet.

Handlingar som ingår i bokslutet och som bifogats till bokslutet skall vara överskådliga och bilda en helhet.

Bokslutet och verksamhetsberättelsen skall upprättas inom tre månader från räkenskapsperiodens utgång.

2 §

Har en försäkring beviljats av flera än en försäkringsanstalt gemensamt på villkor att de ansvarar solidariskt, får oavsett sådana villkor från ansvarsskulden utelämnas den del av ansvarighetens kapitalvärde, som enligt avtalet hänförs till en annan finsk försäkringsanstalt eller ett utländskt EES-försäkringsbolag, förutsatt att detta inte befinner sig i likvidation eller i nedan i 14 kap. 6 § avsedd ställning. I det sistnämnda fallet

eller om det är fråga om ett annat utländskt försäkringsbolag har Försäkringsinspektionen rätt att bestämma om och i vilken mån kapitalvärdet av ett annat försäkringsbolags ansvarighet får utelämnas från ansvarsskulden.

Ett försäkringsbolag som har upprättat sitt bokslut i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i 1 § 7 mom. i detta kapitel skall som noter till bokslutet uppge den försäkringstekniska ansvarsskulden beräknad i enlighet med 4 b § 1 mom. 2 punkten i detta kapitel. Försäkringsinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter om hur den försäkringstekniska ansvarsskulden och solvensen skall tas upp i bokslutet.

4 b §

I balansräkningen upptas

2) försäkringsteknisk ansvarsskuld till det värde som beräknats med beaktande av 2 § i detta kapitel, 14 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) och förordningen om principerna för beräkning av ansvarsskulden i försäkringsbolag (248/1999) samt social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter och beslut, samt

4 c §

Anskaffningsutgiften för de placeringar som står under balansräkningens huvudgrupp "Placeringar" och som återstår vid utgången av räkenskapsperioden skall aktiveras. Anskaffningsutgiften för byggnader skall under sin verkningstid kostnadsföras som avskrivningar enligt plan. I det fall att placeringens verkliga värde vid räkenskapsperiodens utgång underskrider den ännu oavskrivna anskaffningsutgiften eller de med stöd av detta moment med tidigare gjorda nedskrivningar minskade anskaffningsutgiften, skall skillnaden kostnadsföras som nedskrivning. Om inte social- och hälsovårdsministeriet av särskilda skäl bestämmer något annat, behöver placeringar som skall betraktas som anläggningstillgångar och fordringar inte nedskrivnas, om nedskrivningen skall anses vara tillfällig. Om nedskrivningen visar sig vara obefogad senast vid utgången av räkenskapsperioden, skall den tas upp som en rättelse av

kostnadsföringen.

Masskuldebrevslån samt andra motsvarande penning- och kapitalmarknadsinstrument kan tas upp i balansräkningen på ett sätt som avviker från 1 mom. enligt vad social- och hälsovårdsministeriet närmare föreskriver genom förordning.

Om värdet på en byggnad har uppskrivits, beräknas en avskrivning enligt 1 mom. på anskaffningsutgiftens och uppskrivningen sammanlagda belopp. Ur uppskrivningsfonden kan som en separat post jämfällbar med den balansräkningspost som innehåller vinster och förluster för tidigare räkenskapsperioder överföras ett belopp som motsvarar avskrivningar som under räkenskapsperioden eller tidigare räkenskapsperioder har gjorts för uppskrivningen och som har tagits upp som kostnader i resultaträkningen.

Med avvikelse från 1—3 mom. och 4 b § kan finansiella instrument värderas till sitt verkliga värde. Ändringar i det verkliga värdet upptas såsom intäkter eller kostnader i resultaträkningen eller i fonden för verkligt värde som ingår i det egna kapitalet i balansräkningen. Närmare bestämmelser om huvudprinciperna för förutsättningar för värdering enligt verkligt värde och fastställande av det verkliga värdet, hur ändringar i det verkliga värdet upptas i resultaträkningen och balansräkningen samt noter till finansiella instrument och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Placeringar med vilka försäkringsbolaget idkar handel kan klassificeras som finansiella instrument som försäkringsbolaget innehar för handel. Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om klassificeringen av finansiella instrument och om säkringsredovisning.

Med avvikelse från 1, 3 och 4 mom. kan förvaltningsfastigheter och övriga placeringar som nämns i social- och hälsovårdsministeriets förordning värderas till sitt verkliga värde. Ändringar i det verkliga värdet upptas såsom intäkter eller kostnader i resultaträkningen. Närmare bestämmelser om huvudprinciperna för förutsättningar för värdering enligt verkligt värde och fastställande av det verkliga värdet, hur ändringar i det verkliga

värdet upptas i resultaträkningen samt noter till dessa poster och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Försäkringsbolaget skall välja värderingsmetod så att enhetliga värderingsprinciper tillämpas på tillgångar som hänförs till ett visst användningsändamål. Om försäkringsbolaget väljer värdering till verkligt värde enligt 5 eller 6 mom. som värderingsprincip, kan försäkringsbolaget inte samtidigt tillämpa de värderingsprinciper som anges i 1—4 mom. på andra motsvarande tillgångar som hänförs till motsvarande användningsändamål. Den valda värderingsmetoden skall följas konsekvent.

En tillgång som överförs från en till placeringstillgångarna eller anläggningstillgångarna hänförd grupp av placeringar till en annan skall åsättas det balansvärde som avses i 1—4 mom., då de värderingsprinciper som anges i 1—4 mom. iakttas.

I en not till balansräkningen skall balanspostvis uppges placeringarnas anskaffningsutgift och verkliga värde på det sätt som Försäkringsinspektionen närmare bestämmer.

Om en i 3 mom. avsedd uppskrivning gäller aktier eller andelar som ett moderföretag äger i ett dotterföretag, skall de aktier eller andelar som dotterföretaget äger i moderföretaget anses vara utan värde när uppskrivningen görs.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om förutsättningarna för värdering av placeringar enligt verkligt värde, fastställande av verkligt värde och anskaffningsutgift för placeringar, överföringar mellan placerings- och anläggningstillgångar samt om framställningssättet för byggnadsavskrivningar enligt plan.

4 d §

Vad som bestäms i 4 c § 1—9 mom. gäller inte fondförsäkringar.

5 §

Kapitallån tas upp som en särskild post i balansräkningen enligt vad social- och hälsovårdsministeriet närmare bestämmer genom förordning.

11 §

Ett försäkringsbolag som är moderbolag skall upprätta och i sitt bokslut ta in ett koncernbokslut. Koncernbokslutet skall upprättas som en sammanställning av koncernföretagens balansräkningar och resultaträkningar samt noterna till dessa. Koncernbokslutet skall upprättas samma dag som moderföretagets bokslut. I ett koncernbokslut skall tas in en finansieringsanalys över koncernen, i vilken skall redogöras för anskaffningen och användningen av medel under räkenskapsperioden.

Vid upprättandet av koncernbokslut skall i tillämpliga delar iakttas bestämmelserna i 1 c § 1, 2, 4 och 5 mom., 4, 4 a—4 d, 5, 8 och 9 §, 14 § 2 mom. samt bestämmelserna i 11 kap. 2 och 6 a § i lagen om aktieföretag.

I moderbolagets verksamhetsberättelse ges de uppgifter som avses i 1 c § 3 mom. i detta kapitel även om en koncern.

Handlingar som ingår i och som fogas till koncernbokslutet skall vara överskådliga och bilda en helhet.

Koncernbokslut behöver inte upprättas, om

1) ett samfund som lyder under lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet äger minst nio tiondelar av moderbolaget,

2) moderbolagets övriga ägare har gett sitt samtycke till att koncernbokslut inte upprättas, och

3) boksluten för moderbolaget och dess dottersamfund sammanställs med koncernbokslutet för ett samfund som lyder under lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och koncernbokslutet ges in för registrering enligt bestämmelserna i 3 kap. 9 § i bokföringslagen.

Koncernbokslut skall dock alltid upprättas, om moderbolaget är ett publikt försäkringsbolag eller ett sådant privat försäkringsbolag som delar ut medel till delägarna, ger sådant penninglån eller ställer sådan säkerhet som avses i 12 kap. 5 § 1 eller 5 mom. eller i fråga om kapitallån återbetalar kapital eller betalar ränta eller annan gottgörelse.

Vad som i detta kapitel bestäms om koncernbokslut och de uppgifter som skall ges om koncernen i moderbolagets verksamhetsberättelse iakttas i tillämpliga delar i fråga om koncernbokslut och moderbolagets verk-

samhetsberättelse i sådana koncerner där en finsk försäkringsholdingsammanslutning är moderbolag.

Om ett kreditinstitut eller värdepappersföretag hör till ett försäkringsbolags eller en försäkringsholdingsammanslutnings koncern, får koncernbokslutet utan hinder av detta kapitel upprättas på det sätt som bestäms i 4 kap. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om det är nödvändigt för att ge en rättvisande och riktig bild av resultatet av koncernens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

11 a §

Ett dottersamfunds bokslut behöver inte tas med i koncernbokslutet, om det finns en grund för detta enligt 6 kap. 3 § i bokföringslagen. Bokslutsuppgifter för ett dotter- eller intresseföretag som bedriver lagstadgad arbetspensionsförsäkringsrörelse får inte tas med i koncernbokslutet för ett annat försäkringsbolag eller en annan sammanslutning.

Ett inhemskt dottersamfund vars bokslut skall sammanställas med koncernbokslutet skall ha samma räkenskapsperiod som det försäkringsbolag som är moderbolag, om inte Försäkringsinspektionen beviljar undantag enligt 14 § 7 mom. från detta.

12 §

I verksamhetsberättelsen för ett moderbolag skall sådana redogörelser som avses i 11 kap. 9 § 2 mom. och 9 a § 1—3 mom. i lagen om aktiebolag lämnas om koncernen. Dessutom skall uppges det belopp som bolagen inom koncernen enligt bolagsordningen skall överföra av koncernens fria egna kapital till bundet eget kapital.

13 §

Försäkringsinspektionen meddelar emellertid, med avvikelse från 11 kap. 12 § i lagen om aktiebolag, föreskrifter om innehållet i och offentliggörandet av de rapporter som avses i 1 mom. samt beviljar undantag i dessa avseenden.

14 §

Närmare bestämmelser som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär ut-

färdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet om balansräknings- och resultaträkningsscheman, finansieringsanalys, noter till balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalysen och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen, koncernbalansräkning, koncernresultaträkning och koncernens finansieringsanalys, upplysningar som skall ges i noterna till koncernbalansräkningen, koncernresultaträkningen och koncernens finansieringsanalys samt balansspecifikationer och specifikationer av noterna.

Social- och hälsovårdsministeriet kan genom förordning bestämma när och hur avvikelser, för att en rättvisande bild skall kunna ges, får göras från bestämmelserna om upprättande av bokslutet och verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om hur bokslut, koncernbokslut, verksamhetsberättelse, delårsrapport samt bokslutskommuniké för försäkringsbolag skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur detta kapitel, social- och hälsovårdsministeriets förordningar enligt 1 mom., bestämmelserna om bokslut, koncernbokslut och verksamhetsberättelse i lagen om aktiebolag samt 1, 6, 8 och 9 kap. i bokföringslagen och bokföringsförordningen skall tillämpas på försäkringsbolag samt om tillämpningen av de internationella bokföringsstandarder som avses i 7 a kap. i bokföringslagen när dessa gäller enbart försäkringsverksamhet.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av ett försäkringsbolag av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 4 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av försäkringsbolagets verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en bestämmelse eller föreskrift, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen eller bestämmelserna om bokslut, koncernbokslut och verksamhetsberättelse i lagen om aktie-

bolag, skall social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen, innan bestämelsen eller föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid i enskilda fall bevilja undantag från 1 c § 5 mom., 11 a § 2 mom., 14 § 1 mom. i detta kapitel och 2 kap. 9 § 1 mom. i bokföringslagen. En förutsättning för att undantag skall beviljas är att det inte strider mot Europeiska unionens rättsakter som gäller årsbokslut och koncernbokslut.

12 kap.

Vinstutdelning och annan användning av bolagets tillgångar

2 §

Vinstutdelning får inte överstiga det sammanlagda beloppet av vinst enligt fastställd balansräkning för den senaste räkenskapsperioden och bolagets övriga fria egna kapital, med avdrag för den förlust som balansräkningen utvisar och andra icke utdelningsbara poster, vilka är:

1) belopp som enligt bolagsordningen skall avsättas till reserfonden eller annars lämnas outdelat, samt

2) belopp, som av placeringarnas orealiserade värdeökningar har redovisats i fonden för verkligt värde och räkenskapsperiodens resultat och vinstmedlen.

Av det fria egna kapitalet i ett bokslut eller koncernbokslut som enligt 10 kap. 1 § 7 mom. i denna lag upprättats för ett försäkringsbolag eller en försäkringsholdingsammanslutning som är moderbolag får inte som vinst delas ut ett belopp som motsvarar det utjämningsbelopp som avses i 10 kap. 2 §.

14 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag och företag som hör till finans- och försäkringskonglomerat

1 §

Den finansiella tillsynen över försäkrings-

bolag ankommer på Försäkringsinspektionen också i fråga om sådan försäkringsrörelse som avses i 2 a kap. 1 § 1 mom. och 8 § 1 mom. Den finansiella tillsynen skall särskilt omfatta kontroll av försäkringsbolagets solvens, den försäkringstekniska ansvarsskulden och de tillgångar som utgör täckning för denna samt kontrollen av de resurser som används för bedrivande av försäkringsklass 18 (turistassistans).

2 §

Försäkringsbolag skall årligen, inom en månad från den bolagsstämma, vid vilken bokslutet och verksamhetsberättelsen fastställts, dock senast i juli månad eller vid en senare tidpunkt som godkännes av Försäkringsinspektionen tillstålla inspektionen berättelse över bolagets verksamhet och ställning, uppgjord enligt av inspektionen fastställt formulär.

Livförsäkringsbolag skall dessutom före revisionens början tillstålla Försäkringsinspektionen en redogörelse för beräkandet av ansvarsskulden samt inom en av inspektionen bestämd tid en undersökning av försäkringsrörelsen. Redogörelsen och undersökningen skall uppgöras i enlighet med inspektionens anvisningar.

Finska försäkringsholdingsammanslutningar skall årligen inom en av Försäkringsinspektionen bestämd tid tillstålla inspektionen sitt eget bokslut, sin verksamhetsberättelse och sitt koncernbokslut.

16 kap.

Fusion och inlösen av minoritetsaktier

7 §

Till fusionsplanen skall i fråga om varje bolag som deltar i fusionen fogas

1) kopior av bokslutshandlingarna och verksamhetsberättelsehandlingarna för de tre föregående räkenskapsperioderna eller, om fastställelsen av bokslutet eller verksamhetsberättelsen behandlas vid den bolagsstämma som beslutar om fusionen, en kopia av bokslutshandlingarna och verksamhetsberättelsehandlingarna för denna räkenskapsperiod och för de två föregående räkenskapsperioderna,

- 2) en kopia av ett mellanbokslut och en verksamhetsberättelse, som inte får vara äldre än fyra månader och som har uppgjorts och granskats med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna och föreskrifterna om bokslut och verksamhetsberättelse, om det har förflutit över sex månader från utgången av den räkenskapsperiod som det senaste bokslutet gäller till den bolagsstämma som beslutar om fusionen och fastställelsen av bokslutet och verksamhetsberättelsen inte behandlas av bolagsstämman,
- 3) en kopia av den delårsrapport som har uppgjorts efter det senaste bokslutet, om mellanbokslutet inte omfattar rapportperioden,
- 4) styrelsens redogörelse för händelser som har inträffat efter det senaste bokslutet eller mellanbokslutet, den senaste verksamhetsberättelsen eller delårsrapporten och som väsentligt påverkar bolagets ställning,
- 5) revisorernas och förvaltningsrådets utlåtande om mellanbokslutet, verksamhetsberättelsen, delårsrapporten och styrelsens redogörelse,
- 6) det utlåtande om fusionsplanen som avses i 6 §, och
- 7) Försäkringsinspektionens samtycke enligt 4 § 4 mom. och 6 § 2 mom.

16 a kap.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet

5 §

Till planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet skall i fråga om såväl det överlåtande som det övertagande bolaget fogas

1) kopior av bokslutshandlingarna och verksamhetsberättelsehandlingarna för de tre föregående räkenskapsperioderna eller, om fastställelsen av bokslutet och verksamhetsberättelsen behandlas vid den bolagsstämma som beslutar om överlåtelsen av försäkringsbeståndet, en kopia av bokslutshandlingarna och verksamhetsberättelsehandlingarna för denna räkenskapsperiod och för de två föregående räkenskapsperioderna,

2) en kopia av ett mellanbokslut och en verksamhetsberättelse som inte får vara äldre än fyra månader och som har uppgjorts och granskats med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna och föreskrifterna om

bokslut och verksamhetsberättelse, om det har förflutit över sex månader från utgången av den räkenskapsperiod som det senaste bokslutet gäller till den bolagsstämma som beslutar om överlåtelsen av försäkringsbeståndet och fastställelsen av bokslutet och verksamhetsberättelsen inte behandlas av bolagsstämman,

3) en kopia av den delårsrapport som har uppgjorts efter det senaste bokslutet, om mellanbokslutet inte omfattar rapportperioden,

4) styrelsens redogörelse för händelser som har inträffat efter det senaste bokslutet eller mellanbokslutet, den senaste verksamhetsberättelsen eller delårsrapporten och som väsentligt påverkar bolagets ställning,

5) revisorernas och förvaltningsrådets utlåtande om mellanbokslutet, verksamhetsberättelsen, delårsrapporten och styrelsens redogörelse, och

6) det utlåtande om planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet som avses i 4 §.

18 kap.

Särskilda stadganden

5 §

Den som uppsåtligen

7) bryter mot vad som i 11 kap. 14 § i lagen om aktiebolag bestäms om ingivande av bokslut, koncernbokslut eller verksamhetsberättelse till registermyndigheten eller underlåter att göra en anmälan eller lämna andra uppgifter som enligt denna lag skall lämnas social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen,

skall, såframt gärningen ej är ringa eller annorstädes i lag strängare straff ej är stadgat, för försäkringsbolagsförseelse dömas till böter.

10 a §

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 1 kap. 3 § 3 mom., 4 § 1 och 6 mom. samt 4 a § 1 och 3 mom., 2 kap. 1 a § 2

mom., 2 § 1 och 4—6 mom. samt 2 a och 5 a §, 9 kap. 5 §, 10 kap. 1 § 1 och 2 mom., 2 § 4 mom., 3 § 3 mom. 7 punkten, 4 mom. samt 5 mom. 12 punkten, 3 a § 2-5 mom., 4 b § 1 mom. 2 punkten, 4 c § 1, 2, 5 och 6 mom., 5 § 2 mom. och 14 §, 11 kap., 13 kap. 4 §, 14 kap. 3 §, 5 § 1 mom. samt 5 a § 1 mom., 14 b kap. 5 och 6 §, 15 kap. 13 § samt 18 kap. 5 § 1 mom. 7 punkten, 6, 6 a, 6 b och 7 §, 8 § 1 mom. och 9 § 2 mom. i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den 2004.

Denna lag tillämpas första gången på bokföringen för ett försäkringsbolag för den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2005 eller därefter. Ett försäkringsbolag får tillämpa denna lag på bokföringen för den räkenskapsperiod som pågår när lagen träder i kraft.

10 kap. 1 § 7 mom. 1 och 2 punkten om obligatorisk tillämpning av internationella redovisningsstandarder tillämpas dock på

försäkringsbolag först från och med den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2005 eller därefter. På försäkringsbolag, av vilkas värdepapper som är i omlopp endast skuldebrev är föremål för offentlig handel, tillämpas nämnda punkter obligatoriskt först från och med den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2007 eller därefter. 10 kap. 1 § 7 mom. 3 punkten om valfri tillämpning av internationella redovisningsstandarder får tillämpas på försäkringsbolag först från och med den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2005 eller därefter.

Denna lags 10 kap. 4 c § 5—7 mom. får tillämpas från den 1 januari 2005. På uppskrivningar som gjorts innan denna lag träder i kraft får tillämpas de bestämmelser som är i kraft när denna lag träder i kraft.

Aktiverade grundläggnings- och forskningsutgifter som avskrivs under sin verkningstid enligt de bestämmelser i bokföringslagen som är i kraft när denna lag träder i kraft, skall vid tillämpningen av 12 kap. 2 § 1 mom. beaktas som outdelbara medel.

2.

Lag

om ändring av lagen om försäkringsföreningar

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 31 december 1987 om försäkringsföreningar (1250/1987) 1 kap. 5 a §, 10 kap. 5 d och 9 b §, 9 d § 1 mom. och 9 f §,

av dem 1 kap. 5 a §, 10 kap. 5 d §, 9 d §:n 1 mom. och 9 f § sådana de lyder i lag 340/2000 och 10 kap. 9 b § sådan den lyder i lag 340/2000 och delvis ändrad i lag 709/2004,

ändras 1 kap. 5 b §, 7 kap. 8 § 1 mom. 9 kap. 5 § 1 mom., 10 kap. rubriken och 1 och 2 §, 5 § 3 mom., 5 c §, 6 § 2 mom., 7 § 2 mom., 9, 9 c, 9 e, 11 och 12 §, 11 kap. 2 § 1 mom., 12 kap. 5 §, 14 kap. 6 §, 14 a kap. 5 § och 16 kap. 9 § 1 mom. 6 punkten,

av dem 1 kap. 5 b §, 7 kap. 8 § 1 mom., 9 kap. 5 § 1 mom., 10 kap. rubriken och 1 och 2 §, 5 § 3 mom. 5 c §, 6 § 2 mom., 7 § 2 mom., 9, 9 c, 9 e, 11 och 12 §, 11 kap. 2 § 1 mom., 14 kap. 6 §, 14 a kap. 5 § och 16 kap. 9 § 1 mom. 6 punkten sådana de lyder i lag 340/2000 och 12 kap. 5 § sådan den lyder i lag 81/1999 och sådan den lyder delvis ändrad i lag 340/2000 och lag 709/2004, samt

fogas till 10 kap. nya 1 a—1 c §, till 3 § ett nytt 6 mom. och till 5 b § ett nytt 3 mom. och till 11 kap. 2 § ett nytt 5 mom. som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

5 b §

Till en försäkringsförenings närmaste krets hör

1) den som har sådan bestämmanderätt i föreningen som avses i 1 kap. 5 § i bokföringslagen (1336/1997) eller i 1 kap. 3 § 2-4 mom. i lagen om aktiebolag (734/1978) eller som lyder under den som har bestämmanderätt i föreningen eller som hör till samma koncern som föreningen,

2) den som på grundval av ägande innehar eller kan inneha minst en procent av föreningens garantiandelar eller det röstetal som garantiandelarna medför eller motsvarande innehav eller rösträtt i ett samfund som hör till föreningens koncern eller i ett samfund eller en stiftelse som har bestämmanderätt i föreningen,

3) föreningens verkställande direktör, styrelsemedlemmar, förvaltningsrådsmedlemmar och revisorer samt den som har motsvarande ställning i ett sådant samfund eller en sådan stiftelse som avses i 1 punkten,

4) en i 1—3 punkten nämnd persons make, syskon och halvsyskon samt släktingar i rakt upp- eller nedstigande led till en i 1—3 punkten nämnd person eller till dennes make och maken till en här nämnd person, varvid med make jämställs den med vilken personen i fråga lever i ett äktenskapsliknande förhållande, samt

5) ett samfund eller en stiftelse där en person som avses i 2—4 punkten ensam eller tillsammans med någon annan har sådan bestämmanderätt som avses i 1 kap. 5 § i bokföringslagen eller 1 kap. 3 § 2—4 mom. i lagen om aktiebolag.

Vid beräkning av innehav och rösträtt som avses i 1 mom. 2 punkten tillämpas 1 kap. 5 § 2, 4 och 5 mom. i bokföringslagen och 1 kap. 3 § 3 mom. i lagen om aktiebolag och hänförs till den andel som en delägare eller medlem i samfundet har också en sådan persons innehav och rösträtt som står i ett sådant förhållande till honom som avses i 1 mom. 4 punkten samt ett sådant samfunds och en sådan stiftelses innehav och rösträtt som står i ett sådant förhållande till honom eller henne

som avses i 5 punkten.

7 kap.

Föreningsstämman

8 §

Ordinarie föreningsstämma skall hållas inom fyra månader efter utgången av räkenskapsperioden. Vid stämman skall bokslutet, verksamhetsberättelsen och revisionsberättelsen läggas fram samt, om försäkringsföreningen har ett förvaltningsråd, dess utlåtande i saken.

9 kap.

Revision och särskild granskning

5 §

En försäkringsförenings revisor skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller försäkringsföreningen och som han eller hon i sitt uppdrag fått kännedom om och som kan anses

1) väsentligt bryta mot förutsättningarna för fastställelse av stadgarna eller mot lagstiftningen om bedrivande av försäkringsföreningsverksamhet,

2) äventyra försäkringsförenings fortsatta verksamhet, eller

3) leda till en anmärkning i revisionsberättelsen eller ett nekande utlåtande angående fastställandet av bokslutet och verksamhetsberättelsen.

10 kap.

Bokslut, koncernbokslut, verksamhetsberättelse och täckning av ansvarsskuld

1 §

I försäkringsförenings bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse samt vid upprättandet av koncernbokslut iakttas bokföringslagen, om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel, samt bokföringsförordningen (1339/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel eller

social- och hälsovårdsministeriets eller Försäkringsinspektionens på försäkringsverksamhetens speciella karaktär baserade föreskrifter.

Bestämmelserna i 1 kap. 4 § 1 mom., 2 kap. 4 § 2 mom., 3 kap. 1 §, 2 § 2 mom. och 6 §, 4 kap. 1, 3 och 4 §, 5 § 5 mom. och 7 §, 5 kap. 2 §, 2 a §, 12 § 2 mom. samt 13, 16 och 17 §, 7 a kap. 2—5 § samt 8 kap. 6 § i bokföringslagen tillämpas inte på upprättandet av bokslut och verksamhetsberättelse för försäkringsföreningar.

Bestämmelserna i 6 kap. 1 och 2 § och 7 § 6 mom., 7 a kap. 2—5 § och 8 kap. 6 § i bokföringslagen tillämpas inte på upprättandet av koncernbokslut och verksamhetsberättelse för försäkringsföreningar som är modersamfund (*moderförening*). Bestämmelserna i 6 kap. 4 § 3 mom. i bokföringslagen, med undantag för de ovan nämnda bestämmelserna i 2 mom., tillämpas på upprättandet av koncernbokslut och verksamhetsberättelse för försäkringsföreningar.

Bestämmelsen i 3 kap. 3 § 1 mom. 2 a-punkten i bokföringslagen tillämpas inte på behandlingen av försäkringsavtal som fastställs i enlighet med finsk lagstiftning i bokslut eller koncernbokslut för försäkringsföreningar.

Med bestående aktiva i bokföringslagen avses posterna materiella och immateriella nyttigheter i balansräkningen för försäkringsföreningar, med undantag för varulager, och med omsättningstillgångar avses varulager. På materiella och immateriella nyttigheter tillämpas bestämmelserna om bestående aktiva i bokföringslagen, med undantag för de ovan nämnda bestämmelserna i 2 mom., samt 5 kap. 13 och 16 §. På varulager tillämpas bestämmelserna om omsättningstillgångar i bokföringslagen, med undantag för de ovan nämnda bestämmelserna i 2 mom., samt 5 kap. 16 §.

En moderförening får upprätta koncernbokslut i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen.

På ett koncernbokslut enligt 6 mom. tillämpas vad som föreskrivs om bokföringskyldighet i 1 kap. 1 §, dubbel bokföring i 2 §, god bokföringssed i 3 §, bestämmande inflytande i 5 §, koncernföretag, moderföretag

och dotterföretag i 6 §, bokföring av affärshändelser samt bokföringsmaterial i 2 kap., språk och valuta i 3 kap. 5 §, datering och underskrift av bokslut i 7 §, balansbok i 8 §, registrering av bokslut i 9 §, offentliggörande av bokslut i 10 §, skyldighet att ge kopior i 11 §, uppgifter om revision i 12 §, specifikationer till balansräkningen och till noterna i 13 § och arkivering av sammanställningsdokument i 6 kap. 19 § i bokföringslagen.

På ett koncernbokslut enligt 6 mom. samt den verksamhetsberättelse som skall fogas till det tillämpas vad som föreskrivs om bokföring av affärshändelser i 10 kap. 1 b §, tiden för upprättande av verksamhetsberättelse och bokslut i 1 c §, försäkringsteknisk ansvarsskuld och solvens i 3 § 6 mom., koncernbokslut och noter i 9 c § 1 mom. samt verksamhetsberättelse i 9 e §.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan föreskrivas att i ett koncernbokslut enligt 6 mom. skall ges sådana tilläggsuppgifter som inte krävs i de internationella redovisningsstandarderna.

1 a §

Försäkringsföreningars räkenskapsperiod är kalenderåret. När föreningar inleder eller avslutar sin verksamhet får räkenskapsperioden vara kortare eller längre än kalenderåret, dock högst 18 månader.

1 b §

Kontantbetalning skall utan dröjsmål noteras kronologiskt i bokföringen för varje dag. Övriga noteringar i bokföringen får göras månadsvis eller för en motsvarande period inom tre månader från utgången av kalendermånaden eller perioden.

1 c §

För varje räkenskapsperiod skall upprättas ett bokslut som består av

- 1) en balansräkning, som ger en bild av den ekonomiska ställningen på bokslutsdagen,
- 2) en resultaträkning, som beskriver hur resultatet har uppkommit,
- 3) en finansieringsanalys, som beskriver anskaffningen och användningen av medel under räkenskapsperioden, samt

4) uppgifter som skall lämnas i bilagor till balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalys (*noter*).

För varje post i balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalysen skall motsvarande uppgifter för den närmast föregående räkenskapsperioden anges (*jämförelsetal*). Om specificeringen av balansräkningen, resultaträkningen eller finansieringsanalysen har ändrats, skall jämförelsetalet om möjligt korrigeras. På samma sätt skall förfaras, om jämförelsetalet av något annat skäl inte är användbart.

Till bokslutet skall bifogas en verksamhetsberättelse som ger uppgifter om viktiga omständigheter som gäller utvecklingen av den bokföringsskyldiges verksamhet.

Handlingar som ingår i bokslutet och som bifogats till bokslutet skall vara överskådliga och bilda en helhet.

Bokslutet och verksamhetsberättelsen skall upprättas inom tre månader från räkenskapsperiodens utgång.

2 §

Bokslutet, verksamhetsberättelsen och koncernbokslutet skall tillställas revisorerna minst en månad före den ordinarie föreningsstämman.

3 §

En försäkringsförening som har upprättat sitt koncernbokslut i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i 1 § 6 mom. i detta kapitel skall som noter till koncernbokslutet uppgive den försäkringstekniska ansvarsskulden beräknad i enlighet med 5 b § 1 mom. 2 punkten i detta kapitel. Försäkringsinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter om hur den försäkringstekniska ansvarsskulden och solvensen skall tas upp i bokslutet.

5 §

Tillgångar uppdelade enligt användningsändamål hör till olika tillgångsgrupper enligt de relationstal som fås av användningsändamålen.

5 c §

Anskaffningsutgiften för de placeringar som står under balansräkningens huvudgrupp "Placeringar" och som återstår vid utgången av räkenskapsperioden skall aktiveras. Anskaffningsutgiften för byggnader skall under sin verkningstid kostnadsföras som avskrivningar enligt plan. I det fall att placeringens verkliga värde vid räkenskapsperiodens utgång underskrider den ännu oavskrivna anskaffningsutgiften eller de med stöd av detta moment med tidigare gjorda nedskrivningar minskade anskaffningsutgiften, skall skillnaden kostnadsföras som nedskrivning. Om inte social- och hälsovårdsministeriet av särskilda skäl bestämmer något annat, behöver placeringar som skall betraktas som anläggningstillgångar och fordringar inte nedskrivnas, om nedskrivningen skall anses vara tillfällig. Om nedskrivningen visar sig vara obefogad senast vid utgången av räkenskapsperioden, skall den tas upp som en rättelse av kostnadsföringen.

Masskuldebrevslån samt andra motsvarande penning- och kapitalmarknadsinstrument kan tas upp i balansräkningen på ett sätt som avviker från 1 mom. enligt vad social- och hälsovårdsministeriet närmare föreskriver genom förordning.

Om det verkliga värdet av ett jord- eller vattenområde, en byggnad, ett värdepapper eller någon annan jämförbar tillgång på bokslutsdagen varaktigt är väsentligt högre än anskaffningsutgiften, får i balansräkningen utöver den ännu oavskrivna anskaffningsutgiften tas upp en uppskrivning som är högst så stor som skillnaden mellan det verkliga värdet och den oavskrivna anskaffningsutgiften. Ett belopp som motsvarar uppskrivningen skall i fråga om en till placeringstillgångarna hänförd tillgång tas upp i resultaträkningen och i fråga om en till anläggningstillgångarna hänförd tillgång i uppskrivningsfonden bland eget kapital. Om en uppskrivning visar sig vara obefogad skall den uppskrivning som tagits upp i resultaträkningen korrigeras på ett resultatpåverkande sätt och den uppskrivning som har tagits upp i uppskrivningsfonden skall återföras.

Om värdet på en byggnad har uppskrivits, beräknas en avskrivning enligt 1 mom. på anskaffningsutgiftens och uppskrivningens

sammanlagda belopp.

Ur uppskrivningsfonden kan som en separat post jämförbar med den balansräkningspost som innehåller vinster och förluster för tidigare räkenskapsperioder överföras ett belopp som motsvarar avskrivningar som under räkenskapsperioden eller tidigare räkenskapsperioder gjorts för uppskrivningen och som har tagits upp som kostnader i resultaträkningen.

Med avvikelse från 1—3 mom. och 5 b § kan finansiella instrument värderas till sitt verkliga värde. Ändringar i det verkliga värdet upptas såsom intäkter eller kostnader i resultaträkningen eller i fonden för verkligt värde som ingår i det egna kapitalet i balansräkningen. Närmare bestämmelser om huvudprinciperna för förutsättningar för värdering enligt verkligt värde och fastställande av det verkliga värdet, hur ändringar i det verkliga värdet upptas i resultaträkningen och balansräkningen samt noter till finansiella instrument och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Placeringar med vilka försäkringsföreningen idkar handel kan klassificeras som finansiella instrument som försäkringsföreningen innehar för handel. Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om klassificeringen av finansiella instrument och om sänkingsredovisning.

Med avvikelse från 1, 3 och 4 mom. kan förvaltningsfastigheter och övriga placeringar som nämns i social- och hälsovårdsministeriets förordning värderas till verkligt värde. Ändringar i det verkliga värdet upptas såsom intäkter eller kostnader i resultaträkningen. Närmare bestämmelser om huvudprinciperna för förutsättningar för värdering enligt verkligt värde och fastställande av det verkliga värdet, hur ändringar i det verkliga värdet upptas i resultaträkningen samt noter till dessa poster och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Försäkringsföreningen skall välja värderingsmetod så att enhetliga värderingsprinciper tillämpas på tillgångar som hänförs till ett visst användningsändamål. Om försäkringsföreningen väljer värdering till verkligt värde enligt 6 eller 7 mom. som värderingsprincip,

kan försäkringsföreningen inte samtidigt tillämpa de värderingsprinciper som anges i 1—4 mom. på andra motsvarande tillgångar som hänförs till motsvarande användningsändamål. Den valda värderingsmetoden skall följas konsekvent.

En tillgång som överförs från en till placeringstillgångarna eller anläggningstillgångarna hänförd grupp av placeringar till en annan skall åsättas det balansvärde som avses i 1—4 mom. samt 6 och 7 mom.

I en not till balansräkningen skall balanspostvis uppges placeringarnas anskaffningsutgift och verkliga värde på det sätt som Försäkringsinspektionen närmare bestämmer.

Om en i 3 mom. avsedd uppskrivning gäller aktier eller andelar som ett moderföretag äger i ett dotterföretag, skall de aktier eller andelar som dotterföretaget äger i moderföretaget anses vara utan värde när uppskrivningen görs.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om förutsättningarna för värdering av placeringar enligt verkligt värde, fastställande av verkligt värde och anskaffningsutgift för placeringar, överföringar mellan placeringar och anläggningstillgångar samt om framställningssättet för byggnadsavskrivningar enligt plan.

6 §

Kapitallån tas upp som en särskild post i balansräkningen enligt vad social- och hälsovårdsministeriet närmare bestämmer genom förordning.

7 §

Vad som sägs i 1 mom. gäller också penninglån till den som med stöd av innehav av garantiandel har eller kan ha minst 10 procent av garantiandelarna eller röstetalet för garantiandelarna eller med stöd av innehav av aktier eller garantiandelar, optionsrätter eller konvertibla skuldebrev motsvarande innehav eller rösträtt i ett samfund som tillhör samma koncern som försäkringsföreningen, om det sammanlagda beloppet av dessa penninglån överstiger den gräns som Försäkringsinspektionen fastställt.

9 §

En moderförening skall upprätta och i sitt bokslut ta in ett koncernbokslut. Koncernbokslutet skall upprättas som en sammanställning av koncernföretagens balansräkningar och resultaträkningar samt noterna till dessa. Koncernbokslutet skall upprättas samma dag som moderföreningens bokslut. I ett koncernbokslut skall tas in en finansieringsanalys över koncernen, i vilken skall redogöras för anskaffningen och användningen av medel under räkenskapsperioden.

Vid upprättandet av koncernbokslut skall i tillämpliga delar iakttas bestämmelserna i 1 c § 1, 2 och 4 mom., 2 § 3 mom., 5, 5 a—5 c, 6, 6 a, 7, 8 och 9 § i detta kapitel.

I moderföreningens verksamhetsberättelse ges de uppgifter som avses i 1 c § 3 mom. i detta kapitel även om en koncern.

Handlingar som ingår i och som fogas till koncernbokslutet skall vara överskådliga och bilda en helhet.

Koncernbokslut behöver inte upprättas, om

1) ett samfund som lyder under lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet äger minst nio tiondelar av moderföreningen,

2) moderföreningens övriga ägare har gett sitt samtycke till att koncernbokslut inte upprättas, och

3) boksluten för moderföreningen och dess dottersamfund sammanställs med koncernbokslutet för ett samfund som lyder under lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och koncernbokslutet ges in för registrering enligt bestämmelserna i 3 kap. 9 § i bokföringslagen.

Koncernbokslut skall dock alltid upprättas, om moderföreningen är en sådan försäkringsförening som delar ut medel till delägarna, ger sådant penninglån som avses i 11 kap. 7 § 1 mom. eller beviljar dem som nämns i det aktuella momentet säkerhet eller i fråga om kapitallån återbetalar kapital eller betalar ränta eller annan gottgörelse.

Utan hinder av vad som föreskrivs om koncernbokslut och de upplysningar om koncernen som skall ges i moderföreningens verksamhetsberättelse i denna lag kan de bestämmelser i 10 kap. i lagen om försäkringsbolag som motsvarar denna lag tillämpas på koncernbokslut och på verksamhetsberättelse

för en moderförening i sådana koncerner där en finsk försäkringsholdingsammanslutning är moderföretag.

Om ett kreditinstitut eller värdepappersföretag hör till en försäkringsförenings eller en försäkringsholdingsammanslutnings koncern, får koncernbokslutet utan hinder av detta kapitel upprättas på det sätt som bestäms i 4 kap. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om det är nödvändigt för att ge en rättvisande och tillräcklig bild av resultatet av koncernens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

9 c §

Ett dottersamfunds bokslut behöver inte tas med i koncernbokslutet, om det finns en grund för detta enligt 6 kap. 3 § i bokföringslagen.

Ett inhemskt dottersamfund vars bokslut skall sammanställas med koncernbokslutet skall ha samma räkenskapsperiod som moderföreningen, om inte Försäkringsinspektionen beviljar ett undantag enligt 12 § 7 mom. i detta kapitel från detta.

9 e §

I verksamhetsberättelsen för en moderförening skall ges sådana uppgifter som avses i 11 kap. 9 § 2 mom. i lagen om aktiebolag samt i tillämpliga delar sådana redogörelser för garantiandelar som avses i 11 kap. 9 a § 1–3 mom. i lagen om aktiebolag lämnas om koncernen. Dessutom skall uppges det belopp som samfunden inom koncernen enligt bolagsordningen eller föreningens stadgar skall överföra av koncernens fria egna kapital till bundet eget kapital.

11 §

På anmälan av en försäkringsförenings bokslut, verksamhetsberättelse och koncernbokslut för registrering och på handlingar som skall bifogas anmälan tillämpas 11 kap. 14 § i lagen om aktiebolag.

12 §

Närmare bestämmelser som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet om balansräknings- och resultaträkningsscheman, finansieringsana-

lys, noter till balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalysen och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen, koncernbalansräkning, koncernresultaträkning och koncernens finansieringsanalys, upplysningar som skall ges i noterna till koncernbalansräkningen, koncernresultaträkningen och koncernens finansieringsanalys samt balansspecifikationer och specifikationer av noterna.

Social- och hälsovårdsministeriet kan genom förordning bestämma när och hur avvikelser, för att en rättvisande bild skall kunna ges, får göras från bestämmelserna om upprättande av bokslutet och verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om hur bokslut, koncernbokslut och verksamhetsberättelse för försäkringsföreningar skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur detta kapitel, social- och hälsovårdsministeriets förordning enligt 1 mom., bestämmelserna om bokslut, koncernbokslut och verksamhetsberättelse i lagen om aktiebolag samt 1, 6, 8 och 9 kap. i bokföringslagen och bokföringsförordningen skall tillämpas på försäkringsföreningar samt om tillämpningen av de internationella bokföringsstandarder som avses i 7 kap. i bokföringslagen när dessa gäller enbart försäkringsverksamhet.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av en försäkringsförening av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 4 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av försäkringsföreningens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en bestämmelse eller föreskrift, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen eller bestämmelserna om bokslut, koncernbokslut och verksamhetsberättelse i lagen om aktiebolag, skall social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen, innan bestämmelsen eller föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas, begära

bokföringsnämndens utlåtande härom.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid i enskilda fall bevilja undantag från 1 c § 5 mom., 9 c § 2 mom. och 12 § 1 mom. i detta kapitel samt 2 kap. 9 § 1 mom. i bokföringslagen. En förutsättning för att undantag skall beviljas är att det inte strider mot Europeiska unionens rättsakter som gäller årsbokslut och koncernbokslut.

11 kap.

Vinstutdelning och annan användning av föreningens tillgångar

2 §

Vinstutdelning får inte överstiga det sammanlagda beloppet av vinst enligt fastställd balansräkning för den senaste räkenskapsperioden och bolagets övriga fria egna kapital, med avdrag för den förlust som balansräkningen utvisar och andra icke utdelningsbara poster, vilka är

1) belopp som enligt stadgarna skall avsättas till reserfonden eller annars lämnas outdelat, samt

2) belopp, som av placeringarnas realiserade värdeökningar har redovisats i fonden för verkligt värde och räkenskapsperiodens resultat och vinstmedlen.

Av det fria egna kapitalet i ett bokslut eller koncernbokslut som enligt 10 kap. 1 § 6 mom. i denna lag upprättats för en försäkringsförening som är moderförening får inte som vinst delas ut ett belopp som motsvarar det utjämningsbelopp som avses i 10 kap. 3 §.

12 kap.

Tillsynen över försäkringsföreningarna

5 §

En försäkringsförening skall varje år inom en månad från den föreningsstämma vid vilken bokslutet och verksamhetsberättelsen fastställts, dock senast i juli månad eller vid en senare tidpunkt som godkänns av Försäkringsinspektionen, till Försäkringsinspektionen sända en enligt Försäkringsinspektionens formulär avfattad berättelse över sin verk-

samhet och över sitt tillstånd. Till berättelsen skall fogas kopior av de handlingar som avses i 10 kap. 11 §.

En försäkringsförening och en finsk försäkringsholdingsammanslutning skall inom en skäligen tid som social- och hälsovårdsministeriet och försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra för utförandet av uppgifterna enligt denna lag nödvändiga upplysningar om sin verksamhet än de som avses i 1 mom. Det som ovan i detta moment föreskrivs om försäkringsholdingssammanslutningar tillämpas på motsvarande sätt på inhemska och utländska företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat, om Försäkringsinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet enligt den nämnda lagen eller i övrigt utför uppgifter som med stöd av den nämnda lagen hör till den.

14 kap.

Fusion

6 §

Till fusionsplanen skall i fråga om varje förening som deltar i fusionen fogas

1) kopior av bokslutshandlingarna och verksamhetsberättelsehandlingarna för de tre föregående räkenskapsperioderna eller, om fastställandet av bokslutet och verksamhetsberättelsen behandlas vid den föreningsstämma som beslutar om fusionen, en kopia av bokslutshandlingarna och verksamhetsberättelsehandlingarna för denna räkenskapsperiod och för de två föregående räkenskapsperioderna,

2) en kopia av ett mellanbokslut och en verksamhetsberättelse, som inte får vara äldre än fyra månader och som har uppgjorts och granskats med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna och föreskrifterna om bokslut och verksamhetsberättelser, om det har förflutit över sex månader från utgången av den räkenskapsperiod som det senaste bokslutet gäller till den föreningsstämma som beslutar om fusionen och fastställelsen av bokslutet och verksamhetsberättelsen inte behandlas av föreningsstämman,

3) styrelsens redogörelse för händelser som har inträffat efter det senaste bokslutet eller

mellanbokslutet och som väsentligt påverkar föreningens ställning,

4) revisorernas och förvaltningsrådets utlåtande om mellanbokslutet, verksamhetsberättelsen och styrelsens redogörelse,

5) det utlåtande om fusionsplanen som avses i 5 §,

6) Försäkringsinspektionens samtycke enligt 3 § 4 mom. och 5 § 4 mom.

14 a kap.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet

5 §

Till planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet skall i fråga om såväl den överlåtande som den övertagande föreningen fogas

1) kopior av bokslutshandlingarna och verksamhetsberättelsehandlingarna för de tre föregående räkenskapsperioderna eller, om fastställelsen av bokslutet och verksamhetsberättelsen behandlas vid den föreningsstämma som beslutar om överlåtelsen av försäkringsbeståndet, en kopia av bokslutshandlingarna och verksamhetsberättelsehandlingarna för denna räkenskapsperiod och för de två föregående räkenskapsperioderna,

2) en kopia av ett mellanbokslut och en verksamhetsberättelse som inte får vara äldre än fyra månader och som har upprättats och granskats med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna och föreskrifterna om bokslut och verksamhetsberättelser, om det har förflutit över sex månader från utgången av den räkenskapsperiod som det senaste bokslutet gäller till den föreningsstämma som beslutar om överlåtelsen av försäkringsbeståndet och fastställelsen av bokslutet och verksamhetsberättelsen inte behandlas av föreningsstämman,

3) styrelsens redogörelse för händelser som har inträffat efter det senaste bokslutet eller mellanbokslutet och som väsentligt påverkar föreningens ställning,

4) revisorernas och förvaltningsrådets utlåtande om mellanbokslutet och styrelsens redogörelse,

5) det utlåtande om planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet som avses i 4 §.

16 kap.

Särskilda stadganden

9 §

Den som uppsåtligen

6) bryter mot vad som i 10 kap. 11 § bestäms om ingivande av bokslut, koncernbokslut eller verksamhetsberättelse till registermyndigheten eller underlåter att göra en anmälan eller lämna andra uppgifter som enligt denna lag skall lämnas till social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen,

skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff föreskrivs i någon annan lag, för försäkringsföreningsförseelse dömas till böter.

Denna lag träder i kraft 2004.

Denna lag tillämpas första gången på bokföringen för en försäkringsförening för den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2005 eller därefter. En försäkringsförening får tillämpa denna lag för den räkenskapsperiod som pågår när lagen träder i kraft.

Ett koncernbokslut som upprättats i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen får upprättas för räkenskapsperioder som börjar den 1 januari 2005 eller därefter.

Denna lags 10 kap. 5 c § 6—8 mom. får tillämpas från och med den 1 januari 2005. På uppskrivningar som har gjorts innan denna lag träder i kraft får tillämpas de bestämmelser som är i kraft när denna lag träder i kraft.

Aktiverade grundläggnings- och forskningsutgifter som avskrivs under sin verkningstid enligt de bestämmelser i kraft, skall vid tillämpningen av 11 kap. 2 § 1 mom. beaktas som outdelbara medel.

3.**Lag****om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 17 mars 1995 om utländska försäkringsbolag (398/1995) 40 a § 1 mom., sådant det lyder i lag 359/2002 samt

ändras 40, 40 a § rubriken och 3 mom. och 40 b §, sådana de lyder i lag 359/2002, som följer:

40 §

Representationens bokslut och verksamhetsberättelse

I bokföringen och vid upprättandet av bokslutet och verksamhetsberättelsen för representationen för ett försäkringsbolag från tredje land iakttas bokföringslagen (1336/1997), om inte något annat följer av vad som bestäms om bokföring och bokslut i denna lag,

samt bokföringsförordningen (1339/1997), om inte något annat följer av vad som i denna lag bestäms om bokföring och bokslut samt verksamhetsberättelse eller av en förordning av social- och hälsovårdsministeriet som givits med stöd av 40 b § eller av Försäkringsinspektionens föreskrifter som givits med stöd av nämnda paragrafer.

Bestämmelserna i 3 kap. 1 §, 2 § 2 mom., 9 §, 11 §, 4 kap. 1, 3 och 4 §, 5 § 5 mom. och 7 §, 5 kap. 2, 2 a, 13, 16 och 17 § samt 6 kap.

och 7 a kap. 2—5 § i bokföringslagen tillämpas inte på upprättandet av bokslutet för en representation.

På bokslutet och verksamhetsberättelsen för en representation tillämpas förutom denna lag i tillämpliga delar 10 kap. 1 § 6 och 10 mom., 1 c § 1—4 mom. och 4—4 d § i lagen om försäkringsbolag samt 11 kap. 6 a §, 9 § 2 och 6 mom. och 9 a § 1—3 mom. i lagen om aktiebolag (734/1978). Vad som i nämnda lagrum bestäms om aktier och aktiekapital gäller i tillämpliga delar garantiandelar och garantikapital samt övriga bolagsandelar och det grundkapital som bildas av dem.

Representationen får upprätta sitt bokslut i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen förutsatt att det försäkringsbolag som representationen hör till upprättar sitt bokslut i enlighet med de aktuella standarderna.

På ett sådant bokslut som avses i 3 mom. tillämpas vad som föreskrivs om bokförings-skyldighet i 1 kap. 1 §, dubbel bokföring i 2 §, god bokföringssed i 3 §, bestämmanderätt i 5 §, koncernföretag, moderföretag och dotterföretag i 6 §, bokföring av affärshändelser samt bokföringsmaterial i 2 kap., språk och valuta i 3 kap. 5 §, datering och underskrift av bokslut i 7 §, balansbok i 8 §, offentliggörande av bokslut i 10 §, skyldighet att ge kopior i 11 §, uppgifter om revision i 12 § och specifikationer till balansräkningen och till noterna i 13 § i bokföringslagen samt vad som föreskrivs om registrering av bokslut, verksamhetsberättelse och revisionsberättelse i 40 a § 3 mom. i denna lag.

På ett sådant bokslut som avses i 3 mom. tillämpas vad som föreskrivs om verksamhetsberättelse i 10 kap. 1 c § och om hur de placeringar som utgör täckning för fondförsäkringars ansvarsskuld skall tas upp i balansräkningen i 4 d § i lagen om försäkringsbolag.

40 a §

Registrering av bokslut

Representationen skall anmäla bokslutet, verksamhetsberättelsen och revisionsberättel-

sen för registrering hos patent- och registerstyrelsen inom sex månader från räkenskapsperiodens utgång.

40 b §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om bokslut och verksamhetsberättelse samt undantag

Närmare bestämmelser som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet om balansräknings- och resultaträkningsscheman, finansieringsanalys, noter till balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalysen och de uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen samt balansspecifikationer och specifikationer av noterna.

Social- och hälsovårdsministeriet kan genom förordning bestämma när och hur avvikelser, för att en rättvisande bild skall kunna ges, får göras från bestämmelserna om upprättande av bokslutet och verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om hur bokslut och verksamhetsberättelse för representationer skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur denna lag, social- och hälsovårdsministeriets förordning enligt 1 mom., bestämmelserna om bokslut och verksamhetsberättelse i lagen om aktiebolag samt bokföringslagen och bokföringsförordningen skall tillämpas på en representation.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av en representation av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 4 mom. angivna bestämmelserna, om avvikelserna behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av representationens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en föreskrift, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen eller bestämmelserna om bokslut, koncernbokslut och verksamhetsberättelse i lagen om aktiebolag, skall

social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen, innan föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid i enskilda fall bevilja undantag från 40 a § 2 mom., från de scheman som skall användas för resultaträkningen och balansräkningen, från noterna och verksamhetsberättelsens närmare innehåll samt från 3 kap. 6 § i bokföringslagen. En förutsättning

för att undantag skall beviljas är att det inte strider mot Europeiska unionens rättsakter som gäller årsbokslut.

Denna lag träder i kraft den _____ 2004

Denna lag tillämpas första gången på bokföringen för en representation för den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2005 eller därefter. Representationen får tillämpa denna lag för den räkenskapsperiod som pågår när lagen träder i kraft.

4.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 25 april 1997 om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 § 3 mom., sådant det lyder i lag 708/2004, som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3, 3 a och 4 a §, 2 kap. 1 a § 2 mom., 2 § 1, 2 och 5 mom., 2 a §, 4 § 1 mom. 3 punkten och 5 § 1, 2 och 5 mom., 2 a § kap. 3 kap. 1 § 1 mom., 1 a, 3, 4 och 7 §, 7 kap. 1 a § 1 och 2 mom., 2, 3 och 3 a §, 7 § 1,

3 och 4 mom., 10 kap. 2 § 1—6 mom., 3 a, 3 b, 4 d och 7 §, 11 kap. 1 och 6-14 §, 12 kap. 1 § 2 mom. och 4 och 5 §, 13 kap. 14 kap. 1 § 2 mom., 4 § 2 mom., 4 a, 5 b, 6 och 7 §, 14 a kap. 7 § 4 mom. och 8 §, 15 kap. 25 § 3 mom., 26 och 27 § och 34 § 2 mom., 16 kap. 13 § 4 mom., 16 a kap. 9 § 4 mom. samt 10 och 13—15 §, 16 b kap. 4 § 3 mom. och 18 kap. 9 § 2 mom. i lagen om försäkringsbolag.

Denna lag träder i kraft den _____ 200 .

5.

Lag**om ändring av lagen om pensionsstiftelser**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 29 december 1995 om pensionsstiftelser (1774/1995) 40 § 3 mom. och 41 b §, av dem 40 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1135/1998 och 41 b § sådan den lyder i lag 85/1999,

ändras 5 kap. rubriken, 37, 38, 39 och 41 §, 41 a § 1 och 2 mom., 42 §, 65 § 1 mom., 81 § 1 och 2 mom., 87 §, 130 § och 134 § 2 mom.,

av dem 37, 38, 41 och 42 § och 134 § 2 mom. sådana de lyder i lag 85/1999, 39 § och 41 a § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 1135/1998 och 130 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 582/1998 samt

fogas till 41 a § nya 4–9 mom. som följer:

5 kap.

Bokslut och verksamhetsberättelse

37 §

I pensionsstiftelsens bokföring och vid upprättande av bokslutet och verksamhetsberättelsen iakttas bokföringslagen (1336/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel, samt bokföringsförordningen (1339/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel eller social- och hälsovårdsministeriets eller Försäkringsinspektionens på försäkringsverksamhetens speciella karaktär baserade föreskrifter.

Bestämmelserna i 1 kap. 4 § 1 mom. och 5–8 §, 3 kap. 1 §, 2 § 2 mom., 9–12 § samt 13 § 1 och 3 mom., 4 kap. 1–4 §, 5 § 3–5 mom. och 7 §, 5 kap. 2, 2 a och 4 §, 5 § 1 mom., 5 a § 2 mom., 6–13 §, 16 och 17 § samt 19 och 20 §, 6, 7 och 7 a kap. samt 8 kap. 6 § i bokföringslagen tillämpas inte på upprättandet av en pensionsstiftelsens bokslut eller verksamhetsberättelse.

Med bestående aktiva i bokföringslagen avses posterna materiella och immateriella nyttigheter i balansräkningen för pensionsstiftelser. På materiella och immateriella nyttigheter tillämpas, om inte något annat föreskrivs nedan, bestämmelserna om bestående aktiva i bokföringslagen, med undantag för de ovan nämnda bestämmelserna i 2 mom., samt 5 kap. 13 och 16 §.

38 §

För varje räkenskapsperiod skall upprättas ett bokslut som består av

1) en balansräkning, som ger en bild av den ekonomiska ställningen på bokslutsdagen,

2) en resultaträkning, som beskriver hur resultatet har uppkommit,

3) uppgifter som skall lämnas i bilagor till balansräkningen och resultaträkningen (*noter*).

För varje post i balansräkningen och resultaträkningen skall motsvarande uppgifter för den närmast föregående räkenskapsperioden anges (*jämförelsetal*). Om specificeringen av balansräkningen eller resultaträkningen har ändrats, skall jämförelsetalet om möjligt korrigeras. På samma sätt skall förfaras, om jämförelsetalet av något annat skäl inte är användbart.

Till bokslutet skall bifogas en verksamhetsberättelse som ger uppgifter om viktiga omständigheter som gäller utvecklingen av pensionsstiftelsens verksamhet.

Handlingar som ingår i bokslutet och som bifogats till bokslutet skall vara överskådliga och bilda en helhet.

39 §

Bokslutet och verksamhetsberättelsen skall tillställas revisorerna inom fyra månader efter räkenskapsperiodens slut, om Försäkringsinspektionen på ansökan av pensionsstiftelsen av särskilda skäl inte beviljar undantag från detta. Revisorerna skall inom en

månad avge en revisionsberättelse till styrelsen.

41 §

I balansräkningen upptas

1) pengar och andra fordringar än sådana som tagits upp som placeringar i balansräkningen till det nominella värdet, likväl högst till det sannolika värdet,

2) pensionsansvar till det värde som beräknats med beaktande av 43 § och social- och hälsovårdsministeriets samt Försäkringsinspektionens föreskrifter, samt

3) övriga skulder till nominellt värde eller, om skulden är bunden vid index eller någon annan jämförelsegrund, till det högre belopp som den stiger till på grund av den förändrade jämförelsegrunden.

Om en kostnadsföring som har gjorts enligt 1 mom. 1 punkten visar sig vara obefogad senast vid utgången av räkenskapsperioden, skall den tas upp som en rättelse av kostnadsföringen.

41 a §

Anskaffningsutgiften för de placeringar som står under balansräkningens huvudgrupp ”Placeringar” och som återstår vid utgången av räkenskapsperioden skall aktiveras. Anskaffningsutgiften för byggnader och övriga utgifter med lång verkningstid samt inventarier skall under sin verkningstid kostnadsföras som avskrivningar. I det fall att placeringstillgångarnas verkliga värde vid räkenskapsperiodens utgång underskrider anskaffningsutgiften eller de med stöd av detta moment med tidigare gjorda nedskrivningar minskade anskaffningsutgiften, skall skillnaden kostnadsföras som nedskrivning. Om inte social- och hälsovårdsministeriet av särskilda skäl bestämmer något annat, behöver placeringar som skall betraktas som anläggningstillgångar och fordringar inte kostnadsföras, om nedskrivningen skall anses vara tillfällig. Om kostnadsföringen visar sig vara obefogad senast vid utgången av räkenskapsperioden, skall den tas upp som en rättelse av kostnadsföringen.

Masskuldebrevslån samt andra penning- och kapitalmarknadsinstrument kan tas upp i balansräkningen på ett sätt som avviker från

1 mom. enligt vad som närmare föreskrivs genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Med avvikelse från 1—3 mom. och 41 § kan finansiella instrument värderas till sitt verkliga värde. Ändringar i det verkliga värdet upptas såsom intäkter eller kostnader i resultaträkningen eller i fonden för verkligt värde som ingår i det egna kapitalet i balansräkningen. Närmare bestämmelser om huvudprinciperna för förutsättningar för värdering enligt verkligt värde och fastställande av det verkliga värdet, hur ändringar i det verkliga värdet upptas i resultaträkningen och balansräkningen samt noter till finansiella instrument och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Placeringar med vilka pensionsstiftelsen idkar handel kan klassificeras som finansiella instrument som pensionsstiftelsen innehar för handel. Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om klassificeringen av finansiella instrument som innehåses för handel och om säkringsredovisning.

Med avvikelse från 1 och 3 mom. kan förvaltningsfastigheter och övriga placeringar som nämns i social- och hälsovårdsministeriets förordning värderas till sitt verkliga värde. Ändringar i det verkliga värdet upptas såsom intäkter eller kostnader i resultaträkningen. Närmare bestämmelser om förutsättningar för värdering enligt verkligt värde, fastställande av det verkliga värdet, hur ändringar i det verkliga värdet upptas i resultaträkningen samt noter till dessa poster och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Pensionsstiftelsen skall välja värderingsmetod så att enhetliga värderingsprinciper tillämpas på tillgångar som hänförs till ett visst användningsändamål. Om pensionsstiftelsen väljer värdering till verkligt värde enligt 4 eller 5 mom. som värderingsprincip, kan stiftelsen inte samtidigt tillämpa de värderingsprinciper som anges i 1—3 mom. på andra motsvarande tillgångar som hänförs till motsvarande användningsändamål. Den valda värderingsmetoden skall följas konsekvent.

En tillgång som överförs från en till placeringstillgångarna eller anläggningstillgångarna hänförd grupp av placeringar till en annan skall åsättas det balansvärde som avses i 1—3 mom., då de värderingsprinciper som anges i 1—3 mom. iakttas.

I en not till balansräkningen skall balanspostvis uppges placeringarnas anskaffningsutgift och verkliga värde på det sätt som Försäkringsinspektionen närmare bestämmer.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om förutsättningarna för värdering av placeringar enligt verkligt värde, fastställande av verkligt värde och anskaffningsutgift för placeringar, överföringar mellan investerings- och anläggningstillgångar samt om framställningssättet för byggnadsavskrivningar och avskrivningar av andra utgifter med lång verkningstid.

42 §

Närmare bestämmelser som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet om balansräknings- och resultaträkningsscheman, noter till balansräkningen och resultaträkningen och de uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen samt balansspecifikationer och specifikationer av noterna.

Social- och hälsovårdsministeriet kan genom förordning föreskriva om när och hur avvikelser, för att en rättvisande bild skall kunna ges, får göras från bestämmelserna om upprättande av bokslutet och verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om hur bokslut och verksamhetsberättelse för pensionsstiftelser skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur detta kapitel, social- och hälsovårdsministeriets förordning enligt 1 mom. samt bokföringslagen och bokföringsförordningen skall tillämpas på pensionsstiftelser.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av en pensionsstiftelse av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 4 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om undantaget behövs för att ge en

rättvisande bild av resultatet av försäkringsstiftelsens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en bestämmelse, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen eller bestämmelserna om bokslut och verksamhetsberättelse i bokföringslagen eller bokföringsförordningen, skall social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen, innan bestämmelsen eller föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid i enskilda fall bevilja undantag från 42 § 1 mom. och från 2 kap. 9 § 1 mom. samt 3 kap. 6 § i bokföringslagen.

65 §

En pensionsstiftelse skall varje år inom fem månader från räkenskapsperiodens slut eller vid en senare tidpunkt som Försäkringsinspektionen bestämmer till inspektionen lämna in bokslutet, verksamhetsberättelsen, revisorernas utlåtande samt en statistikberättelse enligt ett fastställt formulär.

81 §

När pensionsstiftelsen har trätt i likvidation skall likvidatorerna utan dröjsmål uppgöra bokslut och verksamhetsberättelse för den tid före likvidationen för vilken bokslut ännu inte har uppgjorts. Därvid skall i tillämpliga delar iakttas vad som bestäms om bokslut, verksamhetsberättelse och revision.

Om den i 1 mom. angivna tiden även omfattar föregående räkenskapsperiod, skall för denna uppgöras ett särskilt bokslut och en särskild verksamhetsberättelse.

87 §

Likvidatorerna skall för varje räkenskapsperiod uppgöra ett bokslut och en verksamhetsberättelse inom fyra månader efter räkenskapsperiodens slut. Har likvidationen inte avslutats inom två år, skall de samtidigt meddela orsaken till dröjsmålet.

130 §

Den som

1) bryter mot denna lags bestämmelser om uppgörande av bokslut, verksamhetsberättelse eller revisionsberättelse eller om avgivande av slutredovisning över en pensionsstiftelses likvidation, eller

2) i strid med förbud som Försäkringsinspektionen meddelat med stöd av 69 § överlåter eller pantsätter egendom som en pensionsstiftelse har i sin besittning,

skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff föreskrivs i någon annan lag, för *pensionsstiftelsebrott* dömas till böter.

134 §

Var och en har rätt att ta del av pensionsstiftelsers bokslut och verksamhetsberättelser som social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen har i sin besittning.

Denna lag träder i kraft den 2004.

Denna lag tillämpas första gången på bokföringen för en pensionsstiftelse för den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2005 eller därefter. Pensionsstiftelsen får tillämpa denna lag under den räkenskapsperiod som pågår när lagen träder i kraft.

På uppskrivningar som har gjorts innan denna lag träder i kraft får tillämpas de bestämmelser som är i kraft när denna lag träder i kraft.

6.

Lag

om ändring av lagen om försäkringskassor

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 27 november 1992 om försäkringskassor (1164/1992) 72 a § 1 och 2 mom., 72 b §, 73 § 3 mom. och 74 c §, av dem 72 a § 1 och 2 mom., 72 b § och 73 § 3 mom. sådana de lyder i lag 1136/1998 och 73 c § sådan den lyder i lag 84/1999,

ändras 6 kap. rubriken och 70, 72 och 74 a §, 74 b § 1 och 2 mom., 77 §, 97 § 1 mom., 115 och 118 §, 123 § 1 mom., 132 § 7 mom., 155 § 2 mom., 163 § och 167 § 2 mom.,

av dem 70, 72, 74 a och 77 § och 167 § 2 mom. sådana de lyder i nämnda lag 84/1999, 74 b § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 1136/1998, 132 § 7 mom. sådant det lyder i lagarna 1322/1997 och 420/2003 och 163 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 583/1998, samt

fogas till 74 b § sådan den lyder i nämnda lag 1136/1998 nya 4—9 mom. som följer:

6 kap.

Bokslut och verksamhetsberättelse

70 §

I fråga om kassans bokföring samt bokslut och verksamhetsberättelse iakttas bokföringslagen (1336/1997), om inte något annat

följer av bestämmelserna i detta kapitel, samt bokföringsförordningen (1339/1997), om något annat inte följer av bestämmelserna i detta kapitel eller av social- och hälsovårdsministeriets eller Försäkringsinspektionens på försäkringsverksamhetens speciella karaktär baserade föreskrifter.

Bestämmelserna i 1 kap. 4 § 1 mom. och

5—8 §, 3 kap. 1 §, 2 § 2 mom., 9—12 § samt 13 § 1 och 3 mom., 4 kap. 1—4 §, 5 § 3—5 mom. och 7 §, 5 kap. 2, 2 a och 4 §, 5 § 1 mom., 5 a § 2 mom. 6—13 §, 16 och 17 § samt 19 och 20 §, 6, 7 och 7 a kap. samt 8 kap. 6 § i bokföringslagen tillämpas inte på upprättandet av en försäkringskassas bokslut eller verksamhetsberättelse.

Med bestående aktiva i bokföringslagen avses posterna materiella och immateriella nyttigheter i balansräkningen för försäkringskassor. På materiella och immateriella nyttigheter tillämpas, om inte något annat föreskrivs nedan, bestämmelserna om bestående aktiva i bokföringslagen, med undantag för de ovan nämnda bestämmelserna i 2 mom. samt 5 kap. 13 och 16 §.

72 §

För varje räkenskapsperiod skall upprättas ett bokslut som består av

- 1) en balansräkning, som ger en bild av den ekonomiska ställningen på bokslutsdagen,
- 2) en resultaträkning, som beskriver hur resultatet har uppkommit,
- 3) uppgifter som skall lämnas i bilagor till balansräkningen och resultaträkningen (*noter*).

För varje post i balansräkningen och resultaträkningen skall motsvarande uppgifter för den närmast föregående räkenskapsperioden anges (*jämförelsetal*). Om specificeringen av balansräkningen och resultaträkningen har ändrats, skall jämförelsetalet om möjligt korrigeras. På samma sätt skall förfaras, om jämförelsetalet av något annat skäl inte är användbart.

Till bokslutet skall bifogas en verksamhetsberättelse som ger uppgifter om viktiga omständigheter som gäller utvecklingen av försäkringskassans verksamhet.

Handlingar som ingår i bokslutet och som bifogats till bokslutet skall vara överskådliga och bilda en helhet.

Bokslutet och verksamhetsberättelsen skall tillställas revisorerna minst en månad före det ordinarie kassamötet.

74 a §

I balansräkningen upptas

- 1) pengar och andra fordringar än sådana som tagits upp som placeringar till det nomi-

nella värdet, likväl högst till det sannolika värdet,

2) ansvarsskuld till det värde som beräknats med beaktande av 79 § och 80 § 2 mom. och social- och hälsovårdsministeriets samt Försäkringsinspektionens föreskrifter, samt

3) övriga skulder till nominellt värde eller, om skulden är bunden vid index eller någon annan jämförelsegrund, till det högre belopp som den stiger till på grund av den förändrade jämförelsegrund.

Om en kostnadsföring över fordringar som har gjorts enligt 1 mom. 1 punkten visar sig vara obefogad senast vid utgången av räkenskapsperioden, skall den tas upp som en rättelse av kostnadsföringen.

74 b §

Anskaffningsutgiften för de placeringar som står under balansräkningens huvudgrupp ”Placeringar” och som återstår vid utgången av räkenskapsperioden skall aktiveras. Anskaffningsutgiften för byggnader och andra utgifter med lång verkningstid samt inventarier skall under sin verkningstid kostnadsföras som avskrivningar. I det fall att placeringstillgångarnas verkliga värde vid räkenskapsperiodens utgång underskrider anskaffningsutgiften eller de med stöd av detta moment med tidigare gjorda nedskrivningar minskade anskaffningsutgiften, skall skillnaden kostnadsföras som nedskrivning. Om inte social- och hälsovårdsministeriet av särskilda skäl bestämmer något annat, behöver placeringar som skall betraktas som anläggningstillgångar och fordringar inte kostnadsföras, om nedskrivningen skall anses vara tillfällig. Om kostnadsföringen visar sig vara obefogad senast vid utgången av räkenskapsperioden, skall den tas upp som en rättelse av kostnadsföringen.

Masskuldebrevslån samt andra penning- och kapitalmarknadsinstrument kan tas upp i balansräkningen på ett sätt som avviker från 1 mom. enligt vad som närmare föreskrivs genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Med avvikelse från 1—3 mom. kan finansiella instrument värderas till sitt verkliga värde. Ändringar i det verkliga värdet upptas såsom intäkter eller kostnader i resultaträk-

ningen eller i fonden för verkligt värde som ingår i det egna kapitalet i balansräkningen. Närmare bestämmelser om huvudprinciperna för förutsättningar för värdering enligt verkligt värde och fastställande av det verkliga värdet, hur ändringar i det verkliga värdet upptas i resultaträkningen och balansräkningen samt noter till finansiella instrument och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Placeringar med vilka försäkringskassan idkar handel kan klassificeras som finansiella instrument som innehas för handel. Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som kompletterar ministeriets förordning om förutsättningarna för värdering av verkligt värde och fastställandet av verkligt värde. Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om klassificeringen av finansiella instrument som innehas för handel och om sättningsredovisning.

Med avvikelse från 1, 3 och 4 mom. kan förvaltningsfastigheter och övriga placeringar som nämns i social- och hälsovårdsministeriets förordning värderas till sitt verkliga värde. Ändringar i det verkliga värdet upptas såsom intäkter eller kostnader i resultaträkningen. Närmare bestämmelser om huvudprinciperna för förutsättningar för värdering enligt verkligt värde och fastställande av det verkliga värdet, hur ändringar i det verkliga värdet upptas i resultaträkningen samt noter till dessa poster och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Försäkringskassan skall välja värderingsmetod så att enhetliga värderingsprinciper tillämpas på tillgångar som hänförs till ett visst användningsändamål. Om försäkringskassan väljer värdering till verkligt värde enligt 4 eller 5 mom. som värderingsprincip, kan försäkringskassan inte samtidigt tillämpa de värderingsprinciper som anges i 1—3 mom. på andra motsvarande tillgångar som hänförs till motsvarande användningsändamål. Den valda värderingsmetoden skall följas konsekvent.

En tillgång som överförs från en till placeringstillgångarna eller anläggningstillgångarna hänförd grupp av placeringar till en annan skall åsättas det balansvärde som avses i 1—

3 mom., då de värderingsprinciper som anges i 1—3 mom. iakttas.

I en not till balansräkningen skall balanspostvis uppges placeringarnas anskaffningsutgift och verkliga värde på det sätt som Försäkringsinspektionen närmare bestämmer.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om förutsättningarna för värdering av placeringar enligt verkligt värde, fastställande av verkligt värde och anskaffningsutgift för placeringar, överföringar av investerings- och anläggningstillgångar samt om framställningssättet för byggnadsavskrivningar och avskrivningar för andra utgifter med lång verkningstid.

77 §

Närmare bestämmelser som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet om balansräknings- och resultaträkningsscheman, noter till balansräkningen och resultaträkningen och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen samt balansspecifikationer och specifikationer av noterna.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan föreskrivas om när och hur avvikelser, för att en rättvisande bild skall kunna ges, får göras från bestämmelserna om upprättande av bokslutet och verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om hur bokslut och verksamhetsberättelse för försäkringskassor skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur detta kapitel, social- och hälsovårdsministeriets förordning enligt 1 mom., bokföringslagen och bokföringsförordningen skall tillämpas på försäkringskassor.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av en försäkringskassa av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 4 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av försäkringskassans verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en bestämmelse eller föreskrift, en an-

visning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bestämmelserna om bokslut och verksamhetsberättelse i bokföringslagen eller bokföringsförordningen, skall social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen, innan bestämmelsen eller föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid i enskilda fall bevilja undantag från 1 mom. samt 2 kap. 9 § 1 mom. och 3 kap. 6 § i bokföringslagen.

97 §

En försäkringskassa skall varje år inom en månad från det kassamöte där bokslutet har fastställts till Försäkringsinspektionen lämna in bokslutet, verksamhetsberättelsen, revisorernas utlåtande och protokollet från det nämnda kassamötet, och samtidigt eller vid en senare tidpunkt som inspektionen bestämmer en berättelse över sin verksamhet enligt ett fastställt formulär.

115 §

När försäkringskassan har trätt i likvidation skall likvidatorerna utan dröjsmål uppgöra bokslut och verksamhetsberättelse för den tid före likvidationen för vilken bokslut och verksamhetsberättelse ännu inte har förelagts kassamötet. Bokslutet och verksamhetsberättelsen skall så snart som möjligt föreläggas kassamötet. Därvid skall i tillämpliga delar iakttas vad som föreskrivs om bokslut, verksamhetsberättelse och revisionsberättelse.

Om den i 1 mom. angivna tiden även omfattar föregående räkenskapsperiod, skall för denna uppgöras ett särskilt bokslut och en särskild verksamhetsberättelse.

118 §

Likvidatorerna skall för varje räkenskapsperiod uppgöra ett bokslut och en verksamhetsberättelse som skall föreläggas kassamötet inom fyra månader efter räkenskapsperiodens slut. Har likvidationen inte avslutats inom två år, skall de samtidigt meddela orsaken till dröjsmålet.

123 §

Sedan likvidatorerna fullgjort sitt uppdrag skall de så snart som möjligt avge slutredovisning över sin förvaltning genom att uppgöra en berättelse över likvidationen i dess helhet. Berättelsen skall även innehålla en redogörelse för skiftet av försäkringskassans tillgångar. Till berättelsen skall fogas bokslutshandlingarna och verksamhetsberättelsehandlingarna för hela likvidationstiden. Berättelsen jämte bilagor skall överlämnas till revisorerna, som inom en månad skall avge en revisionsberättelse över slutredovisningen och förvaltningen under likvidationen.

132 §

Följande handlingar skall under minst två veckor före kassamötet hållas tillgängliga för medlemmarna och för delägarna eller representantskapet på kassans kontor samt läggas fram på kassamötet:

1) avtalet om fusion eller överföring av ansvaret,

2) styrelsens redogörelse för de omständigheter som kan vara av betydelse vid bedömningen av frågan om avtalet om fusion eller överföring av ansvaret skall godkännas,

3) om den övertagande försäkringsanstalten är en försäkringskassa, dennas stadgar och förslag till sådan ändring av stadgarna som föranleds av fusionen eller ansvarsöverföringen, och

4) kopior av den överlåtande och den övertagande kassans bokslutshandlingar och verksamhetsberättelsehandlingar för den senaste räkenskapsperioden eller, om det är fråga om ansvarsöverföring till en annan kassa, de handlingar som gäller den överlåtande och den övertagande kassans bokslut och verksamhetsberättelse.

155 §

Kassamötets beslut om beviljande av ansvarsfrihet eller avstående från att väcka talan hindrar inte kassan att väcka talan, om inte kassamötet i bokslutet, verksamhetsberättelsen eller revisionsberättelsen eller an-

nars lämnats väsentligen riktiga och fullständiga uppgifter om det beslut eller den åtgärd som ligger till grund för talan.

försäkringskassebrott dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

163 §

Den som

1) är mellanhand för någon annan i syfte att kringgå ett stadgande i denna lag eller en bestämmelse i en försäkringskassas stadgar om begränsning av rösträtten,

2) bryter mot denna lags stadganden om uppgörande av bokslut, verksamhetsberättelse eller revisionsberättelse eller om avgivande av slutredovisning över en kassas likvidation, eller

3) i strid med ett förbud som Försäkringsinspektionen meddelat med stöd av 101 § överlåter eller pantsätter egendom som en kassa har i sin besittning

skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff stadgas i någon annan lag, för

167 §

Var och en har rätt att ta del av försäkringskassors bokslut och verksamhetsberättelser som social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen har i sin besittning.

Denna lag träder i kraft den 2004.

Denna lag tillämpas första gången på bokföringen för en försäkringskassa för den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2005 eller därefter. En försäkringskassa får tillämpa denna lag under den räkenskapsperiod som pågår när lagen träder i kraft.

På uppskrivningar som har gjorts innan denna lag träder i kraft får tillämpas de bestämmelser som är i kraft när denna lag träder i kraft.

7.

Lag

om ändring av lagen om sjömanspensioner

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 26 januari 1956 om sjömanspensioner (72/1956) 37 § 1 mom., 44 § 2 och 3 mom., 51 § 2 mom., 51 b § 1 mom., 7 kap. rubriken, 54 §, 54 a § 1—3 mom. och 6 mom. och 57 § 1 mom.,

av dem 37 § 1 mom., 51 § 2 mom., 51 b § 1 mom., 54 §, 54 a § 1—3 och 6 mom. samt 57 § 1 mom. sådana de lyder i lag 485/2002 samt 44 § 2 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 1253/1995 och 739/1996 som följer:

37 §

Styrelsen skall

1) sköta pensionskassans förvaltning och sörja för att verksamheten ordnas på behörigt sätt,

2) avgöra pensionsärenden,

3) avge utlåtanden och framställa förslag i ärenden som gäller pensionsskyddet för sjöfolket och utvecklandet av det,

4) sörja för att tillsynen över pensionskassans bokföring och medelsförvaltning ordnas på behörigt sätt samt att pensionskassan har

tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem med beaktande av verksamhetens art och omfattning,

5) godkänna pensionskassans placeringsplan,

6) besluta om placeringen av pensionskassans medel,

7) utse pensionskassans verkställande direktör och övriga ledande tjänstemän samt besluta om deras avlöning och andra frågor som har samband med tjänsterna,

8) årligen för pensionskassan upprätta ett bokslut och en verksamhetsberättelse,

9) kära och svara för pensionskassan, samt

10) sköta de ärenden vid pensionskassan som inte hör till fullmäktige.

44 §

Vid ordinarie mötet

1) framläggs bokslutet, verksamhetsberättelsen och revisionsberättelsen;

2) behandlas frågan om fastställande av bokslutet och verksamhetsberättelsen för föregående år;

3) besluts om de åtgärder som föranleds av det föregående årets förvaltning och bokslut;

4) bestämmas styrelsemedlemmarnas och revisorernas arvoden;

5) förrättas val av revisorer och deras suppleanter; samt

6) behandlas övriga i möteskallelsen nämnda ärenden.

Fastställelse av bokslutet och verksamhetsberättelsen samt beslut om åtgärd, som föranleds av föregående års förvaltning och redovisningen därför, skall uppskjutas till ajournerat möte, som inom två veckor skall hållas utan särskild kallelse, såframt om detta framställs ett förslag som ingen motsätter sig eller för vilket vid omröstning avges minst två tredjedelar av de vid mötet närvarandes röster. Samtidigt bör beslut även fattas om tid och rum för det ajournerade mötet.

51 §

För revision av pensionskassans bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse samt förvaltning skall för en räkenskapsperiod i sänder utses minst två godkända revisorer och

revisorssuppleanter för dem vilka uppfyller motsvarande behörighetsvillkor. Minst en revisor och revisorssuppleant skall vara en av Centralhandelskammaren godkänd revisor. Revisorns uppdrag upphör vid det ordinarie möte som pensionskassans fullmäktige håller efter räkenskapsperiodens utgång eller när en ny revisor har valts i dennes ställe.

51 b §

Pensionskassans revisor skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller pensionskassan och som revisorn i sitt uppdrag fått kännedom om och som kan anses

1) väsentligt bryta mot lagstiftningen om bedrivande av pensionskassaverksamhet,

2) äventyra pensionskassans fortsatta verksamhet, eller

3) leda till en anmärkning i revisionsberättelsen eller ett nekande utlåtande angående fastställandet av bokslutet och verksamhetsberättelsen.

7 kap.

Pensionskassans bokslut, verksamhetsberättelse och tillgångar

54 §

I pensionskassans bokföring och vid upprättandet av bokslut och verksamhetsberättelse samt koncernbokslut iaktas bokföringslagen, om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel, samt bokföringsförordningen (1339/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel eller av den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som avses i 54 a § eller av Försäkringsinspektionens föreskrifter.

Utöver vad som bestäms i detta kapitel iaktas i fråga om pensionskassans bokslut och verksamhetsberättelse i tillämpliga delar även 10 kap. 1 § 5 och 6 mom., 1 a—1 c §, 4 och 4 a §, 4 b § 1 mom. 1 och 3 punkten och 2 mom. samt 4 c § i lagen om försäkringsbolag (1062/1979).

På upprättande av pensionskassans bokslut och verksamhetsberättelse tillämpas inte 1 kap. 4 § 1 mom., 2 kap 4 § 2 mom., 3 kap. 1

§, 2 § 2 mom. samt 6, 9 och 11 §, 4 kap. 1, 3 och 4 §, 5 § 5 mom. och 7 §, 5 kap. 2, 2 a, 13, 16 och 17 §, 7 a kap. 2—5 § samt 8 kap. 6 § i bokföringslagen.

Pensionskassan skall upprätta och i sitt bokslut ta in ett koncernbokslut och därvid i tillämpliga delar iakttä 10 kap. 1 § 4 mom., 1 c §, 1, 2, 4 och 5 mom., 4 och 4 a §, 4 b § 1 mom. 1 och 3 punkten och 2 mom., 4 c §, 11 § 1 mom. 2—4 mening, 3—5, 8 mom. samt 11 a och 11 b § i lagen om försäkringsbolag.

På upprättande av pensionskassans koncernbokslut och verksamhetsberättelse för en pensionskassa som är moderföretag tillämpas inte 6 kap. 1 och 2 §, 7 § 6 mom., 7 a kap. 2—5 § och 8 kap. 6 § i bokföringslagen.

Bokslutet och verksamhetsberättelsen skall lämnas till revisorerna minst en månad innan pensionskassans fullmäktige håller möte.

54 a §

Närmare bestämmelser som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet om balansräknings- och resultaträkningsscheman, finansieringsanalys, noter till balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalysen och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen, koncernbalansräkning, koncernresultaträkning och koncernens finansieringsanalys, upplysningar som skall ges i noterna till koncernbalansräkningen, koncernresultaträkningen och koncernens finansieringsanalys samt balansspecifikationer och specifikationer av noterna.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om hur bokslut och verksamhetsberättelse för pensionskassan och dess koncern skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisning-

ar och utlåtanden om hur bestämmelserna om bokföring och bokslut samt verksamhetsberättelse i denna lag, den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som avses i 1 mom. samt bokföringslagen och bokföringsförordningen skall tillämpas på pensionskassor.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid i enskilda fall bevilja undantag från 54 § 4 mom., från 10 kap. 1 c § 5 mom. och 11 a § 2 mom. i lagen om försäkringsbolag, de scheman som skall användas för resultaträkningen och balansräkningen, noterna, det närmare innehållet i verksamhetsberättelsen, balansspecifikationerna och specifikationerna till noterna samt de scheman och noter som skall användas för koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen.

57 §

Sjömanspensionskassan står under Försäkringsinspektionens tillsyn. Pensionskassan skall årligen inom två veckor från det bokslutet och verksamhetsberättelsen fastställts till Försäkringsinspektionen lämna en kopia av bokslutet, verksamhetsberättelsen och revisorernas utlåtande samt en berättelse över sin verksamhet och sin ställning. Berättelsen skall tillställas Försäkringsinspektionen på en blankett som inspektionen fastställt.

Denna lag träder i kraft den 2004.

Denna lag tillämpas första gången på bokföringen för en pensionskassa för den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2005 eller därefter. Pensionskassan får tillämpa denna lag för den räkenskapsperiod som pågår när denna lag träder i kraft.

8.

Lag**om ändring av lagen pension för lantbruksföretagare**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare (467/1969) 17 b §, 17 c § 2 mom., 17 e § 1 mom., 17 f § 1 mom. och 17 g § 1—3 mom. och 6 mom., sådana de lyder i lag 484/2002, som följer:

17 b §

I pensionsanstaltens bokföring och vid upprättandet av bokslut och verksamhetsberättelse samt koncernbokslut iaktas bokföringslagen (1336/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna om bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse i denna lag, samt bokföringsförordningen (1339/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna om bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse i denna lag eller av den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som avses i 17 g § eller av Försäkringsinspektionens föreskrifter.

Utöver vad som bestäms i denna lag iaktas i fråga om pensionsanstaltens bokslut och verksamhetsberättelse i tillämpliga delar även 10 kap. 1 § 5 och 6 mom., 1 a—1 c, 4 och 4 a §, 4 b § 1 mom. 1 och 3 punkten samt 2 mom. och 4 c § i lagen om försäkringsbolag.

På upprättande av pensionsanstaltens bokslut och verksamhetsberättelse tillämpas inte 1 kap. 4 § 1 mom., 2 kap. 4 § 2 mom., 3 kap. 1 §, 2 § 2 mom. samt 6, 9 och 11 §, 4 kap. 1, 3 och 4 §, 5 § 5 mom. och 7 §, 5 kap. 2, 2 a, 13, 16 och 17 §, 7 a kap. 2—5 § samt 8 kap. 6 § i bokföringslagen.

Pensionsanstalten skall upprätta och i sitt bokslut ta in ett koncernbokslut och därvid i tillämpliga delar iaktta 10 kap. 1 § 4 mom., 1 c § 1, 2, 4 och 5 mom., 4 och 4 a §, 4 b § 1 mom. 1 och 3 punkten samt 2 mom., 4 c §, 11 § 1 mom. 2—4 meningens samt 3—5 och 8 mom. samt 11 a och 11 b § i lagen om försäkringsbolag.

På upprättande av pensionsanstaltens koncernbokslut och verksamhetsberättelse för en pensionsanstalt som är moderföretag tillämpas inte 6 kap. 1 och 2 §, 7 § 6 mom. 7 a kap.

2—5 § och 8 kap. 6 § i bokföringslagen.

Bokslutet och verksamhetsberättelsen skall senast före utgången av mars året efter räkenskapsperioden lämnas till revisorerna, som senast den 15 april efter räkenskapsperioden skall lämna sin revisionsberättelse till styrelsen.

17 c §

För revision av pensionsanstaltens bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse samt förvaltning skall delegationen för en räkenskapsperiod i sänder utse minst två godkända revisorer och revisorssuppleanter för dem vilka uppfyller motsvarande behörighetsvillkor. Minst en revisor och revisorssuppleant skall vara en av Centralhandelskammaren godkänd revisor. Revisorns uppdrag upphör vid det ordinarie möte som pensionsanstaltens delegation håller efter räkenskapsperiodens utgång eller när en ny revisor har valts i dennes ställe.

17 e §

Pensionsanstaltens revisor skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller pensionsanstalten och som revisorn i sitt uppdrag fått kännedom om och som kan anses

1) väsentligt bryta mot lagstiftningen om bedrivande av pensionsanstaltsverksamhet,

2) äventyra pensionsanstaltens fortsatta verksamhet, eller

3) leda till en anmärkning i revisionsberättelsen eller ett nekande utlåtande angående

fastställandet av bokslutet och verksamhetsberättelsen.

17 f §

Pensionsanstalten skall årligen inom två veckor från det att bokslutet och verksamhetsberättelsen har fastställts tillställa Försäkringsinspektionen en kopia av bokslutet, verksamhetsberättelsen och revisorernas utlåtande samt sända en berättelse över sin verksamhet och ställning

1) till pensionsskyddscentralen till den del det är fråga om annan verksamhet som avses i lagen om pension för lantbruksföretagare än grupplivförsäkringar,

2) till jord- och skogsbruksministeriet till den del det är fråga om verksamhet som avses i de lagar som gäller avträdelseförmåner för lantbruksföretagare, samt

3) till Försäkringsinspektionen i fråga om hela sin verksamhet.

17 g §

Närmare bestämmelser som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet om balansräknings- och resultaträkningsscheman, finansieringsanalys, noter till balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalysen och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen, koncernbalansräkning, koncernresultaträkning och koncernens finansieringsanalys, upplysningar som skall ges i noterna till koncernbalansräkningen, koncernresultaträkningen och koncernens finansieringsanalys

samt balansspecifikationer och specifikationer av noterna.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om hur bokslut och verksamhetsberättelse för pensionsanstalten och dess koncern skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur bestämmelserna om bokföring och bokslut samt verksamhetsberättelse i denna lag, den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som avses i 1 mom. samt bokföringslagen och bokföringsförordningen skall tillämpas på pensionsanstalten.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid i enskilda fall bevilja undantag från 17 b § 4 mom. samt från 10 kap. 1 c § 5 mom. och 11 a § 2 mom. i lagen om försäkringsbolag, de scheman som skall användas för resultaträkningen och balansräkningen, noterna, det närmare innehållet i verksamhetsberättelsen, specifikationerna till balansräkningen och specifikationerna till noterna samt de scheman och noter som skall användas för koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen.

Denna lag träder i kraft den 2004.

Denna lag tillämpas första gången på bokföringen för en pensionsanstalt för den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2005 eller därefter. Pensionsanstalten får tillämpa denna lag under den räkenskapsperiod som pågår när lagen träder i kraft.

Helsingfors den 29 oktober 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

1.

Lag

om ändring av lagen om försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 28 december 1979 om försäkringsbolag (1062/1979) 10 kap. 4 e och 10 §, 11 b § 1 mom. samt 11 kap. 5 § 1 mom. 9 punkten,
 av dem 1 kap. 3 § 3 mom. 10 kap. 4 e § och 11 b § 1 mom.
 sådana de lyder i lag 1204/1998, 10 kap. 10 § sådan den lyder i nämnda lag 1204/1998 och i lag 1997 och 11 kap. 5 § 1 mom. 9 punkten sådan den lyder i lag 416/2004
ändras 1 kap. 3 § 3 mom., 8 kap. 7 § 1 mom. och 8 a § 4 mom., 9 kap. 3 a § 1 mom., 10 kap. rubriken 1 § 1—4 mom., 1 b och 1 c §, 2 § 6 mom., 4 b § 1 mom. 2 punkten, 4 c § 1, 2 och 4—6 mom., 4 d § 1 mom., 5 § 2 mom., 11 § 1—5 mom., 11 a § 1 och 2 mom., 12 §, 13 § 2 mom. och 14 § 1—6 mom., 12 kap. 2 § 1 mom., 14 kap. 1 § 2 mom. och 2 §, 16 kap. 7 § och 18 § 5 mom., 16 a kap. 5 § samt 18 kap. 5 § 1 mom. och 10 a § 2 mom.,
 av dem 1 kap. 3 § 3 mom. och 14 kap. 1 § 2 mom. sådant det lyder i lag 389/1995, 8 kap. 8 a § 4 mom., 12 kap. 2 § 1 mom., 16 kap. 7 § och 18 § 5 mom., 16 a kap. 5 § och 18 kap. 5 § 1 mom. sådana de lyder i lag 611/1997, 9 kap. 3 a § 1 mom. sådant det lyder i lag 1022/1996, 10 kap. 2 § 6 mom. sådant det lyder i lag 1087/1996, 10 kap. 1 § 1 mom., 4 b § 1 mom. 2 punkten, 4 c §, 4 d § 1 mom., 5 § 2 mom., 11 § 1—5 mom. och 12 § samt 12 kap. 2 § 1 mom. och 16 kap. 7 § sådan den lyder i lag 1204/1998, 10 kap. 1 § 2 mom., 1 c §, 11 a § 1 och 2 mom. och 14 § 1—6 mom. sådana de lyder i lag 79/1999, 10 kap. 1 b § sådan den lyder i lag 49/2002, 10 kap. 13 § 2 mom. sådant det lyder i lag 109/1999 och 14 kap. 2 § 3 mom. samt 18 kap. 10 a § 2 mom. sådant det lyder i lag 949/2000 samt
fogas till 10 kap. 1 § nya 5—10 mom., till 2 § ett nytt 7 mom., till 4 b § ett nytt 3 mom., till 4 c § nya 7—11 mom., till 11 § nya 6—8 mom., till 14 § ett nytt 7 mom. och till 12 kap. 2 § ett nytt 6 mom. som följer:

Gällande lydelse

1 kap.

Allmänna bestämmelser

3 §

Med *livförsäkring* avses verksamhet som hör till de livförsäkringsklasserna som avses i rådets första direktiv om samordning av lagar, och andra författningar angående rätten att starta och driva direkt livförsäkringsrörelse (79/267/EEG). Med *skadeförsäkring* avses verksamhet som hör till skadeförsäkringsklasserna i rådets första direk-

Föerslagen lydelse

1 kap.

Allmänna bestämmelser

3 §

Med *livförsäkring* avses verksamhet som *hänförs* till de livförsäkringsklasser som avses i *Europaparlamentets och rådets direktiv (2002/83/EG) om livförsäkring*. Med skadeförsäkring avses verksamhet som hänförs till de skadeförsäkringsklasser som avses i rådets första direktiv (73/239/EEG) om samordning av lagar och andra författningar

tiv om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (73/239/EEG) samt återförsäkring. Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om försäkringsklasserna.

8 kap.

Bolagsstämma

7 §

Ordinarie bolagsstämma skall hållas inom sex månader efter utgången av räkenskapsperioden. Vid stämman skall framläggas bokslutet och revisionsberättelsen samt, om bolaget har ett förvaltningsråd, dess utlåtande över ifrågasvarande handlingar.

8 a §

Skall bokslutet behandlas vid bolagsstämman, skall bokslutshandlingarna eller en kopia av dem minst en vecka före stämman hållas tillgängliga för delägarna på bolagets huvudkontor och utan dröjsmål sändas till de delägare som begär det.

9 kap.

Revision och särskild granskning

3 a §

Ett försäkringsbolags revisor skall utan dröjsmål till social- och hälsovårdsministeriet anmäla sådana omständigheter och berlut som gäller försäkringsbolaget och som han i sitt uppdrag fått kännedom om och som kan anses

1) väsentligt bryta mot förutsättningarna för beviljande av koncession eller mot lagstiftningen om bedrivande av försäkringsbolags verksamhet,

2) äventyra försäkringsbolagets fortsatta verksamhet, eller

3) leda till en anmärkning i revisionsberättelsen eller ett nekande utlåtande angående

angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring samt återförsäkring. Närmare bestämmelser om försäkringsklasserna *utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.*

8 kap.

Bolagsstämma

7 §

Ordinarie bolagsstämma skall hållas inom sex månader efter utgången av räkenskapsperioden. Vid stämman skall framläggas bokslutet, *verksamhetsberättelsen* och revisionsberättelsen samt, om bolaget har ett förvaltningsråd, dess utlåtande över ifrågasvarande handlingar.

8 a §

Skall bokslutet *och verksamhetsberättelsen* behandlas vid bolagsstämman, skall bokslutshandlingarna *och verksamhetsberättelsehandlingarna* eller en kopia av dem minst en vecka före stämman hållas tillgängliga för delägarna på bolagets huvudkontor och utan dröjsmål sändas till de delägare som begär det.

9 kap.

Revision och särskild granskning

3 a §

Ett försäkringsbolags revisor skall utan dröjsmål till *Försäkringsinspektionen* anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller försäkringsbolaget och som han i sitt uppdrag fått kännedom om och som kan anses

1) väsentligt bryta mot förutsättningarna för beviljande av koncession eller mot lagstiftningen om bedrivande av försäkringsbolags verksamhet,

2) äventyra försäkringsbolagets fortsatta verksamhet, eller

3) leda till en anmärkning i revisionsberättelsen eller ett nekande utlåtande angående

Gällande lydelse

re fastställande av bokslutet.

10 kap.

Bokslut, koncernbokslut och täckning av ansvarsskuld

1 §

Utöver vad som bestäms i detta kapitel tillämpas på försäkringsbolags bokslut även 11 kap. 2 och 6 a §, 9 § 2, 4 och 6 mom. samt 9 a och 14 § lagen om aktiebolag. Vad som i dessa lagrum bestäms om aktier och aktiekapital iaktas i tillämpliga delar i fråga om garantiandelar och garantikapital i ett ömsesidigt försäkringsbolag.

I försäkringsbolagets bokföring och vid upprättandet av bokslut samt koncernbokslut iaktas bokföringslagen (1336/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel, samt bokföringsförordningen (1339/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel eller vederbörande ministeriums eller Försäkringsinspektionens på försäkringsverksamhetens speciella karaktär baserade föreskrifter.

Bestämmelserna i 1 kap. 4 § 1 mom., 3 kap. 1 § 3 mom., 2 § 2 mom., 6 § och 13 § 1 mom., 4 kap. 1, 3 och 4 §, 5 § 3—5 mom. och 7 §, 5 kap. 2 §, 3 § 2 mom., 4 §, 12 § 2 mom., 13 och 16 §, 17 § 1 mom. och 20 § samt 7 kap. bokföringslagen tillämpas inte på upprättandet av bokslut för försäkringsbolag.

Bestämmelserna i 6 kap. 1 §, 2 § 2 mom., 5 § 1 mom. och 7 § 6 mom. bokföringslagen tillämpas inte på upprättandet av koncernbokslut för försäkringsbolag.

Föreslagen lydelse

ende fastställande av bokslutet och verksamhetsberättelsen.

10 kap.

Bokslut, koncernbokslut, verksamhetsberättelse och täckning av ansvarsskuld

1 §

Utöver vad som bestäms i detta kapitel tillämpas på försäkringsbolags bokslut och verksamhetsberättelse även 11 kap. 2 och 6 a §, 9 § 2, 4 och 6 mom. samt 9 a § 1—3 mom. och 14 § i lagen om aktiebolag. Vad som i dessa lagrum bestäms om aktier och aktiekapital iaktas i tillämpliga delar i fråga om garantiandelar och garantikapital i ett ömsesidigt försäkringsbolag.

I försäkringsbolagets bokföring och vid upprättandet av bokslut, verksamhetsberättelse samt koncernbokslut iaktas bokföringslagen, om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel, samt bokföringsförordningen (1339/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel eller social- och hälsovårdsministeriets eller Försäkringsinspektionens på försäkringsverksamhetens speciella karaktär baserade föreskrifter.

Bestämmelserna i 1 kap. 4 § 1 mom., 2 kap. 4 § 2 mom., 3 kap. 1 §, 2 § 2 mom., 6 §, 4 kap. 1, 3 och 4 §, 5 § 5 mom. och 7 §, 5 kap. 2, 2 a, 13, 16 och 17 §, 7 a kap. 2—5 § samt 8 kap. 6 § i bokföringslagen tillämpas inte på upprättandet av bokslut och verksamhetsberättelse för försäkringsbolag.

Bestämmelserna i 6 kap. 1 och 2 §, 7 § 6 mom., 7 a kap. 2—5 § och 8 kap. 6 § i bokföringslagen tillämpas inte på upprättandet av koncernbokslut för försäkringsbolag och verksamhetsberättelse för moderbolag. Bestämmelserna i 6 kap. 4 § 3 mom. i bokföringslagen, med undantag för de ovan nämnda bestämmelserna i 3 mom., tillämpas på upprättandet av bokslut och verksamhetsberättelse för försäkringsbolag.

Bestämmelsen i 3 kap. 3 § 1 mom. 2 a-punkten i bokföringslagen tillämpas inte på behandlingen av försäkringsavtal som fastställs i enlighet med finsk lagstiftning i bok-

slut eller koncernbokslut för försäkringsbolag.

Med bestående aktiva i bokföringslagen avses posterna materiella och immateriella nyttigheter i balansräkningen för försäkringsbolag, med undantag för varulager, och med omsättningstillgångar avses varulager. På materiella och immateriella nyttigheter tillämpas bestämmelserna om bestående aktiva i bokföringslagen, med undantag för de ovan nämnda bestämmelserna i 3 mom., samt 5 kap. 13 och 16 §. På varulager tillämpas bestämmelserna om omsättningstillgångar i bokföringslagen, med undantag för de ovan nämnda bestämmelserna i 3 mom., samt 5 kap. 16 §.

De internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen följs vid upprättandet av bokslut och koncernbokslut så att

1) ett försäkringsbolag och en försäkringsholdingsammanslutning som är ett sådant noterat bolag som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 (IAS-förordningen) upprättar sitt koncernbokslut i enlighet med internationella redovisningsstandarder,

2) om ett försäkringsbolag som avses i 1 punkten inte är skyldigt att upprätta ett koncernbokslut, skall det upprätta sitt bokslut i enlighet med internationella redovisningsstandarder, samt så att

3) något annat än ett försäkringsbolag enligt 1 och 2 punkten får upprätta sitt koncernbokslut i enlighet med internationella redovisningsstandarder.

På bokslut och koncernbokslut enligt 7 mom. tillämpas vad som föreskrivs om bokföringsskyldighet i 1 kap. 1 §, dubbel bokföring i 2 §, god bokföringssed i 3 §, bestämmande inflytande i 5 §, koncernföretag, moderföretag och dotterföretag i 6 §, bokföring av affärshändelser samt bokföringsmaterial i 2 kap., språk och valuta i 3 kap. 5 §, datering och underskrift av bokslut i 7 §, balansbok i 8 §, registrering av bokslut i 9 §, offentliggörande av bokslut i 10 §, skyldighet att ge kopior i 11 §, uppgifter om revision i 12 §, specifikationer till balansräkningen och till noterna i 13 § och arkivering av sammanställningsdokument i 6 kap. 19 § i bokföringslagen.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

På bokslut och koncernbokslut enligt 7 mom. samt den verksamhetsberättelse som skall fogas till dem tillämpas vad som föreskrivs om bokföring av affärshändelser i 10 kap. 1 b §, tiden för upprättande av verksamhetsberättelse och bokslut i 1 c §, försäkringsteknisk ansvarsskuld och solvens i 2 § 7 mom., angivandet av de placeringar som utgör täckning för fondförsäkringars ansvarsskuld i balansräkningen i 4 d §, koncernbokslut och noter i 11 § 1 mom. samt verksamhetsberättelse i 11 och 12 § i denna lag.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan föreskrivas att i bokslut och koncernbokslut enligt 7 mom. skall ges sådana tilläggsuppgifter som inte krävs i de internationella redovisningsstandarderna.

1 b §

Bokslut skall upprättas inom tre månader efter räkenskapsperiodens utgång.

1 c §

Bokslutshandlingarna skall vara överskådliga och bokslutet skall bilda en helhet.

1 b §

Kontantbetalning skall utan dröjsmål noteras kronologiskt i bokföringen för varje dag. Övriga noteringar i bokföringen får göras månadsvis eller för en motsvarande period inom tre månader från utgången av kalendermånaden eller perioden.

1 c §

För varje räkenskapsperiod skall upprättas ett bokslut som består av

1) en balansräkning, som ger en bild av den ekonomiska ställningen på bokslutsdagen,

2) en resultaträkning, som beskriver hur resultatet har uppkommit,

3) en finansieringsanalys, som beskriver anskaffningen och användningen av medel under räkenskapsperioden, samt

*4) uppgifter som skall lämnas i bilagor till balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalys (**noter**).*

*För varje post i balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalysen skall motsvarande uppgifter för den närmast föregående räkenskapsperioden anges (**jämförelsetal**). Om specificeringen av balansräkningen, resultaträkningen eller finansieringsanalysen har ändrats, skall jämförelsetalet om möjligt korrigeras. På samma sätt skall förfaras, om jämförelsetalet av något annat skäl inte är användbart.*

2 §

Har en försäkring beviljats av flera än en försäkringsanstalt gemensamt på villkor att de ansvarar solidariskt, får oavsett sådana villkor från ansvarsskulden utelämnas den del av ansvarighetens kapitalvärde, som enligt avtalet hänför sig till ett annat finskt försäkringsbolag eller ett utländskt EES-försäkringsbolag, förutsatt att detta inte befinns sig i likvidation eller i nedan i 14 kap. 6 § avsedd ställning. I det sistnämnda fallet eller om det är fråga om ett annat utländskt försäkringsbolag har social och hälsovårdsministeriet rätt att bestämma om och i vilken mån kapitalvärdet av ett annat försäkringsbolags ansvarighet får utelämnas från ansvarsskulden.

4 b §

I balansräkningen upptas

2) försäkringsteknisk ansvarsskuld till det värde som beräknats med beaktande av 2 § i detta kapitel, 14 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) och förordningen om principerna för beräkning av ansvarsskulden i försäkringsbolag (463/1995) samt vederbörande ministeriums föreskrifter och beslut, samt

2 §

Till bokslutet skall bifogas en verksamhetsberättelse som ger uppgifter om viktiga omständigheter som gäller utvecklingen av den bokföringsskyldiges verksamhet.

Handlingar som ingår i bokslutet och som bifogats till bokslutet skall vara överskådliga och bilda en helhet.

Bokslutet och verksamhetsberättelsen skall upprättas inom tre månader från räkenskapsperiodens utgång.

Har en försäkring beviljats av flera än en försäkringsanstalt gemensamt på villkor att de ansvarar solidariskt, får oavsett sådana villkor från ansvarsskulden utelämnas den del av ansvarighetens kapitalvärde, som enligt avtalet hänför sig till en annan finsk försäkringsanstalt eller ett utländskt EES-försäkringsbolag, förutsatt att detta inte befinns sig i likvidation eller i nedan i 14 kap. 6 § avsedd ställning. I det sistnämnda fallet eller om det är fråga om ett annat utländskt försäkringsbolag har *Försäkringsinspektionen* rätt att bestämma om och i vilken mån kapitalvärdet av ett annat försäkringsbolags ansvarighet får utelämnas från ansvarsskulden.

Ett försäkringsbolag som har upprättat sitt bokslut i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i 1 § 7 mom. i detta kapitel skall som noter till bokslutet uppge den försäkringstekniska ansvarsskulden beräknad i enlighet med 4 b § 1 mom. 2 punkten i detta kapitel. Försäkringsinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter om hur den försäkringstekniska ansvarsskulden och solvensen skall tas upp i bokslutet.

4 b §

I balansräkningen upptas

2) försäkringsteknisk ansvarsskuld till det värde som beräknats med beaktande av 2 § i detta kapitel, 14 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) och förordningen om principerna för beräkning av ansvarsskulden i försäkringsbolag (248/1999) samt social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter och beslut, samt

4 c §

Anskaffningsutgiften för de placeringar som återstår vid utgången av räkenskapsperioden skall aktiveras. Anskaffningsutgiften för byggnader skall under sin verkningstid kostnadsföras som avskrivningar enligt plan. I det fall att placeringens gängse värde vid räkenskapsperiodens utgång underskrider den ännu oavskrivna anskaffningsutgiften eller de med stöd av detta moment med tidigare gjorda nedskrivningar minskade anskaffningsutgiften, skall skillnaden kostnadsföras som nedskrivning. Om inte vederbörande ministerium av särskilda skäl bestämmer något annat, behöver placeringar som skall betraktas som anläggningstillgångar och fordringar inte nedskrivnas, om nedskrivningen skall anses vara tillfällig. Om nedskrivningen visar sig vara obefogad senast vid utgången av räkenskapsperioden, skall den tas upp som en rättelse av kostnadsföringen.

Masskuldebrevslån samt andra penning- och kapitalmarknadsinstrument kan tas upp i balansräkningen på ett sätt som avviker från 1 mom. enligt vad vederbörande ministerium närmare föreskriver.

En tillgång som överförs från en till placeringstillgångarna eller anläggningstillgångarna hänförd grupp av placeringar till en annan skall åsättas det balansvärde som avses i 1—3 mom.

I en bilaga till balansräkningen skall balanspostvis uppges placeringarnas anskaffningsutgift och gängse värde.

Vederbörande ministerium meddelar närmare föreskrifter om fastställande av gängse värde och anskaffningsutgift för placeringar samt om framställningssättet för byggnadsavskrivningar enligt plan.

4 c §

Anskaffningsutgiften för de placeringar som står *under balansräkningens huvudgrupp "Placeringar"* och som återstår vid utgången av räkenskapsperioden skall aktiveras. Anskaffningsutgiften för byggnader skall under sin verkningstid kostnadsföras som avskrivningar enligt plan. I det fall att placeringens verkliga värde vid räkenskapsperiodens utgång underskrider den ännu oavskrivna anskaffningsutgiften eller de med stöd av detta moment med tidigare gjorda nedskrivningar minskade anskaffningsutgiften, skall skillnaden kostnadsföras som nedskrivning. Om inte *social- och hälsovårdsministeriet* av särskilda skäl bestämmer något annat, behöver placeringar som skall betraktas som anläggningstillgångar och fordringar inte nedskrivnas, om nedskrivningen skall anses vara tillfällig. Om nedskrivningen visar sig vara obefogad senast vid utgången av räkenskapsperioden, skall den tas upp som en rättelse av kostnadsföringen.

Masskuldebrevslån samt andra *motsvarande* penning- och kapitalmarknadsinstrument kan tas upp i balansräkningen på ett sätt som avviker från 1 mom. enligt vad *social- och hälsovårdsministeriet* närmare föreskriver genom förordning.

Om värdet på en byggnad har uppskrivits, beräknas en avskrivning enligt 1 mom. på anskaffningsutgiftens och uppskrivningen sammanlagda belopp. Ur uppskrivningsfonden kan som en separat post jämförbar med den balansräkningspost som innehåller vinster och förluster för tidigare räkenskapsperioder överföras ett belopp som motsvarar avskrivningar som under räkenskapsperioden eller tidigare räkenskapsperioder har gjorts för uppskrivningen och som har tagits upp som kostnader i resultaträkningen.

Med avvikelse från 1—3 mom. och 4 b § kan finansiella instrument värderas till sitt verkliga värde. Ändringar i det verkliga värdet upptas såsom intäkter eller kostnader i resultaträkningen eller i fonden för verkligt värde som ingår i det egna kapita-

let i balansräkningen. Närmare bestämmelser om huvudprinciperna för förutsättningar för värdering enligt verkligt värde och fastställande av det verkliga värdet, hur ändringar i det verkliga värdet upptas i resultaträkningen och balansräkningen samt noter till finansiella instrument och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Placeringar med vilka försäkringsbolaget idkar handel kan klassificeras som finansiella instrument som försäkringsbolaget innehar för handel. Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om klassificeringen av finansiella instrument och om säkringsredovisning.

Med avvikelse från 1, 3 och 4 mom. kan förvaltningsfastigheter och övriga placeringar som nämns i social- och hälsovårdsministeriets förordning värderas till sitt verkliga värde. Ändringar i det verkliga värdet upptas såsom intäkter eller kostnader i resultaträkningen. Närmare bestämmelser om huvudprinciperna för förutsättningar för värdering enligt verkligt värde och fastställande av det verkliga värdet, hur ändringar i det verkliga värdet upptas i resultaträkningen samt noter till dessa poster och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Försäkringsbolaget skall välja värderingsmetod så att enhetliga värderingsprinciper tillämpas på tillgångar som hänförs till ett visst användningsändamål. Om försäkringsbolaget väljer värdering till verkligt värde enligt 5 eller 6 mom. som värderingsprincip, kan försäkringsbolaget inte samtidigt tillämpa de värderingsprinciper som anges i 1—4 mom. på andra motsvarande tillgångar som hänförs till motsvarande användningsändamål. Den valda värderingsmetoden skall följas konsekvent.

En tillgång som överförs från en till placeringstillgångarna eller anläggningstillgångarna hänförd grupp av placeringar till en annan skall åsättas det balansvärde som avses i 1—4 mom.

I en not till balansräkningen skall balanspostvis uppges placeringarnas anskaffningsutgift och verkliga värde på det sätt som Försäkringsinspektionen närmare be-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

stämmer.

Om en i 3 mom. avsedd uppskrivning gäller aktier eller andelar som ett moderföretag äger i ett dotterföretag, skall de aktier eller andelar som dotterföretaget äger i moderföretaget anses vara utan värde när uppskrivningen görs.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om förutsättningarna för värdering av placeringar enligt verkligt värde, fastställande av verkligt värde och anskaffningsutgift för placeringar, överföringar mellan placerings- och anläggningstillgångar samt om framställningssättet för byggnadsavskrivningar enligt plan.

4 d §

Vad som bestäms i 4 c § 1—5 mom. och 12 kap. 2 b § gäller inte fondförsäkringar.

4 d §

Vad som bestäms i 4 c § 1—9 mom. gäller inte fondförsäkringar.

4 e §

Om den sannolika framtida inkomsten från immateriella tillgångar eller inventarier som tagits upp bland aktiva i balansräkningen varaktigt är mindre än den ännu oavskrivna anskaffningsutgiften, skall skillnaden kostnadsföras som en nedskrivning.

På varulager som tagits upp bland övriga tillgångar i balansräkningens aktiva tillämpas bestämmelserna om omsättningstillgångar i 4 kap. 5 § 4 mom. samt 5 kap. 6 § och 19 § bokföringslagen.

Anskaffningsutgiften för egna och moderbolagets aktier eller andelar som tagits upp bland balansräkningens aktiva kan nedskrivnas genom att de värderas till bokslutsdagens gängse värde.

Om en kostnadsföring som har gjorts enligt 1—2 mom. visar sig vara obefogad senast vid utgången av räkenskapsperioden, skall den tas upp som en rättelse av kostnadsföringen.

5 §

Kapitallån tas upp som en särskild post i balansräkningen enligt vad vederbörande ministerium närmare bestämmer.

4 e §

(upphävs)

5 §

Kapitallån tas upp som en särskild post i balansräkningen enligt vad social- och hälsovårdsministeriet närmare bestämmer genom förordning.

11 §

Ett försäkringsbolag som är moderbolag skall upprätta och i sitt bokslut ta in ett koncernbokslut. Vad som i detta kapitel bestäms om koncernbokslut iaktas i tillämpliga delar i fråga om koncernbokslut i sådana koncerner där en finsk försäkringshollingsammanslutning är moderföretag.

Vid upprättandet av koncernbokslut skall i tillämpliga delar iaktas bestämmelserna i 1 b, 1 c, 4, 4 a—4 e, 5, 8 och 9 § samt bestämmelserna i 11 kap. 2 och 6 a § lagen om aktiebolag.

Koncernbokslut behöver inte upprättas, om

- 1) ett samfund som lyder under lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet äger minst nio tiodelar av moderbolaget,
- 2) moderbolagets övriga ägare har gett sitt samtycke till att koncernbokslut inte upprättas, och
- 3) boksluten för moderbolaget och dess dottersamfund sammanställs med koncernbokslutet för ett samfund som lyder under lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och koncernbokslutet ges in för registrering enligt bestämmelserna i 3 kap. 9 § bokföringslagen.

Koncernbokslut skall dock alltid upprättas, om moderbolaget är ett publikt försäkringsbolag eller ett sådant privat försäkringsbolag som delar ut medel till delägarna, ger sådant penninglån eller ställer sådan säkerhet som avses i 12 kap. 5 § 1 eller 5 mom. eller i fråga om kapitallån återbetalar kapital eller betalar ränta eller annan gottgörelse.

11 §

Ett försäkringsbolag som är moderbolag skall upprätta och i sitt bokslut ta in ett koncernbokslut. *Koncernbokslutet skall upprättas som en sammanställning av koncernföretagens balansräkningar och resultaträkningar samt noterna till dessa. Koncernbokslutet skall upprättas samma dag som moderföretagets bokslut. I ett koncernbokslut skall tas in en finansieringsanalys över koncernen, i vilken skall redogöras för anskaffningen och användningen av medel under räkenskapsperioden.*

Vid upprättandet av koncernbokslut skall i tillämpliga delar iaktas bestämmelserna i 1 c § 1, 2, 4 och 5 mom., 4, 4 a—4 d, 5, 8 och 9 §, 14 § 2 mom. samt bestämmelserna i 11 kap. 2 och 6 a § i lagen om aktiebolag.

I moderbolagets verksamhetsberättelse ges de uppgifter som avses i 1 c § 3 mom. i detta kapitel även om en koncern.

Handlingar som ingår i och som fogas till koncernbokslutet skall vara överskådliga och bilda en helhet.

Koncernbokslut behöver inte upprättas, om

- 1) ett samfund som lyder under lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet äger minst nio tiodelar av moderbolaget,
- 2) moderbolagets övriga ägare har gett sitt samtycke till att koncernbokslut inte upprättas, och
- 3) boksluten för moderbolaget och dess dottersamfund sammanställs med koncernbokslutet för ett samfund som lyder under lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och koncernbokslutet ges in för registrering enligt bestämmelserna i 3 kap. 9 § i bokföringslagen.

Koncernbokslut skall dock alltid upprättas, om moderbolaget är ett publikt försäkringsbolag eller ett sådant privat försäkringsbolag som delar ut medel till delägarna, ger sådant penninglån eller ställer sådan säkerhet som avses i 12 kap. 5 § 1 eller 5 mom. eller i fråga om kapitallån återbetalar kapital eller betalar ränta eller annan gottgörelse.

Vad som i detta kapitel bestäms om koncernbokslut och de uppgifter som skall ges

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Om ett kreditinstitut eller värdepappersföretag hör till ett försäkringsbolags eller en försäkringsholdingsammanslutnings koncern, får koncernbokslutet utan hinder av detta kapitel upprättas på det sätt som bestäms i 3 kap. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om det är nödvändigt för att ge en rättvisande och tillräcklig bild av resultatet av koncernens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

11 a §

Ett dottersamfunds bokslut behöver inte tas med i koncernbokslutet, om det finns grund för detta enligt 6 kap. 3 § bokföringslagen. Bokslutsuppgifter för ett dotter- eller intressebolag som bedriver lagstadgad arbetspensionsförsäkringsrörelse får inte tas med i koncernbokslutet för ett annat försäkringsbolag eller en annan sammanslutning. *Om följden av att bokslutet för ett bolag som bedriver lagstadgad arbetspensionsförsäkringsrörelse inte tas med i koncernbokslutet blir att koncernbokslutet inte ger en rättvisande bild av koncernens resultat och ekonomiska ställning, skall nödvändiga tilläggsuppgifter avseende detta uppges som noter till koncernbokslutet.*

Ett dottersamfund vars bokslut skall sammanställas med koncernbokslutet skall ha samma räkenskapsperiod som moderbolaget, om inte Försäkringsinspektionen beviljar undantag enligt 14 § 6 mom. från detta. *Om räkenskapsperioden för ett dottersamfund som skall tas med i koncernbokslutet utgår mer än sex månader före utgången av moderbolagets räkenskapsperiod, skall sammanställningen ske utifrån ett för dottersamfundet upprättat mellanbokslut per den dag moderbolagets räkenskapsperiod utgår.*

om koncernen i moderbolagets verksamhetsberättelse iakttas i tillämpliga delar i fråga om koncernbokslut och moderbolagets verksamhetsberättelse i sådana koncerner där en finsk försäkringsholdingsammanslutning är moderbolag.

Om ett kreditinstitut eller värdepappersföretag hör till ett försäkringsbolags eller en försäkringsholdingsammanslutnings koncern, får koncernbokslutet utan hinder av detta kapitel upprättas på det sätt som bestäms i 4 kap. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om det är nödvändigt för att ge en rättvisande och riktig bild av resultatet av koncernens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

11 a §

Ett dottersamfunds bokslut behöver inte tas med i koncernbokslutet, om det finns grund för detta enligt 6 kap. 3 § i bokföringslagen. Bokslutsuppgifter för ett dotter- eller intresseföretag som bedriver lagstadgad arbetspensionsförsäkringsrörelse får inte tas med i koncernbokslutet för ett annat försäkringsbolag eller en annan sammanslutning.

Ett *inhemskt* dottersamfund vars bokslut skall sammanställas med koncernbokslutet skall ha samma räkenskapsperiod som *det försäkringsbolag som är moderbolag*, om inte Försäkringsinspektionen beviljar undantag enligt 14 § 7 mom. från detta.

11 b §

Om en affärstransaktion mellan koncern eller intressesamfund har skett enligt sedvanliga marknadsvillkor och har medfört rättigheter för försäkringstagarna, behöver det interna bidrag som uppkommit till följd av denna affärstransaktion och aktiverats i balansräkningen inte dras av i koncernboks slutet. Sådana undantag och deras inverkan på koncernens verksamhetsresultat och ekonomiska ställning skall anges i noterna till koncernboks slutet, om de är av väsentlig betydelse.

11 b §

(1 mom. upphävs)

12 §

I verksamhetsberättelsen för ett moderbolag skall sådana redogörelser som avses i 10 § 2 mom. samt 11 kap. 9 § 2 mom. och 9 a § lagen om aktiebolag lämnas om koncernen. Dessutom skall uppges det belopp som bolagen inom koncernen enligt bolagsordningen skall överföra av koncernens fria egna kapital till bundet eget kapital.

12 §

I verksamhetsberättelsen för ett moderbolag skall sådana redogörelser som avses i 11 kap. 9 § 2 mom. och 9 a § 1—3 mom. i lagen om aktiebolag lämnas om koncernen. Dessutom skall uppges det belopp som bolagen inom koncernen enligt bolagsordningen skall överföra av koncernens fria egna kapital till bundet eget kapital.

13 §

Vederbörande ministerium meddelar emellertid, med avvikelser från 11 kap. 12 § lagen om aktiebolag, föreskrifter om innehållet i och offentliggörandet av de rapporter som avses i 1 mom. samt beviljar undantag i dessa avseenden.

13 §

Försäkringsinspektionen meddelar emellertid, med avvikelser från 11 kap. 12 § i lagen om aktiebolag, föreskrifter om innehållet i och offentliggörandet av de rapporter som avses i 1 mom. samt beviljar undantag i dessa avseenden.

14 §

Vederbörande ministerium meddelar föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om de scheman som skall iaktas vid upprättandet av ett försäkringsbolags och dess koncerns resultaträkning och balansräkning samt om noterna till resultaträkningen och balansräkningen och om uppgifterna i verksamhetsberättelsen.

14 §

Närmare bestämmelser som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet om balansräknings- och resultaträkningsscheman, finansieringsanalys, noter till balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalysen och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen, koncernbalansräkning, koncernresultaträkning och koncernens finansieringsanalys, upplysningar som skall ges i noterna till koncernbalansräkningen, koncernresultaträkningen och koncernens finansieringsanalys samt balansspecifikationer och specifikationer av noterna.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om hur bokslut, koncernbokslut, delårsrapport samt bokslutskommuniké för försäkringsbolag skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur detta kapitel, vederbörande ministeriums föreskrifter enligt 1 mom., bestämmelserna om bokslut och koncernbokslut i lagen om aktiebolag samt bokföringslagen och bokföringsförordningen skall tillämpas på försäkringsbolag.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av ett försäkringsbolag av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 3 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av försäkringsbolagets verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en bestämmelse eller föreskrift, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen eller bestämmelserna om bokslut och koncernbokslut i lagen om aktiebolag, skall vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen, innan bestämmelsen eller föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid i enskilda fall bevilja undantag från 1 b §, 11 § 1 mom., 11 a § 2 mom., de scheman som skall användas för resultaträkningen och balansräkningen, noterna, verksamhetsberättelsens närmare innehåll, balansspecifikationerna och specifi-

Social- och hälsovårdsministeriet kan genom förordning bestämma när och hur avvikelser, för att en rättvisande bild skall kunna ges, får göras från bestämmelserna om upprättande av bokslutet och verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om hur bokslut, koncernbokslut, verksamhetsberättelse, delårsrapport samt bokslutskommuniké för försäkringsbolag skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur detta kapitel, social- och hälsovårdsministeriets förordningar enligt 1 mom., bestämmelserna om bokslut, koncernbokslut och verksamhetsberättelse i lagen om aktiebolag samt 1, 6, 8 och 9 kap. i bokföringslagen och bokföringsförordningen skall tillämpas på försäkringsbolag samt om tillämpningen av de internationella bokföringsstandarder som avses i 7 a kap. i bokföringslagen när dessa gäller enbart försäkringsverksamhet.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av ett försäkringsbolag av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 4 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av försäkringsbolagets verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en bestämmelse eller föreskrift, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen eller bestämmelserna om bokslut, koncernbokslut och verksamhetsberättelse i lagen om aktiebolag, skall social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen, innan bestämmelsen eller föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid i enskilda fall bevilja undantag från 1 c § 5 mom., 11 a § 2 mom., 14 § 1 mom. i detta kapitel och 2 kap. 9 § 1 mom. i bokföringslagen. En förutsättning för att undantag skall beviljas är att det inte strider mot Europeiska unionens rättsakter

kationerna av noterna samt de scheman och noter som skall användas för koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen. En förutsättning för att undantag skall beviljas är att det inte strider mot Europeiska gemenskapernas rättsakter som gäller årsbokslut och koncernbokslut.

som gäller årsbokslut och koncernbokslut.

11 kap.

Verksamhetskaptal

5 §

9) antalet egna aktier eller garantiandelar som ägs direkt av försäkringsbolaget,

12 kap.

Vinstutdelning och annan användning av bolagets tillgångar

2 §

Vinstutdelningen får inte överstiga det sammanlagda beloppet av vinst enligt fastställd balansräkning för den senaste räkenskapsperioden och bolagets övriga fria egna kapital, med avdrag för den förlust som balansräkningen utvisar och andra icke utdelningsbara poster, vilka är

1) belopp som motsvarar de i balansräkningen aktiverade utgifterna i samband med att bolaget bildas,

2) den i 11 kap. 6 a § lagen om aktiebolag avsedda anskaffningsutgiften för egna och moderbolagets aktier samt motsvarande anskaffningsutgift för egna eller moderbolagets garantiandelar, samt

3) belopp som enligt bolagsordningen skall avsättas till reservfonden eller annars lämnas outdelade.

11 kap.

Verksamhetskaptal

5 §

(5 § 1 mom. 9 punkten upphävs)

12 kap.

Vinstutdelning och annan användning av bolagets tillgångar

2 §

Vinstutdelning får inte överstiga det sammanlagda beloppet av vinst enligt fastställd balansräkning för den senaste räkenskapsperioden och bolagets övriga fria egna kapital, med avdrag för den förlust som balansräkningen utvisar och andra icke utdelningsbara poster, vilka är:

1) belopp som enligt bolagsordningen skall avsättas till reservfonden eller annars lämnas outdelade.

2) belopp, som av placeringarnas orealiserade värdeökningar har redovisats i fonden för verkligt värde och räkenskapsperiodens resultat och vinstmedlen.

Av det fria egna kapitalet i ett bokslut eller koncernbokslut som enligt 10 kap. 1 § 7 mom. i denna lag upprättats för ett försäkringsbolag eller en försäkringsholding-sammanslutning som är moderbolag får inte som vinst delas ut ett belopp som motsvarar det utjämningsbelopp som avses i 10 kap. 2 §.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

14 kap.

14 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag och över företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat

Tillsynen över försäkringsbolag och över företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat

1 §

1 §

Den finansiella tillsynen över försäkringsbolag ankommer på social- och hälsovårdsministeriet också i fråga om sådan försäkringsrörelse som avses i 2 a kap. 1 § 1 mom. och 8 § 1 mom. Den finansiella tillsynen skall särskilt omfatta kontroll av försäkringsbolagets solvens, den försäkrings tekniska ansvarsskulden och de tillgångar som utgör täckning för denna samt kontrollen av de resurser som används för bedrivande av försäkringsklass 18 (*turistassistans*).

Den finansiella tillsynen över försäkringsbolag ankommer på *Försäkringsinspektionen* också i fråga om sådan försäkringsrörelse som avses i 2 a kap. 1 § 1 mom. och 8 § 1 mom. Den finansiella tillsynen skall särskilt omfatta kontroll av försäkringsbolagets solvens, den försäkrings tekniska ansvarsskulden och de tillgångar som utgör täckning för denna samt kontrollen av de resurser som används för bedrivande av försäkringsklass 18 (*turistassistans*).

2 §

2 §

Försäkringsbolag skall årligen, inom en månad från den bolagsstämma, vid vilken bokslutet fastställts, dock senast i juli månad eller vid en senare tidpunkt som godkännes av social- och hälsovårdsministeriet tillstålla ministeriet berättelse över bolagets verksamhet och ställning, uppgjord enligt av ministeriet fastställt formulär.

Försäkringsbolag skall årligen, inom en månad från den bolagsstämma, vid vilken bokslutet *och verksamhetsberättelsen* fastställts, dock senast i juli månad eller vid en senare tidpunkt som godkännes av *Försäkringsinspektionen* tillstålla inspektionen berättelse över bolagets verksamhet och ställning, uppgjord enligt av inspektionen fastställt formulär.

Livförsäkringsbolag skall dessutom före revisionens början tillstålla ministeriet en redogörelse för beräkandet av ansvarsskulden samt inom en av ministeriet bestämd tid en undersökning av försäkringsrörelsen. Redogörelsen och undersökningen skall uppgöras i enlighet med ministeriets anvisningar.

Livförsäkringsbolag skall dessutom före revisionens början tillstålla *Försäkringsinspektionen* en redogörelse för beräkandet av ansvarsskulden samt inom en av inspektionen bestämd tid en undersökning av försäkringsrörelsen. Redogörelsen och undersökningen skall uppgöras i enlighet med *inspektionens* anvisningar.

Finska försäkringsholdingsammanslutningar skall årligen inom en av Försäkringsinspektionen bestämd tid tillstålla inspektionen sitt eget bokslut och sitt koncernbokslut.

Finska försäkringsholdingsammanslutningar skall årligen inom en av Försäkringsinspektionen bestämd tid tillstålla inspektionen sitt eget bokslut, *sin verksamhetsberättelse* och sitt koncernbokslut.

16 kap.

Fusion och inlösen av minoritetsaktier

7 §

Till fusionsplanen skall i fråga om varje bolag som deltar i fusionen fogas

1) kopior av bokslutshandlingarna för de tre föregående räkenskapsperioderna och av bolagsstämmans beslut angående vinst eller förlust för den senaste räkenskapsperioden,

2) en kopia av ett mellanbokslut som inte får vara äldre än tre månader och som har uppgjorts och granskats med iakttagande i tillämpliga delar av stadgandena och bestämmelserna om bokslut, om det har förflutit över sex månader från utgången av den räkenskapsperiod som det senaste bokslutet gäller till den bolagsstämma som beslutar om fusionen,

3) en kopia av den delårsrapport som har uppgjorts efter det senaste bokslutet, om mellanbokslutet inte omfattar rapportperioden,

4) styrelsens redogörelse för händelser som har inträffat efter det senaste bokslutet eller mellanbokslutet eller den senaste delårsrapporten och som väsentligt påverkar bolagets ställning,

5) revisorernas och förvaltningsrådets utlåtande om mellanbokslutet, delårsrapporten och styrelsens redogörelse,

6) det utlåtande om fusionsplanen som avses i 6 §, och

7) ministeriets samtycke enligt 4 § 4 mom. och 6 § 2 mom.

16 kap.

Fusion och inlösen av minoritetsaktier

7 §

Till fusionsplanen skall i fråga om varje bolag som deltar i fusionen fogas

1) kopior av bokslutshandlingarna *och verksamhetsberättelsehandlingarna* för de tre föregående räkenskapsperioderna eller, om fastställelsen av bokslutet *och verksamhetsberättelsen* behandlas vid den bolagsstämma som beslutar om fusionen, en kopia av bokslutshandlingarna *och verksamhetsberättelsehandlingarna* för denna räkenskapsperiod och för de två föregående räkenskapsperioderna,

2) en kopia av ett mellanbokslut *och en verksamhetsberättelse*, som inte får vara äldre än fyra månader och som har uppgjorts och granskats med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna och föreskrifterna om bokslut *och verksamhetsberättelse*, om det har förflutit över sex månader från utgången av den räkenskapsperiod som det senaste bokslutet gäller till den bolagsstämma som beslutar om fusionen och fastställelsen av bokslutet *och verksamhetsberättelsen* inte behandlas av bolagsstämman,

3) en kopia av den delårsrapport som har uppgjorts efter det senaste bokslutet, om mellanbokslutet inte omfattar rapportperioden,

4) styrelsens redogörelse för händelser som har inträffat efter det senaste bokslutet eller mellanbokslutet, den senaste *verksamhetsberättelsen* eller delårsrapporten och som väsentligt påverkar bolagets ställning,

5) revisorernas och förvaltningsrådets utlåtande om mellanbokslutet, *verksamhetsberättelsen*, delårsrapporten och styrelsens redogörelse,

6) det utlåtande om fusionsplanen som avses i 6 §, och

7) *Försäkringsinspektionens* samtycke enligt 4 § 4 mom. och 6 § 2 mom.

16 a kap.

16 a kap.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet**Överlåtelse av försäkringsbeståndet**

5 §

5 §

Till planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet skall i fråga om såväl det överlåtande som det övertagande bolaget fogas

Till planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet skall i fråga om såväl det överlåtande som det övertagande bolaget fogas

1) kopior av bokslutshandlingarna för de tre föregående räkenskapsperioderna och av bolagsstämmans beslut angående vinst eller förlust för den senaste räkenskapsperioden,

1) kopior av bokslutshandlingarna och *verksamhetsberättelsehandlingarna* för de tre föregående räkenskapsperioderna eller, om fastställelsen av bokslutet och *verksamhetsberättelsen* behandlas vid den bolagsstämma som beslutar om överlåtelsen av försäkringsbeståndet, en kopia av bokslutshandlingarna och *verksamhetsberättelsehandlingarna* för denna räkenskapsperiod och för de två föregående räkenskapsperioderna,

2) en kopia av ett mellanbokslut som inte får vara äldre än tre månader och som har uppgjorts och granskats med iakttagande i tillämpliga delar av stadgandena och bestämmelserna om bokslut, om det har förflutit över sex månader från utgången av den räkenskapsperiod som det senaste bokslutet gäller till den bolagsstämma som beslutar om överlåtelsen av försäkringsbeståndet,

2) en kopia av ett mellanbokslut och *en verksamhetsberättelse* som inte får vara äldre än fyra månader och som har uppgjorts och granskats med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna och *föreskrifterna* om bokslut och *verksamhetsberättelse*, om det har förflutit över sex månader från utgången av den räkenskapsperiod som det senaste bokslutet gäller till den bolagsstämma som beslutar om överlåtelsen av försäkringsbeståndet och fastställelsen av bokslutet och *verksamhetsberättelsen* inte behandlas av bolagsstämman,

3) en kopia av den delårsrapport som har uppgjorts efter det senaste bokslutet, om mellanbokslutet inte omfattar rapportperioden,

3) en kopia av den delårsrapport som har uppgjorts efter det senaste bokslutet, om mellanbokslutet inte omfattar rapportperioden,

4) styrelsens redogörelse för händelser som har inträffat efter det senaste bokslutet eller mellanbokslutet eller den senaste delårsrapporten och som väsentligt påverkar bolagets ställning,

4) styrelsens redogörelse för händelser som har inträffat efter det senaste bokslutet eller mellanbokslutet, *den senaste verksamhetsberättelsen* eller delårsrapporten och som väsentligt påverkar bolagets ställning,

5) revisorernas och förvaltningsrådets utlåtande om mellanbokslutet, delårsrapporten och styrelsens redogörelse, och

5) revisorernas och förvaltningsrådets utlåtande om mellanbokslutet, *verksamhetsberättelsen*, delårsrapporten och styrelsens redogörelse, och

6) det utlåtande om planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet som avses i 4 §.

6) det utlåtande om planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet som avses i 4 §.

18 kap.

Särskilda stadganden

5 §

Den som uppsåtligen

7) bryter mot vad som i 11 kap. 14 § lagen om aktiebolag stadgas om ingivande av bokslut eller koncernbokslut till registermyndigheten eller underlåter att göra en anmälan eller lämna andra uppgifter som enligt denna lag skall lämnas vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen;

skall, om gärningen inte är ringa eller strängare straff för den inte stadgas på något annat ställe i lag, för *försäkringsbolagsförseelse* dömas till böter.

10 a §

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 1 kap. 3 § 3 mom., 4 § 1 och 6 mom. samt 4 a § 1 och 3 mom., 2 kap. 1 a § 2 mom., 2 § 1 och 4—6 mom. samt 2 a och 5 a §, 9 kap. 5 §, 10 kap. 1 § 2 mom., 2 § 4 mom., 3 § 3 mom. 7 punkten, 4 mom. samt 5 mom. 12 punkten, 3 a § 2—5 mom., 4 b § 1 mom. 2 punkten, 4 c § 1 och 2 mom., 5 § 2 mom. och 14 §, 11 kap., 13 kap. 4 §, 14 kap. 3 §, 5 § 1 mom. och 5 a § 1 mom., 14 b kap. 5 och 6 §, 15 kap. 13 § samt 18 kap. 5 § 1 mom. 7 punkten, 6, 6 a, 6 b och 7 §, 8 § 1 mom. och 9 § 2 mom. i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

18 kap.

Särskilda stadganden

5 §

Den som uppsåtligen

7) bryter mot vad som i 11 kap. 14 § i lagen om aktiebolag bestäms om ingivande av bokslut, koncernbokslut eller *verksamhetsberättelse* till registermyndigheten eller underlåter att göra en anmälan eller lämna andra uppgifter som enligt denna lag skall lämnas *social- och hälsovårdsministeriet* eller Försäkringsinspektionen,

skall, såframt gärningen ej är ringa eller annorstädes i lag strängare straff ej är stadgat, för *försäkringsbolagsförseelse* dömas till böter.

10 a §

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 1 kap. 3 § 3 mom., 4 § 1 och 6 mom. samt 4 a § 1 och 3 mom., 2 kap. 1 a § 2 mom., 2 § 1 och 4—6 mom. samt 2 a och 5 a §, 9 kap. 5 §, 10 kap. 1 § 1 och 2 mom., 2 § 4 mom., 3 § 3 mom. 7 punkten, 4 mom. samt 5 mom. 12 punkten, 3 a § 2—5 mom., 4 b § 1 mom. 2 punkten, 4 c § 1, 2, 5 och 6 mom., 5 § 2 mom. och 14 §, 11 kap., 13 kap. 4 §, 14 kap. 3 §, 5 § 1 mom. och 5 a § 1 mom., 14 b kap. 5 och 6 §, 15 kap. 13 § samt 18 kap. 5 § 1 mom. 7 punkten, 6, 6 a, 6 b och 7 §, 8 § 1 mom. och 9 § 2 mom. i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den 2004.

Denna lag tillämpas första gången på bokföringen för ett försäkringsbolag för den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2005 eller därefter. Ett försäkringsbolag får tillämpa denna lag på bokföringen för den räkenskapsperiod som pågår när lagen träder i kraft.

10 kap. 1 § 7 mom. 1—2 punkten om obligatorisk tillämpning av internationella re-

dovisningsstandarder tillämpas dock på försäkringsbolag först från och med den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2005 eller därefter. På försäkringsbolag, av vilkas värdepapper som är i omlopp endast skuldebrev är föremål för offentlig handel, tillämpas nämnda punkter obligatoriskt först från och med den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2007 eller därefter. 10 kap. 1 § 7 mom. 3 punkten om valfri tillämpning av internationella redovisningsstandarder får tillämpas på försäkringsbolag först från och med den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2005 eller därefter.

Denna lags 10 kap. 4 c § 5—7 mom. får tillämpas från den 1 januari 2005. På uppskrivningar som gjorts innan denna lag träder i kraft får tillämpas de bestämmelser som är i kraft när denna lag träder i kraft.

Aktiverade grundläggnings- och forskningsutgifter som avskrivs under sin verkningstid enligt de bestämmelser i bokföringslagen som är i kraft när denna lag träder i kraft, skall vid tillämpningen av 12 kap. 2 § 1 mom. beaktas som outdelbara medel.

2.

Lag**om ändring av lagen om försäkringsföreningar**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 31 december 1987 om försäkringsföreningar (1250/1987) 1 kap. 5 a §, 10 kap. 5 d och 9 b §, 9 d § 1 mom. och 9 f §,

av dem 1 kap. 5 a §, 10 kap. 5 d §, 9 d §:n 1 mom. och 9 f § sådana de lyder i lag 340/2000 och 10 kap. 9 b § sådan den lyder i lag 340/2000 och delvis ändrad i lag 709/2004,

ändras 1 kap. 5 b §, 7 kap. 8 § 1 mom., 9 kap. 5 § 1 mom., 10 kap. rubriken, 1 och 2 §, 5 § 3 mom., 5 c §, 6 § 2 mom., 7 § 2 mom., 9 §, 9 c § 1 mom., 9 e §, 11 §, 12 § 1—6 mom., 11 kap. 2 § 1 mom., 12 kap. 5 §, 14 kap. 6 §, 14 a § kap. 5 § och 16 kap. 9 §,

av dem 1 kap. 5 b §, 9 kap. 5 § 1 mom., 10 kap. 1 och 2 §, 5 § 3 mom. 5 c §, 6 § 2 mom., 7 § 2 mom., 9 §, 9 c § 1 mom., 9 e §, 11 §, 12 § 1—6 mom., 11 kap. 2 § 1 mom., 14 kap. 6 §, 14 a kap. 5 § och 16 kap. 9 § sådana de lyder i lag 340/2000, och 12 kap. 5 § sådan den lyder i lag 81/1999 och sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 340/2000 och 709/2004, samt

fogas till 10 kap. nya 1 a—1 c mom., till 3 § ett nytt 6 mom. och till 5 b § ett nytt 3 mom. och till 11 kap. 2 § ett nytt 5 mom. som följer:

Gällande lydelse

1 kap.

Allmänna stadganden*5 a §*

Om en försäkringsförening har bestämmanderätten i ett annat inhemskt eller utländskt samfund, är den förstnämnda moderförening och det sistnämnda dottersamfund. Moderföreningen och dess dottersamfund bildar en koncern.

En försäkringsförening anses ha bestämmanderätt i ett annat samfund, om den har

1) mer än hälften av det röstetal som samtliga aktier, medlemsandelar eller bolagsandelar medför och denna röstmajoritet grundar sig på ägande, medlemskap, bolagsordningen, bolagsavtalet eller därmed jämförbara stadgar eller något annat avtal, eller

2) rätt att utse flertalet av medlemmarna i det andra samfundets styrelse eller ett därmed jämförbart organ eller i organ som har denna rätt och utnämningrätten grundar sig på samma omständigheter som den röstmajoritet som avses i 1 punkten.

Föreslagen lydelse

1 kap.

Allmänna stadganden*5 a §*

(5 a § upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

När den röstandel för en försäkringsförening som avses i 2 mom. räknas ut, beaktas inte röstningsbegränsning som följer av lag, bolagsordningen, bolagsavtalet eller därmed jämförbara stadgar. När ett samfunds sammanlagda röstetal beräknas, beaktas inte röster som hänför sig till sådana aktier, medlemsandelar eller bolagsandelar som tillhör samfundet eller dess dottersamfund eller en stiftelse där samfundet eller dess dottersamfund har bestämmanderätt så som bestäms i denna paragraf.

En försäkringsförening har bestämmanderätt i ett annat samfund också när försäkringsföreningen tillsammans med ett eller flera dottersamfund eller dottersamfundet ensamt eller tillsammans med andra dottersamfund har sådan bestämmanderätt som avses i 2 mom.

5 b §

Till en försäkringsförenings närmaste krets hör

1) den som har sådan bestämmanderätt i föreningen som avses i 5 a § 2—4 mom. eller i 1 kap. 3 § 2—4 mom. lagen om aktiebolag (734/1978) eller som lyder under den som har bestämmanderätt i föreningen eller som hör till samma koncern som föreningen,

2) den som på grundval av ägande innehar eller kan inneha minst en procent av föreningens garantiandelar eller det röstetal som garantiandelarna medför eller motsvarande innehav eller rösträtt i ett samfund som hör till föreningens koncern eller i ett samfund eller en stiftelse som har bestämmanderätt i föreningen,

3) föreningens verkställande direktör, styrelsemedlemmar, förvaltningsrådsmedlemmar och revisorer samt den som har motsvarande ställning i ett sådant samfund eller en sådan stiftelse som avses i 1 punkten,

4) en i 1—3 punkten nämnd persons make, syskon och halvsyskon samt släktingar i rakt upp- eller nedstigande led till en i 1—3 punkten nämnd person eller till dennes make och maken till en här nämnd person, varvid med make jämställs den med vilken personen i fråga lever i ett äktenskapsliknande förhållande, samt

5 b §

Till en försäkringsförenings närmaste krets hör

1) den som har sådan bestämmanderätt i föreningen som avses i 1 kap. 5 § i bokföringslagen (1336/1997) eller i 1 kap. 3 § 2—4 mom. i lagen om aktiebolag (734/1978) eller som lyder under den som har bestämmanderätt i föreningen eller som hör till samma koncern som föreningen,

2) den som på grundval av ägande innehar eller kan inneha minst en procent av föreningens garantiandelar eller det röstetal som garantiandelarna medför eller motsvarande innehav eller rösträtt i ett samfund som hör till föreningens koncern eller i ett samfund eller en stiftelse som har bestämmanderätt i föreningen,

3) föreningens verkställande direktör, styrelsemedlemmar, förvaltningsrådsmedlemmar och revisorer samt den som har motsvarande ställning i ett sådant samfund eller en sådan stiftelse som avses i 1 punkten,

4) en i 1—3 punkten nämnd persons make, syskon och halvsyskon samt släktingar i rakt upp- eller nedstigande led till en i 1—3 punkten nämnd person eller till dennes make och maken till en här nämnd person, varvid med make jämställs den med vilken personen i fråga lever i ett äktenskapsliknande förhållande, samt

5) ett samfund eller en stiftelse där en person som avses i 2—4 punkten ensam eller tillsammans med någon annan har sådan bestämmanderätt som avses i 5 a § 2—4 mom. eller 1 kap. 3 § 2—4 mom. lagen om aktiebolag.

Vid beräkning av innehav och rösträtt som avses i 1 mom. 2 punkten tillämpas 5 a § 3 mom. i denna lag och 1 kap. 3 § 3 mom. lagen om aktiebolag och hänförs till den andel som en delägare eller medlem i samfundet har också en sådan persons innehav och rösträtt som står i ett sådant förhållande till honom som avses i 1 mom. 4 punkten samt ett sådant samfunds och en sådan stiftelses innehav och rösträtt som står i ett sådant förhållande till honom eller henne som avses i 5 punkten.

7 kap.

Föreningsstämman

8 §

Ordinarie föreningsstämma skall hållas inom fyra månader efter utgången av räkenskapsperioden. Vid stämman skall bokslutet och revisionsberättelsen läggas fram samt, om försäkringsföreningen har ett förvaltningsråd, dess utlåtande i saken.

9 kap.

Revision och särskild granskning

5 §

En försäkringsförenings revisor skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller försäkringsföreningen och som han eller hon i sitt uppdrag fått kännedom om och som kan anses

- 1) väsentligt bryta mot förutsättningarna för fastställelse av stadgarna eller mot lagstiftningen om bedrivande av försäkringsföreningsverksamhet,
- 2) äventyra försäkringsföreningens fortsatta verksamhet, eller
- 3) leda till en anmärkning i revisionsbe-

5) ett samfund eller en stiftelse där en person som avses i 2—4 punkten ensam eller tillsammans med någon annan har sådan bestämmanderätt som avses i 1 kap. 5 § i bokföringslagen eller 1 kap. 3 § 2—4 mom. i lagen om aktiebolag.

Vid beräkning av innehav och rösträtt som avses i 1 mom. 2 punkten tillämpas 1 kap. 5 § 2, 4 och 5 mom. i bokföringslagen och 1 kap. 3 § 3 mom. i lagen om aktiebolag och hänförs till den andel som en delägare eller medlem i samfundet har också en sådan persons innehav och rösträtt som står i ett sådant förhållande till honom som avses i 1 mom. 4 punkten samt ett sådant samfunds och en sådan stiftelses innehav och rösträtt som står i ett sådant förhållande till honom eller henne som avses i 5 punkten.

7 kap.

Föreningsstämman

8 §

Ordinarie föreningsstämma skall hållas inom fyra månader efter utgången av räkenskapsperioden. Vid stämman skall bokslutet, *verksamhetsberättelsen* och revisionsberättelsen läggas fram samt, om försäkringsföreningen har ett förvaltningsråd, dess utlåtande i saken.

9 kap.

Revision och särskild granskning

5 §

En försäkringsförenings revisor skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller försäkringsföreningen och som han eller hon i sitt uppdrag fått kännedom om och som kan anses

- 1) väsentligt bryta mot förutsättningarna för fastställelse av stadgarna eller mot lagstiftningen om bedrivande av försäkringsföreningsverksamhet,
- 2) äventyra försäkringsföreningens fortsatta verksamhet, eller
- 3) leda till en anmärkning i revisionsbe-

Gällande lydelse

rättelsen eller ett nekande utlåtande angående fastställandet av bokslutet.

10 kap.

Bokslut, koncernbokslut och täckning av ansvarsskuld

1 §

I försäkringsföreningens bokföring och bokslut samt vid upprättandet av koncernbokslut iakttas bokföringslagen, om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel, samt bokföringsförordningen (1339/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel eller ministeriets eller Försäkringsinspektionens på försäkringsverksamhetens speciella karaktär baserade föreskrifter.

Bestämmelserna i 1 kap. 4 § 1 mom., 3 kap. 1 § 3 mom., 2 § 2 mom., 9 § 2—4 mom. och 13 § 1 mom., 4 kap. 1, 3 och 4 §, 5 § 3—5 mom. och 7 §, 5 kap. 2 §, 3 § 2 mom., 4 §, 12 § 2 mom., 13, 16, 17 och 20 § samt 7 kap. bokföringslagen tillämpas inte på upprättandet av bokslut för försäkringsföreningar.

Bestämmelserna i 6 kap. 1 §, 2 § 2 mom., 5 § 1 mom. och 7 § 6 mom. bokföringslagen tillämpas inte på upprättandet av koncernbokslut för försäkringsföreningar.

Föreslagen lydelse

rättelsen eller ett nekande utlåtande angående fastställandet av bokslutet och verksamhetsberättelsen.

10 kap.

Bokslut, koncernbokslut, verksamhetsberättelse och täckning av ansvarsskuld

1 §

I försäkringsföreningens bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse samt vid upprättandet av koncernbokslut iakttas bokföringslagen, om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel, samt bokföringsförordningen (1339/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel eller social- och hälsovårdsministeriets eller Försäkringsinspektionens på försäkringsverksamhetens speciella karaktär baserade föreskrifter.

Bestämmelserna i 1 kap. 4 § 1 mom., 2 kap. 4 § 2 mom., 3 kap. 1 §, 2 § 2 mom. och 6 §, 4 kap. 1, 3 och 4 §, 5 § 5 mom. och 7 §, 5 kap. 2 §, 2 a §, 12 § 2 mom. samt 13, 16 och 17 §, 7 a kap. 2—5 § samt 8 kap. 6 § i bokföringslagen tillämpas inte på upprättandet av bokslut och verksamhetsberättelse för försäkringsföreningar.

Bestämmelserna i 6 kap. 1 och 2 § och 7 § 6 mom., 7 a kap. 2—5 § och 8 kap. 6 § i bokföringslagen tillämpas inte på upprättandet av koncernbokslut och verksamhetsberättelse för försäkringsföreningar som är modersamfund (**moderförening**). Bestämmelserna i 6 kap. 4 § 3 mom. i bokföringslagen, med undantag för de ovan nämnda bestämmelserna i 2 mom., tillämpas på upprättandet av koncernbokslut och verksamhetsberättelse för försäkringsföreningar.

Bestämmelsen i 3 kap. 3 § 1 mom. 2 a-punkten i bokföringslagen tillämpas inte på behandlingen av försäkringsavtal som fastställs i enlighet med finsk lagstiftning i bokslut eller koncernbokslut för försäkringsföreningar.

Med bestående aktiva i bokföringslagen avses posterna materiella och immateriella nyttigheter i balansräkningen för försäk-

ringsföreningar, med undantag för varulager, och med omsättningstillgångar avses varulager. På materiella och immateriella nyttigheter tillämpas bestämmelserna om bestående aktiva i bokföringslagen, med undantag för de ovan nämnda bestämmelserna i 2 mom., samt 5 kap. 13 och 16 §. På varulager tillämpas bestämmelserna om omsättningstillgångar i bokföringslagen, med undantag för de ovan nämnda bestämmelserna i 2 mom., samt 5 kap. 16 §.

En moderförening får upprätta koncernbokslut i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen.

På ett koncernbokslut enligt 6 mom. tillämpas vad som föreskrivs om bokföringskyldighet i 1 kap. 1 §, dubbel bokföring i 2 §, god bokföringssed i 3 §, bestämmande inflytande i 5 §, koncernföretag, moderföretag och dotterföretag i 6 §, bokföring av affärshändelser samt bokföringsmaterial i 2 kap., språk och valuta i 3 kap. 5 §, datering och underskrift av bokslut i 7 §, balansbok i 8 §, registrering av bokslut i 9 §, offentliggörande av bokslut i 10 §, skyldighet att ge kopior i 11 §, uppgifter om revision i 12 §, specifikationer till balansräkningen och till noterna i 13 § och arkivering av sammanställningsdokument i 6 kap. 19 § i bokföringslagen.

På ett koncernbokslut enligt 6 mom. samt den verksamhetsberättelse som skall fogas till det tillämpas vad som föreskrivs om bokföring av affärshändelser i 10 kap. 1 b §, tiden för upprättande av verksamhetsberättelse och bokslut i 1 c §, försäkringsteknisk ansvarsskuld och solvens i 3 § 6 mom., koncernbokslut och noter i 9 c § 1 mom. samt verksamhetsberättelse i 9 e §.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan föreskrivas att i ett koncernbokslut enligt 6 mom. skall ges sådana tilläggsuppgifter som inte krävs i de internationella redovisningsstandarderna.

1 a §

Försäkringsföreningars räkenskapsperiod är kalenderåret. När föreningar inleder eller avslutar sin verksamhet får räkenskapsperioden vara kortare eller längre än kalenderåret, dock högst 18 månader.

1 b §

Kontantbetalning skall utan dröjsmål noteras kronologiskt i bokföringen för varje dag. Övriga noteringar i bokföringen får göras månadsvis eller för en motsvarande period inom tre månader från utgången av kalendermånaden eller perioden.

1 c §

För varje räkenskapsperiod skall upprättas ett bokslut som består av

- 1) en balansräkning, som ger en bild av den ekonomiska ställningen på bokslutsdagen,
- 2) en resultaträkning, som beskriver hur resultatet har uppkommit,
- 3) en finansieringsanalys, som beskriver anskaffningen och användningen av medel under räkenskapsperioden, samt
- 4) uppgifter som skall lämnas i bilagor till balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalys (**noter**).

För varje post i balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalysen skall motsvarande uppgifter för den närmast föregående räkenskapsperioden anges (**jämförelsetal**). Om specificeringen av balansräkningen, resultaträkningen eller finansieringsanalysen har ändrats, skall jämförelsetalet om möjligt korrigeras. På samma sätt skall förfaras, om jämförelsetalet av något annat skäl inte är användbart.

Till bokslutet skall bifogas en verksamhetsberättelse som ger uppgifter om viktiga omständigheter som gäller utvecklingen av den bokföringsskyldiges verksamhet.

Handlingar som ingår i bokslutet och som bifogats till bokslutet skall vara överskådliga och bilda en helhet.

Bokslutet och verksamhetsberättelsen skall upprättas inom tre månader från räkenskapsperiodens utgång.

2 §

Försäkringsföreningars räkenskapsperiod är kalenderåret. När föreningar inleder eller avslutar sin verksamhet får räkenskapsperioden vara kortare eller längre än kalenderåret, dock längst 18 månader.

Bokslutshandlingarna skall vara överskådliga och bokslutet skall bilda en helhet.

2 §

Bokslutet, verksamhetsberättelsen och koncernbokslutet skall tillställas revisorerna minst en månad före den ordinarie föreningsstämman.

Bokslutet skall bekräftas med av ministeriet fastställda specifikationer till balansräkningen samt specifikationer till noterna. Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om dessa specifikationer.

Bokslutet och koncernbokslutet skall tillställas revisorerna minst en månad före den ordinarie föreningsstämman.

3 §

Försäkringsföreningens ansvarighet på grund av försäkringsavtal bokförs som ansvarsskuld. Denna består av premieansvar och ersättningsansvar.

Premieansvaret motsvarar kapitalvärdet av de utbetalningar som föranleds av de i gällande försäkringsavtal avsedda framtida försäkringsfallen och av övriga utgifter för dessa försäkringar, minskat med kapitalvärdet av framtida premier och ökat med kapitalvärdet av den ansvarighet som möjligen förorsakas av de försäkringar som förfaller under överenskommen försäkringstid. Om försäkringsavtalets art förutsätter detta kan premieansvaret fastställas till det sammanlagda beloppet av betalda försäkringspremier och för försäkringen krediterade övriga intäkter minskat med inkasserade kostnader för upprätthållande av försäkringsskyddet och förvaltningen av försäkringen enligt försäkringsavtalet.

Ersättningsansvaret motsvarar obetalda ersättningsbelopp och andra belopp som skall utges med anledning av inträffade försäkringsfall samt ett för skaderika år riskteoreriskt beräknat utjämningsbelopp.

Har en försäkring beviljats av flera än en försäkringsanstalt gemensamt på villkor att de ansvarar solidariskt, får från ansvarsskulden oavsett sådana villkor utelämnas den del av ansvarighetens kapitalvärde, som enligt avtalet hänförs till en annan finsk försäkringsanstalt eller ett utländskt EES-försäkringsbolag, förutsatt att detta inte befinner sig i likvidation eller i sådan ställning som avses i 12 kap. 6 c §. I det sistnämnda fallet eller om det är fråga om ett annat utländskt försäkringsbolag har Försäkringsinspektionen rätt att bestämma om och i vilken mån kapitalvärdet av en annan försäkringsanstalts ansvarighet får utelämnas från

3 §

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ansvarsskulden.

Föreningen skall ha betryggande beräkningsgrunder för bestämmande av ansvarsskulden. Försäkringsinspektionen kan kräva att de statistiska beräkningselementen och den diskontering som tillämpas vid bestämmandet av ansvarsskulden fastställs på förhand. Om ansvarsskuldens beskaffenhet och de krav som den omständigheten att ansvarsskulden skall vara betryggande ställer i fråga om denna bestäms närmare genom förordning.

5 §

Om en tillgång används för syften som avses i både 1 och 2 mom., hör den till anläggningstillgångarna och placeringstillgångarna i den proportion som följer av användningsändamålen.

5 c §

Anskaffningsutgiften för de placeringar som återstår vid utgången av räkenskapsperioden skall aktiveras. Anskaffningsutgiften för byggnader skall under sin verkningstid kostnadsföras som avskrivningar enligt plan. I det fall att placeringens gängse värde vid räkenskapsperiodens utgång underskrider den ännu oavskrivna anskaffningsutgiften eller den med stöd av detta moment med tidigare gjorda avskrivningar minskade anskaffningsutgiften, skall skillnaden kostnadsföras som nedskrivning. Om inte ministeriet av särskilda skäl bestämmer något annat, behöver placeringar som skall betraktas som anläggningstillgångar och fordringar inte nedskrivnas, om nedskrivningen skall anses vara tillfällig. Om nedskrivningen visar sig vara obefogad senast vid ut-

En försäkringsförening som har upprättat sitt koncernbokslut i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i 1 § 6 mom. i detta kapitel skall som noter till koncernbokslutet uppge den försäkringstekniska ansvarsskulden beräknad i enlighet med 5 b § 1 mom. 2 punkten i detta kapitel. Försäkringsinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter om hur den försäkringstekniska ansvarsskulden och solvensen skall tas upp i bokslutet.

5 §

Tillgångar uppdelade enligt användningsändamål hör till olika tillgångsgrupper enligt de relationstal som fås av användningsändamålen.

5 c §

Anskaffningsutgiften för de placeringar som står under balansräkningens huvudgrupp "Placeringar" och som återstår vid utgången av räkenskapsperioden skall aktiveras. Anskaffningsutgiften för byggnader skall under sin verkningstid kostnadsföras som avskrivningar enligt plan. I det fall att placeringens verkliga värde vid räkenskapsperiodens utgång underskrider den ännu oavskrivna anskaffningsutgiften eller de med stöd av detta moment med tidigare gjorda nedskrivningar minskade anskaffningsutgiften, skall skillnaden kostnadsföras som nedskrivning. Om inte social- och hälsovårdsministeriet av särskilda skäl bestämmer något annat, behöver placeringar som skall betraktas som anläggningstillgångar och fordringar inte nedskrivnas, om

gången av räkenskapsperioden, skall den tas upp som en rättelse av kostnadsföringen.

Masskuldebrevslån samt andra penning- och kapitalmarknadsinstrument kan tas upp i balansräkningen på ett sätt som avviker från 1 mom. enligt vad ministeriet närmare föreskriver.

Om det gängse värdet av ett jord- eller vattenområde, en byggnad, ett värdepapper eller någon annan jämförbar tillgång på bokslutsdagen varaktigt är väsentligt högre än anskaffningsutgiften, får i balansräkningen utöver den ännu oavskrivna anskaffningsutgiften tas upp en uppskrivning som är högst så stor som skillnaden mellan det gängse värdet och den oavskrivna anskaffningsutgiften. Ett belopp som motsvarar uppskrivningen skall i fråga om en till placeringstillgångarna hänförd tillgång tas upp i resultaträkningen och i fråga om en till anläggningstillgångarna hänförd tillgång i uppskrivningsfonden bland eget kapital. Om en uppskrivning visar sig vara obefogad skall den uppskrivning som tagits upp i resultaträkningen korrigeras på ett resultatpåverkande sätt och den uppskrivning som har tagits upp i uppskrivningsfonden återförs. *Om uppskrivningen gäller aktier eller andelar som en moderförening äger i ett dottersamfund, skall de garantiandelar som dottersamfundet äger i moderföreningen anses vara utan värde när uppskrivningen görs.*

En tillgång som överförs från en till placeringstillgångarna eller anläggningstillgångarna hänförd grupp av placeringar till en annan skall åsättas det balansvärde som avses i 1—3 mom.

I en not till balansräkningen skall balanspostvis uppges placeringarnas anskaffningsutgift och gängse värde.

nedskrivningen skall anses vara tillfällig. Om nedskrivningen visar sig vara obefogad senast vid utgången av räkenskapsperioden, skall den tas upp som en rättelse av kostnadsföringen.

Masskuldebrevslån samt andra motsvarande penning- och kapitalmarknadsinstrument kan tas upp i balansräkningen på ett sätt som avviker från 1 mom. enligt vad *social- och hälsovårdsministeriet* närmare föreskriver *genom förordning*.

Om det verkliga värdet av ett jord- eller vattenområde, en byggnad, ett värdepapper eller någon annan jämförbar tillgång på bokslutsdagen varaktigt är väsentligt högre än anskaffningsutgiften, får i balansräkningen utöver den ännu oavskrivna anskaffningsutgiften tas upp en uppskrivning som är högst så stor som skillnaden mellan det verkliga värdet och den oavskrivna anskaffningsutgiften. Ett belopp som motsvarar uppskrivningen skall i fråga om en till placeringstillgångarna hänförd tillgång tas upp i resultaträkningen och i fråga om en till anläggningstillgångarna hänförd tillgång i uppskrivningsfonden bland eget kapital. Om en uppskrivning visar sig vara obefogad skall den uppskrivning som tagits upp i resultaträkningen korrigeras på ett resultatpåverkande sätt och den uppskrivning som har tagits upp i uppskrivningsfonden skall återföras.

Om värdet på en byggnad har uppskrivits, beräknas en avskrivning enligt 1 mom. på anskaffningsutgiftens och uppskrivningens sammanlagda belopp.

Ur uppskrivningsfonden kan som en separat post jämställbar med den balansräkningspost som innehåller vinster och förluster för tidigare räkenskapsperioder överföras ett belopp som motsvarar avskrivningar som under räkenskapsperioden eller tidigare räkenskapsperioder gjorts för uppskrivningen och som har tagits upp som kostnader i resultaträkningen.

Med avvikelse från 1—3 mom. och 5 b § kan finansiella instrument värderas till sitt verkliga värde. Ändringar i det verkliga värdet upptas såsom intäkter eller kostnader i resultaträkningen eller i fonden för verkligt värde som ingår i det egna kapitalet i balansräkningen. Närmare bestämmelser om huvudprinciperna för förutsättningar för värdering enligt verkligt värde och fastställande av det verkliga värdet, hur ändringar i det verkliga värdet upptas i resultaträkningen och balansräkningen samt noter till finansiella instrument och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Placeringar med vilka försäkringsföreningen idkar handel kan klassificeras som finansiella instrument som försäkringsföreningen innehar för handel. Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om klassificeringen av finansiella instrument och om säkringsredovisning.

Med avvikelse från 1, 3 och 4 mom. kan förvaltningsfastigheter och övriga placeringar som nämns i social- och hälsovårdsministeriets förordning värderas till verkligt värde. Ändringar i det verkliga värdet upptas såsom intäkter eller kostnader i resultaträkningen. Närmare bestämmelser om huvudprinciperna för förutsättningar för värdering enligt verkligt värde och fastställande av det verkliga värdet, hur ändringar i det verkliga värdet upptas i resultaträkningen samt noter till dessa poster och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Försäkringsföreningen skall välja värderingsmetod så att enhetliga värderingsprinciper tillämpas på tillgångar som hänförs till ett visst användningsändamål. Om försäkringsföreningen väljer värdering till verkligt värde enligt 6 eller 7 mom. som värderingsprincip, kan försäkringsföreningen inte samtidigt tillämpa de värderingsprinciper som anges i 1—4 mom. på andra motsvarande tillgångar som hänförs till motsvarande användningsändamål. Den valda värderingsmetoden skall följas konsekvent.

En tillgång som överförs från en till pla-

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om fastställande av gängse värde och anskaffningsutgift för placeringar samt om framställningssättet för byggnadsavskrivningar enligt plan.

6 §

Kapitallån tas upp som en särskild post i balansräkningen enligt vad ministeriet närmare bestämmer.

7 §

Vad som sägs i 1 mom. gäller också penninglån till den som med stöd av innehav av garantiandelar har minst 10 procent av garantiandelarna eller röstetalet för garantiandelarna eller med stöd av innehav av aktier eller garantiandelar, optionsrätter eller konvertibla skuldebrev motsvarande innehav eller rösträtt i ett samfund som tillhör samma koncern som försäkringsföreningen, om det sammanlagda beloppet av dessa penninglån överstiger den gräns som Försäkringsinspektionen fastställt.

9 §

I en försäkringsförenings bokslut skall tas in en finansieringsanalys och beträffande moderföreningen, om den upprättar ett koncernbokslut, även en finansieringsanalys

ceringstillgångarna eller anläggningstillgångarna hänförd grupp av placeringar till en annan skall åsättas det balansvärde som avses i 1—4 mom. samt 6 och 7 mom.

I en not till balansräkningen skall balanspostvis uppges placeringarnas anskaffningsutgift och verkliga värde på det sätt som Försäkringsinspektionen närmare bestämmer.

Om en i 3 mom. avsedd uppskrivning gäller aktier eller andelar som moderföretag äger i ett dotterföretag, skall de aktier eller andelar som dotterföretaget äger i moderföretaget anses vara utan värde när uppskrivningen görs.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om förutsättningarna för värdering av placeringar enligt verkligt värde, fastställande av verkligt värde och anskaffningsutgift för placeringar, överföringar mellan placerings- och anläggningstillgångar samt om framställningssättet för byggnadsavskrivningar enligt plan.

6 §

Kapitallån tas upp som en särskild post i balansräkningen enligt vad *social- och hälsovårdsministeriet* närmare bestämmer genom förordning.

7 §

Vad som sägs i 1 mom. gäller också penninglån till den som med stöd av innehav av garantiandelar har *eller kan ha* minst 10 procent av garantiandelarna eller röstetalet för garantiandelarna eller med stöd av innehav av aktier eller garantiandelar, optionsrätter eller konvertibla skuldebrev motsvarande innehav eller rösträtt i ett samfund som tillhör samma koncern som försäkringsföreningen, om det sammanlagda beloppet av dessa penninglån överstiger den gräns som Försäkringsinspektionen fastställt.

9 §

En moderförening skall upprätta och i sitt bokslut ta in ett koncernbokslut. Koncernbokslutet skall upprättas som en sammanställning av koncernföretagens balansräk-

Gällande lydelse

över koncernen. I finansieringsanalysen skall redogöras för anskaffningen och användningen av medel under räkenskapsperioden.

Har försäkringsföreningen under räkenskapsperioden genom fusion eller överlåtelse av försäkringsbeståndet övertagit en annan förenings tillgångar och skulder eller överlåtit egna tillgångar och skulder, skall en redogörelse för detta lämnas i verksamhetsberättelsen.

Styrelsen skall i verksamhetsberättelsen lägga fram förslag till åtgärder beträffande föreningens vinst eller förlust.

Föreslagen lydelse

ningar och resultaträkningar samt noterna till dessa. Koncernbokslutet skall upprättas samma dag som moderföreningens bokslut. I ett koncernbokslut skall tas in en finansieringsanalys över koncernen, i vilken skall redogöras för anskaffningen och användningen av medel under räkenskapsperioden.

Vid upprättandet av koncernbokslut skall i tillämpliga delar iakttagas bestämmelserna i 1 c § 1, 2 och 4 mom., 2 § 3 mom., 5, 5 a—5 c, 6, 6 a, 7, 8 och 9 § i detta kapitel.

I moderföreningens verksamhetsberättelse ges de uppgifter som avses i 1 c § 3 mom. i detta kapitel även om en koncern.

Handlingar som ingår i och som fogas till koncernbokslutet skall vara överskådliga och bilda en helhet.

Koncernbokslut behöver inte upprättas, om

1) ett samfund som lyder under lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet äger minst nio tiondelar av moderföreningen,

2) moderföreningens övriga ägare har gett sitt samtycke till att koncernbokslut inte upprättas, och

3) boksluten för moderföreningen och dess dottersamfund sammanställs med koncernbokslutet för ett samfund som lyder under lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och koncernbokslutet ges in för registrering enligt bestämmelserna i 3 kap. 9 § i bokföringslagen.

Koncernbokslut skall dock alltid upprättas, om moderföreningen är en sådan försäkringsförening som delar ut medel till delägarna, ger sådant penninglån som avses i 11 kap. 7 § 1 mom. eller beviljar dem som nämns i det aktuella momentet säkerhet eller i fråga om kapitallån återbetalar kapital eller betalar ränta eller annan gottgörelse.

Utan hinder av vad som föreskrivs om koncernbokslut och de upplysningar om koncernen som skall ges i moderföreningens verksamhetsberättelse i denna lag kan de bestämmelser i 10 kap. i lagen om försäkringsbolag som motsvarar denna lag

9 b §

En försäkringsförening som är moderförening skall upprätta och i sitt bokslut ta in ett koncernbokslut.

Vid upprättandet av koncernbokslut skall i tillämpliga delar iaktas 2, 3, 5, 5 a—5 d, 6, 6 a, 7 och 8 §.

Om ett kreditinstitut eller värdepappersföretag hör till en försäkringsförenings eller en försäkringsholdingsammanslutnings koncern, får koncernbokslutet utan hinder av detta kapitel upprättas på det sätt som bestäms i 4 kap. lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om det är nödvändigt för att ge en rättvisande och tillräcklig bild av resultatet av koncernens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

9 c §

Ett dottersamfund vars bokslut skall sammanställas med koncernbokslutet skall ha samma räkenskapsperiod som moderföreningen. Om räkenskapsperioden för ett dottersamfund som skall omfattas av koncernbokslutet utgår mer än sex månader före utgången av moderföreningens räkenskapsperiod, skall sammanställningen ske utifrån ett för dottersamfundet upprättat mellanbokslut per den dag moderföreningens räkenskapsperiod utgår.

9 b §

(upphävs)

9 c §

Ett dottersamfunds bokslut behöver inte tas med i koncernbokslutet, om det finns en grund för detta enligt 6 kap. 3 § i bokföringslagen.

tillämpas på koncernbokslut och på verksamhetsberättelse för en moderförening i sådana koncerner där en finsk försäkringsholdingsammanslutning är moderföretag.

Om ett kreditinstitut eller värdepappersföretag hör till en försäkringsförenings eller en försäkringsholdingsammanslutnings koncern, får koncernbokslutet utan hinder av detta kapitel upprättas på det sätt som bestäms i 4 kap. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om det är nödvändigt för att ge en rättvisande och tillräcklig bild av resultatet av koncernens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Ett inhemskt dottersamfund vars bokslut skall sammanställas med koncernbokslutet skall ha samma räkenskapsperiod som moderföreningen, om inte Försäkringsinspektionen beviljar ett undantag enligt 12 § 7

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

9 d §

Om en affärstransaktion mellan koncern- eller intressesamfund har skett enligt sedvanliga marknadsvillkor och har medfört rättigheter för försäkringstagarna, behöver det interna bidrag som uppkommit till följd av denna affärstransaktion och aktiverats i balansräkningen inte dras av i koncernboks slutet. Sådana undantag och deras inverkan på koncernens verksamhetsresultat och ekonomiska ställning skall anges i noterna till koncernboks slutet, om de är av väsentlig betydelse.

9 d §

(1 mom. upphävs)

9 e §

Verksamhetsberättelsen skall innehålla en redogörelse, om föreningen har blivit moderförening. Dessutom skall sådana redogörelser som avses i 9 § 2 mom. lämnas om koncernen. Dessutom skall uppges det belopp som sammanslutningarna inom koncernen enligt bolagsordningen eller stadgarna skall överföra av koncernens fria egna kapital till det bundna egna kapitalet.

9 e §

I verksamhetsberättelsen för en moderförening skall ges sådana uppgifter som avses i 11 kap. 9 § 2 mom. i lagen om aktiebolag samt i tillämpliga delar sådana redogörelser för garantiandelar som avses i 11 kap. 9 a § 1—3 mom. i lagen om aktiebolag lämnas om koncernen. Dessutom skall uppges det belopp som samfunden inom koncernen enligt bolagsordningen eller föreningens stadgar skall överföra av koncernens fria egna kapital till bundet eget kapital.

9 f §

I verksamhetsberättelsen skall för varje slag av garantiandel uppges de sammanlagda antal garantiandelar i föreningen som föreningen och dess dottersamfund har i sin besittning, garantiandelarnas sammanlagda nominella belopp samt garantiandelarnas relativa andelar av garantikapitalet och av det sammanräknade röstetalet för samtliga garantiandelar.

9 f §

(upphävs)

Om föreningen under räkenskapsperioden har erhållits eller avyttrat egna garantian- delar, skall detta nämnas i verksamhetsbe- rättelsen. I verksamhetsberättelsen skall i fråga om garantiandelarna uppges

- 1) datum då garantiandelarna har erhål- lits eller avyttrats,*
- 2) orsakerna till att garantiandelarna har erhållits eller avyttrats,*
- 3) hur garantiandelarna har erhållits el- ler avyttrats,*
- 4) antal,*

- 5) *det sammanlagda nominella beloppet,*
 6) *garantiandelarnas relativa andel av garantikapitalet och av det sammanräknade röstetalet för samtliga garantiandelar,*
 7) *vederlag som betalats för garantiandelarna,*

8) *inverkan på fördelningen av ägandet och rösträtten i föreningen.*

De uppgifter som avses i 2 mom. 3—7 punkten skall lämnas för varje aktieslag. Har garantiandelar erhållits av eller avyttrats till en person som hör till föreningens närmaste krets, skall denne nämnas vid namn.

11 §

En försäkringsförening skall göra registeranmälan om bokslutet inom två månader från det resultaträkningen och balansräkningen fastställdes. Till anmälan skall fogas en kopia av revisionsberättelsen samt en styrelsemedlems eller verkställande direktörens skriftliga intyg om datum för fastställande av bokslutet och om föreningsstämmans beslut beträffande föreningens vinst eller förlust. En moderförening skall dessutom göra registeranmälan om koncernbokslutet och koncernrevisionsberättelsen.

12 §

Ministeriet meddelar föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om de scheman som skall iaktas vid upprättandet av en försäkringsförenings och dess koncerns resultaträkning och balansräkning samt om noterna till resultaträkningen och balansräkningen och om uppgifterna i verksamhetsberättelsen.

11 §

På anmälan av en försäkringsförenings bokslut, verksamhetsberättelse och koncernbokslut för registrering och på handlingar som skall bifogas anmälan tillämpas 11 kap. 14 § i lagen om aktiebolag.

12 §

Närmare bestämmelser som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet om balansräknings- och resultaträkningsscheman, finansieringsanalys, noter till balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalysen och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen, koncernbalansräkning, koncernresultaträkning och koncernens finansieringsanalys, upplysningar som skall ges i noterna till koncernbalansräkningen, koncernresultaträkningen och koncernens finansieringsanalys samt balansspecifikationer och specifikationer av noterna.

Social- och hälsovårdsministeriet kan genom förordning bestämma när och hur avvikelser, för att en rättvisande bild skall kunna ges, får göras från bestämmelserna om upprättande av bokslutet och verksamhetsberättelsen.

Gällande lydelse

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om hur bokslut och koncernbokslut för försäkringsföreningar skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur detta kapitel, ministeriets föreskrifter enligt 1 mom. samt bokföringslagen och bokföringsförordningen skall tillämpas på en försäkringsförening och dess koncern.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av en försäkringsförening av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 3 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av försäkringsföreningens eller dess koncerns verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en föreskrift, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen, skall ministeriet eller Försäkringsinspektionen, innan föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid i enskilda fall bevilja undantag från den skyldighet som nämns i andra meningen i 3 kap. 1 § 2 mom. bokföringslagen, tiden för upprättande av bokslut eller koncernbokslut, skyldigheten att upprätta koncernbokslut, de scheman och noter som skall användas för koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen samt den skyldighet som anges i första meningen i 9 c §. En förutsättning för att undantag skall beviljas är att det inte strider mot Eu-

Föreslagen lydelse

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om hur bokslut, koncernbokslut *och verksamhetsberättelse* för försäkringsföreningar skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur detta kapitel, *social- och hälsovårdsministeriets förordning* enligt 1 mom., *bestämmelserna om bokslut, koncernbokslut och verksamhetsberättelse i lagen om aktiebolag* samt 1, 6, 8 och 9 kap. i bokföringslagen och bokföringsförordningen skall tillämpas på försäkringsföreningar *samt om tillämpningen av de internationella bokföringsstandarder som avses i 7 a kap. i bokföringslagen när dessa gäller enbart försäkringsverksamhet.*

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av en försäkringsförening av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 4 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av försäkringsföreningens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om *en bestämmelse eller föreskrift*, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen *eller bestämmelserna om bokslut, koncernbokslut och verksamhetsberättelse i lagen om aktiebolag, skall social- och hälsovårdsministeriet* eller Försäkringsinspektionen, innan bestämmelsen eller föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid i enskilda fall bevilja undantag från *1 c § 5 mom., 9 c § 2 mom. och 12 § 1 mom. i detta kapitel samt 2 kap. 9 § 1 mom. i bokföringslagen.* En förutsättning för att undantag skall beviljas är att det inte strider mot Europeiska unionens rättsakter som gäller årsbokslut och koncernbokslut.

ropeiska gemenskapernas rättsakter som gäller årsbokslut och koncernbokslut.

11 kap.

Vinstutdelning och annan användning av föreningens tillgångar

2 §

Vinstutdelningen får inte överstiga det sammanlagda beloppet av vinst enligt fastställd balansräkning för den senaste räkenskapsperioden och föreningens övriga fria egna kapital, med avdrag för den förlust som balansräkningen utvisar *och andra icke utdelningsbara poster, vilka är*

1) *belopp som motsvarar de i balansräkningen aktiverade utgifterna i samband med att föreningen bildas,*

2) *belopp som motsvarar de i balansräkningen aktiverade forskningsutgifterna och andra utvecklingsutgifter än de som avses i 5 kap. 8 § bokföringslagen,*

3) *anskaffningsutgiften för egna garantiandelar,*

4) *belopp som enligt stadgarna skall avsättas till reservfonden eller annars lämnas utdelade.*

11 kap.

Vinstutdelning och annan användning av föreningens tillgångar

2 §

Vinstutdelning får inte överstiga det sammanlagda beloppet av vinst enligt fastställd balansräkning för den senaste räkenskapsperioden och bolagets övriga fria egna kapital, med avdrag för den förlust som balansräkningen utvisar och andra icke utdelningsbara poster, vilka är

1) *belopp som enligt stadgarna skall avsättas till reservfonden eller annars lämnas utdelat, samt*

2) *belopp, som av placeringarnas orealiserade värdeökningar har redovisats i fonden för verkligt värde och räkenskapsperiodens resultat och vinstmedlen.*

Av det fria egna kapitalet i ett bokslut eller koncernbokslut som enligt 10 kap. 1 § 6 mom. i denna lag upprättats för en försäkringsförening som är moderförening får inte som vinst delas ut ett belopp som motsvarar det utjämningsbelopp som avses i 10 kap. 3 §.

12 kap.

Tillsynen över försäkringsföreningarna

5 §

En försäkringsförening skall varje år inom en månad från den föreningsstämma vid vilken bokslutet fastställts till Försäkringsinspektionen sända en enligt Försäkringsinspektionens formulär avfattad berättelse över sin verksamhet och sitt tillstånd. Till berättelsen skall fogas kopior av de handlingar som avses i 10 kap. 11 §.

12 kap.

Tillsynen över försäkringsföreningarna

5 §

En försäkringsförening skall varje år inom en månad från den föreningsstämma vid vilken bokslutet och verksamhetsberättelsen fastställts, dock senast i juli månad eller vid en senare tidpunkt som godkänns av Försäkringsinspektionen, till Försäkringsinspektionen sända en enligt Försäkringsinspektionens formulär avfattad berättelse över sin verksamhet och över sitt tillstånd.

Gällande lydelse

En försäkringsförening och en finsk försäkringsholdingsammanslutning skall inom en skälig tid som social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra för utförandet av uppgifterna enligt denna lag nödvändiga upplysningar om sin verksamhet än de som avses i 1 mom. Det som ovan i detta moment föreskrivs om försäkringsföreningar och finska försäkringsholdingsammanslutningar tillämpas på motsvarande sätt på inhemska och utländska företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om Försäkringsinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet enligt den nämnda lagen eller i övrigt utför uppgifter som med stöd av den nämnda lagen hör till den.

14 kap.

Fusion

6 §

Till fusionsplanen skall i fråga om varje förening som deltar i fusionen fogas

1) kopior av bokslutshandlingarna för de tre föregående räkenskapsperioderna eller, om fastställandet av bokslutet behandlas vid den föreningsstämma som beslutar om fusionen, en kopia av bokslutshandlingarna för denna räkenskapsperiod och för de två föregående räkenskapsperioderna,

2) en kopia av ett mellanbokslut, som inte får vara äldre än fyra månader och som har upprättats och granskats med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna och föreskrifterna om bokslut, om det har förflutit över sex månader från utgången av den räkenskapsperiod som det senaste bokslutet gäller till den föreningsstämma som beslutar om fusionen och fastställelsen av bokslutet inte behandlas av föreningsstämman,

Föreslagen lydelse

Till berättelsen skall fogas kopior av de handlingar som avses i 10 kap. 11 §.

En försäkringsförening och en finsk försäkringsholdingsammanslutning skall inom en skälig tid som social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra för utförandet av uppgifterna enligt denna lag nödvändiga upplysningar om sin verksamhet än de som avses i 1 mom. Det som ovan i detta moment föreskrivs om försäkringsföreningar och finska försäkringsholdingsammanslutningar tillämpas på motsvarande sätt på inhemska och utländska företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om Försäkringsinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet enligt den nämnda lagen eller i övrigt utför uppgifter som med stöd av den nämnda lagen hör till den.

14 kap.

Fusion

6 §

Till fusionsplanen skall i fråga om varje förening som deltar i fusionen fogas

1) kopior av bokslutshandlingarna och verksamhetsberättelsehandlingarna för de tre föregående räkenskapsperioderna eller, om fastställandet av bokslutet och verksamhetsberättelsen behandlas vid den föreningsstämma som beslutar om fusionen, en kopia av bokslutshandlingarna och verksamhetsberättelsehandlingarna för denna räkenskapsperiod och för de två föregående räkenskapsperioderna,

2) en kopia av ett mellanbokslut och en verksamhetsberättelse, som inte får vara äldre än fyra månader och som har uppgjorts och granskats med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna och föreskrifterna om bokslut och verksamhetsberättelser, om det har förflutit över sex månader från utgången av den räkenskapsperiod som det senaste bokslutet gäller till den föreningsstämma som beslutar om fusionen och fastställelsen av bokslutet och verksamhetsberättelsen inte behandlas av före-

3) styrelsens redogörelse för händelser som har inträffat efter det senaste bokslutet eller mellanbokslutet och som väsentligt påverkar föreningens ställning,

4) revisorernas och förvaltningsrådets utlåtande om mellanbokslutet och styrelsens redogörelse,

5) det utlåtande om fusionsplanen som avses i 5 §,

6) Försäkringsinspektionens samtycke enligt 3 § 4 mom. och 5 § 4 mom.

14 a kap.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet

5 §

Till planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet skall i fråga om såväl den överlåtande som den övertagande föreningen fogas

1) kopior av bokslutshandlingarna för de tre föregående räkenskapsperioderna eller, om fastställelsen av bokslutet behandlas vid den föreningsstämma som beslutar om överlåtelsen av försäkringsbeståndet, en kopia av bokslutshandlingarna för denna räkenskapsperiod och för de två föregående räkenskapsperioderna,

2) en kopia av ett mellanbokslut som inte får vara äldre än fyra månader och som har upprättats och granskats med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna och föreskrifterna om bokslut, om det har förflutit över sex månader från utgången av den räkenskapsperiod som det senaste bokslutet gäller till den föreningsstämma som beslutar om överlåtelsen av försäkringsbeståndet och fastställelsen av bokslutet inte behandlas av föreningsstämman,

3) styrelsens redogörelse för händelser som har inträffat efter det senaste bokslutet eller mellanbokslutet och som väsentligt påverkar föreningens ställning,

4) revisorernas och förvaltningsrådets ut-

ningsstämman,

3) styrelsens redogörelse för händelser som har inträffat efter det senaste bokslutet eller mellanbokslutet och som väsentligt påverkar föreningens ställning,

4) revisorernas och förvaltningsrådets utlåtande om mellanbokslutet, *verksamhetsberättelsen* och styrelsens redogörelse,

5) det utlåtande om fusionsplanen som avses i 5 §,

6) Försäkringsinspektionens samtycke enligt 3 § 4 mom. och 5 § 4 mom.

14 a kap.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet

5 §

Till planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet skall i fråga om såväl den överlåtande som den övertagande föreningen fogas

1) kopior av bokslutshandlingarna *och verksamhetsberättelsehandlingarna* för de tre föregående räkenskapsperioderna eller, om fastställelsen av bokslutet *och verksamhetsberättelsen* behandlas vid den föreningsstämma som beslutar om överlåtelsen av försäkringsbeståndet, en kopia av bokslutshandlingarna och verksamhetsberättelsehandlingarna för denna räkenskapsperiod och för de två föregående räkenskapsperioderna,

2) en kopia av ett mellanbokslut och *en verksamhetsberättelse* som inte får vara äldre än fyra månader och som har upprättats och granskats med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna och föreskrifterna om bokslut *och verksamhetsberättelser*, om det har förflutit över sex månader från utgången av den räkenskapsperiod som det senaste bokslutet gäller till den föreningsstämma som beslutar om överlåtelsen av försäkringsbeståndet och fastställelsen av bokslutet *och verksamhetsberättelsen* inte behandlas av föreningsstämman,

3) styrelsens redogörelse för händelser som har inträffat efter det senaste bokslutet eller mellanbokslutet och som väsentligt påverkar föreningens ställning,

4) revisorernas och förvaltningsrådets ut-

Gällande lydelse

låtande om mellanbokslutet och styrelsens redogörelse,

5) det utlåtande om planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet som avses i 4 §.

16 kap.

Särskilda stadganden

9 §

Den som uppsåtligen

6) bryter mot vad som i 10 kap. 11 § bestäms om ingivande av bokslut eller koncernbokslut till registermyndigheter eller underlåter att göra en anmälan eller lämna andra uppgifter som enligt denna lag skall lämnas till ministeriet eller Försäkringsinspektionen,

skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff föreskrivs i någon annan lag, för *försäkringsföreningföreseelse* dömas till böter.

Föreslagen lydelse

låtande om mellanbokslutet och styrelsens redogörelse,

5) det utlåtande om planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet som avses i 4 §.

16 kap.

Särskilda stadganden

9 §

Den som uppsåtligen

6) bryter mot vad som i 10 kap. 11 § bestäms om ingivande av bokslut, koncernbokslut eller verksamhetsberättelse till registermyndigheten eller underlåter att göra en anmälan eller lämna andra uppgifter som enligt denna lag skall lämnas till social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen,

skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff föreskrivs i någon annan lag, för *försäkringsföreningsföreseelse* dömas till böter.

Denna lag träder i kraft 2004. Denna lag tillämpas första gången på bokföringen för en försäkringsförening för den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2005 eller därefter. En försäkringsförening får tillämpa denna lag för den räkenskapsperiod som pågår när lagen träder i kraft.

Ett koncernbokslut som upprättats i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen får upprättas för räkenskapsperioder som börjar den 1 januari 2005 eller därefter.

Denna lags 10 kap. 5 c § 6—8 mom. får tillämpas från och med den 1 januari 2005. På uppskrivningar som har gjorts innan denna lag träder i kraft får tillämpas de bestämmelser som är i kraft när denna lag träder i kraft.

Aktiverade grundläggnings- och forskningsutgifter som avskrivs under sin verkningstid enligt de bestämmelser i bokföringslagen som är i kraft när denna lag träder i kraft, skall vid tillämpningen av 11

kap. 2 § 1 mom. beaktas som outdelbara medel.

3.

Lag

om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i lagen av den 17 mars 1995 om utländska försäkringsbolag (398/1995) 40 a § 1 mom., sådant det lyder i lag 359/2002, samt ändras 40, 40 a § rubriken och 3 mom. och 40 b §, sådana de lyder i lag 359/2002, som följer:

Gällande lydelse

40 §

Representationens bokslut

I bokföringen och vid upprättandet av bokslutet för representationen för ett försäkringsbolag från tredje land iakttas bokföringslagen (1336/1997), om inte något annat följer av vad som bestäms om bokföring och bokslut i denna lag, samt bokföringsförordningen (1339/1997), om inte något annat följer av vad som i denna lag bestäms om bokföring och bokslut eller av en förordning av social- och hälsovårdsministeriet som givits med stöd av 40 a eller 40 b § eller av Försäkringsinspektionens föreskrifter som givits med stöd av nämnda paragrafer.

Bestämmelserna i 3 kap. 1 § 3—5 mom., 2 § 2 mom., 9 § 1—4 mom., 11 § och 13 § 1 mom., 4 kap. 1, 3 och 4 §, 5 § 3—5 mom. och 7 §, 5 kap. 2 §, 3 § 2 mom., 4 §, 12 § 2 mom., 13, 16, 17 och 20 § samt 6 och 7 kap. bokföringslagen tillämpas inte på upprättandet av bokslutet för en representation.

På bokslutet för en representation tillämpas förutom denna lag i tillämpliga delar 10 kap. 4, 4 a—4 e och 10 § lagen om försäkringsbolag samt 11 kap. 6 a §, 9 § 2 och 6

Föreslagen lydelse

40 §

Representationens bokslut och verksamhetsberättelse

I bokföringen och vid upprättandet av bokslutet *och verksamhetsberättelsen* för representationen för ett försäkringsbolag från tredje land iakttas bokföringslagen (1336/1997), om inte något annat följer av vad som bestäms om bokföring och bokslut i denna lag, samt bokföringsförordningen (1339/1997), om inte något annat följer av vad som i denna lag bestäms om bokföring och bokslut *samt verksamhetsberättelse* eller av en förordning av social- och hälsovårdsministeriet som givits med stöd av 40 b § eller av Försäkringsinspektionens föreskrifter som givits med stöd av nämnda paragrafer.

Bestämmelserna i 3 kap. 1 §, 2 § 2 mom., 9 §, 11 §, 4 kap. 1, 3 och 4 §, 5 § 5 mom. och 7 §, 5 kap. 2, 2 a, 13, 16 och 17 § samt 6 kap. och 7 a kap. 2—5 § i bokföringslagen tillämpas inte på upprättandet av bokslutet för en representation.

På bokslutet *och verksamhetsberättelsen* för en representation tillämpas förutom denna lag i tillämpliga delar 10 kap. 1 § 6 och 10 mom., 1 c § 1—4 mom. och 4—4 d §

Gällande lydelse

mom. och 9 a § lagen om aktiebolag (734/1978). Vad som i nämnda lagrum bestäms om aktier och aktiekapital gäller i tillämpliga delar garantiandelar och garantikapital samt övriga bolagsandelar och det grundkapital som bildas av dem

40 a §

Bokslutshandlingar och registrering av bokslut

Bokslutshandlingarna för representationen för ett försäkringsbolag från tredje land skall vara överskådliga och bokslutet skall bilda en helhet. Bokslutet skall bekräftas med specifikationer till balansräkningen samt specifikationer till noterna, om vilka bestäms närmare genom förordning av so-

Föreslagen lydelse

i lagen om försäkringsbolag samt 11 kap. 6 a §, 9 § 2 och 6 mom. och 9 a § 1—3 mom. i lagen om aktiebolag (734/1978). Vad som i nämnda lagrum bestäms om aktier och aktiekapital gäller i tillämpliga delar garantiandelar och garantikapital samt övriga bolagsandelar och det grundkapital som bildas av dem.

Representationen får upprätta sitt bokslut i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen förutsatt att det försäkringsbolag som representationen hör till upprättar sitt bokslut i enlighet med de aktuella standarderna.

På ett sådant bokslut som avses i 3 mom. tillämpas vad som föreskrivs om bokföringsskyldighet i 1 kap. 1 §, dubbel bokföring i 2 §, god bokföringssed i 3 §, bestämmanderätt i 5 §, koncernföretag, moderföretag och dotterföretag i 6 §, bokföring av affärshändelser samt bokföringsmaterial i 2 kap., språk och valuta i 3 kap. 5 §, datering och underskrift av bokslut i 7 §, balansbok i 8 §, offentliggörande av bokslut i 10 §, skyldighet att ge kopior i 11 §, uppgifter om revision i 12 § och specifikationer till balansräkningen och till noterna i 13 § i bokföringslagen samt vad som föreskrivs om registrering av bokslut, verksamhetsberättelse och revisionsberättelse i 40 a § 3 mom. i denna lag.

På ett sådant bokslut som avses i 3 mom. tillämpas vad som föreskrivs om verksamhetsberättelse i 10 kap. 1 c § och om hur de placeringar som utgör täckning för fondförsäkringars ansvarsskuld skall tas upp i balansräkningen i 4 d § i lagen om försäkringsbolag.

40 a §

Registrering av bokslut

(1 mom. upphävs)

cial- och hälsovårdsministeriet. Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om specifikationerna.

Representationen skall anmäla bokslutet och revisionsberättelsen för registrering hos patent- och registerstyrelsen inom sex månader från räkenskapsperiodens utgång.

40 b §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om bokslut samt undantag

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas på försäkringsverksamhetens speciella karaktär baserade bestämmelser om de scheman som skall iakttas vid upprättandet av resultaträkningen och balansräkningen för en representation för ett försäkringsbolag från tredje land samt om noterna till resultaträkningen och balansräkningen och om uppgifterna i verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om hur bokslut för representationer skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur bestämmelserna om bokföring och bokslut i denna lag, social- och hälsovårdsministeriets förordning enligt 1 mom. samt bokföringslagen och bokföringsförordningen skall tillämpas på en representation.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av en representation av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 3 mom. angivna bestämmelserna, om avvikelsen behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av representationens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Representationen skall anmäla bokslutet, *verksamhetsberättelsen* och revisionsberättelsen för registrering hos patent- och registerstyrelsen inom sex månader från räkenskapsperiodens utgång.

40 b §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om bokslut och verksamhetsberättelse samt undantag

Närmare bestämmelser som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet om balansräknings- och resultaträkningsscheman, finansieringsanalys, noter till balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalysen och de uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen samt balansspecifikationer och specifikationer av noterna.

Social- och hälsovårdsministeriet kan genom förordning bestämma när och hur avvikelser, för att en rättvisande bild skall kunna ges, får göras från bestämmelserna om upprättande av bokslutet och verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om hur bokslut och verksamhetsberättelse för representationer skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur denna lag, social- och hälsovårdsministeriets förordning enligt 1 mom., bestämmelserna om bokslut och verksamhetsberättelse i lagen om aktiebolag samt bokföringslagen och bokföringsförordningen skall tillämpas på en representation.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av en representation av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 4 mom. angivna bestämmelserna, om avvikelsen behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av representationens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

Om en förordning, en föreskrift, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen, skall ministeriet eller Försäkringsinspektionen, innan förordningen, föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid i enskilda fall bevilja undantag från 40 a § 2 mom., från de scheman som skall användas för resultaträkningen och balansräkningen, från noterna och verksamhetsberättelsens närmare innehåll samt från 3 kap. 6 § bokföringslagen.

Om en föreskrift, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen *eller bestämmelserna om bokslut, koncernbokslut och verksamhetsberättelse i lagen om aktiebolag*, skall *social- och hälsovårdsministeriet* eller Försäkringsinspektionen, innan föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid i enskilda fall bevilja undantag från 40 a § 2 mom., från de scheman som skall användas för resultaträkningen och balansräkningen, från noterna och verksamhetsberättelsens närmare innehåll samt från 3 kap. 6 § i bokföringslagen. *En förutsättning för att undantag skall beviljas är att det inte strider mot Europeiska unionens rättsakter som gäller årsbokslut.*

Denna lag träder i kraft den 2004

Denna lag tillämpas första gången på bokföringen för en representation för den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2005 eller därefter. Representationen får tillämpa denna lag för den räkenskapsperiod som pågår när lagen träder i kraft.

4.

Lag**om ändring av 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 24 april 1997 om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 § 3 mom., sådant det lyder i lag 708/2004, som följer:

Gällande lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3, 3 a och 4 a §, 2 kap. 1 a § 2 mom., 2 § 1, 2 och 5 mom., 2 a §, 4 § 1 mom. 3 punkten och 5 § 1, 2 och 5 mom., 2 a kap., 3 kap. 1 § 1 mom., 1 a, 3, 4 och 7 §, 7 kap. 1 a § 1 och 2 mom., 2, 3 och 3 a §, 7 § 1, 3 och 4 mom., 10 kap. 2, 3 a, 3 b, 4 d och 7 §, 11 kap. 1 och 6—14 §, 12 kap. 1 § 2 mom. och 4 och 5 §, 13 kap., 14 kap. 1 § 2 mom., 4 § 2 mom., 4 a §, 5 b, 6 och 7 §, 14 a kap. 7 § 4 mom. och 8 §, 15 kap. 25 § 3 mom., 26 och 27 § och 34 § 2 mom., 16 kap. 13 § 4 mom., 16 a kap. 9 § 4 mom. samt 10 och 13—15 §, 16 b kap. 4 § 3 mom. samt 18 kap. 9 § 2 mom. i lagen om försäkringsbolag.

Föreslagen lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3, 3 a och 4 a §, 2 kap. 1 a § 2 mom., 2 § 1, 2 och 5 mom., 2 a §, 4 § 1 mom. 3 punkten och 5 § 1, 2 och 5 mom., 2 a kap., 3 kap. 1 § 1 mom., 1 a, 3, 4 och 7 §, 7 kap. 1 a § 1 och 2 mom., 2, 3 och 3 a §, 7 § 1, 3 och 4 mom., 10 kap. 2 § 1—6 mom., 3 a, 3 b, 4 d och 7 §, 11 kap. 1 och 6—14 §, 12 kap. 1 § 2 mom. och 4 och 5 §, 13 kap., 14 kap. 1 § 2 mom., 4 § 2 mom., 4 a §, 5 b, 6 och 7 §, 14 a kap. 7 § 4 mom. och 8 §, 15 kap. 25 § 3 mom., 26 och 27 § och 34 § 2 mom., 16 kap. 13 § 4 mom., 16 a kap. 9 § 4 mom. samt 10 och 13—15 §, 16 b kap. 4 § 3 mom. och 18 kap. 9 § 2 mom. i lagen om försäkringsbolag.

Denna lag träder i kraft den 200 .

5.

Lag**om ändring av lagen om pensionsstiftelser**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 29 december 1995 om pensionsstiftelser (1774/1995) 39 § 2 mom., 40 § 3 mom. och 41 b §, av dem 39 § 2 mom. och 40 § 3 mom. sådana de lyder i lag 1135/1998 och 41 b § sådan den lyder i lag 85/1999,

ändras 5 kap. rubriken, 37, 38, 39 och 41 §, 41 a § 1 och 2 mom., 42 §, 65 § 1 mom., 81 § 1 och 2 mom., 87 §, 130 § och 134 § 2 mom.

av dem 37 §, 38 §, 41 och 42 § och 134 § 2 mom.

sådana de lyder i lag 85/1999 och 39 § 1 mom. och 41 a § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 1135/1998 och 130 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 582/1998 samt

fogas till 41 a § nya 4—9 mom. som följer:

Gällande lydelse

5 kap.

Bokslut och verksamhetsberättelse

37 §

I pensionsstiftelsens bokföring och vid upprättande av bokslutet iakttas bokföringslagen (1336/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel, samt bokföringsförordningen (1339/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel eller vederbörande ministeriums eller Försäkringsinspektionens på försäkringsverksamhetens speciella karaktär baserade föreskrifter.

Bestämmelserna i 1 kap. 4 § 1 mom. och 5—8 §, 3 kap. 1 § 3 mom., 2 § 2 mom., 6 och 7 §, 9—12 § samt 13 § 1 och 3 mom., 4 kap. 1—4 §, 5 § 3—5 mom. och 7 §, 5 kap. 2 §, 3 § 2 mom., 4 §, 5 § 1 mom., 6—13 §, 16 och 17 § samt 19 och 20 § samt 6 och 7 kap. bokföringslagen tillämpas inte på upprättandet av en pensionsstiftelses bokslut.

Föreslagen lydelse

5 kap.

Bokslut och verksamhetsberättelse

37 §

I pensionsstiftelsens bokföring och vid upprättande av bokslutet *och verksamhetsberättelsen* iakttas bokföringslagen (1336/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel, samt bokföringsförordningen (1339/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel eller *social- och hälsovårdsministeriets* eller Försäkringsinspektionens på försäkringsverksamhetens speciella karaktär baserade föreskrifter.

Bestämmelserna i 1 kap. 4 § 1 mom. och 5—8 §, 3 kap. 1 §, 2 § 2 mom., 9—12 § samt 13 § 1 och 3 mom., 4 kap. 1—4 §, 5 § 3—5 mom. och 7 §, 5 kap. 2, 2 a och 4 §, 5 § 1 mom., 5 a § 2 mom., 6—13 §, 16 och 17 § samt 19 och 20 §, 6, 7 och 7 a kap. samt 8 kap. 6 § i bokföringslagen tillämpas inte på upprättandet av en pensionsstiftelses bokslut *eller verksamhetsberättelse*.

Med bestående aktiva i bokföringslagen avses posterna materiella och immateriella nyttigheter i balansräkningen för pensionsstiftelser. På materiella och immateriella nyttigheter tillämpas, om inte något annat

38 §

Bokslutshandlingarna skall vara överskådliga och bokslutet skall bilda en helhet.

Styrelsen och ombudsmannen skall datera och skriva under bokslutet. Har en styrelsemedlem eller ombudsmannen framfört en avvikande mening om bokslutet skall ett uttalande som återger den fogas till bokslutet, om han så kräver.

Bokslutet skall tillställas revisorerna inom fyra månader efter räkenskapsperiodens slut, om Försäkringsinspektionen på ansökan av pensionsstiftelsen av särskilda skäl inte beviljar undantag från detta. Revisorerna skall inom en månad avge en revisionsberättelse till styrelsen.

39 §

Verksamhetsberättelsen skall avfattas enligt god bokföringssed och i den skall ges uppgifter om sådana för bedömningen av pensionsstiftelsens ställning och verksamhet viktiga omständigheter för vilka det inte skall redogöras i resultaträkningen eller balansräkningen.

I resultaträkningen eller balansräkningen eller i en bilaga till dem skall lämnas följande uppgifter:

1) pensionsstiftelsen tillhöriga aktier i arbetsgivarföretag eller motsvarande andelar specificerade enligt vad vederbörande ministerium bestämmer,

2) pensionsstiftelsen tillhöriga aktier i andra samfund eller motsvarande andelar specificerade enligt vad vederbörande ministerium bestämmer,

föreskrivs nedan, bestämmelserna om bestående aktiva i bokföringslagen, med undantag för de ovan nämnda bestämmelserna i 2 mom., samt 5 kap. 13 och 16 §.

38 §

För varje räkenskapsperiod skall upprättas ett bokslut som består av

1) en balansräkning, som ger en bild av den ekonomiska ställningen på bokslutsdagen,

2) en resultaträkning, som beskriver hur resultatet har uppkommit,

3) uppgifter som skall lämnas i bilagor till balansräkningen och resultaträkningen (noter).

För varje post i balansräkningen och resultaträkningen skall motsvarande uppgifter för den närmast föregående räkenskapsperioden anges (jämförelsetal). Om specificeringen av balansräkningen eller resultaträkningen har ändrats, skall jämförelsetalet om möjligt korrigeras. På samma sätt skall förfaras, om jämförelsetalet av något annat skäl inte är användbart.

Till bokslutet skall bifogas en verksamhetsberättelse som ger uppgifter om viktiga omständigheter som gäller utvecklingen av stiftelsens verksamhet.

Handlingar som ingår i bokslutet och som bifogats till bokslutet skall vara överskådliga och bilda en helhet.

39 §

Bokslutet och verksamhetsberättelsen skall tillställas revisorerna inom fyra månader efter räkenskapsperiodens slut, om Försäkringsinspektionen på ansökan av pensionsstiftelsen av särskilda skäl inte beviljar undantag från detta. Revisorerna skall inom en månad avge en revisionsberättelse till styrelsen.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3) för skuldebrev som hör till placerings-tillgångarna gängse värde, bokföringsvärde enligt balansräkningen samt som räntefordringar eller anskaffningsutgift upptagna intäktsförda räntor, som baserar sig på skillnaden mellan skuldebrevens anskaffningsutgift och nominella värde, specificerade enligt vad vederbörande ministerium bestämmer,

4) pensionsstiftelsens skuldebrevs- eller andra fordringar hos arbetsgivarföretag specificerade enligt vad vederbörande ministerium bestämmer,

5) det sammanlagda beloppet av penninglån som pensionsstiftelsen beviljat medlemmar av styrelsen eller förvaltningsrådet eller ombudsmannen enligt vad vederbörande ministerium närmare bestämmer; med ovan avsedda personer jämställs deras makar eller personer med vilka de lever i äktenskapsliknande förhållande, syskon samt släktingar i upp- eller nedstigande led till ovan avsedda personer och deras makar eller personer med vilka de lever i äktenskapsliknande förhållande samt dessa släktingars makar eller personer med vilka de lever i äktenskapsliknande förhållande, samt

6) pantor som pensionsstiftelsen gett och inteckningar som den beviljat till säkerhet för skuld samt ansvarsförbindelser som pensionsstiftelsen givit.

40 §

Finansieringstillgångar är kontanta medel, fordringar samt finansieringsmedel som tillfälligt är i annan form.

41 §

I balansräkningen upptas

1) fordringar till nominellt värde, likväl högst till det sannolika värdet,

2) värdepapper som utgör finansieringstillgångar och andra sådana finansieringsmedel till anskaffningsutgiften eller, om deras gängse värde på bokslutsdagen är läg-

40 §

(3 mom. upphävs)

41 §

I balansräkningen upptas

1) pengar och andra fordringar än sådana som tagits upp som placeringar i balansräkningen till det nominella värdet, likväl högst till det sannolika värdet,

2) pensionsansvar till det värde som beräknats med beaktande av 43 § och social- och hälsovårdsministeriets samt Försäkringsinspektionens föreskrifter, samt

re, till detta värde,

3) pensionsansvar till ett värde som beräknats med beaktande av 43 § och vederbörande ministeriums och Försäkringsinspektionens föreskrifter, samt

4) övriga skulder till nominellt värde eller, om skulden är bunden vid index eller någon annan jämförelsegrund, till det högre belopp som den stiger till på grund av den förändrade jämförelsegrund.

Om en kostnadsföring som har gjorts beträffande fordringar enligt 1 mom. 1 och 2 punkten visar sig vara obefogad senast vid utgången av räkenskapsperioden, skall den tas upp som en rättelse av kostnadsföringen.

41 a §

Anskaffningsutgiften för de placeringstillgångar och anläggningstillgångar som återstår vid utgången av räkenskapsperioden skall aktiveras. Anskaffningsutgiften för byggnader och övriga utgifter med lång verkningstid och inventarier skall avskrivas under sin verkningstid. I det fall att placeringstillgångarnas gängse värde vid räkenskapsperiodens utgång underskrider anskaffningsutgiften eller den med stöd av detta moment med tidigare gjorda nedskrivningar minskade anskaffningsutgiften, skall skillnaden kostnadsföras som nedskrivning. Om inte vederbörande ministerium av särskilda skäl bestämmer något annat, behöver placeringar som skall betraktas som anläggningstillgångar och fordringar inte kostnadsföras, om nedskrivningen skall anses vara tillfällig. Om kostnadsföringen senast vid utgången av räkenskapsperioden visar sig vara obefogad, skall den tas upp som en rättelse av kostnadsföringen.

Masskuldebrevslån samt andra penning- och kapitalmarknadsinstrument kan tas upp i balansräkningen på ett sätt som avviker från 1 mom. Enligt vad vederbörande ministerium närmare föreskriver.

3) övriga skulder till nominellt värde eller, om skulden är bunden vid index eller någon annan jämförelsegrund, till det högre belopp som den stiger till på grund av den förändrade jämförelsegrund.

Om en kostnadsföring som har gjorts enligt 1 mom. 1 punkten visar sig vara obefogad senast vid utgången av räkenskapsperioden, skall den tas upp som en rättelse av kostnadsföringen.

41 a §

Anskaffningsutgiften för *de placeringar som står under balansräkningens huvudgrupp "Placeringar"* och som återstår vid utgången av räkenskapsperioden skall aktiveras. Anskaffningsutgiften för byggnader och övriga utgifter med lång verkningstid samt inventarier skall under sin verkningstid kostnadsföras som avskrivningar. I det fall att placeringstillgångarnas verkliga värde vid räkenskapsperiodens utgång underskrider anskaffningsutgiften eller de med stöd av detta moment med tidigare gjorda nedskrivningar minskade anskaffningsutgiften, skall skillnaden kostnadsföras som nedskrivning. Om inte *social- och hälsovårdsministeriet* av särskilda skäl bestämmer något annat, behöver placeringar som skall betraktas som anläggningstillgångar och fordringar inte kostnadsföras, om nedskrivningen skall anses vara tillfällig. Om kostnadsföringen visar sig vara obefogad senast vid utgången av räkenskapsperioden, skall den tas upp som en rättelse av kostnadsföringen.

Masskuldebrevslån samt andra penning- och kapitalmarknadsinstrument kan tas upp i balansräkningen på ett sätt som avviker från 1 mom. enligt vad *som närmare föreskrivs genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet*.

Med avvikelse från 1—3 mom. och 41 § kan finansiella instrument värderas till sitt verkliga värde. Ändringar i det verkliga

värdet upptas såsom intäkter eller kostnader i resultaträkningen eller i fonden för verkligt värde som ingår i det egna kapitalet i balansräkningen. Närmare bestämmelser om huvudprinciperna för förutsättningar för värdering enligt verkligt värde och fastställande av det verkliga värdet, hur ändringar i det verkliga värdet upptas i resultaträkningen och balansräkningen samt noter till finansiella instrument och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Placeringar med vilka pensionsstiftelsen idkar handel kan klassificeras som finansiella instrument som pensionsstiftelsen innehar för handel. Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om klassificeringen av finansiella instrument som innehas för handel och om säkringsredovisning.

Med avvikelse från 1 och 3 mom. kan förvaltningsfastigheter och övriga placeringar som nämns i social- och hälsovårdsministeriets förordning värderas till sitt verkliga värde. Ändringar i det verkliga värdet upptas såsom intäkter eller kostnader i resultaträkningen. Närmare bestämmelser om förutsättningar för värdering enligt verkligt värde, fastställande av det verkliga värdet, hur ändringar i det verkliga värdet upptas i resultaträkningen samt noter till dessa poster och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Pensionsstiftelsen skall välja värderingsmetod så att enhetliga värderingsprinciper tillämpas på tillgångar som hänförs till ett visst användningsändamål. Om pensionsstiftelsen väljer värdering till verkligt värde enligt 4 eller 5 mom. som värderingsprincip, kan stiftelsen inte samtidigt tillämpa de värderingsprinciper som anges i 1—3 mom. på andra motsvarande tillgångar som hänförs till motsvarande användningsändamål. Den valda värderingsmetoden skall följas konsekvent.

En tillgång som överförs från en till placeringstillgångarna eller anläggningstillgångarna hänförd grupp av placeringar till en annan skall åsättas det balansvärde som avses i 1—3 mom.

I en not till balansräkningen skall balans-

postvis uppges placeringarnas anskaffningsutgift och verkliga värde på det sätt som Försäkringsinspektionen närmare bestämmer.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om förutsättningarna för värdering av placeringar enligt verkligt värde, fastställande av verkligt värde och anskaffningsutgift för placeringar samt om framställningssättet för byggnadsavskrivningar och avskrivningar av andra utgifter med lång verkningstid.

41 b §

En tillgång som överförs från en grupp av placeringstillgångarna eller anläggningstillgångarna till en annan skall äsättas det balansvärde som avses i 41 a §.

I en bilaga till balansräkningen skall balanspostvis uppges placeringstillgångarnas anskaffningsutgift och gängse värde.

Vederbörande ministerium meddelar närmare föreskrifter om uppskrivningarnas maximibelopp och Försäkringsinspektionen om fastställande av gängse värde för placeringar och anskaffningsutgiften för dem.

42 §

Vederbörande ministerium meddelar föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om de scheman som skall iaktas vid upprättandet av en pensionsstiftelses resultaträkning och balansräkning samt om noterna till resultaträkningen och balansräkningen och om uppgifterna i verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om hur bokslut för pensionsstiftelser skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur detta kapitel, vederbörande ministeriums föreskrifter enligt 1 mom., bestämmelserna om pensions-

41 b §

(upphävs)

42 §

Närmare bestämmelser som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet om balansräknings- och resultaträkningsscheman, noter till balansräkningen och resultaträkningen och de uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen samt balansspecifikationer och specifikationer av noterna.

Social- och hälsovårdsministeriet kan genom förordning föreskriva om när och hur avvikelser, för att en rättvisande bild skall kunna ges, får göras från bestämmelserna om upprättande av bokslutet och verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om hur bokslut och verksamhetsberättelse för pensionsstiftelser skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur detta kapitel, social- och hälsovårdsministeriets förordning enligt 1 mom. samt bokföringslagen

Gällande lydelse

stiftelsers bokslut samt bokföringslagen och bokföringsförordningen (1339/1997) skall tillämpas på pensionsstiftelser.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av en pensionsstiftelse av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 3 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av pensionsstiftelsens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en bestämmelse eller föreskrift, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen, skall vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen, innan bestämmelsen eller föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid i enskilda fall bevilja undantag från tiden för upprättande av bokslut, de scheman som skall användas för resultaträkningen och balansräkningen, noterna, verksamhetsberättelsens närmare innehåll, balansspecifikationerna och specifikationerna av noterna.

65 §

En pensionsstiftelse skall varje år inom fem månader från räkenskapsperiodens upphörande eller vid en senare tidpunkt som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer till ministeriet lämna in bokslutet, revisorernas utlåtande samt en statistikberättelse enligt formulär som ministeriet har fastställt.

81 §

När pensionsstiftelsen har trätt i likvidation skall likvidatorerna utan dröjsmål uppgöra bokslut för den tid före likvidationen för vilken bokslut ännu inte har uppgjorts. Därvid skall i tillämpliga delar iaktas vad som stadgas om bokslut och revision.

Föreslagen lydelse

och bokföringsförordningen skall tillämpas på pensionsstiftelser.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av en pensionsstiftelse av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 4 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av försäkringsstiftelsens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en bestämmelse, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen eller bestämmelserna om bokslut, koncernbokslut och verksamhetsberättelse i bokföringslagen eller bokföringsförordningen, skall social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen, innan bestämmelsen eller föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid i enskilda fall bevilja undantag från 42 § 1 mom. och från 2 kap. 9 § 1 mom. samt 3 kap. 6 § i bokföringslagen.

65 §

En pensionsstiftelse skall varje år inom fem månader från räkenskapsperiodens slut eller vid en senare tidpunkt som Försäkringsinspektionen bestämmer till inspektionen lämna in bokslutet, verksamhetsberättelsen, revisorernas utlåtande samt en statistikberättelse enligt ett fastställt formulär.

81 §

När pensionsstiftelsen har trätt i likvidation skall likvidatorerna utan dröjsmål uppgöra bokslut och verksamhetsberättelse för den tid före likvidationen för vilken bokslut ännu inte har uppgjorts. Därvid skall i tillämpliga delar iaktas vad som bestäms om bokslut, verksamhetsberättelse och revision.

Om den i 1 mom. angivna tiden även omfattar föregående räkenskapsperiod, skall för denna uppgöras ett särskilt bokslut.

87 §

Likvidatorerna skall för varje räkenskapsperiod uppgöra ett bokslut inom fyra månader efter räkenskapsperiodens slut. Har likvidationen inte avslutats inom två år, skall de samtidigt meddela orsaken till dröjsmålet.

130 §

Den som

2) bryter mot denna lags stadganden om uppgörande av bokslut eller revisionsberättelse eller om avgivande av slutredovisning över en pensionsstiftelses likvidation, eller

3) i strid med förbud som ministeriet meddelat med stöd av 69 § överlåter eller pantsätter egendom som en pensionsstiftelse har i sin besittning,

skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff stadgas i någon annan lag, för *pensionsstiftelsebrott* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

134 §

Var och en har rätt att ta del av pensionsstiftelsers bokslut som vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen har i sin besittning.

Om den i 1 mom. angivna tiden även omfattar föregående räkenskapsperiod, skall för denna uppgöras ett särskilt bokslut och *en särskild verksamhetsberättelse*.

87 §

Likvidatorerna skall för varje räkenskapsperiod uppgöra ett bokslut *och en verksamhetsberättelse* inom fyra månader efter räkenskapsperiodens slut. Har likvidationen inte avslutats inom två år, skall de samtidigt meddela orsaken till dröjsmålet.

130 §

Den som

2) bryter mot denna lags bestämmelser om uppgörande av bokslut, *verksamhetsberättelse* eller revisionsberättelse eller om avgivande av slutredovisning över en pensionsstiftelses likvidation, eller

3) i strid med förbud som *Försäkringsinspektionen* meddelat med stöd av 69 § överlåter eller pantsätter egendom som en pensionsstiftelse har i sin besittning,

skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff föreskrivs i någon annan lag, för *pensionsstiftelsebrott* dömas till böter.

134 §

Var och en har rätt att ta del av pensionsstiftelsers bokslut och verksamhetsberättelser som *social- och hälsovårdsministeriet* och Försäkringsinspektionen har i sin besittning.

Denna lag träder i kraft den 2004.

Denna lag tillämpas första gången på bokföringen för en pensionsstiftelse för den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2005 eller därefter. Pensionsstiftelsen får tillämpa denna lag under den räkenskapsperiod som pågår när lagen träder i kraft.

På uppskrivningar som har gjorts innan denna lag träder i kraft får tillämpas de bestämmelser som är i kraft när denna lag träder i kraft.

6.

Lag**om ändring av lagen om försäkringskassor**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 27 november 1992 om försäkringskassor (1164/1992) 72 a § 1 och 2 mom., 72 b §, 73 § 3 mom. och 74 c §, av dem 72 a § 1 och 2 mom., 72 b § och 73 § 3 mom. sådana de lyder i lag 1136/1998 och 73 c § sådan den lyder i lag 84/1999,

ändras 70 §, 72 § 1—3 mom., 74 a § 1 mom., 74 b § 1 och 2 mom., 77 § 1—6 mom., 97 § 1 mom., 115 § och 118 §, 123 § 1 mom., 132 § 7 mom., 155 § 2 mom., 163 § och 167 § 2 mom.,

av dem 70 §, 72 §, 74 a § 1 mom., 77 § och 167 § 2 mom., sådana de lyder i nämnda lag 84/1999, 74 b § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 1136/1998, 132 § 7 mom. sådant det lyder i lagarna 1322/1997 och 420/2003 och 163 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag 583/1998, samt

fogas till 74 b § sådan den lyder i nämnda lag 1136/1998 nya 4—9 mom. som följer:

Gällande lydelse

6 kap.

Bokslut

70 §

I fråga om kassans bokföring och bokslut iakttas bokföringslagen (1336/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel, samt bokföringsförordningen (1339/1997), om något annat inte följer av bestämmelserna i detta kapitel eller av vederbörande ministeriums eller Försäkringsinspektionens på försäkringsverksamhetens speciella karaktär baserade föreskrifter.

Bestämmelserna i 1 kap. 4 § 1 mom., 5—8 §, 3 kap. 1 § 3 mom., 2 § 2 mom., 6 och 7 §, 9—12 § samt 13 § 1 och 3 mom., 4 kap. 1—4 §, 5 § 3—5 mom. och 7 §, 5 kap. 2 §, 3 § 2 mom., 4 §, 5 § 1 mom., 6—13 §, 16 och 17 § samt 19 och 20 § samt 6 och 7 kap. bokföringslagen tillämpas inte på upprä-

Föreslagen lydelse

6 kap.

Bokslut och verksamhetsberättelse

70 §

I fråga om kassans bokföring samt bokslut *och verksamhetsberättelse* iakttas bokföringslagen (1336/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel, samt bokföringsförordningen (1339/1997), om något annat inte följer av bestämmelserna i detta kapitel eller av *social- och hälsovårdsministeriets* eller Försäkringsinspektionens på försäkringsverksamhetens speciella karaktär baserade föreskrifter.

Bestämmelserna i 1 kap. 4 § 1 mom. och 5—8 §, 3 kap. 1 §, 2 § 2 mom., 9—12 § samt 13 § 1 och 3 mom., 4 kap. 1—4 §, 5 § 3—5 mom. och 7 §, 5 kap. 2, 2 a och 4 §, 5 § 1 mom., 5 a § 2 mom. 6—13 §, 16 och 17 § samt 19 och 20 §, 6, 7 och 7 a kap. samt 8 kap. 6 § i bokföringslagen tillämpas inte på

tandet av en försäkringskassas bokslut.

72 §

Bokslutshandlingarna skall vara överskådliga och bokslutet skall bilda en helhet.

Styrelsen och verkställande direktören skall datera och skriva under bokslutet. Har en styrelsemedlem eller verkställande direktören framfört en avvikande mening om bokslutet skall ett uttalande som återger den fogas till bokslutet, om han så kräver.

Bokslutet skall tillställas revisorerna minst en månad före det ordinarie kassamötet.

72 a §

Verksamhetsberättelsen skall avfattas enligt god bokföringssed och i den skall ges uppgifter om sådana för bedömningen av försäkringskassans ställning och verksamhet viktiga omständigheter för vilka det inte skall redogöras i resultaträkningen eller balansräkningen.

Har kassan under räkenskapsperioden

upprättandet av en försäkringskassas bokslut eller verksamhetsberättelse.

Med bestående aktiva i bokföringslagen avses posterna materiella och immateriella nyttigheter i balansräkningen för försäkringskassor. På materiella och immateriella nyttigheter tillämpas, om inte något annat föreskrivs nedan, bestämmelserna om bestående aktiva i bokföringslagen, med undantag för de ovan nämnda bestämmelserna i 2 mom. samt 5 kap. 13 och 16 §.

72 §

För varje räkenskapsperiod skall upprättas ett bokslut som består av

- 1) en balansräkning, som ger en bild av den ekonomiska ställningen på bokslutsdagen,*
- 2) en resultaträkning, som beskriver hur resultatet har uppkommit,*
- 3) uppgifter som skall lämnas i bilagor till balansräkningen och resultaträkningen (noter).*

För varje post i balansräkningen och resultaträkningen skall motsvarande uppgifter för den närmast föregående räkenskapsperioden anges (jämförelsetal). Om specificeringen av balansräkningen och resultaträkningen har ändrats, skall jämförelsetalet om möjligt korrigeras. På samma sätt skall förfaras, om jämförelsetalet av något annat skäl inte är användbart.

Till bokslutet skall bifogas en verksamhetsberättelse som ger uppgifter om viktiga omständigheter som gäller utvecklingen av försäkringskassans verksamhet.

Handlingar som ingår i bokslutet och som bifogats till bokslutet skall vara överskådliga och bilda en helhet.

Bokslutet och verksamhetsberättelsen skall tillställas revisorerna minst en månad före det ordinarie kassamötet.

72 a §

(1—2 mom. upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

genom fusion, delning eller ansvarsöverföring övertagit eller överlämnat tillgångar och skulder, skall en redogörelse för detta ges i verksamhetsberättelsen.

72 b §

I resultaträkningen eller balansräkningen eller i en bilaga till dem skall lämnas följande uppgifter:

1) försäkringskassan tillhöriga aktier i arbetsgivarföretag som är delägare i kassan eller motsvarande andelar specificerade enligt vad vederbörande ministerium bestämmer,

2) kassan tillhöriga aktier i andra samfund eller motsvarande andelar specificerade enligt vad vederbörande ministerium bestämmer,

3) om kassan har garantiandelar av olika slag, garantikapitalet fördelat enligt de olika slagen av garantikapital; likaså antalet egna garantiandelar som kassan innehar samt deras nominella värde,

4) för skuldebrev som hör till placerings-tillgångarna gängse värde, bokföringsvärde enligt balansräkningen samt som räntefordringar eller anskaffningsutgift upptagna intäktsförda räntor, som baserar sig på skillnaden mellan skuldebrevens anskaffningsutgift och nominella värde, specificerade enligt vad ministeriet bestämmer,

5) kassans skuldebrevs- eller andra fordringar hos arbetsgivarföretag som är delägare i kassan, specificerade enligt vad vederbörande ministerium bestämmer,

6) det sammanlagda beloppet av penninglån som kassan beviljat medlemmar av styrelsen eller förvaltningsrådet eller verkställande direktören enligt vad vederbörande ministerium närmare bestämmer; med ovan avsedda personer jämställs deras makar eller personer med vilka de lever i äktenskapsliknande förhållande, syskon samt släktingar i upp- eller nedstigande led till ovan avsedda personer och deras makar eller personer med vilka de lever i äktenskapsliknande förhållande samt dessa släktingars makar eller personer med vilka de lever i äktenskapsliknande förhållande, samt

7) panter som kassan gett och inteckning-

(upphävs)

72 b §

är som den beviljat till säkerhet för skuld samt ansvarsförbindelser som kassan givit.

73 §

Finansieringstillgångar är kontanta medel, fordringar samt finansieringsmedel som tillfälligt är i annan form.

74 a §

I balansräkningen upptas

1) fordringar till nominellt värde, likväl högst till det sannolika värdet,

2) värdepapper som utgör finansieringstillgångar och andra sådana finansieringsmedel till anskaffningsutgiften eller, om deras gängse värde på bokslutsdagen är lägre, till detta värde,

3) ansvarsskuld till ett värde som beräknats med beaktande av 79 § och 80 § 2 mom. samt vederbörande ministeriums och Försäkringsinspektionens föreskrifter, samt

4) övriga skulder till nominellt värde eller, om skulden är bunden vid index eller någon annan jämförelsegrund, till det högre belopp som den stiger till på grund av den förändrade jämförelsegrund.

Om en kostnadsföring som har gjorts beträffande fordringar enligt 1 mom. 1 och 2 punkten visar sig vara obefogad senast vid utgången av räkenskapsperioden, skall den tas upp som en rättelse av kostnadsföringen.

74 b §

Anskaffningsutgiften för de placeringstillgångar och anläggningstillgångar som återstår vid utgången av räkenskapsperioden skall aktiveras. Anskaffningsutgiften för byggnader och övriga utgifter med lång verkningstid och inventarier skall avskrivas under sin verkningstid. I det fall att placeringstillgångarnas gängse värde vid räkenskapsperiodens utgång underskrider anskaffningsutgiften eller den med stöd av detta moment med tidigare gjorda nedskrivningar minskade anskaffningsutgiften, skall skillnaden kostnadsföras som nedskrivning. Om inte vederbörande ministeri-

73 §

(3 mom. upphävs.)

74 a §

I balansräkningen upptas

1) pengar och andra fordringar än sådana som tagits upp som placeringar till det nominella värdet, likväl högst till det sannolika värdet,

2) ansvarsskuld till det värde som beräknats med beaktande av 79 § och 80 § 2 mom. och social- och hälsovårdsministeriets samt Försäkringsinspektionens föreskrifter, samt

3) övriga skulder till nominellt värde eller, om skulden är bunden vid index eller någon annan jämförelsegrund, till det högre belopp som den stiger till på grund av den förändrade jämförelsegrund.

Om en kostnadsföring över fordringar som har gjorts enligt 1 mom. 1 punkten visar sig vara obefogad senast vid utgången av räkenskapsperioden, skall den tas upp som en rättelse av kostnadsföringen.

74 b §

Anskaffningsutgiften för de placeringar som står under balansräkningens huvudgrupp "Placeringar" och som återstår vid utgången av räkenskapsperioden skall aktiveras. Anskaffningsutgiften för byggnader och andra utgifter med lång verkningstid samt inventarier skall under sin verkningstid kostnadsföras som avskrivningar. I det fall att placeringstillgångarnas verkliga värde vid räkenskapsperiodens utgång underskrider anskaffningsutgiften eller de med stöd av detta moment med tidigare gjorda nedskrivningar minskade anskaffningsutgiften, skall skillnaden kostnadsföras som ned-

Gällande lydelse

um av särskilda skäl bestämmer något annat, behöver placeringar som skall betraktas som anläggningstillgångar och fordringar inte kostnadsföras, om nedskrivningen skall anses vara tillfällig. Om kostnadsföringen senast vid utgången av räkenskapsperioden visar sig vara obefogad, skall den tas upp som en rättelse av kostnadsföringen.

Masskuldebrevslån samt andra penning och kapitalmarknadsinstrument kan tas upp i balansräkningen på ett sätt som avviker från 1 mom. enligt vad vederbörande ministerium närmare föreskriver.

Föreslagen lydelse

skrivning. Om inte *social- och hälsovårdsministeriet* av särskilda skäl bestämmer något annat, behöver placeringar som skall betraktas som anläggningstillgångar och fordringar inte kostnadsföras, om nedskrivningen skall anses vara tillfällig. Om kostnadsföringen visar sig vara obefogad senast vid utgången av räkenskapsperioden, skall den tas upp som en rättelse av kostnadsföringen.

Masskuldebrevslån samt andra penning och kapitalmarknadsinstrument kan tas upp i balansräkningen på ett sätt som avviker från 1 mom. enligt vad *som närmare föreskrivs genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet*.

Med avvikelse från 1—3 mom. kan finansiella instrument värderas till sitt verkliga värde. Ändringar i det verkliga värdet upptas såsom intäkter eller kostnader i resultaträkningen eller i fonden för verkligt värde som ingår i det egna kapitalet i balansräkningen. Närmare bestämmelser om huvudprinciperna för förutsättningar för värdering enligt verkligt värde och fastställande av det verkliga värdet, hur ändringar i det verkliga värdet upptas i resultaträkningen och balansräkningen samt noter till finansiella instrument och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Placeringar med vilka försäkringskassan idkar handel kan klassificeras som finansiella instrument som innehas för handel. Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som kompletterar ministeriets förordning om förutsättningarna för värdering av verkligt värde och fastställandet av verkligt värde. Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om klassificeringen av finansiella instrument som innehas för handel och om säkringsredovisning.

Med avvikelse från 1, 3 och 4 mom. kan förvaltningsfastigheter och övriga placeringar som nämns i social- och hälsovårdsministeriets förordning värderas till sitt verkliga värde. Ändringar i det verkliga värdet upptas såsom intäkter eller kostnader i resultaträkningen. Närmare bestämmelser om huvudprinciperna för förutsätt-

ningar för värdering enligt verkligt värde och fastställande av det verkliga värdet, hur ändringar i det verkliga värdet upptas i resultaträkningen samt noter till dessa poster och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Försäkringskassan skall välja värderingsmetod så att enhetliga värderingsprinciper tillämpas på tillgångar som hänförs till ett visst användningsändamål. Om försäkringskassan väljer värdering till verkligt värde enligt 4 eller 5 mom. som värderingsprincip, kan försäkringskassan inte samtidigt tillämpa de värderingsprinciper som anges i 1—3 mom. på andra motsvarande tillgångar som hänförs till motsvarande användningsändamål. Den valda värderingsmetoden skall följas konsekvent.

En tillgång som överförs från en till placeringstillgångarna eller anläggningstillgångarna hänförd grupp av placeringar till en annan skall åsättas det balansvärde som avses i 1—3 mom, då de värderingsprinciper som anges i 1—3 mom. iakttas.

I en not till balansräkningen skall balanspostvis uppges placeringarnas anskaffningsutgift och verkliga värde på det sätt som Försäkringsinspektionen närmare bestämmer.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om förutsättningarna för värdering av placeringar enligt verkligt värde, fastställande av verkligt värde och anskaffningsutgift för placeringar, överföringar investerings- och anläggningstillgångar samt om framställningssättet för byggnadsavskrivningar och avskrivningar för andra utgifter med lång verkningstid.

74 c §

En tillgång som överförs från en grupp av placeringstillgångarna eller anläggningstillgångarna till en annan skall åsättas det balansvärde som avses i 74 b §.

I en bilaga till balansräkningen skall balanspostvis uppges placeringstillgångarnas anskaffningsutgift och gängse värde.

Vederbörande ministerium meddelar närmar föreskrifter om uppskrivningarnas maximibelopp och Försäkringsinspektionen om fastställande av gängse värde för pla-

74 c §

(upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ceringar och anskaffningsutgiften för dem.

77 §

Vederbörande ministerium meddelar föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om de scheman som skall iakttas vid upprättandet av en försäkringskassas resultaträkning och balansräkning samt om noterna till resultaträkningen och balansräkningen och om uppgifterna i verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om hur bokslut för försäkringskassor skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur detta kapitel, vederbörande ministeriums föreskrifter enligt 1 mom., bestämmelserna om försäkringskassors bokslut samt bokföringslagen och bokföringsförordningen (1339/1997) skall tillämpas på försäkringskassor.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av en försäkringskassa av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 3 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av försäkringskassans verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en bestämmelse eller föreskrift, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen, skall vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen, innan bestämmelsen eller föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda

77 §

Närmare bestämmelser som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet om balansräknings- och resultaträknings-scheman, noter till balansräkningen och resultaträkningen och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen samt balansspecifikationer och specifikationer av noterna.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan föreskrivas om när och hur avvikelser, för att en rättvisande bild skall kunna ges, får göras från bestämmelserna om upprättande av bokslutet och verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om hur bokslut och verksamhetsberättelse för försäkringskassor skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur detta kapitel, social- och hälsovårdsministeriets förordning enligt 1 mom., bokföringslagen och bokföringsförordningen skall tillämpas på försäkringskassor.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av en försäkringskassa av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 4 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av försäkringskassans verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en bestämmelse eller föreskrift, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bestämmelserna om bokslut, koncernbokslut och verksamhetsberättelse i bokföringslagen eller bokföringsförordningen, skall social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen, innan bestämmelsen eller föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda

skäl för viss tid i enskilda fall bevilja undantag från tiden för upprättande av bokslut, de scheman som skall användas för resultaträkningen och balansräkningen, noterna, verksamhetsberättelsens närmare innehåll, balansspecifikationerna och specifikationerna av noterna.

97 §

En försäkringskassa skall varje år inom en månad från det kassamöte där bokslutet har fastställts till social- och hälsovårdsministeriet lämna in bokslutet, revisorernas utlåtande och protokollet från det nämnda kassamötet, och samtidigt eller vid en senare tidpunkt som ministeriet bestämmer en berättelse över sin verksamhet enligt formulär som ministeriet har fastställt.

115 §

När försäkringskassan har trätt i likvidation skall likvidatorerna utan dröjsmål uppgöra bokslut för den tid före likvidationen för vilken bokslut ännu inte har förelagts kassamötet. Detta bokslut skall så snart som möjligt föreläggas kassamötet. Därvid skall i tillämpliga delar iaktas vad som stadgas om bokslut och revisionsberättelse.

Om den i 1 mom. angivna tiden även omfattar föregående räkenskapsperiod, skall för denna uppgöras ett särskilt bokslut.

118 §

Likvidatorerna skall för varje räkenskapsperiod uppgöra ett bokslut som skall föreläggas kassamötet inom fyra månader efter räkenskapsperiodens slut. Har likvidationen inte avslutats inom två år, skall de samtidigt meddela orsaken till dröjsmålet.

123 §

Sedan likvidatorerna fullgjort sitt uppdrag skall de så snart som möjligt avge slutredovisning över sin förvaltning genom att uppgöra en berättelse över likvidationen i dess

skäl för viss tid i enskilda fall bevilja undantag från 1 mom. samt 2 kap. 9 § 1 mom. och 3 kap. 6 § i bokföringslagen.

97 §

En försäkringskassa skall varje år inom en månad från det kassamöte där bokslutet har fastställts till Försäkringsinspektionen lämna in bokslutet, verksamhetsberättelsen, revisorernas utlåtande och protokollet från det nämnda kassamötet, och samtidigt eller vid en senare tidpunkt som inspektionen bestämmer en berättelse över sin verksamhet enligt ett fastställt formulär.

115 §

När försäkringskassan har trätt i likvidation skall likvidatorerna utan dröjsmål uppgöra bokslut och verksamhetsberättelse för den tid före likvidationen för vilken bokslut och verksamhetsberättelse ännu inte har förelagts kassamötet. Bokslutet och verksamhetsberättelsen skall så snart som möjligt föreläggas kassamötet. Därvid skall i tillämpliga delar iaktas vad som föreskrivs om bokslut, verksamhetsberättelse och revisionsberättelse.

Om den i 1 mom. angivna tiden även omfattar föregående räkenskapsperiod, skall för denna uppgöras ett särskilt bokslut och en särskild verksamhetsberättelse.

118 §

Likvidatorerna skall för varje räkenskapsperiod uppgöra ett bokslut och en verksamhetsberättelse som skall föreläggas kassamötet inom fyra månader efter räkenskapsperiodens slut. Har likvidationen inte avslutats inom två år, skall de samtidigt meddela orsaken till dröjsmålet.

123 §

Sedan likvidatorerna fullgjort sitt uppdrag skall de så snart som möjligt avge slutredovisning över sin förvaltning genom att uppgöra en berättelse över likvidationen i dess

Gällande lydelse

helhet. Berättelsen skall även innehålla en redogörelse för skiftet av försäkringskassans tillgångar. Till berättelsen skall fogas bokslutshandlingarna för hela likvidationstiden. Berättelsen jämte bilagor skall överlämnas till revisorerna, som inom en månad skall avge en revisionsberättelse över slutredovisningen och förvaltningen under likvidationen.

132 §

Följande handlingar skall under minst två veckor före kassamötet hållas tillgängliga för medlemmarna och för delägarna eller representantskapet på kassans kontor samt läggas fram på kassamötet:

- 1) avtalet om fusion eller överföring av ansvaret,
- 2) styrelsens redogörelse för de omständigheter som kan vara av betydelse vid bedömningen av frågan om avtalet om fusion eller överföring av ansvaret skall godkännas,
- 3) om den övertagande försäkringsanstalten är en försäkringskassa, dennas stadgar och förslag till sådan ändring av stadgarna som föranleds av fusionen eller ansvarsöverföringen, och
- 4) kopior av den överlåtande och den övertagande kassans senaste bokslut eller, om det är fråga om ansvarsöverföring till en annan kassa, de handlingar som gäller den överlåtande och den övertagande kassans bokslutshandlingar.

155 §

Kassamötets beslut om beviljande av ansvarsfrihet eller avstående från att väcka talan hindrar inte kassan att väcka talan, om inte kassamötet i bokslutet eller i revisionsberättelsen eller annars lämnats väsentligen riktiga och fullständiga uppgifter om det

Föreslagen lydelse

helhet. Berättelsen skall även innehålla en redogörelse för skiftet av försäkringskassans tillgångar. Till berättelsen skall fogas bokslutshandlingarna *och verksamhetsberättelsehandlingarna* för hela likvidationstiden. Berättelsen jämte bilagor skall överlämnas till revisorerna, som inom en månad skall avge en revisionsberättelse över slutredovisningen och förvaltningen under likvidationen.

132 §

Följande handlingar skall under minst två veckor före kassamötet hållas tillgängliga för medlemmarna och för delägarna eller representantskapet på kassans kontor samt läggas fram på kassamötet:

- 1) avtalet om fusion eller överföring av ansvaret,
- 2) styrelsens redogörelse för de omständigheter som kan vara av betydelse vid bedömningen av frågan om avtalet om fusion eller överföring av ansvaret skall godkännas,
- 3) om den övertagande försäkringsanstalten är en försäkringskassa, dennas stadgar och förslag till sådan ändring av stadgarna som föranleds av fusionen eller ansvarsöverföringen, och
- 4) kopior av den överlåtande och den övertagande kassans bokslutshandlingar *och verksamhetsberättelsehandlingar* för den senaste räkenskapsperioden eller, om det är fråga om ansvarsöverföring till en annan kassa, de handlingar som gäller den överlåtande och den övertagande kassans bokslut *och verksamhetsberättelse*.

155 §

Kassamötets beslut om beviljande av ansvarsfrihet eller avstående från att väcka talan hindrar inte kassan att väcka talan, om inte kassamötet i bokslutet, *verksamhetsberättelsen* eller revisionsberättelsen eller annars lämnats väsentligen riktiga och full-

beslut eller den åtgärd som ligger till grund för talan.

163 §

Den som

2) är mellanhand för någon annan i syfte att kringgå ett stadgande i denna lag eller en bestämmelse i en försäkringskassas stadgar om begränsning av rösträtten,

3) bryter mot denna lags stadganden om uppgörande av bokslut eller revisionsberättelse eller om avgivande av slutredovisning över en kassas likvidation, eller

4) i strid med ett förbud som ministeriet meddelat med stöd av 101 § överlåter eller pantsätter egendom som en kassa har i sin besittning

skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff stadgas i någon annan lag, för *försäkringskassabrott* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

167 §

Var och en har rätt att ta del av försäkringskassors bokslut som vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen har i sin besittning.

ständiga uppgifter om det beslut eller den åtgärd som ligger till grund för talan.

163 §

Den som

1) är mellanhand för någon annan i syfte att kringgå ett stadgande i denna lag eller en bestämmelse i en försäkringskassas stadgar om begränsning av rösträtten,

2) bryter mot denna lags stadganden om uppgörande av bokslut, *verksamhetsberättelse* eller revisionsberättelse eller om avgivande av slutredovisning över en kassas likvidation, eller

3) i strid med ett förbud som *Försäkringsinspektionen* meddelat med stöd av 101 § överlåter eller pantsätter egendom som en kassa har i sin besittning

skall, om inte gärningen är ringa eller strängare straff stadgas i någon annan lag, för *försäkringskassabrott* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

167 §

Var och en har rätt att ta del av försäkringskassors bokslut *och verksamhetsberättelser* som *social- och hälsovårdsministeriet* och Försäkringsinspektionen har i sin besittning.

Denna lag träder i kraft den 2004.

Denna lag tillämpas första gången på bokföringen för en försäkringskassa för den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2005 eller därefter. En försäkringskassa får tillämpa denna lag under den räkenskapsperiod som pågår när lagen träder i kraft.

På uppskrivningar som har gjorts innan denna lag träder i kraft får tillämpas de bestämmelser som är i kraft när denna lag träder i kraft.

7.

Lag**om ändring av lagen om sjömanspensioner**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 26 januari 1956 om sjömanspensioner (72/1956) 37 § 1 mom., 44 § 2 och 3 mom., 51 § 2 mom., 51 b § 1 mom., 7 kap. rubriken, 54 §, 54 a § 1—3 mom. och 6 mom. och 57 § 1 mom.,

av dem 37 § 1 mom., 51 § 2 mom., 51 b § 1 mom., 54 §, 54 a § 1—3 och 6 mom. samt 57 § 1 mom. sådana de lyder i lag 485/2002 samt 44 § 2 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 1253/1995 och 739/1966 som följer:

Gällande lydelse

37 §

Styrelsen skall

1) sköta pensionskassans förvaltning och sörja för att verksamheten ordnas på behörigt sätt,

2) avgöra pensionsärenden,

3) avge utlåtanden och framställa förslag i ärenden som gäller pensionsskyddet för sjöfolket och utvecklandet av det,

4) sörja för att tillsynen över pensionskassans bokföring och medelsförvaltning ordnas på behörigt sätt samt att pensionskassan har tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem med beaktande av verksamhetens art och omfattning,

5) godkänna pensionskassans placeringsplan,

6) besluta om placeringen av pensionskassans medel,

7) utse pensionskassans verkställande direktör och övriga ledande tjänstemän samt besluta om deras avlöning och andra frågor som har samband med tjänsterna,

8) årligen för pensionskassan upprätta ett bokslut som även omfattar en verksamhetsberättelse,

9) kära och svara för pensionskassan, samt

10) sköta de ärenden vid pensionskassan som inte hör till fullmäktige.

Föreslagen lydelse

37 §

Styrelsen skall

1) sköta pensionskassans förvaltning och sörja för att verksamheten ordnas på behörigt sätt,

2) avgöra pensionsärenden,

3) avge utlåtanden och framställa förslag i ärenden som gäller pensionsskyddet för sjöfolket och utvecklandet av det,

4) sörja för att tillsynen över pensionskassans bokföring och medelsförvaltning ordnas på behörigt sätt samt att pensionskassan har tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem med beaktande av verksamhetens art och omfattning,

5) godkänna pensionskassans placeringsplan,

6) besluta om placeringen av pensionskassans medel,

7) utse pensionskassans verkställande direktör och övriga ledande tjänstemän samt besluta om deras avlöning och andra frågor som har samband med tjänsterna,

8) årligen för pensionskassan upprätta ett bokslut *och en verksamhetsberättelse*,

9) kära och svara för pensionskassan, samt

10) sköta de ärenden vid pensionskassan som inte hör till fullmäktige.

44 §

Vid ordinarie mötet:

- 1) framläggs bokslutet och revisionsberättelsen;
- 2) behandlas frågan om fastställande av bokslutet för föregående år;
- 3) besluts om de åtgärder som föranleds av det föregående årets förvaltning och bokslut;

4) bestämmas styrelsemedlemmarnas och revisorernas arvoden;

5) förrättas val av revisorer och deras suppleanter; samt

6) behandlas övriga i möteskallelsen nämnda ärenden.

Fastställelse av bokslutet samt beslut om åtgärd, som föranledes av föregående års förvaltning och redovisningen därför, skola uppskjutas till ajournerat möte, som inom två veckor skall hållas utan särskild kallelse, såframt därom framställes förslag, som ingen motsätter sig eller för vilket vid omröstning avgivas minst två tredjedelar av de vid mötet närvarandes röster. Samtidigt bör beslut även fattas om tid och rum för det ajournerade mötet.

51 §

För revision av pensionskassans bokföring och bokslut samt förvaltning skall för en räkenskapsperiod i sänder utses minst två godkända revisorer och revisorssuppleanter för dem vilka uppfyller motsvarande behörighetsvillkor. Minst en revisor och revisorssuppleant skall vara en av Centralhandelskammaren godkänd revisor. Revisorns uppdrag upphör vid det ordinarie möte som pensionskassans fullmäktige håller efter räkenskapsperiodens utgång eller när en ny revisor har valts i dennes ställe.

51 b §

Pensionskassans revisor skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller pensionskassan och som revisorn i sitt upp-

44 §

Vid ordinarie mötet

1) framläggs bokslutet, *verksamhetsberättelsen* och revisionsberättelsen;

2) behandlas frågan om fastställande av bokslutet och verksamhetsberättelsen för föregående år;

3) besluts om de åtgärder som föranleds av det föregående årets förvaltning och bokslut;

4) bestämmas styrelsemedlemmarnas och revisorernas arvoden;

5) förrättas val av revisorer och deras suppleanter; samt

6) behandlas övriga i möteskallelsen nämnda ärenden.

Fastställelse av bokslutet *och verksamhetsberättelsen* samt beslut om åtgärd, som föranleds av föregående års förvaltning och redovisningen därför, skall uppskjutas till ajournerat möte, som inom två veckor skall hållas utan särskild kallelse, såframt om detta framställs ett förslag som ingen motsätter sig eller för vilket vid omröstning avgives minst två tredjedelar av de vid mötet närvarandes röster. Samtidigt bör beslut även fattas om tid och rum för det ajournerade mötet.

51 §

För revision av pensionskassans bokföring, bokslut *och verksamhetsberättelse* samt förvaltning skall för en räkenskapsperiod i sänder utses minst två godkända revisorer och revisorssuppleanter för dem vilka uppfyller motsvarande behörighetsvillkor. Minst en revisor och revisorssuppleant skall vara en av Centralhandelskammaren godkänd revisor. Revisorns uppdrag upphör vid det ordinarie möte som pensionskassans fullmäktige håller efter räkenskapsperiodens utgång eller när en ny revisor har valts i dennes ställe.

51 b §

Pensionskassans revisor skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller pensionskassan och som revisorn i sitt upp-

Gällande lydelse

drag fått kännedom om och som kan anses

- 1) väsentligt bryta mot lagstiftningen om bedrivande av pensionskassaverksamhet,
- 2) äventyra pensionskassans fortsatta verksamhet, eller
- 3) leda till en anmärkning i revisionsberättelsen eller ett nekande utlåtande angående fastställandet av bokslutet.

7 kap.

Pensionskassans bokslut och tillgångar

54 §

I pensionskassans bokföring och vid upprättandet av bokslut samt koncernbokslut iakttas bokföringslagen, om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel, samt bokföringsförordningen (1339/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel eller av den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som avses i 54 a § eller av Försäkringsinspektionens föreskrifter.

Utöver vad som bestäms i detta kapitel iakttas i fråga om pensionskassans bokslut i tillämpliga delar även 10 kap. 1 c, 4 och 4 a §, 4 b § 1 mom. 1 och 3 punkten samt 2 mom., 4 c §, 4 e § 1, 2 och 4 mom. samt 10 § 1 mom. lagen om försäkringsbolag (1062/1979).

På upprättande av pensionskassans bokslut tillämpas inte 1 kap. 4 § 1 mom., 3 kap. 1 § 3—5 mom., 2 § 2 mom. samt 6, 9, 11 och 13 §, 4 kap. 1, 3 och 4 §, 5 § 3—5 mom. och 7 §, 5 kap. 2 §, 3 § 2 mom., 4 §, 12 § 2 mom. samt 13, 16, 17 och 20 § samt 7 kap. bokföringslagen.

Pensionskassan skall upprätta och i sitt bokslut ta in ett koncernbokslut och därvid i tillämpliga delar iakttas 10 kap. 1 c, 4 och 4 a §, 4 b § 1 mom. 1 och 3 punkten samt 2 mom., 4 c §, 4 e § 1, 2 och 4 mom. samt 11 a och 11 b § lagen om försäkringsbolag.

På upprättande av pensionskassans kon-

Föreslagen lydelse

drag fått kännedom om och som kan anses

- 1) väsentligt bryta mot lagstiftningen om bedrivande av pensionskassaverksamhet,
- 2) äventyra pensionskassans fortsatta verksamhet, eller
- 3) leda till en anmärkning i revisionsberättelsen eller ett nekande utlåtande angående fastställandet av bokslutet *och verksamhetsberättelsen.*

7 kap.

Pensionskassans bokslut, verksamhetsberättelse och tillgångar

54 §

I pensionskassans bokföring och vid upprättandet av bokslut *och verksamhetsberättelse* samt koncernbokslut iakttas bokföringslagen, om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel, samt bokföringsförordningen (1339/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel eller av den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som avses i 54 a § eller av Försäkringsinspektionens föreskrifter.

Utöver vad som bestäms i detta kapitel iakttas i fråga om pensionskassans bokslut *och verksamhetsberättelse* i tillämpliga delar även 10 kap. 1 § 5 och 6 mom., 1 a—1 c §, 4 och 4 a §, 4 b § 1 mom. 1 och 3 punkten *och* 2 mom. samt 4 c § i lagen om försäkringsbolag (1062/1979).

På upprättande av pensionskassans bokslut och verksamhetsberättelse tillämpas inte 1 kap. 4 § 1 mom., 2 kap 4 § 2 mom., 3 kap. 1 §, 2 § 2 mom. samt 6, 9 och 11 §, 4 kap. 1, 3 och 4 §, 5 § 5 mom. och 7 §, 5 kap. 2, 2 a, 13, 16 och 17 §, 7 a kap. 2—5 § samt 8 kap. 6 § i bokföringslagen.

Pensionskassan skall upprätta och i sitt bokslut ta in ett koncernbokslut och därvid i tillämpliga delar iakttas 10 kap. 1 § 4 mom., 1 c §, 1, 2, 4 och 5 mom., 4 och 4 a §, 4 b § 1 mom. 1 och 3 punkten och 2 mom., 4 c §, 11 § 1 mom. 2—4 mening, 3—5, 8 mom. samt 11 a och 11 b § i lagen om försäkringsbolag.

På upprättande av pensionskassans kon-

cernbokslut tillämpas inte 6 kap. 1 §, 2 § 2 mom., 5 § 1 mom. och 7 § 6 mom. bokföringslagen.

Pensionskassans räkenskapsperiod är kalenderåret. Bokslutet skall upprättas inom tre månader från räkenskapsperiodens utgång.

Bokslutet skall lämnas till revisorerna senast en månad innan pensionskassans fullmäktige håller möte.

Bokslutet skall bekräftas med specifikationer till balansräkningen samt till noterna.

54 a §

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas bestämmelser som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om de scheman som skall iakttas vid upprättandet av pensionskassans och dess koncerns resultaträkning och balansräkning samt om noterna till resultaträkningen och balansräkningen, om specifikationer till balansräkningen och specifikationer till noterna samt om uppgifterna i verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmar föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om hur bokslut för pensionskassan och dess koncern skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur bestämmelserna om bokföring och bokslut i denna lag, den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som avses i 1 mom. samt bokföringslagen och bokföringsförordningen skall tillämpas på pensionskassan.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid i enskilda fall bevilja undantag från 54 § 4 och 6 mom. i denna lag och från 10 kap. 11 a § 2 mom. lagen om

cernbokslut och verksamhetsberättelse för en pensionskassa som är moderföretag tillämpas inte 6 kap. 1 och 2 §, 7 § 6 mom., 7 a kap. 2—5 § och 8 kap. 6 § i bokföringslagen.

Bokslutet och verksamhetsberättelsen skall lämnas till revisorerna minst en månad innan pensionskassans fullmäktige håller möte.

54 a §

Närmare bestämmelser som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet om balansräknings- och resultaträkningsscheman, finansieringsanalys, noter till balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalysen och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen, koncernbalansräkning, koncernresultaträkning och koncernens finansieringsanalys, upplysningar som skall ges i noterna till koncernbalansräkningen, koncernresultaträkningen och koncernens finansieringsanalys samt balansspecifikationer och specifikationer av noterna.

Försäkringsinspektionen meddelar närmar föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om hur bokslut och verksamhetsberättelse för pensionskassan och dess koncern skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur bestämmelserna om bokföring och bokslut samt verksamhetsberättelse i denna lag, den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som avses i 1 mom. samt bokföringslagen och bokföringsförordningen skall tillämpas på pensionskassor.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid i enskilda fall bevilja undantag från 54 § 4 mom., från 10 kap. 1 c § 5 mom. och 11 a § 2 mom. i lagen om för-

Gällande lydelse

försäkringsbolag, de scheman som skall användas för resultaträkningen och balansräkningen, noterna, det närmare innehållet i verksamhetsberättelsen, specifikationerna till balansräkningen och specifikationerna till noterna samt de scheman och noter som skall användas för koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen.

57 §

Sjömanspensionskassan står under Försäkringsinspektionens tillsyn. Pensionskassan skall årligen inom två veckor från det bokslutet fastställts till Försäkringsinspektionen lämna en kopia av bokslutet och revisorernas utlåtande samt en berättelse över sin verksamhet och sin ställning. Berättelsen skall tillställas Försäkringsinspektionen på en blankett som inspektionen fastställt.

Föreslagen lydelse

säkringsbolag, de scheman som skall användas för resultaträkningen och balansräkningen, noterna, det närmare innehållet i verksamhetsberättelsen, balansspecifikationerna och specifikationerna till noterna samt de scheman och noter som skall användas för koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen.

57 §

Sjömanspensionskassan står under Försäkringsinspektionens tillsyn. Pensionskassan skall årligen inom två veckor från det bokslutet *och verksamhetsberättelsen* fastställts till Försäkringsinspektionen lämna en kopia av bokslutet, *verksamhetsberättelsen* och revisorernas utlåtande samt en berättelse över sin verksamhet och sin ställning. Berättelsen skall tillställas Försäkringsinspektionen på en blankett som inspektionen fastställt.

Denna lag träder i kraft den 2004.

Denna lag tillämpas första gången på bokföringen för en pensionskassa för den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2005 eller därefter. Pensionskassan får tillämpa denna lag för den räkenskapsperiod som pågår när denna lag träder i kraft.

8.

Lag**om ändring av lagen pension för lantbruksföretagare**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare (467/1969) 17 b §, 17 c § 2 mom., 17 e § 1 mom., 17 f § 1 mom. och 17 g § 1—3 mom. och 6 mom., sådana de lyder i lag 484/2002, som följer:

Gällande lydelse

17 b §

I pensionsanstaltens bokföring och vid upprättandet av bokslut samt koncernbokslut iakttas bokföringslagen (1336/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna om bokföring och bokslut i denna lag, samt bokföringsförordningen (1339/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna om bokföring och bokslut i denna lag eller av den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som avses i 17 g § eller av Försäkringsinspektionens föreskrifter.

Utöver vad som bestäms i denna lag iaktas i fråga om pensionsanstaltens bokslut i tillämpliga delar även 10 kap. 1 c, 4 och 4 a §, 4 b § 1 mom. 1 och 3 punkten samt 2 mom., 4 c §, 4 e § 1, 2 och 4 mom. samt 10 § 1 mom. lagen om försäkringsbolag.

På upprättande av pensionsanstaltens bokslut tillämpas inte 1 kap. 4 § 1 mom., 3 kap. 1 § 3—5 mom., 2 § 2 mom. samt 6, 9, 11 och 13 §, 4 kap. 1, 3 och 4 §, 5 § 3—5 mom. och 7 §, 5 kap. 2 §, 3 § 2 mom., 4 §, 12 § 2 mom. samt 13, 16, 17 och 20 § samt 7 kap. bokföringslagen.

Pensionsanstalten skall upprätta och i sitt bokslut ta in ett koncernbokslut och därvid i tillämpliga delar iakttä 10 kap. 1 c, 4 och 4 a §, 4 b § 1 mom. 1 och 3 punkten samt 2 mom., 4 c §, 4 e § 1, 2 och 4 mom. samt 11 a och 11 b § lagen om försäkringsbolag.

På upprättande av pensionsanstaltens

Föreslagen lydelse

17 b §

I pensionsanstaltens bokföring och vid upprättandet av bokslut och verksamhetsberättelse samt koncernbokslut iakttas bokföringslagen (1336/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna om bokföring, bokslut *och verksamhetsberättelse* i denna lag, samt bokföringsförordningen (1339/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna om bokföring, bokslut *och verksamhetsberättelse* i denna lag eller av den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som avses i 17 g § eller av Försäkringsinspektionens föreskrifter.

Utöver vad som bestäms i denna lag iaktas i fråga om pensionsanstaltens bokslut *och verksamhetsberättelse* i tillämpliga delar även 10 kap. 1 § 5 och 6 mom., 1 a—1 c, 4 och 4 a §, 4 b § 1 mom. 1 och 3 punkten samt 2 mom. och 4 c § i lagen om försäkringsbolag.

På upprättande av pensionsanstaltens bokslut *och verksamhetsberättelse* tillämpas inte 1 kap. 4 § 1 mom., 2 kap. 4 § 2 mom., 3 kap. 1 §, 2 § 2 mom. samt 6, 9 och 11 §, 4 kap. 1, 3 och 4 §, 5 § 5 mom. och 7 §, 5 kap. 2, 2 a, 13, 16 och 17 §, 7 a kap. 2—5 § samt 8 kap. 6 § i bokföringslagen.

Pensionsanstalten skall upprätta och i sitt bokslut ta in ett koncernbokslut och därvid i tillämpliga delar iakttä 10 kap. 1 § 4 mom., 1 c § 1, 2, 4 och 5 mom., 4 och 4 a §, 4 b § 1 mom. 1 och 3 punkten samt 2 mom., 4 c §, 11 § 1 mom. 2—4 meningens samt 3—5 och 8 mom. samt 11 a och 11 b § i lagen om försäkringsbolag.

På upprättande av pensionsanstaltens

Gällande lydelse

koncernbokslut tillämpas inte 6 kap. 1 §, 2 § 2 mom., 5 § 1 mom. och 7 § 6 mom. bokföringslagen.

Pensionsanstaltens räkenskapsperiod är kalenderåret. Bokslutet skall upprättas inom tre månader från räkenskapsperiodens utgång.

Bokslutet skall senast före utgången av mars året efter räkenskapsperioden lämnas till revisorerna, som senast den 15 april efter räkenskapsperioden skall lämna sin revisionsberättelse till styrelsen.

Bokslutet skall bekräftas med specifikationer till balansräkningen samt till noterna.

17 c §

För revision av pensionsanstaltens bokföring och bokslut samt förvaltning skall delegationen för en räkenskapsperiod i sänder utse minst två godkända revisorer och revisorssuppleanter för dem vilka uppfyller motsvarande behörighetsvillkor. Minst en revisor och revisorssuppleant skall vara en av Centralhandelskammaren godkänd revisor. Revisorns uppdrag upphör vid det ordinarie möte som pensionsanstaltens delegation håller efter räkenskapsperiodens utgång eller när en ny revisor har valts i dennes ställe.

17 e §

Pensionsanstaltens revisor skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller pensionsanstalten och som revisorn i sitt uppdrag fått kännedom om och som kan anses

- 1) väsentligt bryta mot lagstiftningen om bedrivande av pensionsanstaltsverksamhet,
- 2) äventyra pensionsanstaltens fortsatta verksamhet, eller
- 3) leda till en anmärkning i revisionsberättelsen eller ett nekande utlåtande angående

Föreslagen lydelse

koncernbokslut *och verksamhetsberättelse för en pensionsanstalt som är moderföretag* tillämpas inte 6 kap. 1 och 2 §, 7 § 6 mom. 7 a kap. 2—5 § och 8 kap. 6 § i bokföringslagen.

Bokslutet *och verksamhetsberättelsen* skall senast före utgången av mars året efter räkenskapsperioden lämnas till revisorerna, som senast den 15 april efter räkenskapsperioden skall lämna sin revisionsberättelse till styrelsen.

17 c §

För revision av pensionsanstaltens bokföring, bokslut *och verksamhetsberättelse* samt förvaltning skall delegationen för en räkenskapsperiod i sänder utse minst två godkända revisorer och revisorssuppleanter för dem vilka uppfyller motsvarande behörighetsvillkor. Minst en revisor och revisorssuppleant skall vara en av Centralhandelskammaren godkänd revisor. Revisorns uppdrag upphör vid det ordinarie möte som pensionsanstaltens delegation håller efter räkenskapsperiodens utgång eller när en ny revisor har valts i dennes ställe.

17 e §

Pensionsanstaltens revisor skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller pensionsanstalten och som revisorn i sitt uppdrag fått kännedom om och som kan anses

- 1) väsentligt bryta mot lagstiftningen om bedrivande av pensionsanstaltsverksamhet,
- 2) äventyra pensionsanstaltens fortsatta verksamhet, eller
- 3) leda till en anmärkning i revisionsberättelsen eller ett nekande utlåtande angående

ende fastställandet av bokslutet.

ende fastställandet av bokslutet *och verksamhetsberättelsen*.

17 f §

Pensionsanstalten skall årligen inom två veckor från det att bokslutet har fastställts tillställa Försäkringsinspektionen en kopia av bokslutet och revisorernas utlåtande samt sända en berättelse över sin verksamhet och ställning

1) till pensionsskyddscentralen till den del det är fråga om annan verksamhet som avses i lagen om pension för lantbruksföretagare än grupplivförsäkringar,

2) till jord- och skogsbruksministeriet till den del det är fråga om verksamhet som avses i de lagar som gäller avträdelseförmåner för lantbruksföretagare, samt

3) till Försäkringsinspektionen i fråga om hela sin verksamhet.

17 f §

Pensionsanstalten skall årligen inom två veckor från det att bokslutet *och verksamhetsberättelsen* har fastställts tillställa Försäkringsinspektionen en kopia av bokslutet, *verksamhetsberättelsen* och revisorernas utlåtande samt sända en berättelse över sin verksamhet och ställning

1) till pensionsskyddscentralen till den del det är fråga om annan verksamhet som avses i lagen om pension för lantbruksföretagare än grupplivförsäkringar,

2) till jord- och skogsbruksministeriet till den del det är fråga om verksamhet som avses i de lagar som gäller avträdelseförmåner för lantbruksföretagare, samt

3) till Försäkringsinspektionen i fråga om hela sin verksamhet.

17 g §

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas bestämmelser som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om de scheman som skall iakttas vid upprättandet av pensionsanstaltens och dess koncerns resultaträkning och balansräkning samt om noterna till resultaträkningen och balansräkningen, om specifikationer till balansräkningen samt om uppgifterna i verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om hur bokslut för pensionsanstalten och dess koncern skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur bestämmelserna om bokföring och bokslut i denna lag, den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som avses i 1 mom. samt bokföringslagen och bokföringsförordningen

17 g §

Närmare bestämmelser som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet om *balansräknings- och resultaträkningsscheman, finansieringsanalys, noter till balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalysen* och uppgifter som skall ges i verksamhetsberättelsen, *koncernbalansräkning, koncernresultaträkning och koncernens finansieringsanalys, upplysningar som skall ges i noterna till koncernbalansräkningen, koncernresultaträkningen och koncernens finansieringsanalys samt balansspecifikationer och specifikationer av noterna*.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om hur bokslut *och verksamhetsberättelse* för pensionsanstalten och dess koncern skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur bestämmelserna om bokföring och bokslut *samt verksamhetsberättelse* i denna lag, den förordning av social- och hälsovårdsministeriet som avses i 1 mom. samt bokföringslagen

Gällande lydelse

skall tillämpas på pensionsanstalten.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid i enskilda fall bevilja undantag från 17 b § 4 och 6 mom. i denna lag och från 10 kap. 11 a § 2 mom. lagen om försäkringsbolag, de scheman som skall användas för resultaträkningen och balansräkningen, noterna, det närmare innehållet i verksamhetsberättelsen, specifikationerna till balansräkningen och specifikationerna till noterna samt de scheman och noter som skall användas för koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen.

Föreslagen lydelse

och bokföringsförordningen skall tillämpas på pensionsanstalten.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid i enskilda fall bevilja undantag från 17 b § 4 mom. samt från 10 kap. 1 c § 5 mom. och 11 a § 2 mom. i lagen om försäkringsbolag, de scheman som skall användas för resultaträkningen och balansräkningen, noterna, det närmare innehållet i verksamhetsberättelsen, specifikationerna till balansräkningen och specifikationerna till noterna samt de scheman och noter som skall användas för koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen.

Denna lag träder i kraft den 2004.

Denna lag tillämpas första gången på bokföringen för en pensionsanstalt för den räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2005 eller därefter. Pensionsanstalten får tillämpa denna lag under den räkenskapsperiod som pågår när lagen träder i kraft.
